

พฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

มิถุนายน 2555

พฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

มิถุนายน 2555

นันทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร. (2555). พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี. ปริญญาานิพนธ์. วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.สุนรติ นิมเนติพันธ์, รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตามตัวแปร เพศ ชั้นปีการศึกษา และคณะวิชา ที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 254 คน เป็นเพศชาย 202 คน เพศหญิง 52 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และ พฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที (t-test) และ วิธีการทดสอบ One-Way ANOVA

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ดังนี้

1. นักศึกษาส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมชอบประเภทละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ด้านเนื้อหาของละครที่ชอบคือ ละครตลกเบาสมอง ช่วงเวลาที่ชมละครโทรทัศน์ คือ ช่วงเวลา 18.01 - 22.30 น. ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ คือ ทุกวัน ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรับชมละครโทรทัศน์ คือ บทละคร เนื้อเรื่อง ประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ คือ นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้ สถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์คือ ไทยทีวีสีช่อง 3 ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ คือ โทรทัศน์ และขอรับชมละครประเทศไทยมากที่สุด
2. นักศึกษาส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง
3. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมก่อนรับชม ละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ) ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมก่อน
รับชมละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ) ไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนคณะต่างกัน มีพฤติกรรมก่อน
รับชมละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ) ไม่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมระหว่างรับชม
ละครโทรทัศน์ (ด้านการรับรู้) ไม่แตกต่างกัน
7. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมระหว่าง
รับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการรับรู้) ไม่แตกต่างกัน
8. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนคณะต่างกัน มีพฤติกรรมระหว่าง
รับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการรับรู้) ไม่แตกต่างกัน
9. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมภายหลัง
รับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ไม่แตกต่างกัน
10. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมภายหลัง
รับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) แตกต่างกัน
11. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนคณะต่างกัน มีพฤติกรรมภายหลัง
รับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ไม่แตกต่างกัน

THE TELEVISION DRAMA VIEWING BEHAVIOR OF INSTITUTE OF
PHYSICAL EDUCATION CHONBURI CAMPUS STUDENTS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

June 2012

Nanthasit Keawtippayanate. (2555). *The Television Drama Viewing Behavior of Institute of Physical Education Chonburi Campus Students*. Master thesis. M.S. (Recreation Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr.Sumonratee Nimnatipun, Assc. Prof.Tawate Piriypoen.

The purpose of this study. To study and compare the behavior of the students to watch television. Institute of Physical Education Chonburi Campus by The variables, Gender, The school year and Faculty of Education. The samples used in this study were undergraduate students. The Institute of Physical Education Chonburi Campus of 254 people are male, 202 female, 52 were selected were stratified random sampling .Tool used to collect data was the third part . The first, A profile of the respondents. The second, The behavior of watching TV . The Third, Behavior before viewing. (Motivation) behavior during the watch. (The recognition) and behavior later watching. (The behavior) television series. Such as the scale of the five-level analysis with statistics, Frequency, Percentage, Mean, Standard deviation , T. -test and the Statistical One-Way ANOVA

The results were as follows:

Institute of Physical Education Chonburi Campus Students. Behaviors of watching the TV series.

1. Most of the students. Behavior of the end of a long series. The series is like. Relaxed comedy. TV watch time is the period from 6:01 p.m. to 10:30 p.m. Frequency of watching television per week are every day. Factors affecting the choice of watching TV are The drama, The story, Benefits from the TV series is to bring ideas to life .TV stations watching TV series is Thai TV Channel 3. The channels watching is television. And like to drama in most.

2. Most of the students behavior before watching (Motivation), Behavior during the watch (The recognition) and behavior later watching (The behavior) television series was middle level.

3. Institute of Physical Education Chonburi campus students. The gender difference. Behavior before watching TV.(motivation) is no different.

4. Institute of Physical Education Chonburi campus students. The school year has a different. Behavior before watching TV. (Motivation) is no different.

5. Institute of Physical Education Chonburi campus students. Students from different faculties. Behavior by watching TV. (Motivation) is no different.

6. Institute of Physical Education Chonburi campus students. The gender difference. Behavior during the watch TV. series (the perception) is no different.

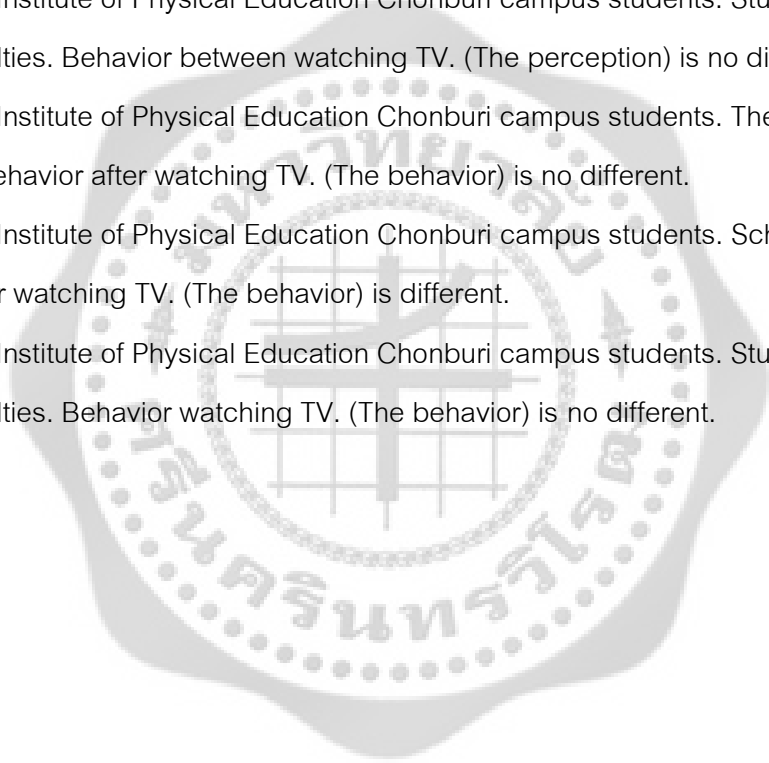
7. Institute of Physical Education Chonburi campus students. School year as well. Behavior between watching TV. (The perception) is no different.

8. Institute of Physical Education Chonburi campus students. Students from different faculties. Behavior between watching TV. (The perception) is no different.

9. Institute of Physical Education Chonburi campus students. The gender difference. Behavior after watching TV. (The behavior) is no different.

10. Institute of Physical Education Chonburi campus students. School year as well. Behavior after watching TV. (The behavior) is different.

11. Institute of Physical Education Chonburi campus students. Students from different faculties. Behavior watching TV. (The behavior) is no different.

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ของ

นนทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ ..... เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร.สุนรตี นิ่มเนติพันธ์)

(อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

(อาจารย์ ดร.สุนรตี นิ่มเนติพันธ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.สุมนรตี นิเมเนติพันธ์ ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วิรัช ศรีตะปัญญา รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต ชลบุรี อาจารย์มัณฑนา บุญยุปกรณ์ อาจารย์จักรีรัตน์ แสงวาริ อาจารย์นที ดอนโพธิ์งาม และ อาจารย์ประโยชน์ เทียนศาสตร์ ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ กรมพลศึกษา ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย อีกทั้ง ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ และรองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง ประธาน และกรรมการสอบปากเปล่า ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต ชลบุรีทุกท่าน ที่ให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลงานวิจัย และขอขอบคุณนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ทุกคนที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ณี แก้วทิพยเนตร คุณน้ำทิพวรรณ แก้วทิพยเนตร พี่สาวทักษิณันท์ แก้วทิพยเนตร และนายชานนท์ เทียมเนตร ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดย ตลอดและขอปลื้ใจหลานสาววรรณ แก้วทิพยเนตร สำหรับกำลังใจดวงน้อยๆ และขอบคุณเพื่อนๆ ชาว นันทนาการ ทุกคนที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในงานวิจัยเล่มนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าของเอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้นำมากล่าวอ้างอิงสนับสนุนในการทำวิจัย ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาสันนทาการทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชามอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณ คุณพรสมัคร ภูมิเขต ที่คอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ทั้งหลาย ทั้งมวลเหล่านี้ขอขอบพระคุณจากใจ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษารื่องนี้จะเป็นประโยชน์แก่นิสิตและนักศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจเกี่ยวกับนันทนาการต่อไป หากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามเป็นประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยขออุทิศ สิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่านและขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นันทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
	สมมติฐานของการวิจัย.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ.....	9
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์.....	14
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	17
	แนวความคิดและทฤษฎีการเปิดรับสาร และพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสาร.....	28
	ทฤษฎีการเลือกและแสวงหาข่าวสาร.....	32
	ทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร.....	34
	แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการรับสาร.....	37
	ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์.....	40
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์.....	48
	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี.....	64
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	69
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	69
	งานวิจัยในประเทศไทย.....	72
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	82
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	82
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	83
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
	การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	195
บทย่อ.....	195
สรุปผลการวิจัย.....	199
อภิปรายผล.....	206
ข้อเสนอแนะ.....	215
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	216
บรรณานุกรม.....	217
ภาคผนวก.....	226
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	238

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	83
2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา.....	90
3 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านรูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์.....	91
4 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน เนื้อหาของละครโทรทัศน์.....	92
5 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ช่วงเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์.....	93
6 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์.....	94
7 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์.....	95
8 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์.....	96
9 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน สถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์.....	97
10 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์.....	98

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน รูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี.....	108
21 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน เนื้อหาของละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี.....	110
22 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์จำแนกตามชั้นปี.....	112
23 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ช่วงเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี.....	114
24 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี.....	116
25 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน สถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี.....	118
26 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี.....	120
27 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ประเภทของละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี.....	122
28 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน รูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ.....	124

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน เนื้อหาของละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ.....	125
30 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้าน ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์จำแนกตามคณะ.....	126
31 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านช่วงเวลาที่ได้รับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ.....	127
32 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ.....	128
33 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ.....	130
34 แสดงความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ.....	131
35 แสดงความถี่ ค่าร้อยละและอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านประเภทของละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ.....	132
36 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้าน แรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	134
37 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการ รับรู้) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	136

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
38 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี.....	138
39 แสดงค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	140
40 แสดงค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	142
41 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ.....	145
42 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	147
43 แสดงค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	149
44 แสดงค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ.....	152
45 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมหลังการรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	155
46 แสดงค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	157
47 แสดงค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ.....	160
48 แสดงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	162
49 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์(ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	164

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
50 แสดงผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ด้านการตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	166
51 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ.....	167
52 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	170
53 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	172
54 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมปิดตาหรือเฉียงที่ไม่ดูภาพนำกลัว หวาดเสียว จำแนกตามชั้นปี.....	175
55 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมวิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้นๆ ไปด้วยเหตุผลใด จำแนกตามชั้นปี.....	176
56 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ.....	177
57 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	180
58 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	182
59 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยรวมด้านพฤติกรรมหลังการรับชม จำแนกตามชั้นปี.....	185
60 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ จำแนกตามชั้นปี...	186

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
61 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง จำแนกตามชั้นปี.....	187
62 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมนำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามชั้นปี.....	188
63 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมแนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก จำแนกตามชั้นปี.....	189
64 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมพูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปี.....	190
65 แสดงเปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการรับละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ.....	191
66 แสดงผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านเลียนแบบละครที่ชมโดยการนำคำพูดหรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวันจำแนกตามคณะ.....	194

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนหรือทุนมนุษย์ให้เข้มแข็ง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคนทั้งในเชิงสถาบัน ระบบ โครงสร้างของสังคม ให้เข้มแข็ง สามารถเป็นภูมิคุ้มกันการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2555: 39) ซึ่งการศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ตลอดจนมีความมั่นใจในการดำรงชีวิตได้อย่างแท้จริง

ในการศึกษานั้น คุณภาพและประสิทธิภาพของนิสิตจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ทั้งนี้ นิสิตต้องมีสมรรถภาพที่ดี ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ การที่จะทำให้ นิสิตมีความพร้อมทางด้านร่างกายนั้น เกิดจากการออกกำลังกาย การพักผ่อนที่เพียงพอ การดูแลสุขภาพ ตลอดจนการบริโภคที่ได้รับสารอาหารครบถ้วนตามความต้องการของร่างกาย แต่การที่จะทำให้มีความพร้อมทางด้านจิตใจนั้น ต้องเกิดจากการที่นิสิตกระทำ และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ ซึ่งกิจกรรมนันทนาการนั้น มีคุณลักษณะดังนี้ เป็นกิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ปราศจากภารกิจ โดยการเข้าร่วมอย่างสมัครใจและไม่มีการบังคับ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อันดีงาม และส่งเสริมการพัฒนาให้เกิดความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ซึ่งจะส่งผล สนับสนุนให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพได้อย่างดี กิจกรรมนันทนาการจึงมีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียน เกิดการผ่อนคลายจากความตึงเครียดจากการศึกษา ซึ่งปัจจุบันสถานศึกษาในระดับ อุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัย จึงมีการจัดเตรียมสถานที่ ให้นิสิตในการประกอบกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เพื่อรองรับกิจกรรมตามความต้องการของนิสิต เช่น สนามฟุตบอล โรงยิมเนเซียม สนามบาสเก็ตบอล สำนักหอสมุดกลาง สระว่ายน้ำ เป็นต้น รวมถึงสถานที่ ที่เป็นแหล่งนันทนาการในชุมชนที่นิสิตสนใจเข้ากิจกรรมนันทนาการต่างๆ ได้ (อานนท์ เตชะธนะวัฒน์. 2551: 1-2)

การรับชมรายการโทรทัศน์จัดเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ โดยที่เนื้อหาในรายการโทรทัศน์ที่มีอยู่อย่างหลากหลายนั้น ช่วยส่งเสริมและจัดไว้ให้มีการพัฒนาอารมณ์ คุณภาพชีวิตให้ดีทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัชนีญา มีทรัพย์ทวีกุล. 2551: 1) และดังที่ รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง (2550: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง

การรับชมรายการโทรทัศน์นั้นว่า เป็นกิจกรรมนันทนาการเพื่อความบันเทิง ที่ให้คุณค่าพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ส่งเสริมการแสดงออก สร้างมนุษยสัมพันธ์ สร้างความรู้สึก และสะท้อนภาพความเป็นอยู่ของสังคมหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนใช้ชีวิตประจำวัน ที่เร่งรีบ แข่งขันกันเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงในชีวิต ซึ่งส่งผลทำให้ประชาชนเกิดภาวะตึงเครียด และต้องหันไปหากิจกรรมนันทนาการเพื่อทำให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลาย ลดความเครียดจากการทำงาน

สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ครบถ้วนทั้งทางภาพ เสียง และการเคลื่อนไหวที่เสมือนจริง จึงสามารถสร้างความสนใจได้สูง อีกทั้งยังสามารถแพร่กระจายข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็ว โทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อมวลชนที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารนำสาระต่าง ๆ เช่น เหตุการณ์ ข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง ฯลฯ ไปให้ผู้คนจำนวนมากรับรู้ได้ในเวลาเดียวกัน จึงกลายเป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากในสังคมไทย ปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ในประเทศไทยนั้น ผู้บริโภคสามารถเลือกชมได้ถึง 6 สถานีหลักแตกต่างกันไป โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อสมท. สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส และสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ (NBT) นอกจากนี้ยังมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมช่องอื่นๆ และเคเบิลทีวีที่หลากหลายในแต่ละพื้นที่ของประเทศซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายรายเดือนเป็นแนวทางเลือกใหม่ให้กับคนดู และในยุคสังคมสื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตสมัยใหม่ การดูหนัง ละคร ฟังเพลง ผ่านคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือเป็นเรื่องสะดวกและง่ายดายมาก จึงทำให้เกิดสื่อที่หลากหลายประเภทที่จะตอบสนองการประกอบกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความเครียดและเป็นแหล่งสาระความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเพื่อพัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

สำหรับรายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมและถูกจับมาอยู่ในช่วงเวลาที่มิผู้รับชมมากที่สุด (Prime time) เสมอมา คือ รายการบันเทิงรูปแบบละครซึ่งละครโทรทัศน์นับว่าเป็นรายการที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมมากที่สุดรายการหนึ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากละครโทรทัศน์เป็นการนำเรื่องราวความเป็นจริงในสังคมมาเสนอ โดยอาศัยตัวแสดงเป็นฝ่ายถ่ายทอดบทบาทนั้นๆ ให้ผู้ชมได้รับรู้ เมื่อผู้ชมรับรู้ก็จะเกิดปฏิกิริยาตอบสนองต่อละครโทรทัศน์ และดาราที่เล่นละครโทรทัศน์เรื่องนั้น เมื่อผู้ชมมีการตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับชมจากรายการโทรทัศน์ ความสัมพันธ์จึงเกิดขึ้น และเนื้อหาส่วนใหญ่ของละครโทรทัศน์มักจะมุ่งเกี่ยวกับความบันเทิงเป็นหลัก และผูกเรื่องได้ชวนติดตาม ทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจที่จะติดตามเรื่องราวต่างๆ อย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นแฟนละครของเรื่องนั้นๆ ไปในที่สุด หรืออย่างน้อยก็จะติดตามละครเรื่องที่ตนชื่นชอบอยู่เสมอเมื่อมีโอกาส (เนตรนภา อินทโชติ. 2551: 1; อ้างอิงจาก

พัลลภา วิชิตะกุล. 2546) นอกจากความบันเทิงที่จะได้รับจากละครโทรทัศน์แล้ว ในประเด็นของ อิทธิพลทางอ้อมก็ยังคงจะได้ ความรู้ รวมถึงการทำหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคมซึ่งเป็นกระบวนการที่ สอนให้รู้ถึงการปฏิบัติตัวในสังคม ละครโทรทัศน์จึงเป็นเสมือนตัวแทนในการบอกคนในสังคมให้รู้ถึง ค่านิยม และแบบอย่างของสังคมโดยวิธีทางอ้อม นอกจากนั้นการที่ลักษณะของละครโทรทัศน์เป็น ความบันเทิงแบบเล่าเรื่อง (Narrative Form) ซึ่งมีการดำเนินเรื่องยาวต่อเนื่อง (Continuing Story) โดยใช้เวลาออกอากาศเป็นเดือน และนำเสนอเป็นตอนๆ ทำให้ผู้ชมละครรู้สึกว่าได้เรียนรู้ความเป็นจริง ด้วยประสบการณ์ของตนเอง ในขณะที่เดียวกันละครโทรทัศน์สามารถตอกย้ำเนื้อสารใดๆ ที่ต้องการได้ ไม่ยาก และการที่แนวเรื่องของละครที่ดูสมจริงใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้ชม ทำให้รู้สึกเสมือนเป็นตัว ละครนั้นๆ โดยมักจะเปรียบเทียบการกระทำและชีวิตของตัวละคร กับสิ่งที่ตนคิดจะทำถ้าเป็นตัวละคร นั้นๆ (เนตรนภา อินทโชติ. 2551: 1 อ้างอิงจาก Allen. 1985)

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อทางสังคมในปัจจุบันมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชน แต่การ เผยแพร่สื่อต่างๆ ยังไม่มีบทบาทต่อการส่งเสริมการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม สะท้อนได้จาก รายการโทรทัศน์ในหนึ่งชั่วโมงของรายการที่ออกอากาศทั้งหมด มีภาพของความรุนแรงมากที่สุด 3.3 ครั้ง ภาพที่ตอกย้ำการสร้างอคติเชิงลบต่อผู้อื่น จำนวน 1.3 ครั้ง ภาษาก้าวร้าว 0.3 ครั้ง ความไม่ เหมาะสมทางเพศ 0.1 ครั้ง ขณะที่การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ ส่วนใหญ่มีเนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องเพศและการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม และบางส่วนเป็นเว็บไซต์ที่เข้าข่ายลามกอนาจาร ใช้ ภาษาที่หยาบคาย รวมถึงเนื้อหาที่รุนแรง ขณะที่เกมคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นสื่อออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อเด็ก และเยาวชนอย่างมาก พบว่า ปี 2550 ร้อยละ 42.2 ของเด็กและเยาวชนติดเกมออนไลน์ ซึ่งเกมส่วนใหญ่ที่นิยมเล่นเน้นการต่อสู้ ใช้ความรุนแรง มีเนื้อหาทางเพศ และการใช้ภาษาในเกมที่ไม่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ. 2555: 41) ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของผู้ชมที่เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ด้วยเหตุผลที่เลือกกลุ่มประชากรที่ศึกษา จากสถาบันนี้ เพราะว่าผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่มผู้บริโภครุ่นที่มีช่วงอายุโดยเฉลี่ยของ กลุ่มวัยรุ่นตั้งแต่ 18 ปีจนถึง 24 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน และมีพัฒนาการทางด้านความคิด จิตใจ อารมณ์ สังคมและพฤติกรรม จากวัยรุ่นสู่วัยทำงาน เพื่อจะได้เป็นบุคคลากรที่ดีและมีคุณภาพ ออกสู่สังคมต่อไป เนื่องจากสื่อละครโทรทัศน์ในปัจจุบันนั้น มีอิทธิพลทางด้านพฤติกรรมต่อวัยรุ่นที่ เป็นนักเรียน และนักศึกษาอย่างมาก โดยผลการศึกษางานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ช่วยเป็นแนวทางเลือก หนึ่งในการใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน และ ฝึกซ้อมกีฬาเพื่อแข่งขันของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา และช่วยส่งเสริมสุขภาพ จิตใจ อารมณ์

สังคม ทักษะชีวิต และพฤติกรรมที่ดีของวัยรุ่นนักศึกษาอันเป็นผลที่เกิดจากการเลือกรับชมละครโทรทัศน์ที่ดีมีคุณภาพและมีประโยชน์ นอกจากนี้ผลการศึกษางานวิจัยนี้สามารถเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ผู้ผลิตละคร และสถานีโทรทัศน์ต่างๆนำไปพัฒนาและปรับปรุงให้ละครโทรทัศน์ ทั้งละครไทย และการนำเข้าละครต่างประเทศมีคุณภาพ ความหลากหลายและความน่าสนใจ ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและตรงกับความต้องการของผู้ชมในกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจทำวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตามลักษณะประชากร จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา

ความสำคัญของงานวิจัย

ผลของการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพื่อเป็นภาพสะท้อนบางส่วนของกลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์ระดับอายุ 18-24 ปี ให้กับสถานีโทรทัศน์ และผู้จัดละครไทยจะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงให้ละครโทรทัศน์ ทั้งละครไทย และการนำเข้าละครต่างประเทศมีคุณภาพ ความหลากหลาย และความน่าสนใจ ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย และตรงกับความต้องการของผู้บริโภคสื่อละครโทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน และฝึกซ้อมกีฬาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา และส่งเสริมสุขภาพ จิตใจ อารมณ์ สังคม ทักษะชีวิต และพฤติกรรมที่ดีของวัยรุ่นนักศึกษาอันเป็นผลที่เกิดจากการเลือกรับชมละครโทรทัศน์ที่ดีมีคุณภาพและมีประโยชน์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ปีการศึกษา 2554 ที่เป็นผู้ชมละครไทยและละครต่างประเทศ จำนวน 753 คน (งานทะเบียนและประมวลผลสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี. 2554)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เป็นผู้สมัครชาวไทยและสมัครต่างประเทศ โดยการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเทียบตารางของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970: 608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 254 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ชั้นปี จำแนกเป็น

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4

1.2.5 ชั้นปีที่ 5

1.3 คณะ จำแนกเป็น

1.3.1 คณะศึกษาศาสตร์

1.3.2 คณะศิลปศาสตร์

1.3.3 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ หมายถึง การแสดงออก การกระทำ อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชมละครโทรทัศน์ ประกอบไปด้วย

1.1 ลักษณะพฤติกรรมการรับชม ได้แก่ ความสนใจในการชมด้านรูปแบบการนำเสนอ ความสนใจในการชมด้านเนื้อหา ความสนใจในการชมด้านปัจจัยต่างๆ ความบ่อยครั้งในการชม ระยะเวลาในการติดตามรับชม ปัจจัยที่มีผลต่อการรับชม ประโยชน์จากการรับชม สถานีโทรทัศน์ที่รับชม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่รับชม และละครโทรทัศน์ของประเทศต่างๆ ที่รับชม

1.2 พฤติกรรมก่อนรับชม หมายถึง การกระทำต่างๆ โดยเกิดจากสิ่งเร้า สิ่งกระตุ้นหรือแรงจูงใจ ที่เกิดขึ้นก่อนการชมละครโทรทัศน์ที่ทำให้ผู้ชมละครโทรทัศน์รู้สึกสนใจจนอาจเกิดพฤติกรรมแสวงหาข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่สนใจ หรือตัดสินใจที่จะเลือกชมละครโทรทัศน์ที่สนใจ

1.3 พฤติกรรมระหว่างรับชม หมายถึง การกระทำต่างๆโดยเกิดจากการรับรู้ที่ผู้ชมมีความเข้าใจและตีความเนื้อหาของละครโทรทัศน์ รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึกภายใน และการกระทำภายนอกที่เกิดขึ้นในขณะการชมละครโทรทัศน์

1.4 พฤติกรรมภายหลังรับชม หมายถึง การกระทำต่างๆ ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม อันเป็นผลจากละครโทรทัศน์ที่ผู้ชมอาจมีการจดจำและนำไปใช้ รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึก การกระทำที่อาจเกิดขึ้นหลังจากที่ได้รับชมละครโทรทัศน์แล้ว โดยจะแสดงออกมาทันทีหรือแสดงออกมาภายหลังก็ได้

2. ละครโทรทัศน์ หมายถึง การนำเสนอเรื่องราวของละครของประเทศไทยและละครของต่างประเทศ โดยใช้นักแสดงเป็นคอนเทนต์ ใช้เทคนิคในการนำเสนอ และออกอากาศทางโทรทัศน์หรือผ่านสื่อต่างๆ ดังนี้

2.1 สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี (Free T.V.) หมายถึง ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ที่มีการซื้อลิขสิทธิ์ โดยสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท (ช่อง 3) สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 (ช่อง 5) สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 (ช่อง 7) สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อสมท หรือ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี (Modern Nine T.V. หรือ ช่อง 9) สถานีโทรทัศน์เนชั่น บรอดคาสติง เซอร์วิส ออฟ ไทยแลนด์ (National Broadcasting Service of Thailand หรือ ช่อง NBT หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ เดิม) และสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (ช่อง TPBS หรือช่อง ITV เดิม) ซึ่งนำมาออกอากาศให้ผู้ชมได้รับชมไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามผังรายการที่กำหนดของแต่ละสถานี (อัญญา มีทรัพย์ทวีกุล. 2551: 6)

2.2 เคเบิลทีวี (Cable T.V.) หมายถึง ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ที่มีการซื้อลิขสิทธิ์ โดยสถานีโทรทัศน์เคเบิลทีวีบอกรับสมาชิก โดยส่งสัญญาณจากดาวเทียม และแปลงสัญญาณ ออกอากาศผ่านเสาอากาศผ่านจอโทรทัศน์ ตามผังรายการที่สถานีกำหนด โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายตาม แพคเกจ (Package) หรือเสียค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ติดตั้ง ได้แก่ ช่องยูบีซี (UBC) และช่องเคเบิลทีวีท้องถิ่น (Cable T.V.) (อชันญา มีทรัพย์ทวีกุล. 2551: 7)

2.3 อินเทอร์เน็ต (Internet) หมายถึงการรับชมละครโทรทัศน์ไทยหรือละครโทรทัศน์ ต่างประเทศที่กำลังฉาย หรือฉายไปแล้ว ในสถานีโทรทัศน์นั้น โดยผู้ชมต้องทำการเชื่อมโยงเครือข่ายที่ เชื่อมต่อกันทั่วโลกผ่านผู้ให้บริการ หรือเว็บไซต์ (Web Site) เช่น ยูทูบ (Youtube) เป็นต้น และอาจทำ การถ่ายทอดสำเนาข้อมูล (Download) ละครโทรทัศน์ และทำการเปิดชมผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer) (อชันญา มีทรัพย์ทวีกุล. 2551: 7)

3. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี หมายถึง ผู้ที่ลงทะเบียนและกำลังศึกษา อยู่ในระดับปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ปีการศึกษา 2554 ที่รับชมละคร โทรทัศน์ทั้งละครไทย และละครต่างประเทศ

4. เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่สามารถแสดงถึงลักษณะเพศของนักศึกษานักศึกษาสถาบัน การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี แบ่งเป็น

4.1 ชาย

4.2 หญิง

5. ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่ 1 – ปีที่ 5 ที่นักศึกษากำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ปีการศึกษา 2554

6. คณะที่ศึกษา หมายถึง คณะที่นักศึกษากำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของสถาบันการ พลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ปีการศึกษา 2554 แบ่งออกเป็น 3 คณะ ดังนี้

6.1 คณะศึกษาศาสตร์

6.2 คณะศิลปศาสตร์

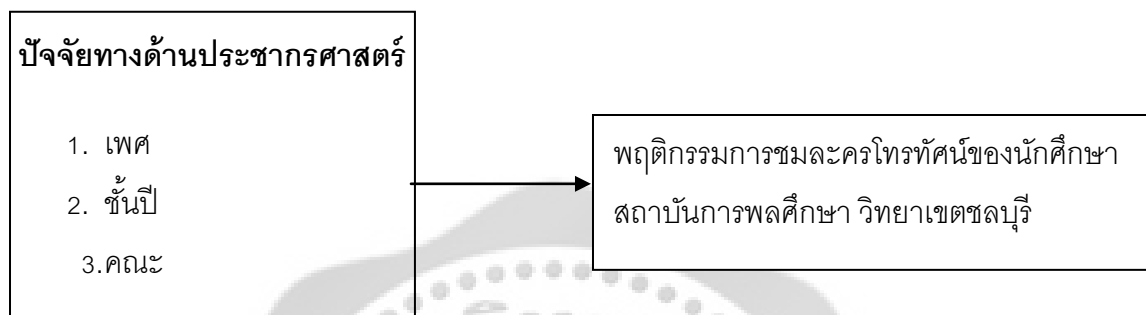
6.3 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน
2. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนต่างชั้นปี มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน
3. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนต่างคณะกัน มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดและทฤษฎี รวมถึงผลงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบการกำหนดสมมติฐาน การกำหนดตัวแปร กรอบแนวความคิด และแนวทางในการดำเนินงานวิจัย โดยได้กำหนดประเด็นในการนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ
2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์
3. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
4. แนวคิดและทฤษฎีการเปิดรับสาร และพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร
5. ทฤษฎีการเลือกและแสวงหาข่าวสาร
6. ทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร
7. แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการรับสาร
8. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์
9. แนวความคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์
10. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันการพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 11.1 งานวิจัยต่างประเทศ
  - 11.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ

1.1 ความหมายของนันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ (Recreation) คำว่า นันทนาการ นั้น มีผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง นันทนาการหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของนันทนาการไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

กมลลา ชินพงศ์ (2532: 1) มีความเห็นว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง โดยความสมัครใจเป็นหลัก ไม่มีการบังคับ และได้รับความพึงพอใจ เพลิดเพลินใจจากกิจกรรมนั้น ๆ และกิจกรรมที่จะกระทำต้องเป็นที่พึงประสงค์ ไม่เป็นไปในทางอบายมุข

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2538: 435) ให้ความหมายคำว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำตามสมัครใจในยามว่าง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความตึงเครียด การสราญใจ

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (2538: 14) ได้ให้ความหมายของนันทนาการไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง โดยใช้ความสมัครใจเป็นหลัก ไม่มีการบังคับ และได้รับความพึงพอใจ และความเพลิดเพลินจากกิจกรรมนั้นเป็นหลักสำคัญ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 14) ได้ให้ความหมายนันทนาการไว้ 4 ความหมายดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่น หรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่
2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการพัฒนาประสบการณ์หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล หรือสังคม
4. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชน เพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองให้น่าอยู่

ตามความหมายของนันทนาการ 4 ประการดังกล่าว นันทนาการ ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ทำด้วยความสมัครใจ เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจ ความสุขใจ อันมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต รัฐบาลต้องมีหน้าที่จัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่ประชาชน เช่น สวนสาธารณะ สนามกีฬา สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ ศูนย์ฝึกงานฝีมือ ศูนย์ศิลปหัตถกรรม ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมอันมีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต

บัทเลอร์ (Butler, 1959: 3-4) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่างซึ่งเป็นเรื่องที่ตรงกันข้ามกับการทำงาน นันทนาการแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน จะแปรผันไปตามรสนิยม เวลา อายุ และความต้องการของแต่ละบุคคล

ไวแนน (จรินทร์ ธาณิรัตน์, 2538: 3 อ้างอิงจาก Winan, n.d.) ได้กล่าวถึง นันทนาการว่า หมายถึง การแสดงออกตามธรรมชาติของมนุษย์ในทางความต้องการ ความสนใจ ในอันที่จะแสวงหาความพึงพอใจในเวลาว่าง

จากการศึกษาความหมายของนันทนาการที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ทำด้วยความสมัครใจ ทำแล้วเกิดความสุขความสนุกสนาน เกิดความพึงพอใจ และผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยพัฒนาตนเอง พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พัฒนาอารมณ์สุข และพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.2 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

คุณค่าของนันทนาการ หมายถึง คุณค่าที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ทำให้ร่างกาย จิตใจ ฟันฟูสุขภาพปกติหายจากการ

เห็นเด่นชัดเมื่อมีผู้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการไว้หลายรูปแบบ เช่น ประโยชน์ของนันทนาการ วัตถุประสงค์ของนันทนาการ ทั้งหมดก็หมายถึง สิ่งที่ผู้เข้ากิจกรรมจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการนั่นเอง

ไวส์คอปฟ์ (Weiskopf. 1957 : 16-17) ได้กล่าวถึง คุณค่าของนันทนาการ ที่ส่งผลต่อการ เจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ต่อผู้เข้าร่วม ดังนี้

1. นันทนาการกับผลทางด้านจิตใจ เป็นที่ยอมรับกันว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะป้องกันบุคคลที่ป่วยทางด้านจิตใจ และยังใช้ในด้านกาฟื้นฟูให้จิตใจกลับสู่สภาพเดิมได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย นอกจากนั้นแล้วปัญหาอื่นที่ทำให้ทุกคนเกิดความคับข้องใจ หรือความวิตกกังวลก็ถูกกลืนไปได้ เมื่อบุคคลเหล่านั้นได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่ว่าจะเป็นทางตรง หรือทางอ้อมก็ตาม กิจกรรมที่ทำให้เป็นกลุ่ม หรือคณะจะได้ผลดีต่อจิตใจมาก โดยเฉพาะทางด้านกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ด้านเกม และกีฬา

2. นันทนาการกับผลทางด้านร่างกาย กิจกรรมนันทนาการประเภทด้านเกม และกีฬา จะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี ทำให้ร่างกายได้รับการพัฒนาทุกด้าน ส่งเสริมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของระบบภายในร่างกาย โดยเฉพาะระบบไหลเวียนโลหิต ระบบประสาท ระบบการหายใจ ระบบกล้ามเนื้อ และระบบขับถ่ายของเสีย เมื่อร่างกายแข็งแรงก็จะมีผลทำให้สามารถประกอบภารกิจประจำวันได้ดียิ่งขึ้น

3. นันทนาการกับผลทางสังคม กิจกรรมนันทนาการเปิดโอกาสให้บุคคลที่เข้าร่วมมีการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน มีการติดต่อประสานงานเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันจึงเป็นการส่งเสริมให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น

สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 41) ได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสนุกสนาน มีความสุขในชีวิต
2. ช่วยให้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี
3. ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมและเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน
4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี
5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข
6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ
7. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษา
9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์การทำงานเป็นทีม
10. ส่งเสริมบำรุงขวัญทหารและตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน

รังสฤษฎ์ เสรีวุฒิชัย (2534: 40) มีความเห็นว่า นันทนาการ เป็นปัจจัยที่สำคัญของชีวิตมนุษย์ ในอันที่จะนำมาซึ่งความสุข ความพอใจ ความหรรษา ร่าเริง และก่อให้เกิดความมานะพยายามที่จะแสวงหาสรรพสิ่งมากมาย

1.3 ขอบข่ายของกิจกรรมนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 38-56) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของกิจกรรมนันทนาการว่าโดยทั่วไปแล้วกิจกรรมนันทนาการควรอยู่ในลักษณะกิจกรรมเหล่านี้คือ

1. กิจกรรมนันทนาการการศิลปะหัตถกรรม หมายถึง การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยมือ หรืองานด้านศิลปะต่าง ๆ ที่ทำขึ้นด้วยมือในเวลาว่างและมีได้ทำเป็นอาชีพ หรือหวังผลกำไรใด ๆ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะความสามารถในการใช้มือสร้างงานฝีมือ เพื่อพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมเหล่านี้ เช่นงานไม้ เย็บปักถักร้อย การวาดภาพ แกะสลัก งานประดิษฐ์ต่าง ๆ

2. กิจกรรมนันทนาการเกมกีฬา หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ความสัมพันธ์กันระหว่างสติปัญญา การเคลื่อนไหว ความทนทานและพลังกำลังของร่างกายในการประกอบกิจกรรม บางกิจกรรมมีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ลูกบอล ไม้ตีหรืออุปกรณ์อื่นที่ใช้ประกอบในการเล่นกิจกรรมประเภทนี้มักใช้สถานที่ในการเล่น เช่น สนามหญ้า ลานกว้าง โรงยิมเนเซียม ในการเล่นหรือการแข่งขันจะมีกฎกติกาเฉพาะแต่ละชนิดเกมกีฬา

3. กิจกรรมนันทนาการการเต้นรำ หมายถึง กิจกรรมการแสดงออกผ่านการเคลื่อนไหว เป็นการแสดงความสามารถในการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี เช่น ละคร โดนด การเต้น การโยกตัว การย่อตัว การหมุน การยกขึ้น การสไลด์ เป็นการแสดงออกถึงอารมณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ความสุข เสียใจ ความรัก การบูชาในพิธีต่างๆ

4. กิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวที่ศนศึกษา เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตในการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ที่มีสิ่งดึงดูดใจในรูปแบบที่หลากหลาย เป็นกิจกรรมที่บุคคลทั่วไปให้ความสนใจและนิยมเลือกที่ทำกันมาก

5. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจและความสงบสุข หมายถึง กิจกรรมนันทนาการที่จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาอารมณ์สุขของมนุษย์ ซึ่งอารมณ์สุขมี 2 ประเภท ได้แก่ อารมณ์สนุกสนาน เช่น การเต้นรำ การเล่นเกมกีฬา การท่องเที่ยว ฯลฯ และอารมณ์สงบสุข เป็นกิจกรรมที่ทำให้จิตใจสงบ มีโอกาสเรียนรู้ตนเอง พัฒนาจิตใจ เช่น การนั่งสมาธิ โยคะ มวยจีน การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ดนตรีบำบัด การศึกษารธรรมะ เป็นต้น

6. กิจกรรมนันทนาการการละคร หมายถึง การเล่นละครทุกชนิด เป็นกิจกรรมการแสดงออก ซึ่งมีเสียงหรือท่าทางประกอบการแสดง ทำให้เกิดการสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การละครแบบสร้างสรรค์ การละครส่งเสริมจินตนาการ หรือเกมการละคร การละครแบบเป็นพิธี ละครร้อง ละครรำ ละครพูด ฯลฯ

7. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ชีวิต กระทำด้วยความเต็มใจในช่วงเวลาอิสระ เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การสะสมสิ่งของ การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การประดิษฐ์สิ่งต่างๆ

8. กิจกรรมนันทนาการดนตรีและร้องเพลง หมายถึง กิจกรรมทางดนตรีทุกชนิด ซึ่งดนตรีเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อสารหรือถ่ายทอดความรู้สึกของมวลมนุษยชาติ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน

9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งและนอกเมือง หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคคล มีโอกาสใกล้ชิดธรรมชาติ จัดขึ้นโดยอาศัยสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ เช่น สวนสาธารณะ หรือภายนอกสถานศึกษา เช่น การน่านักเรียนไปทัศนศึกษาในสถานที่ต่าง ๆ การอยู่ค่ายพักแรม

10. นันทนาการทางสังคม หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมโอกาส สร้างมนุษยสัมพันธ์ ความเข้าใจ ความสามัคคีอันดีต่อเพื่อนมนุษย์

11. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเนื่องในโอกาสพิเศษในวันสำคัญ หรือเทศกาล เช่น การจัดงานสังสรรค์ประจำภาค ประจำปี การจัดงานในวันปีใหม่ วันเด็ก วันสงกรานต์ วันลอยกระทง คริสต์มาส

12. กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาทักษะความรู้ ด้านการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน

13. กิจกรรมนันทนาการบริการอาสาสมัคร หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การให้และการรับ การร่วมมือของชุมชน อันก่อให้เกิดความพึงพอใจและการพัฒนา เกิดขึ้นด้วยความพึงพอใจและพัฒนาจิตใจของบุคคล เป็นการสร้างเสริมทักษะ และคุณภาพชีวิต เช่น อาสาสมัคร ช่วยงานโรงเรียน ช่วยงานชุมชน และงานอาสาสมัครต่าง ๆ

14. กิจกรรมนันทนาการการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพเป็นกิจกรรมแบบผสมผสาน เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการลีลาชีวิต โดยมีความประสงค์ที่จะพัฒนาด้านสุขภาพ เป็นกิจกรรมนันทนาการสุขภาพ เป็นการจัดการบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลการศึกษาสำหรับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นแรงจูงใจในการให้การช่วยเหลือและสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมกระทำในสิ่งที่เป็นไปได้มากที่สุด

15. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมมนุษย์สัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม การประสานงานร่วมมือของกลุ่ม และยังส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ พฤติกรรมของกลุ่มของสังคมในวิถีประชาธิปไตย รับผิดชอบต่อผู้นำผู้ตาม ให้รู้จักหน้าที่รับผิดชอบของตนเองและของสังคมที่ดี

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

2.1 ความหมายของประชากรศาสตร์

สันทัต เสริมศรี (2539: 6) ได้ให้ความหมายของคำว่าประชากรศาสตร์ว่า เป็นการหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมนุษย์ในด้านพฤติกรรมทางประชากรและการเปลี่ยนแปลงในปรากฏการณ์ทางประชากร

ประชากรศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับ ขนาดหรือจำนวนของคนที่อยู่ในแต่ละสังคม ภูมิภาค และระดับโลก นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับการกระจายตัวของประชากร และองค์ประกอบต่าง ๆ ของประชากร (วิไลพร สุตันไชยนนท์: ออนไลน์)

คำว่า Demography มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกสองคำ คือ Demo ซึ่งหมายถึง หมู่คน ประชาชนหรือราษฎร ตรงกับคำว่า “People” ในภาษาอังกฤษ ส่วนคำว่า Graphy ตรงกับคำในภาษาอังกฤษคือ “Writing Up” หรือ “Description” ซึ่งหมายถึง การเขียน การบรรยาย หรือการพรรณานารูปร่างลักษณะ และเทียบได้กับคำว่า “ศาสตร์” ในภาษาไทย ดังนั้น เมื่อรวมคำทั้งสองเข้าด้วยกัน Demography (ประชากรศาสตร์) จึงหมายถึง วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับประชากรนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ในระยะเริ่มแรกนักวิชาการส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยนิยมใช้คำนี้ จะเห็นได้จากนักวิชาการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจะใช้คำว่า “Population Studies” ซึ่งใช้เรียกชื่อเป็นภาษาไทยได้หลากหลาย เช่น “ประชากรวิทยา” “ประชากรพรรณนา” “การศึกษาประชากร” หรือ “สารศึกษาประชากร” เป็นต้น ปัจจุบันนักวิชาการทั่วโลกยอมรับว่า “Demography” หรือ “ประชากรศาสตร์” เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับประชากรตามขอบเขตและเนื้อหาที่กำหนด (เพ็ญพร ธีระสวัสดิ์. 2540: ออนไลน์)

จอห์น รอส เอ. และคณะ (John Ross A; & et al. 1982: 147) ได้ให้นิยามว่า ประชากรศาสตร์ คือ การศึกษาเชิงปริมาณของกลุ่มประชากรและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแก่กลุ่ม ซึ่งเป็นผลมาจากการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น

จากความหมายของประชากรศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ประชากรศาสตร์ หมายถึง การศึกษาถึงขนาดหรือจำนวนของคนที่อยู่ในแต่ละสังคม ภูมิภาค และระดับโลก รวมทั้งศึกษาถึงโครงสร้าง การกระจายตัว และการเปลี่ยนแปลงโดยทั่วไปของประชากร

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ความแตกต่างของบุคคลในด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ นั้น ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจในเรื่องความแตกต่างกันด้านปัจจัยแวดล้อมทางประชากรศาสตร์ ซึ่งมีทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในของผู้ชมละครไทย และละครเกาหลี โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า ความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยแวดล้อมทางประชากรศาสตร์ทั้งภายนอกและภายในของผู้ชมละครไทยและละครเกาหลี น่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการรับชมละครไทยและละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ ในเรื่องของความแตกต่างกันด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้มีนักวิชาการด้านการตลาดและด้านประชากรศาสตร์นำเสนอทฤษฎีและแนวความคิดไว้ ซึ่งทฤษฎีและแนวความคิดของนักวิชาการทั้งสองแขนงวิชาการนั้นมีหลักการที่เป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักวิชาการทางการตลาดได้จัดให้ปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่เป็นสภาพแวดล้อมทางการตลาดของสินค้าหรือบริการที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมของผู้บริโภคซึ่งนักการตลาดควรจะต้องให้ความสำคัญสนใจศึกษาและติดตามถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำไปสู่การค้นพบโอกาสและอุปสรรคทางการตลาดด้านต่างๆ ได้ เนื่องจากประชากรเป็นผู้ที่ทำให้เกิดความต้องการซื้อหรือบริโภคสินค้าหรือบริการต่างๆ และลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ที่นักการตลาดควรจะต้องให้ความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงไปของลักษณะประชากรศาสตร์มีหลายด้านด้วยกัน ได้แก่ ขนาดของประชากร อัตราการเจริญเติบโตของประชากรในเมือง ศาสนา เชื้อชาติ การกระจายของอายุ การผสมของเชื้อชาติ ระดับการศึกษา รูปแบบการอยู่อาศัย คุณลักษณะในภูมิภาคและการเคลื่อนย้าย (ศิริวรรณ เสรวิรัตน์; และคณะ. 2546: 185) ลักษณะประชากรศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงไปของลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนที่ยกขึ้นมาแสดงไว้เท่านั้น ซึ่งในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการต่างๆนั้น นักการตลาดจำเป็นต้องทำการศึกษาปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงไปของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคสินค้าและบริการอย่างละเอียดเพื่อที่จะวางกลยุทธ์ทำการตลาดสินค้าและบริการต่าง ๆ เหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

ทฤษฎีและแนวความคิดของนักวิชาการด้านประชากรศาสตร์นั้น ชูดาภา ปุณณะหิตานนท์ (2541: 15-16) นำเสนอทฤษฎีและแนวความคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อสารมวลชนของผู้รับสาร โดยแนวความคิดดังกล่าวมีความเชื่อว่าคนที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปซึ่งการสื่อสารก็จัดเป็นพฤติกรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ดังนั้นนักวิชาการสื่อสารบางกลุ่มเชื่อว่า บุคคลที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากร

ย่อมจะมีกิจกรรมและการดำเนินชีวิต ตลอดจนการมีเวลาว่างต่างกัน จากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน ดังนี้ คือ

1. เพศ พบว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย คือเพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า หากดูโทรทัศน์เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวและกีฬา

2. อายุ พบว่าในวัยเด็กจะดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าสื่ออื่น ๆ และจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เช่น การ์ตูน เพลง วิทยุรุ่นและวิทยุหนุ่มสาวจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิงโดยจะฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์มาก ๆ พอกัน แต่เมื่อถึงช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง และเมื่อถึงวัยเกษียณอายุทำงาน 55-60 ปี ปริมาณการดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้น

3. การศึกษา พบว่าการศึกษามีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับตัวแปรซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับสาร ซึ่งคอนสตันท์และคณะอธิบายว่าการเลือกเปิดรับสื่อมวลชนและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเปิดรับข่าวสารและเรื่องเกี่ยวกับสาธารณชน และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาด้านบันเทิงจากสื่อ ลาซาร์เฟลด์และเคนเดิลพบว่า คนที่มีการศึกษาน้อยฟังวิทยุมากกว่าคนที่มีการศึกษาสูง ลิงค์และออฟ พบว่าผู้รับสารที่มีการศึกษาสูงใช้เวลากับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

4. รายได้ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน โดยชเรมม์และไวท์พบว่า ผู้มีรายได้สูงมักนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์และเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหาบันเทิง แมคเนลลีและคณะพบว่าคนที่มีความฐานะดีและมีการศึกษาพบว่า คนที่มีความฐานะดีและมีการศึกษาสูงเป็นกลุ่มคนที่ได้รับเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด

นอกจากนี้ ปรมะ สตะเวทิน (2540: 105) ยังได้นำเสนอทฤษฎีแนวความคิดในเรื่องของลักษณะทางประชากรศาสตร์ไว้อีกด้วย โดยได้กล่าวไว้ว่าคนที่มีความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. เพศ (Sex) ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้ม มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย (Willo; Goldhabers; & Yates. 1980: 87)

2. อายุ (Age) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนที่อายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกใน

แม้รายงานว่าคนที่มีอายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าความบันเทิง

3. การศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอในขณะที่คนมีการศึกษาดำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) ประกอบด้วย อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ภูมิหลังทางครอบครัว และสถานภาพทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวความคิดนี้มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ อันได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะ และอาชีพครอบครัว ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันนั้น มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ต่างกันหรือไม่

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

3.1 ความหมายของพฤติกรรม ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 768) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรม ไว้ว่า การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2529: 4-6) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง อากัปกริยาทั้งหมดของบุคคลทั้งที่เราสามารถสังเกตเห็นได้ด้วยประสาทสัมผัสโดยตรงหรือโดยอ้อมและทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ได้แก่ การนั่ง เดิน นอน ยืน อารมณ์โกรธ เกลียด รัก และฝัน เป็นต้น แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลมีอยู่ในใจตนเองยากที่ผู้อื่นจะรู้ได้ถ้าบุคคลไม่บอกหรือแสดงออกมาให้ปรากฏ เช่น การคิด การเข้าใจ การตัดสินใจ ฯลฯ
2. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาแล้วผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การเดินของหัวใจ การเดิน พูด ทำงาน ฯลฯ นอกจากนั้นพฤติกรรมภายนอกบางอย่างจำเป็นต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ช่วยบันทึกพฤติกรรม เช่น เครื่องมือวัดคลื่นสมอง เป็นต้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2535: 24) ให้ความหมายพฤติกรรมมนุษย์ (Human Behavior) ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ของตัวบุคคลที่ปฏิบัติต่อสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ภายนอก นั่นคือ การกระทำหรือการแสดงออกของมนุษย์ที่ปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น ย่อมเป็นการแสดงออกเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง โดยเป็นไปตามกลไกของความคิด

ลิขิต กาญจนามรณ (2533: 3) ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ก็ตามของอินทรีย์ที่สังเกตได้โดยคนอื่นหรือโดยเครื่องมือของผู้ทดลอง เช่น เด็กรับประทานอาหาร ซึ่งจักรยาน พุด หัวเราะ และร้องไห้ กิริยาเหล่านี้กล่าวถึงพฤติกรรมทั้งสิ้น การสังเกตพฤติกรรมอาจทำได้โดยใช้เครื่องมือเข้าช่วย เช่น การใช้เครื่องตรวจคลื่นสมอง

ประทีป จินนี (2540: 5) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกหรือสนองตอบต่อสิ่งเร้าที่สามารถสังเกตได้ วัดได้ตรงกัน

พิบูล ทีปะपाल (2534: 154-156) ได้เขียนไว้เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ว่าก่อนที่มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมามักจะมีเหตุที่จะทำให้เกิด พฤติกรรมนั้นเสียก่อนซึ่งอาจเรียกว่า “กระบวนการของพฤติกรรม” (Process of Behavior) ซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์มีลักษณะคล้ายกันอยู่ 3 ประการคือ

1. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ต้องมีสาเหตุที่ทำให้เกิด (Behavior of Caused) หมายความว่า การที่คนเราจะแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งออกมานั้นจะต้องมีสาเหตุที่ทำให้เกิดและสาเหตุนั้นก็คือความต้องการเกิดขึ้นในตัวเรานั้นเอง

2. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงกระตุ้น (Behavior is Motivated) หมายความว่า เมื่อคนเรามีความต้องการแล้ว ก็ปรารถนาที่จะบรรลุให้ถึงความต้องการนั้นจนกลายเป็นแรงกระตุ้น หรือแรงจูงใจให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

3. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นย่อมมุ่งไปสู่เป้าหมาย (Behavior Goal Direct) หมายความว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมอะไรออกมา มิได้กระทำอย่างเลื่อนลอยโดยไร้จุดมุ่งหมายแต่ตรงข้ามกลับมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่แน่นอน เพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของตนเอง

มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลักษณ์ (2550 : ออนไลน์) ได้มีการแบ่งประเภทพฤติกรรมได้ดังนี้

1. พฤติกรรมแบ่งตามการแสดงออก เป็น 2 ประเภท ได้แก่

- 1.1 พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) คือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว สามารถสังเกตได้โดยตรงด้วยประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ปาก เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมภายใน (Convert behavior) คือกระบวนการที่เกิดขึ้นในใจ ซึ่งบุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ จะต้องวัดด้วยเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การวัดซีพีจอร์

2. แบ่งตามเกณฑ์พฤติกรรมปกติ และพฤติกรรมผิดปกติ

2.1 พฤติกรรมปกติ พฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่จะเป็นไปในแบบเดียวกัน ในพัฒนาการตามวัยต่าง ๆ ของมนุษย์ ซึ่งสังคมและวัฒนธรรมนั้น ๆ จะเป็นกรอบที่บังคับพฤติกรรมให้บุคคลแสดงออก

2.2 พฤติกรรมผิดปกติหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่ไม่ได้เป็นตามเกณฑ์พิจารณาของพฤติกรรมปกติ จะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคมอาจจะเบี่ยงเบนไปในทางบวก หรือด้านลบ ขึ้นอยู่กับสถานที่ เวลา สภาพแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วย

3. แบ่งตามสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น

3.1 ด้านสุขภาพ เป็น พฤติกรรมสุขภาพ

3.2 ด้านการเมืองการปกครอง เป็น พฤติกรรมการเมือง

3.3 ด้านเศรษฐกิจ เป็น พฤติกรรมทางเศรษฐกิจ

3.4 ด้านศาสนา เป็น พฤติกรรมทางศาสนา ฯลฯ

พื้นฐานความคิดพฤติกรรมมนุษย์ การที่จะทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล จำเป็นต้องมีข้อตกลงเบื้องต้นของพฤติกรรมศาสตร์ ดังนี้

1. คนมีความแตกต่างกัน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม
2. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีสาเหตุ สาเหตุที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรม
3. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีแรงจูงใจ (MOTIVE) หมายความว่า อยู่เฉย ๆ บุคคลจะไม่แสดงพฤติกรรมออกมา

4. สาเหตุที่ต่างกันอาจนำไปสู่พฤติกรรมเดียวที่เหมือนกันได้

5. สาเหตุเดียวกันอาจทำให้เกิดการตอบสนองพฤติกรรมที่ต่างกัน

6. คนและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

7. คนในสิ่งแวดล้อมเดียวกันมักมีแบบแผนในการปฏิบัติหรือแสดงออกที่คล้ายกัน

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ของบุคคลที่สามารถสังเกตได้ รวมถึงกระบวนการตัดสินใจซึ่งส่งผลต่อการกระทำของบุคคลนั้นรวมทั้งการประเมินผลการใช้ โดยการแสดงออกของพฤติกรรมเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งปัจจัยกระตุ้น ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรม

3.2 องค์ประกอบของพฤติกรรม

ครอนบาค (Cronbach. 1972: 14) อธิบายว่าพฤติกรรมของคนเรามีองค์ประกอบอยู่ 7 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเราต้องทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้น กิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ต้องใช้เวลานาน จึงจะสามารถบรรลุผลสนองความต้องการ คนเราจะมีความต้องการหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันและมักจะต้องเลือกสนองความต้องการที่รีบด่วน ก่อนสนองความต้องการห่างออกไปในภายหลัง
2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถของเรา
3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ พิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะได้ความพอใจมากที่สุด
4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป เขาจะต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะได้ความพอใจมากที่สุด
5. การตอบสนอง (Response) เป็นการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือกแล้ว ในขั้นแปลความหมาย
6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจจะตามที่เราคาดคิดไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความหมายก็ได้
7. ปฏิกริยาต่อความคาดหวัง (Reaction to Thwarting) หากคนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้ก็กล่าวได้ว่าเขาประสบกับความผิดหวัง ในกรณีเช่นนี้เขาอาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานะเสียใหม่ และเลือกวิธีการตอบสนองใหม่ก็ได้

ซูดา จิตพิทักษ์ (2525: 59-77) ได้กล่าวถึง สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ว่า ในการแสดงพฤติกรรมออกมาครั้งหนึ่งๆ ของมนุษย์นั้น ได้มีผู้สงสัยว่าจะอะไรที่ทำให้การแสดงออกมาซึ่งพฤติกรรมเป็นไปอย่างนั้น อะไรในที่นี้ก็คือเครื่องกำหนดพฤติกรรมบุคคลจะมีพฤติกรรมออกมาในรูปใดก็ตาม ย่อมจะต้องมีสิ่งกำหนดพฤติกรรม การเข้าใจถึงสิ่งกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ได้ด้วยซึ่งสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์มีหลายประการ ซึ่งอาจแยกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ลักษณะนิสัย

คนส่วนมากรู้จักคำว่าลักษณะนิสัยและมักใช้กันอยู่เสมอ เช่น นิสัยขี้โมโห นิสัยใจน้อย นิสัยขี้อาย แต่ละคนอาจใช้ในความหมายที่เหมือน ๆ กัน หรืออาจเพี้ยนกันไปบ้างไม่มากนัก แต่ในที่นี้ ลักษณะนิสัยจะหมายรวมถึงสิ่งที่ต่อไปนี้คือ ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ และบุคลิกภาพ

1.1 ความเชื่อ (belief) หมายถึง การที่บุคคลคิดว่าการกระทำบางอย่างหรือปรากฏการณ์บางอย่าง หรือสิ่งของบางอย่าง หรือคุณสมบัติของสิ่งของหรือของบุคคลบางอย่างมีอยู่จริงหรือเกิดขึ้นจริง ๆ กล่าวโดยสรุป ก็คือ การที่บุคคลหนึ่งคิดถึงอะไรก็ได้ในแง่ข้อเท็จจริง คือ เขาคิดว่าข้อเท็จจริงมันเป็นเช่นนั้น ซึ่งความคิดของเขาอันนี้อาจไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงก็ได้ แต่ถ้าเขาคิดว่าความจริงเป็นเช่นนั้นแล้ว นั่นก็คือความเชื่อเขา

1.2 ค่านิยม (Value) มีผู้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ ดังนี้

ไคลด์ คลัคคอน (Clyde Kluckhohn, 1951: 395) ได้อธิบายไว้ว่า ค่านิยม คือ แนวความคิดทั้งที่เห็นได้เด่นชัด และไม่เด่นชัด ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคล กลุ่มหนึ่งเกี่ยวกับว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งเป็นความคิดที่มีอิทธิพลให้บุคคลเลือกกระทำอันใดอันหนึ่ง จากวิธีการที่มีอยู่หลาย ๆ วิธี หรือเลือกเป้าหมายอันใดอันหนึ่งจากหลาย ๆ อันที่มีอยู่

นีล สเมลเซอร์ (Neil Smelser, 1968: 25) ให้คำจำกัดความว่า ค่านิยมนั้นเป็นสิ่งที่บอกบุคคลอย่างกว้าง ๆ ว่าจุดมุ่งหมายอะไรบางอย่างในชีวิตเป็นสิ่งที่น่าปรารถนา ฉะนั้นค่านิยมจึงเป็นเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ให้แก่บุคคล

พัทยา สายหู (2516: 52) ได้กล่าวไว้ว่า ค่านิยมคือสิ่งที่คนนิยมยึดถือประจำใจที่ช่วยตัดสินใจในการเลือก

1.3 ทศนคติ (attitude) คำนี้เป็นคำที่ดีความหมายได้ยากที่สุด และตีความหมายผิดแผกกันมากที่สุดในบรรดาคำศัพท์ที่ใช้กันอยู่ในจิตวิทยาสังคม ปัจจุบันทศนคติมีความหมายที่ยืดหยุ่นมาก และเป็นคำนามธรรม ทฤษฎีที่ใช้อธิบายโครงสร้างของทศนคติ มีอยู่หลายทฤษฎี แต่ละทฤษฎีล้วนเห็นพ้องต้องกันว่าทศนคติมีความเกี่ยวข้องกันกับพฤติกรรมของบุคคล กล่าวคือ ทศนคติเป็นแนวโน้มหรือขั้นเตรียมพร้อมของพฤติกรรม

ทศนคติมาจากศัพท์ภาษาละตินว่า "Aptus" ซึ่งมีความหมายว่าเหมาะสม (fitness) หรือการปรองดอง (adaptedness) ในทางจิตวิทยาถือว่าทศนคติเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่ไม่สามารถจะสังเกตเห็นได้ง่าย แต่จะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยกรรมวิธีที่ซับซ้อน นักจิตวิทยาและนักจิตวิทยาสังคมหลายท่าน นำคำว่า attitude มาใช้ และให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันถึง 80 ความหมาย

การ์ดเนอร์ ลินด์เซย์ และ เอลเลียท แอรอนสัน (Gardner Lindzey; & Elliot Aronson. 1968: 271-272) ได้อธิบายเกี่ยวกับทัศนคติ โดยการแยกอธิบายความหมายของ ทัศนคติออกเป็น 5 ลักษณะย่อย ๆ ดังนี้ คือ

1. เป็นภาวะทางจิตและประสาท ซึ่งอาจแสดงออกให้เห็นได้ทางพฤติกรรม เช่น โกรธเกลียด รัก เป็นต้น

2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนอง คือ เมื่อมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ตามลักษณะของทัศนคติที่เกิดขึ้น เช่น ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ก็มีความต้องการที่จะเรียนหรือสนใจวิชาภาษาอังกฤษอยู่เสมอ

3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระเบียบ เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระเบียบไว้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดแล้วก็จะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และจะติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น โกรธก็จะหน้าบึ้ง เป็นต้น

4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ หมายความว่า ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้ดีหรือไม่

5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออก

ทัศนคตินั้นเป็นลักษณะจำเพาะเจาะจงกว่าค่านิยม หรือบุคลิกภาพ เพราะค่านิยม เช่น ค่านิยมที่มีต่อระบอบประชาธิปไตย ต่อระบอบคอมมิวนิสต์ ต่อความซื่อสัตย์ ต่อวัตถุ นั้นจะมีลักษณะกว้าง ๆ ไม่จำเพาะเจาะจงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือคนใดคนหนึ่ง

การวัดทัศนคติเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ไม่เหมือนกับการวัดทางกายภาพซึ่งเราสามารถวัดกันได้โดยตรง เพราะทัศนคติเป็นเพียงท่าทีทางจิตซึ่งกำหนดแนวปฏิบัติต่อประสบการณ์ใหม่ก่อนที่จะทำการแสดงออกไปจริง ๆ ด้วยเหตุนี้การวัดทัศนคติจึงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนซับซ้อนต้องอาศัยการตอบสนองออกมาเป็นถ้อยคำหรือพฤติกรรมภายนอก (overt behavior) เสียก่อน

1.4 บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพในที่นี้เป็นอีกส่วนหนึ่งของลักษณะนิสัย

คนธรรมดาทั่วไปมักจะนึกถึงบุคลิกภาพในแง่ของลักษณะหน้าตา การแต่งกาย วิธีการพูด วิธีการวางตัวในที่ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นคนที่บุคลิกภาพดี มักจะหมายความว่าถึงบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาดี วางตัวเหมาะสมกับกาลเทศะ พูดจาฉะฉานไม่เคอะเขิน และคนที่บุคลิกภาพไม่ดีก็หมายความว่าถึงบุคคลที่รูปร่างหน้าตาไม่ดี วางตัวไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ พูดจาไม่ฉะฉาน ก ๆ เงิ่น ๆ แต่ในทางจิตวิทยานั้นได้ให้คำจำกัดความของคำว่า บุคลิกภาพ ต่างออกไป คือ

โรเบิร์ต ลันดิน (Robert Lundin. 1961: 71) นิยามคำว่า บุคลิกภาพ ว่าคือเครื่องมือในการกำหนดพฤติกรรมที่มีลักษณะเด่นหลาย ๆ ประการ ซึ่งบุคคลได้มาภายใต้สถานการณ์พิเศษ

เรย์มอน แคทเทล (Raymon Cattell. 1965: 25) ได้ให้คำจำกัดความว่า บุคลิกภาพ คือ สิ่งที่ยบอกว่าบุคคลหนึ่งจะทำอะไร ถ้าเขาอยู่ในสถานการณ์หนึ่ง

กอร์ดอน ออลพอร์ท (Gordon Allport. 1937: 38) ได้อธิบายว่าบุคลิกภาพ คือ ระบบต่าง ๆ ทางร่างกายและใจ เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นเครื่องกำหนดอันเป็นลักษณะเฉพาะตัวของ เขาและจะปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัวเขาอย่างไร

จากคำจำกัดความดังกล่าวนี้พอจะสรุปได้ว่าบุคลิกภาพ คือ สิ่งที่ยบอกว่าบุคคลจะ ปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ หมายความว่า ถ้าสถานการณ์อย่างเดียวกันแล้วคน 2 คน มี พฤติกรรมต่างกัน ซึ่งก็จะอธิบายได้ว่าคงเป็นเพราะเขามีบุคลิกภาพที่ต่างกัน และคน ๆ เดียวกันถ้าอยู่ ในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ต่างกันก็ควรจะมีพฤติกรรมต่างกันไปด้วย

2. กระบวนการอื่น ๆ ทางสังคม ซึ่งไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์สามารถแยก ได้ 2 ประเด็น คือ

2.1 สิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus object) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (strength of stimulus object)

ลักษณะนิสัยของบุคคล คือ ความเชื่อถือ ค่านิยม ทศนคติ และบุคลิกภาพ นั้น มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมก็จริงอยู่ แต่พฤติกรรมจะเกิดขึ้นยังไม่ได้ถ้าไม่มีสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม สิ่งกระตุ้น พฤติกรรมนี้จะเป็นอะไรก็ได้ เช่น อาหาร เสียงปืน คำสบประมาท หนังสือ ความหิว ถ้าเราเดินไปตาม ถนนได้ยินเสียงปั้งดังปัง เราก็จะหันไปทางที่มาของเสียงปั้งนั้น เสียงปั้งจึงเป็นสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม การเหลียวไปมอง เมื่อเราเหลียวไปมองแล้ว ถ้าเห็นคนยืนอยู่และกำลังยกปืนเล็งมาทางเรา ๆ ก็อาจจะ กระโดดนอนราบหรือวิ่งหนีโดยเร็ว ปืนกระบอกนั้นและชายผู้ถือปืน จึงเป็นสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมทำให้ เราวิ่งหนี หรือกระโดดตกลงกับพื้น

สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมนี้มีพลังหรือความเข้มข้น (strength) ด้วย ตัวอย่างเช่น ผู้หญิง 2 คน อาจทำให้ชายหนุ่มคนหนึ่งมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป คือ สมมติชายหนุ่มคนหนึ่งเดินสวนกับ หญิงสาวคนหนึ่ง ชายหนุ่มอาจชำเลืองมอง (หญิงสาวจึงเป็นสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมในกรณีนี้) แต่ไม่ ถึงกับเหลียวหลังกลับไปดู แต่ถ้าชายคนเดียวกันนี้เดินสวนกับผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ซึ่งมีความงามหยด ย้อยและแต่งตัวสวยชวนมองอย่างมากมาแล้ว ชายหนุ่มผู้นี้ก็อาจจะหันหลังกลับไปอีกเมื่อเดินสวน กันไปแล้ว หญิงสาวทั้ง 2 คน ต่างเป็นสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus object) ของชายหนุ่มเหมือนกัน แต่พลังที่จะกระตุ้นพฤติกรรมของหญิงสาวคนที่ 2 มีมากกว่าจึงทำให้ชายหนุ่มมีพฤติกรรมมากขึ้นเมื่อ พบหญิงคนที่ 2

2.2 สถานการณ์ (Situation)

สถานการณ์ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งอยู่ในสภาวะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม

ตัวอย่างเช่น เวลาเราไปชมภาพยนตร์ต้องไปเข้าคิวซื้อบัตรชมภาพยนตร์เหมือนกันหมด เพราะเขากำหนดไว้ว่าใครจะซื้อบัตรชมภาพยนตร์ก็ต้องเข้าคิว ไม่ว่าลักษณะนิสัยของเราจะเป็นอย่างไรก็ต้องไปเข้าคิวเหมือนกันหมด

ในทัศนะของนักจิตวิทยาสังคมนั้นพยายามอธิบายว่า ความคิดก็ดี ความรู้สึกก็ดี หรือพฤติกรรมของคนนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการปรากฏตัวของคนอื่น หรือสิ่งอื่นๆ หรือมีความคิดที่ว่าคนอื่นและสิ่งแวดล้อม เข้ามาเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนอย่างไรบ้าง นักจิตวิทยาสังคมยอมรับฐานะตำแหน่งและบทบาท ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วก่อนที่ตัวคนจะเข้าไปสวมตำแหน่งนั้น แต่จิตวิทยาเป็นการศึกษาถึงปฏิกริยาซึ่งเป็นผลในพฤติกรรมที่เกิดขึ้นระหว่าง “ตัว” (self) กับฐานะตำแหน่งและบทบาท นักจิตวิทยาถือว่า ตำแหน่ง (position) เป็นแต่เพียงระบบของการคาดหวังบทบาท (system of role expectation) พฤติกรรมของคนจริง ๆ ที่ปรากฏนั้น เป็นผลเนื่องมาจากปฏิกริยา (product of the interaction) ระหว่าง “ตัว” (self) กับ “บทบาท” (role) ทันทีที่คน ๆ หนึ่งทราบว่าตัวถูกคาดหวังว่าจะทำบทบาท (role expectation) คน ๆ นั้นก็จะเกิดการคาดหวังบทบาทจากผู้ที่ตัวจะมีพฤติกรรมต่อ ซึ่งเรียกว่าการคาดหวังบทบาทปฏิกริยา (reciprocal role expectation of self) ดังนั้น พฤติกรรมของคนเราจะไปไม่ได้ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้เป็น

1. ความถูกต้องแน่นอนในการคาดหวังบทบาท (the validity of role perception) ซึ่งขึ้นอยู่กับ การคาดการณ์ของตำแหน่งของตัวเอง และผู้ที่จะมีปฏิกริยาต่อตัวอย่าง เช่น มีผู้มาพบท่านผู้อ่าน โดยมีได้แจ้งให้ทราบว่าเป็นใคร ท่านผู้อ่านก็จะไม่สามารถตระหนักได้เลยว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร แต่ถ้าหากผู้ที่มาหาท่านผู้อ่านแจ้งว่าตนเป็นพนักงานไปรษณีย์มาส่งโทรเลข ท่านผู้อ่านก็จะสามารถทราบได้ทันทีว่าจะปฏิบัติอย่างไร

2. ความสันทัดในการดำเนินบทบาท (skill in role enactment) ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ในขณะที่มีปฏิกริยา เช่นเดียวกับผู้แสดงละครที่เคยแสดงบทบาทใด บทบาทหนึ่งแล้วย่อมจะสามารถแสดงได้ดีกว่าบทที่ตนไม่เคยแสดง

3. สภาพของ “ตัว” ของคน ๆ นั้น ซึ่งหมายถึงจิตใจ อารมณ์ ในขณะที่มีปฏิกริยาสัมพันธ์อันจะเป็นผลต่อการคาดหวังบทบาทและความสันทัดในการดำเนินบทบาท ซึ่งหมายความว่าถ้าหากในขณะที่แสดงบทบาทนั้น ถ้าหากผู้แสดงบทบาทอารมณ์ไม่ดีก็ย่อมแสดงได้แตกต่างจากการแสดงขณะอารมณ์ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2550: ออนไลน์) ได้แบ่งปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรมได้ ดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานทางสังคมวิทยา

พื้นฐานของพฤติกรรมด้านนี้มุ่งไปที่สิ่งแวดล้อมทางด้านสังคม สภาพของสังคมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้

1.1 กลุ่มคน คนที่อยู่รวมกันในพื้นที่หนึ่งอาจเริ่มต้นที่เผ่าพันธุ์หรือพวกเดียวกัน ระยะเวลาต่อมาจำนวนผู้คนก็จะเริ่มมากขึ้น เนื่องจากการสืบพันธุ์อาจเริ่มมีการผสมผสานเผ่าพันธุ์อพยพออกไปย้ายเข้ามาทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนประชากร เช่น มีวัยเด็กและวัยชรามากกว่าวัยหนุ่มสาว หรือลูกผสมมากกว่าเผ่าพันธุ์เดิม เป็นต้น อันจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่แตกต่างจากเดิม

1.2 ทรัพยากรและธรรมชาติในพื้นที่ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสภาพสังคมเป็นตัวชักนำให้คนมาอยู่ร่วมกันและเกิดพฤติกรรมทางสังคมขึ้น เมื่อคนเข้าไปอยู่ร่วมกันและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ เช่น ดิน ธาตุ ภูเขา แหล่งน้ำ อากาศ แสงแดด ต้นไม้ สัตว์ต่าง ๆ เป็นต้น ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ก็เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติโดยน้ำมือคน และทำให้พฤติกรรมคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

1.3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ในเบื้องต้นของการดำเนินชีวิตของคนจำเป็นต้องแสวงหาปัจจัยสี่เพื่อการดำรงชีวิต ถัดไปเป็นเรื่องการสืบพันธุ์มีลูกหลาน ตลอดจนเกี่ยวข้องกับผู้อื่นในสังคมมากขึ้นเรื่อย ๆ จากสังคมง่าย ๆ ระยะเวลาแรกกลายเป็นสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้น เกิดกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น เริ่มพัฒนาเพื่อความสงบสุข เริ่มรู้จักการแลกเปลี่ยนกันเพื่อความสะดวกในการดำเนินชีวิตรูปแบบของการดำเนินชีวิตจึงเปลี่ยนแปลงไป

1.4 สถาบันต่าง ๆ ทางสังคม เมื่อคนอยู่ร่วมกันมากขึ้นก็จะสร้างเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อช่วยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เมื่อมีเครื่องมือเครื่องใช้มากขึ้น คนก็จะสร้างองค์กรหรือหน่วยงานเพื่อให้คนผูกพันและเกื้อกูลกัน สังคมยิ่งซับซ้อน รูปแบบของกิจกรรมในสังคมก็ยิ่งหลากหลายและซับซ้อนตามไปด้วย คนจึงจัดกระบวนการทำงานให้มีรูปแบบที่ชัดเจนต่อเนื่อง กำหนดบทบาทสมาชิกและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก กระบวนการที่มีรูปแบบที่ชัดเจนนี้เรียกว่า สถาบัน ซึ่งหมายถึง งาน วัตถุประสงค์ กิจกรรม บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิก เครื่องมือเครื่องใช้ หน่วยงานองค์กรที่ใช้ หน่วยงานองค์กรที่ช่วยกันสร้างขึ้นอย่างมีรูปแบบ มีระบบงานที่ชัดเจนและยึดถือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมั่นคง เช่น สถาบันครอบครัว การศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ การสื่อสารคมนาคม เป็นต้น

2. ปัจจัยพื้นฐานทางจิตวิทยา

พื้นฐานของปัจจัยนี้มุ่งไปที่ความคิดและความรู้สึกเป็นสำคัญ การทำงานของจิตใจจะส่งผลให้มีพฤติกรรมเหมาะสมหรือไม่

2.1 อวัยวะรับความรู้สึก ได้แก่ ประสาทสัมผัสทั้ง 7 อย่าง คือ หู ตา จมูก ลิ้น ผิวกาย การทรงตัว และความรู้สึกภายใน (กล้ามเนื้อ เอ็น เนื้อเยื่อ ข้อต่อ) หากอวัยวะรับความรู้สึกเกิดความบกพร่องย่อมส่งผลต่อกระบวนการทำงานของจิตใจ

2.2 สิ่งเร้า มีทั้งสิ่งเร้าภายในและภายนอก อาจเป็นวัตถุสิ่งของ หรือเหตุการณ์ ความรู้สึก ความต้องการ อารมณ์ และจิตใต้สำนึกก็ได้ สิ่งเร้าที่มีความรุนแรงและมีความถี่ต่าง ๆ กันจะมีผลต่อการแสดงออกของบุคคลแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งเร้าที่ไปกระตุ้น ปมที่จิตไร้สำนึก ปฏิกริยาโต้ตอบจะรุนแรงกว่าปกติ

2.3 ความตั้งใจแน่วแน่ ระดับความตั้งใจแน่วแน่มีผลต่อการรับรู้รายละเอียด ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของการแสดงออก

2.4 การเรียนรู้ พฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนเกิดจากการการเรียนรู้ การเรียนรู้ทำให้คนสามารถบอกคุณค่า มีอารมณ์ และการคิดโต้ตอบได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเรียนรู้ใหม่ที่ถูกต้อง เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

2.5 การเกี่ยวโยงระหว่างศูนย์ต่าง ๆ ในสมอง ทั้งด้านการวิภาคและสรีรวิทยาทุกขั้นตอนในการทำงานของจิตใจจะต้องเกี่ยวโยงระหว่างศูนย์ต่าง ๆ เช่น ศูนย์ความรู้สึก อารมณ์ การเคลื่อนไหว เป็นต้น ความบกพร่องในจุดต่าง ๆ ย่อมส่งผลต่อการโต้ตอบกับสิ่งเร้า

2.6 ระดับความรู้สึกตัว มีผลต่อการรับรู้และโต้ตอบกับสิ่งเร้า ดังนั้นผู้สังเกตที่เต็มที่จะสามารถรับรู้และโต้ตอบได้ถูกต้อง ครึ่งหลับครึ่งตื่น เป็นการรับรู้แต่ไม่ตอบโต้ หมดสติหรือไม่รู้สึกตัวเลย เป็นสภาพที่หมดความรู้สึก

3. ปัจจัยพื้นฐานทางจริยธรรม

3.1 ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ในสังคมของตนถือการกระทำชนิดใดว่าควรทำหรือไม่ควรทำ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

3.2 ศักดิ์ศรีเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมในเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด

3.3 เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการเลือกกระทำหรือไม่ กระทำพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ การแสวงหารางวัล การได้รับการยอมรับจากคนที่มีความหมาย กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม การรักษาสัญญา และการทำเพื่ออุดมคติที่ยึดถือ

3.4 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมชมชอบหรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ หรือค่านิยมในสังคมนั้น ๆ

จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคสื่อของ วินดาห์ล สเวน และ ซิกนิตเซอร์ เบนโน (Windahl Sven; & Signitzer Benno. 1977: 175) ได้สร้างแบบจำลองเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อน ระหว่าง และหลังการเปิดรับและการบริโภคสื่อของ ผู้รับสารไว้ดังนี้

1. ก่อนเปิดรับ ผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกสิ่งๆ ที่ตนต้องการบริโภค เพื่อความพึงพอใจของตัวเอง โดยเลือกสิ่งๆ ที่ต้องการจากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ต้องการจะชม

2. ระหว่างเปิดรับสาร ผู้รับสารจะเลือกเข้าใจและตีความเนื้อหาของภาพยนตร์ รวมทั้งบ่งชี้ถึงองค์ประกอบที่สำคัญของภาพยนตร์

3. หลังเปิดรับ ผู้รับสารจะเลือกจดจำข้อมูลข่าวสารจากภาพยนตร์ที่ได้ชม และนำเนื้อหาของภาพยนตร์ที่เลือกชมมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ได้ชม

พีระ จิโรธภณ (2529: 636-640) ได้กล่าวถึงกระบวนการเลือกเปิดรับภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีความเชื่อ ค่านิยม ประสบการณ์ ความต้องการที่แตกต่างกัน โดยกระบวนการเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรองสารในการรับรู้ (Perception) ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยการกรอง 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนที่จะชมภาพยนตร์ ผู้รับสารจะมีการเลือกรับหรือเลือกสนใจภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (Selective Exposure of Selective Attention) โดยมีการแสวงหาหรือเลือกสรรข่าวสารตามความสนใจและความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่เดิม และหลีกเลี่ยงข่าวสารหรือชมภาพยนตร์ที่ขัดแย้งกับความรู้ ความเข้าใจ หรือความรู้สึกนึกคิดเดิมของตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจ

2. ระหว่างการชมภาพยนตร์ ผู้รับสารจะมีการเลือกรับรู้หรือตีความหมาย (Selective Perception or Selective Interpretation) ของภาพยนตร์ที่ชมแตกต่างกันไปตามความเข้าใจ ทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกายหรือสภาวะอารมณ์ในขณะนั้น

3. หลังการชมภาพยนตร์ ผู้รับสารจะมีการเลือกจดจำ (Selective Retention) เนื้อหาสาระของภาพยนตร์เฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติหรือความเชื่อของตนเอง และมักจะลืมสิ่งๆ ที่ตนไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วย ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาของภาพยนตร์จึงเท่ากับเป็นการช่วยเสริมทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของผู้รับสารหรือผู้ชมให้มั่นคงยิ่งขึ้น

เดนนิส แม็คควอล (Dennis McQuail. 1994: 302-303) ได้อธิบายว่า การที่ผู้รับสารจะตัดสินใจใช้สื่อใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยในตัวสื่อชิ้นนั้นเองด้วย ได้แก่

1. ลักษณะของสื่อ ซึ่งเหมาะกับกลุ่มทางประชากรสังคมแบบใด เช่น ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้เด็กชม ภาพยนตร์สำหรับผู้หญิง วัยรุ่น หรือกลุ่มเฉพาะ

2. ประเภทของสื่อ จะดึงดูดให้ผู้รับสารเลือกบริโภคได้ตามรสนิยม ได้แก่ ภาพยนตร์ประเภทตลก ชีวิต ฆาตกรรม เป็นต้น

3. ระดับการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการนำเสนอตัวสื่อ หากมีการโฆษณาโฆษณามากจะทำให้ผู้ชมอยากไปชมภาพยนตร์เรื่องนั้น

4. เวลาและกำหนดการฉายของโปรแกรม ซึ่งจะทำให้ผู้ชมมีทางเลือกหลายทาง เหมาะสมกับเวลาว่างที่มีอยู่

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531: 50-53) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเลือกรับรู้ ไว้ว่าปัจจัยในการเลือกรับรู้มีทั้งปัจจัยจากตัวผู้รับ และจากตัวกระตุ้น โดยอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ปัจจัย คือ

1. ความคลุมเครือของตัวกระตุ้น ยิ่งตัวกระตุ้นคลุมเครือมากเท่าใด การรับรู้ก็จะขึ้นอยู่กับจิตวิสัยมากเท่านั้น เช่น ขณะอยู่บ้านคนเดียวในตอนกลางคืนเมื่อได้ยินเสียงก๊อกรกแกก การตีความของเสียงนั้นขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นอย่างมาก บางคนอาจคิดว่าเป็นขโมย ผี หนู หรือหนูผาดไปเอง จะเห็นว่าถ้าบุคคลมีความคลุมเครือในตัวกระตุ้นมาก การรับรู้ก็จะผันแปรตามบุคคลมากตามไปด้วย เมื่อเวลาติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจน จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้ดียิ่งขึ้นด้วย เช่น ในการจัดหุ้มโฆษณาขายของ พนักงานขาย เสียงดังฟังชัด พูดชัด จังหวะพอเหมาะ มีแสงสว่างที่พอเหมาะ มีของที่จะขายให้ดูได้สะดวก การจัดโฆษณาก็จะบรรลุความสำเร็จได้มาก

2. ความต้องการของปัจเจกบุคคล ขณะที่เรากำลังหิว สายตาของเราคงสอดส่ายหาแต่ร้านอาหาร หรือเวลาที่เรากำลังเร่งรีบเราก็ต้งหน้าต้งตาเดิน โดยไม่สนใจสิ่งรอบข้าง นอกจากมองว่ามันไม่กีดขวางเท้าเท่านั้นจะเห็นได้ว่า ขณะที่เราหิวเราคงไม่สนใจในร้านขายรองเท้าตลอดทางเดินเท้าที่ผ่าน หรือถ้าเรากำลังรีบ เราก็คงจะไม่ทันเห็นร้านอาหารที่เปิดใหม่ใหญ่โต นั่นแสดงว่า เราเกิดการเลือกรับรู้ และการเลือกรับรู้นี้จะเกิดขึ้นจากความต้องการของเราเอง ไม่ว่าจะความต้องการนั้นจะเป็นการตอบสนองความต้องการของร่างกายหรืออารมณ์และจิตใจก็ตาม

3. การตามอย่างผู้อื่น คำพูดที่ว่า “ว่าไงว่าตามกัน” หรือสำนวนที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม” มิได้มีผลแต่ทำให้เกิดสมัยนิยมต่าง ๆ เท่านั้น แต่ก่อให้เกิดการยอมรับ การรับรู้ที่สิ่งต่าง ๆ นั้นดีตามยุคสมัยไปด้วย เช่น ในยุคของฮิปปีที่ไว้ผมยาวรุงรัง ไม่ตัดไม่แต่งผมในยุคนั้น กลายเป็นความนิยมว่าสวยงาม แต่มาในยุคนี้ก็ตัดให้ดูแปลกไปตามรูปแบบ

การเกิดความนิยมตามอย่างกันนั้น มิได้มีผลเพียงต่อความนิยมในการแต่งกายเท่านั้น อาจมีอิทธิพลถึงค่านิยมบางอย่างในสังคม เช่น ในยุคนี้เป็นยุคนิยมการตกปลา มองว่าการตกปลาเป็นกีฬา ตกเล่น ๆ ตกแล้วก็ปล่อย ไม่ได้ทำบาปทำกรรมให้ใคร เราจะเห็นได้ว่าตัวอย่างเหล่านี้เกิดจากการตามอย่างผู้อื่นนั่นเอง

แนวคิดและทฤษฎีการเปิดรับสาร และพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสาร

การรับรู้ (Perception) มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชิฟแมน และคานุก (Schiffman; & Kanuk. 2000: 162) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความหมาย ข้อมูล เพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายเป็นภาพรวมขึ้นมา

คีวีวรรณ เสรีรัตน์ (2546: 161) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้เป็นกระบวนการความเข้าใจ (การเปิดรับ) ของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่

เสรี วงษ์มณฑา (2542: 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่มนุษย์เลือกที่จะรับรู้ สรุปรูการรับรู้ ตีความหมายการรับรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สัมผัส เพื่อที่จะสร้างภาพในสมองให้เป็นภาพที่มีความหมาย และมีความกลมกลืน

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลมีการตีความหมายของสิ่งที่มีกระทบประสาทสัมผัส โดยมีการเลือกสรรเฉพาะข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น

ขั้นตอนการรับรู้ข่าวสารมี 4 ขั้นตอนดังนี้ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 68)

1. การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Exposure) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเปิดโอกาสให้ข้อมูลเข้ามาสู่ตัวเอง เช่น การชมโฆษณาโดยไม่เปลี่ยนไปชมช่องอื่น
2. การตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเลือกที่จะตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Comprehension) แม้ว่าผู้บริโภคจะตั้งใจรับข่าวสาร แต่มิได้หมายความว่าข่าวสารนั้นถูกตีความไปในทางที่ถูกต้อง ในขั้นนี้จึงเป็นการตีความหมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ ประสบการณ์
4. การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Retention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคจะจำข้อมูลบางส่วนที่ได้เห็น ได้ยิน หลังจากเกิดการเปิดรับ และเกิดความเข้าใจแล้ว

แนวคิดเรื่องการเปิดรับสาร (Selective Exposure) การคัดเลือกข่าวสารของบุคคลนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ตามสภาพแวดล้อม ความต้องการ ความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ขั้นตอนด้วยกัน (พีระ จิรโสภณ. 2529: 636-639) ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ หรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Attention) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดด้วยกันหลายแหล่ง ในการเปิดรับข่าวสารผู้รับสารจะเลือกรับสิ่งที่สนับสนุนความคิดของตนอยู่เสมอ
2. การเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Perception or Interpretation) เป็นกระบวนการกลั่นกรองของขั้นต่อมา เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารแล้วผู้รับข่าวสารจะเลือกรับข้อมูล หรือ

เลือกตีความหมายตามความเข้าใจของตนเอง และตามทัศนคติ ตามประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง ตามสภาวะร่างกาย

3. กระบวนการจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสาร เฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ การเลือกจดจำเปรียบเสมือนเครื่องกรองชั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสาร บางครั้งข่าวสารอาจจะถูกปฏิเสธแต่แรกโดยการอ่าน ฟัง หรือชมสื่อมวลชนบางฉบับ

วิลเบอร์ ชาร์ม (Wilbur Schramm, 1949: 28) ได้กล่าวถึงปัจจัยการเลือกเปิดรับข่าวสาร ซึ่งมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการเลือกเปิดรับสาร ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์ ผู้รับสารมีประสบการณ์เกี่ยวกับการรับสารแตกต่างกันไป ประสบการณ์จึงเป็นตัวแปรที่ให้ผู้รับแสวงหาข่าวสารที่เคยเห็นแตกต่างกัน
2. การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสาร เนื่องจากผู้รับสารจะแสวงหาสารที่ต้องการเพื่อตอบสนองจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การประเมินสารประโยชน์ข่าวสารจึงช่วยให้ผู้รับสารได้เรียนรู้ สารอย่างหนึ่งมีประโยชน์แตกต่างกันไป ก่อให้เกิดพัฒนาการและปรับปรุงอุปนิสัย และรูปแบบการแสวงหาข่าวสาร
3. ภูมิหลังแตกต่างกัน เนื่องจากเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มักสนใจต่อสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน รวมทั้งสนใจความแตกต่างหรือการเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่เป็นอยู่ขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุสิ่งของ หรือเรื่องราวต่าง ๆ
4. การศึกษา และสถานภาพทางสังคม นับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ขึ้นในตัวบุคคล และเป็นตัวชี้พฤติกรรมการสื่อสารของผู้นั้น ทั้งพฤติกรรมในการเลือกสื่อ และเลือกเนื้อหาของข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาจะมีส่วนให้บุคคลมีความสามารถในการอ่าน และกระหายที่จะเพิ่มพูนด้วยการแสวงหาความรู้
5. ความสามารถในการรับสาร ทั้งสภาพร่างกายและจิตใจของคนเรา จะมีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถในการรับข่าวสารของบุคคล สภาพร่างกายหมายถึง สภาพร่างกายที่สมบูรณ์ อวัยวะครบถ้วน การเปลี่ยนแปลงทางอายุที่สูงขึ้น ระยะเวลาที่ได้รับการศึกษา รวมทั้งการเจริญเติบโตทางความคิดย่อมมีความสัมพันธ์ต่อการโน้มน้าวจิตใจ
6. บุคลิกภาพ บุคลิกภาพของผู้รับสารแต่ละคนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวใจและพฤติกรรมของผู้รับสารอีกต่อหนึ่ง หลักฐานทางการวิจัยที่แสดงว่าความนับถือตนเอง (Self Esteem) และความวิตกกังวล (Anxiety) ของบุคคลล้วนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลทางสังคม กล่าวคือ ผู้ที่มีความวิตกกังวล หรือ

ตื่นเต้นมักได้รับอิทธิพลทางสังคมง่าย และมีความโน้มเอียงเข้าไปเกี่ยวข้องกับค้นหาจะได้หลีกเลี่ยงอิทธิพลจากสังคมนั่นเอง

7. อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสารแต่ละคนเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจ ความหมายของสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการเข้าใจความหมายของผู้รับ ผู้รับมีอารมณ์ปกติ มีความพร้อมสัมฤทธิ์ผลของการสื่อสารจะมีมากกว่าผู้รับที่ไม่มีอารมณ์กับข่าวสารนั้น และยังสังเกตได้ อีกว่าอารมณ์ของผู้รับสารนั้นสามารถพิจารณาได้ทั้งความรู้สึกที่เกิดขึ้นในตัวผู้รับ และความรู้สึกหรือท่าทีที่มีอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับข่าวสารนั้นด้วย

8. ทศนคติ เป็นตัวแปรที่มีอยู่ระหว่างการรับและการตอบสนองต่อข่าวสารต่าง ๆ ด้วยการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้รับที่มีต่อข่าวสารแต่ละประเภทที่พบหรือเป็นคุณสมบัติ หรือท่าทีที่ผู้รับสารแต่ละคนมีอยู่ก่อนที่จะรับข่าวสารอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยปกติทศนคติผู้รับสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ การส่งข่าวสารหรือการโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารจะแตกต่างกันไปในการทำงานของตัวเองกับการตอบสนองของผู้รับจะเปลี่ยนไปตามสิ่งเร้า และข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไป

การเปิดรับข่าวสาร และการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ความต้องการของตนรวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ความต้องการการสื่อสารจากมนุษย์นั้น เนื่องมาจากความไม่แน่ใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใดก็จะมีความต้องการข่าวสารเพิ่มขึ้นเท่านั้น โดยการแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐาน 4 ประการของมนุษย์คือต้องการรู้ในเหตุการณ์ ต้องการคำแนะนำในการปฏิบัติให้ถูกต้องและต้องการข่าวสารนั้นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้ตนเอง (Alkin. 1973 : 389-395)

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่ว่าปกติคนเราไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพัง เนื่องจากเกิดความรู้สึกสับสนวิตกกังวล หวาดกลัว และการเมินเฉยจากสังคม จึงชอบหรือพยายามที่จะรวบรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับบุคคลได้โดยตรง สิ่งที่ดีที่สุดคือ การอยู่กับสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร

2. ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงถือเอาความอยากรู้อยากเห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเองที่สุด ไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเองมากที่สุดตามลำดับ ทั้งนี้มีไ้เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นจะมีผลกระทบต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่านั้น แต่เป็นความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ต่าง ๆ เช่น สาเหตุของเหตุการณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นรวมทั้งผลกระทบซึ่งอาจจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่นด้วย

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self-Aggrandizement) โดยพื้นฐานมนุษย์เป็นผู้เห็นแก่ตัว ในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสารจึงต้องแสวงหา และใช้ข่าวสารบางอย่างที่จะใช้เป็นประโยชน์แก่

ตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผล เพื่อให้ข่าวสารที่ได้มาเพิ่มบารมี เพื่อให้ได้ข่าวสารที่จะช่วยตนเองได้รับความสะดวกสบาย รวมทั้งให้ได้ข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสุขสนุกรานบันเทิง

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อมวลชน โดยทั่วไป นอกจากองค์ประกอบเกี่ยวกับ อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือองค์ประกอบอื่นที่ไม่สามารถเห็นเด่นชัด เช่น ทักษะ ทักษะ ความคาดหวัง ความกลัว ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อและสื่อมวลชน แต่ละอย่างก็มีลักษณะเฉพาะที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหา และที่ได้ใช้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ลักษณะของสื่อแต่ละอย่าง จึงมีส่วนทำให้ผู้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีจำนวน และองค์ประกอบแตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะรู้ว่าผู้รับข่าวสารแต่ละคนย่อมจะหันเข้าหาหลักเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

ทฤษฎีการเลือกและแสวงหาข่าวสาร

วิลเบอร์ ชาร์ม (Wilbur Schram, 1973) กล่าวถึงหลักทั่วไปของการเลือกความสำคัญของข่าวสารว่า ขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least Effect) และผลที่จะได้ (Promise of Reward) ซึ่งอยู่ในรูปของสูตรการเลือกรับข่าวสารดังนี้

$$\text{การเลือกรับข่าวสาร} = \frac{\text{สิ่งตอบแทนที่คาดหวัง}}{\text{ความพยายามที่ต้องใช้}}$$

จากสูตรนี้จะเห็นได้ว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อยเช่น ข่าวสารต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว สามารถเลือกรับได้ง่าย และมีสารประโยชน์ต่อตนเอง ในการเลือกนั้น อาจมีสาเหตุอื่นอีก เช่น ประสบการณ์ต่างกัน ความสามารถในการประเมิน สารประโยชน์ของข่าวสาร สถานภาพ ตลอดจนสถานะทางสังคม และจิตใจของแต่ละคนด้วย

กระบวนการเลือกเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์เรา ซึ่งแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะ ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ ของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบด้วยกลั่นกรอง 3 ขั้นตอนดังนี้ (พีระ จิระโสภณ, 2535)

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention)

หมายถึง การที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง เช่น เลือกฟังวิทยุสถานีใดสถานีหนึ่ง เลือกชมโทรทัศน์ ช่องใดช่องหนึ่ง หรือเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับนี้ได้มีการศึกษาวิจัยกันอย่างมาก และพบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ เช่น ทักษะเดิมของผู้รับสารตามทฤษฎีความไม่ลงรอยของความรู้ความเข้าใจ (Theory of Cognitive Dissonance) ของ เฟสติงเจอร์

(Festinger. 1975) ที่กล่าวว่าบุคคลมักจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดที่มีอยู่แล้ว จะเกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือความไม่สบายใจที่เรียกว่า “Cognitive Dissonance” ดังนั้น เมื่อบุคคลใดจะตัดสินใจเรื่องใดที่มีความได้เปรียบเสียเปรียบ บุคคลนั้นก็จะยอมที่จะแสวงหาข่าวสารที่ขัดกับสิ่งที่กระทำลงไป

2. การเลือกรับรู้และตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation)

เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้วก็ถือว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับเป็นไปตามเจตนาารมณ์ของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวังตามสภาวะร่างกายหรืออารมณ์ ในขณะนั้นเช่น การลดค่าเงินบาท บางคนมองว่าดีแต่บางคนมองว่าเป็นผลเสีย

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสาร

เฉพาะที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ และทัศนคติของตนเอง และมักจะลืมในสิ่งที่ตนไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วยได้ง่ายกว่าจากงานวิจัยของ ออลพอร์ท และโพสแมน (Allport and Postman) ที่ศึกษาถึงการถ่ายทอดข่าวลือจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งพบว่าผู้รับสารมักจะถ่ายทอดเรื่องราวต่อไปยังคนอื่นไม่ครบถ้วนเหมือนที่รับมา ทั้งนี้เพราะแต่ละคนเลือกจดจำเฉพาะส่วนที่ตนเองเห็นว่าน่าสนใจเท่านั้น ส่วนที่เหลือมักจะถูกลืมหรือไม่นำไปถ่ายทอด

เอตคิน (Atkin. 1973 : 396-418) กล่าวว่าบุคคลจะเลือกรับข่าวสารใดจากสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับ การคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทน (Reward Value) กับการลงทุนลงแรง (Expenditure) และพันธะผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับสูงกว่าการลงทุนลงแรง หรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจแล้วบุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น (Information Ignoring) อย่างเช่น ที่เราขมดูโฆษณา ก็เพราะว่าหมუნไปช่องไหนก็เจอแต่โฆษณาหรือซีทีวีเปลี่ยนช่อง การต้องการแสวงหาข่าวสาร หรือต้องการสื่อมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้นคือ ต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment)

ไฟร์สัน (Friedson) ไรเลย์ (Riley) และ ฟลาวเวอร์แมน (Flowerman) มีความเห็นว่าแรงจูงใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสมาชิกภายในสังคมจะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความสนใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตน ปรากฎการนี้ เมอร์ตัน (Merton) ไรท์ (Wright) และแวบเพลส (Waples) เรียกว่าพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร หมายถึงผู้รับข่าวสารจะเลือกรับข่าวสารสื่อใดนั้นเป็นไปตามบทบาท และสถานภาพในสังคม และเหตุผลในการรับข่าวสารก็เพื่อนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนา ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (อ้างใน ยุบล เบญจรงค์ กิจ. 2534)

สรุปได้ว่าการเลือกและแสวงหาข่าวสารนั้น นอกจากเพื่อสนับสนุนทัศนคติหรือความคิดและความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ทางอื่น ๆ เช่น เพื่อให้มีความรู้ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคล และเพื่อความบันเทิงใจด้วย การที่บุคคลใดจะตัดสินใจแสวงหาข่าวสารหรือเฉยเมยต่อข่าวสาร ขึ้นอยู่กับการประเมินเปรียบเทียบถึงความพยายามที่ใช้ และผลตอบแทนในการที่จะรับรู้ข่าวสารใด ๆ ด้วย

ทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร

ผู้รับสาร (Receiver) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของกระบวนการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งสารหรือแหล่งข่าวสารไม่สามารถส่งข่าวสารไปถึงผู้รับข่าวสารแล้ว ก็เปรียบเสมือนว่าผู้ส่งสารพูด (หรือเขียน) กับตนเองนั่นเอง (ซวรัตน์ เชิดชัย. 2527) การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ส่งสาร ส่งสารออกไปแล้วมีผู้รับสารกล่าวคือ เมื่อมีผู้เขียนก็ต้องมีผู้อ่าน เมื่อมีผู้พูดก็ต้องมีผู้ฟัง ในการส่งสารออกไปนั้น ผู้ส่งสารต้องคำนึงถึงผู้รับสารอยู่เสมอเพราะผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการสื่อสาร หากผู้รับสารเข้าใจสารของผู้ส่งสารการสื่อสารก็ประสบความสำเร็จ ในทางตรงกันข้ามหากผู้รับสารไม่เข้าใจสารของผู้ส่งสาร การสื่อสารก็ล้มเหลว ดังนั้น ผู้ส่งสารจะต้องทำการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องเตรียมตัวเตรียมสารเตรียมสื่อให้เหมาะสมกับผู้รับสารของตน เพื่อให้การสื่อสารเป็นที่เข้าใจของผู้รับสารซึ่งการที่จะทำเช่นนั้นได้ผู้ส่งสารจะต้องสามารถวิเคราะห์ผู้รับสารของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ 2 ประการคือ (ปรมะ สตะเวทิน. 2529)

1. เพื่อทราบว่าใครเป็นผู้ส่งสารเป้าหมายของเรา ผู้รับสารเหล่านี้มีลักษณะอย่างไร มีความต้องการอย่างไร มีความสนใจอะไร มีความรู้ขนาดไหน มีทัศนคติและค่านิยมอย่างไร จะตีความหมายของสารอย่างไร จะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสารอย่างไร
2. เมื่อเราทราบว่าผู้รับสารเป้าหมายของเราเป็นใครแล้ว เราจะได้วางแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมปรับการสื่อสารของเราให้เหมาะสมกับผู้รับสารเป้าหมายนั้น ๆ ดังนั้น การวิเคราะห์ผู้รับสารจึงเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับสาร เพื่อการวางแผนในการสร้างสารให้เหมาะสมและรู้วิธีการที่จะส่งสารนั้นไปยังผู้รับสาร การรู้วิธีก็คือ ต้องรู้ความต้องการของผู้รับสารและปรับสารและวิธีการส่งให้ตรงกับความต้องการของผู้รับสาร จำนวนของผู้รับสารอาจจะมีตั้งแต่คนเดียว 2-3 คน กลุ่มย่อยจนกระทั่งใหญ่ จำนวนน้อย จำนวนพัน จำนวนหมื่น หรือแม้กระทั่งเป็นจำนวนหลายล้าน เช่น การสื่อสารมวลชนในกรณีที่ผู้รับสารมีเป็นจำนวนมาก วิธีวิเคราะห์ลักษณะผู้รับสารที่ดีที่สุด คือการศึกษาลักษณะทางประชากร เช่น จำแนกตามอายุ เพศ สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษาและศาสนา เป็นต้น (รจิตลักษณ์ แสงอุไร. 2530)

ลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร มีดังนี้

1. อายุ

อายุเป็นลักษณะประชากรหนึ่งที่ใช้วิเคราะห์ผู้รับสาร รายงานจากการวิจัยพบว่า คนเราเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้นโอกาสที่จะเปลี่ยนใจหรือถูกโน้มน้าวให้เปลี่ยนใจจะน้อยลง นอกจากนั้นอายุยังเป็นสิ่งที่กำหนดความแตกต่างในเรื่องความคิดและพฤติกรรม กล่าวคือโดยทั่วไปแล้วคนหนุ่มสาวมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีกว่าคนสูงอายุ ผู้ที่มีอายุมากมักเป็นคนที่ยึดถือการปฏิบัติ มีความรอบคอบสุขุมระมัดระวังมากกว่าคนหนุ่มสาว สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะคนที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์มาก ผ่านความยากลำบากและความผิดหวังในชีวิตมาแล้ว เพราะฉะนั้นการดำเนินชีวิตปัจจุบันควรมีอัตราการเสี่ยงน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย (วจิตลักษณ์ แสงอุไร. 2530)

นอกจากนี้กลุ่มคนที่อายุต่างกันลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่อายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิงแต่คนที่มีอายุน้อยมักจะสนใจเรื่องตลก ข่าวสาร หรือดนตรีสมัยใหม่ เป็นต้น

2. เพศ

การวิจัยทางจิตวิทยา ได้แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ผู้หญิงจึงมักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ นอกจากนั้น รายงานจากการวิจัย พบว่า ผู้หญิงมักถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายให้เหตุผลและจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย ผู้ชายมีความสามารถในการคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้แม่นยำกว่าผู้หญิง และผู้หญิงมักจะโทษตัวเองเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ แต่ไม่โทษตนเอง

3. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายความว่า อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว การวิจัยทางนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่า สถานะทางสังคม และเศรษฐกิจของผู้รับสารมีอิทธิพลอย่างมากต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้คนมีวัฒนธรรมต่างกัน ย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่ต่างกัน คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลกต่างกัน มีแนวความคิดอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน เช่น คนที่รับราชการมักคำนึงถึงยศถาบรรดาศักดิ์ และคนทำงานเอกชน

4. การศึกษา

คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันออกไป คนที่มีการศึกษาสูง หรือความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมาก เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางหลายเรื่อง มี

ความเข้าใจสารได้ดี แต่มักเป็นคนไม่ค่อยเชื่ออะไรง่าย ๆ โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาค่ำ

ข้อควรคำนึงในการวิเคราะห์การศึกษาของผู้รับสาร คือ จะต้องไม่ยึดถือ เฉพาะพื้นฐานการศึกษาที่ได้จากสถาบันการศึกษาของผู้รับสารนั้น เพราะการแสวงหาความรู้ นั้น สามารถทำได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตจากแหล่งอื่น ๆ เช่น จากสื่อมวลชน จากตำราต่าง ๆ นอกจากนี้การขาดโอกาสในการใช้ความรู้ก็เป็นสิ่งที่สามารถทำให้ความรู้ ความสามารถของคนลดลงได้ เช่น การวิเคราะห์ผู้รับสารที่เป็นชาวชนบท ซึ่งไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือต่อหลังจากออกจากโรงเรียน

5. ศาสนา

การนับถือศาสนาเป็นลักษณะอีกประการหนึ่ง ของผู้รับสารที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้รับสารทั้งใน ด้านทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรม ศาสนาได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนและกิจกรรมในชีวิตของคน ตลอดชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย กล่าวกันว่าศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของคนทั้งในด้านความเชื่อทาง ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป

การประเมินผู้รับสาร

การประเมินผู้รับข่าวสาร เป็นวิธีวิเคราะห์หรือวัดผู้รับข่าวสารอีกแบบหนึ่ง แต่เป็นการวิเคราะห์หลังจากที่ได้ออกข่าวสารไปแล้ว เป็นความพยายามของสื่อมวลชนเพื่อจะเรียนรู้เกี่ยวกับผู้รับสารให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น จำนวน ลักษณะและความสนใจ เป็นต้น ข้อมูลที่ได้มาจากการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อสื่อมวลชนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะช่วยให้สื่อสารที่จะให้บริการเนื้อหา หรือรายการแก่ผู้รับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

การประเมินผู้รับสารนั้นอาจดูได้ในหลายลักษณะ เช่น ดูการเปิดรับสื่อ การใช้เวลากับสื่อ ชนิดต่าง ๆ ความสนใจลักษณะข่าวสาร หรือลักษณะรายการที่ชื่นชอบ เป็นต้น การประเมินผู้รับสารนั้น อาจแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบผู้รับสาร (Audience Composition) เป็นการศึกษาถึง ประเภทและจำนวนของผู้รับสื่อ เป็นการประเมินรูปแบบของความสนใจ การศึกษาวิธีนี้จะให้ข้อมูลหลายอย่าง เช่น แนวโน้มการโยกย้ายการเปิดรับจากสื่อชนิดหนึ่งไปสู่สื่ออีกชนิดหนึ่ง ประเภทของผู้รับสารของสื่ออย่างหนึ่งในเวลาต่างกันโดยแยกเป็น เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา รวมทั้งชนิดของเนื้อหาที่เหมาะสมกับสื่ออย่างหนึ่งในลักษณะหนึ่ง

2. การวิเคราะห์การใช้และการสนองความต้องการของผู้รับ (Gratification Research) จุดมุ่งหมายของวิธีการนี้ก็เพื่อหาเหตุผลเบื้องหลังรูปแบบของการใช้และความสนใจของผู้รับที่มีต่อสื่อต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมมาประกอบการอธิบายด้วย

3. การศึกษาเฉพาะกรณีเป็นการศึกษาเฉพาะเรื่องเฉพาะสื่อ ซึ่งจะทำได้ข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องนั้น ๆ ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น การประเมินรายการและการใช้เครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการรับสาร

การศึกษาเรื่องความต้องการเกี่ยวกับสื่อ หรือเหตุผลในการใช้สื่อนั้น มีต้นแบบมาจากงานวิจัยของ แคทซ์และคณะ (Katz and other. 1973) ซึ่งเป็นการศึกษาจากข้อมูลที่เก็บจากผู้ใช้อสื่อในประเทศอิสราเอล เขาได้สร้างมาตรวัดความต้องการทางจิตใจและสังคมมนุษย์ (The Social and Psychological Needs) ด้วยการนำองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบมารวมกัน กลายเป็นความต้องการในด้านต่าง ๆ คือ

1. แบบหรือลักษณะความต้องการ (Mode) เช่น
  - 1.1 ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
  - 1.2 ต้องการให้ลดลง
  - 1.3 ต้องการให้ได้มา
2. ลักษณะจุดประสงค์ของการติดต่อของมนุษย์ต่อสิ่งภายนอก (Connection) คือ
  - 2.1 การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
  - 2.2 การติดต่อเพื่อความพึงพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์
  - 2.3 การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพ
  - 2.4 การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์
3. บุคคลหรือสิ่งภายนอกที่มนุษย์โยงการติดต่อไปสู่ได้ (Reference) คือ
  - 3.1 ตนเอง
  - 3.2 ครอบครัว
  - 3.3 เพื่อนฝูง
  - 3.4 สังคม รัฐบาล
  - 3.5 ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม
  - 3.6 โลก
  - 3.7 สิ่งภายนอกอื่น ๆ ที่มีความหมายน้อย

จากองค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้ แคทซ์ และคณะ ได้นำมาสร้างข้อความแสดงความต้องการ (Needs) ของบุคคลขึ้น 35 ข้อความซึ่งชี้ให้เห็นถึงความต้องการต่าง ๆ ของบุคคลที่สื่อสนองความพอใจ ให้ได้ข้อความที่สร้างขึ้นได้จากการรวบรวม 3 องค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น ความต้องการที่จะเพิ่มพูนการติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับครอบครัว หรือกล่าวง่าย ๆ คือ ความต้องการที่ใช้เวลาอยู่กับครอบครัวของตน ความต้องการที่จะลดการติดต่อกับตัวเองหรือความต้องการที่จะหลีกเลี่ยง (Escape) จากสภาพที่เป็นจริงในโลก ซึ่งสื่อเพื่อความบันเทิงจะสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้ การศึกษาวิจัยในระยะต่อมาได้ดำเนินรอยตามแนวทางของแคทซ์ ในความพยายามที่จะค้นคว้าหาเหตุผลหรือแรงจูงใจหรือความต้องการที่คนบริโภคสื่อจนกระทั่งพัฒนาเป็นชุดของตัวแปรความต้องการหรือความพึงพอใจในการใช้สื่อหลายแบบ ต่อส่วนใหญ่แล้วมีความคล้ายคลึงกันอยู่และที่น่าสนใจคือ การจำแนกชุดตัวแปรความพึงพอใจของ บลัมเลอร์ (Blumler, 1985) ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ความเพลิดเพลิน (Diversion) : ซึ่งจะออกมาในรูปของการใช้สื่อเพื่อหลบหนีปัญหา เพื่อหลีกเลี่ยงจากงานประจำและเพื่อผ่อนคลายอารมณ์
2. มนุษย์สัมพันธ์ (Personal Relation) : เช่น การใช้สื่อเพื่อให้มีเรื่องราวไปพูดคุยกับผู้อื่น เพื่อให้มีโอกาสได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกับคนในครอบครัว
3. เอกลัทธิของปัจเจกบุคคล (Person Identity) : ได้แก่ การอ้างอิงบุคคล (Person Reference) การค้นหาความจริง (Reality Exploration) และเพื่อให้ได้ข้อมูลมาเป็นแรงเสริมย้ำความเชื่อของตน เป็นต้น
4. ติดตามข่าวสาร (Surveillance) : (ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ: อ้างอิงจาก ชิบ จิตนิยม, 2534: 14) ได้ศึกษาชุดตัวแปรความต้องการที่ผู้รับสารต้องการจากสื่อมวลชนที่แมคเคเวล (McCuaill) และคณะสร้างไว้และได้ปรับปรุงขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้สื่อมวลชนโดยผู้รับสาร ดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ
  - 1.1 เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสภาพปัจจุบันของสังคมและโลก
  - 1.2 เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติหรือความคิดเห็นในการตัดสินใจ
  - 1.3 สนองความอยากรู้อยากเห็นและสนองความสนใจ
  - 1.4 ให้การเรียนรู้เป็นการศึกษาด้วยตนเอง
  - 1.5 สร้างความรู้สึกรู้สึกที่มั่นคง

2. ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคลอื่น ๆ (ในสื่อมวลชน)
  - 2.1 ให้แรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล
  - 2.2 ให้ตัวแบบทางพฤติกรรม
  - 2.3 แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่น
  - 2.4 มองทะลุเข้าไปภายในตนเอง
3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
  - 3.1 มองทะลุเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น
  - 3.2 แสดงออกร่วมกับผู้อื่น
  - 3.3 นำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
  - 3.4 ใช้แทนเพื่อน
  - 3.5 ช่วยในการดำเนินบทบาททางสังคม
  - 3.6 สร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อน และสังคม
4. ความต้องการความบันเทิง
  - 4.1 การหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ
  - 4.2 การผ่อนคลาย
  - 4.3 ได้วัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ได้ความสนุกสนานทางสุนทรีย์
  - 4.4 ไม่มีอะไรทำให้เวลาว่างให้หมดไป
  - 4.5 ปลดปล่อยอารมณ์
  - 4.6 เป็นการกระตุ้นทางเพศ

จากผลการวิจัยต่าง ๆ ชี้ให้เห็นว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ การรับฟังวิทยุ และการชมรายการโทรทัศน์ของแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับเหตุผล 6 ประการคือ (เลวี วงษ์มณฑา. 2529; อ้างอิงจาก ชิบ จิต. 2534: 15)

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์รอบตัวที่จะได้รู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นเพื่อให้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และเรียนรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้
2. เพื่อต้องการคำแนะนำ (Guidance) ในการปฏิบัติให้ถูกต้องและช่วยในการตัดสินใจในแต่ละวัน เพื่อความอยู่รอดในระบบของสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่)
3. เพื่อนำเอาไปใช้ในการสนทนา (Participate Communication)

4. เพื่อความตื่นเต้น (Excitement) เพื่อสร้างความรู้สึกรู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นด้วย
5. เพื่อเสริมความคิดเห็น (Reinforcement) ช่วยเสริมความคิดให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไป
6. เพื่อความบันเทิง (Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลิน รวมทั้งผ่อนคลายอารมณ์ (Emotional Release)

ผลของการสื่อสารมวลชนในแนวทฤษฎีจึงขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจที่มาจากปัจจัยทางกายภาพ และปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ใช้สื่อที่มีต่อข่าวสารต่าง ๆ ที่ส่งผ่านมาทางสื่อมวลชน ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการใช้ข่าวสารสนองตอบความพึงพอใจด้วยเหตุผลที่ต่างกัน

จากทฤษฎีที่กล่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมและการเปิดรับข่าวสารนั้น จะขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการรับสื่อ ซึ่งในการชมละครโทรทัศน์นั้น ผู้ชมจะได้รับประโยชน์ได้ด้วยการเปิดรับ และเลือกที่จะนำมาใช้ และยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรมว่าการชมละครทำให้อยากติดตามหรือไม่ในเรื่อง ซึ่งพฤติกรรมยังแสดงถึงแนวของละครว่าจะออกมาในลักษณะไหนจึงทำให้พฤติกรรมและการเปิดรับสื่อเกี่ยวข้องกับารรับชมละครไทยหรือละครต่างประเทศสามารถนำมาศึกษาและวิเคราะห์ได้

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์

ลักษณะและหน้าที่ของสื่อโทรทัศน์

ในบรรดาสื่อมวลชนแต่ละประเภทนั้นย่อมมีลักษณะต่างกัน และสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง มีคุณลักษณะที่แตกต่างกับสื่อมวลชนประเภทอื่นดังนี้ คือ (บำรุง สุขพรรณ, 2522: 1-3)

1. เนื้อที่ - เวลาสิ่งพิมพ์ ภาพนิ่ง และศิลปวัตถุเป็นเครื่องมือประเภทเนื้อที่ รายการโทรทัศน์เป็นเครื่องมือประเภทเวลา การสนทนากันซึ่งหน้า การพูดโทรศัพท์ก็เป็นเครื่องมือประเภทเวลา
2. ขนาดของเครื่องมือสื่อมวลชนเหล่านี้มีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย ตัวอย่างเช่นการอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้อ่านอาจหวนกลับมาอ่านตอนที่ตนยังไม่เข้าใจได้ แต่ผู้ดูรายการโทรทัศน์ไม่มีโอกาสที่จะฟังสิ่งที่ผ่านไปแล้วได้ โทรทัศน์เสนอข่าวสารได้รวดเร็วกว่าหนังสือพิมพ์ แต่หูคนเรารับสารได้น้อยกว่าตา (หูรับได้ 11% ตารับได้ 83%) และคำหรือประโยคยาก ๆ อาจฟังแล้วไม่เข้าใจ หนังสือพิมพ์อาจพลิกกลับไปอ่านทบทวนหรือค้นหาความได้ภายหลัง
3. การมีส่วนร่วม ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้เครื่องมือสื่อสารมวลชนมากขึ้นแตกต่างกันไปตามชนิดของเครื่องมือ ถ้ามีส่วนร่วมมากมักจะเกิดความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในสังคม ถ้ามีส่วนร่วมน้อยก็มักจะเป็นแต่ฝ่ายรับอย่างเดียวหรือทั้งหมด ถ้าเราแบ่งเครื่องมือตามระดับที่ประชาชนมีส่วนร่วมด้วยจากมากไปหาน้อยก็ได้ ดังนี้

- การสนทนาเป็นส่วนตัว
- กลุ่มอภิปราย
- โทรศัพท์
- การประชุมกันอย่างเป็นทางการ
- ภาพยนตร์เสียง
- โทรทัศน์
- วิทยุ
- โทรเลข
- การติดต่อกันทางจดหมายส่วนตัว
- จดหมายแบบทางการ
- หนังสือพิมพ์
- แผ่นป้ายโฆษณา
- นิตยสาร
- หนังสือ

4. ความเร็ว โทรศัพท์ทำหน้าที่ในเรื่องของความเร็ว เครื่องมือสื่อสารสัมพันธ์ที่มีความเร็วมาก เป็นประโยชน์ในด้านการเสนอข่าวสาร ส่วนที่มีความเร็วน้อยมักใช้ในการเสนอเรื่องหนัก ๆ ซึ่งมีแก่นสารให้ขบคิดและใคร่ครวญ

5. ความถาวร หนังสือดูเหมือนจะทำหน้าที่ในเรื่องความถาวร ต่อไปก็เป็นภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ เครื่องมือที่มีความถาวรมักจะใช้ในการเสนอหลักการและความหมายที่แน่นอน ส่วนเครื่องมือที่มีความถาวรน้อยมักจะใช้การเสนอข่าวสาร และชักจูงและโน้มน้าวจิตใจ

แม็คควอล (McQuail) และคณะ (1972) กล่าวถึงหน้าที่สำคัญของโทรศัพท์ในการตอบสนองความต้องการของผู้ชม 4 ประการ คือ

1. Self - rating Appeal คือ ผู้ชมได้พบเห็นว่าบางสิ่งบางอย่างในตัวเขาเอง เช่น ปัญหาของตน บุคลิกภาพของตน
2. Basic for Social Interaction คือ เมื่อชมโทรทัศน์แล้วทำให้คนภายในครอบครัวมีการปะทะสังสรรค์กันมากขึ้น มีการพูดคุยกัน ถกเถียง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ตลอดจนมีการแข่งขันตอบปัญหา ทำให้ครอบครัวมีความสนใจร่วมกัน

3. Excitement คือ เพื่อความตื่นเต้น เช่น ผู้ชมจะเดาว่าเหตุการณ์ในโทรทัศน์จะเป็นเช่นไร ใครจะเป็นผู้แพ้ ผู้ชนะเช่น การตอบปัญหา การแข่งขันกีฬา นอกจากนี้ยังเป็นการหนีจากโลกของความจริงที่สับสนวุ่นวาย ดึงเครียดทางอารมณ์

4. Education Appeal การดูโทรทัศน์ทำให้เพิ่มความรู้เกี่ยวกับตนเอง และโลกภายนอก ก่อให้เกิดการปรับปรุงตนเอง มีการปรับตัวที่ดีขึ้น เพราะข่าวสารที่ได้รับช่วยให้ทันโลกทันเหตุการณ์ ทำให้มีความรู้ความสามารถมากกว่าเดิม

คุณสมบัติของโทรทัศน์

สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่รวมทั้งภาพยนตร์ วิทยูกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์เอาไว้ด้วยกัน แต่สื่อโทรทัศน์ก็ยังมีคุณสมบัติที่ทำให้แตกต่างจากสื่ออื่น ๆ คือ

1. ทำให้เหมือนจริงและจับใจได้ ทำให้เกิดความเชื่อและเลื่อมใสและถูกชักจูงให้คล้อยตามได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ๆ

2. ทำให้ผู้ดูเกิดความทรงจำติดตาได้นาน

3. ภาพที่แสดงชักพาให้เด็ก และแม้ผู้ใหญ่เองเหมือนว่าเป็นจริง ทั้ง ๆ ที่ได้เสนอโดยผิดเพี้ยนความจริงไปบ้างเล็กน้อยก็ตาม

4. ภาพจะช่วยปลูกอารมณ์ฝันของเด็กได้ง่าย และสร้างรอยประทับใจเด็กได้ดีกว่าผู้ใหญ่ (บำรุง สุขพรรณ, 2522: 5) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของโทรทัศน์ ดังนี้ คือ

1) วิทยูโทรทัศน์คุณลักษณะเท่ากับการรวมเอาสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภทเข้าด้วยกัน คือ ทั้งภาพยนตร์ วิทยูกระจายเสียงและหนังสือพิมพ์ ดังนั้นทุกครั้งที่ออกอากาศจึงได้รับความนิยมมากกว่าสื่อมวลชนอย่างอื่นมาสู่ผู้ฟังถึงบ้านไม่ต้องไปที่โรงภาพยนตร์ โดยเหตุนี้ผู้ปกครองจึงได้ดูร่วมกับเด็กมากกว่าการดูภาพยนตร์ตามโรง ฉะนั้นจึงมีโอกาสอธิบาย และชี้แจงแก่เด็ก สามารถควบคุมการดูของเด็กได้

2) โทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ความดึงดูดใจได้มากกว่าวิทยูเพราะมีทั้งภาพ และเสียงยังเป็นโทรทัศน์ที่ทวีแรงจูงใจมากขึ้น

3) โทรทัศน์สามารถเสนอรายการบางรายการได้ดีกว่าวิทยูกระจายเสียง ซึ่งวิทยูกระจายเสียงอาจทำไม่ได้ เช่น รายการสารคดีท่องเที่ยว

4) โทรทัศน์สามารถทำให้ผู้ชมมีมโนภาพได้ถูกต้อง เช่น เมื่อกล่าวถึงสิ่งที่คุณชมบางคนไม่เคยพบเห็น แต่ก็มีภาพให้ดูทำให้ผู้ดูเข้าใจในสิ่งนั้นและเกิดมโนภาพได้ถูกต้อง

5) ผู้ชมสามารถรับข่าวสารเรื่องราว จากโทรทัศน์ ๆ ได้ดี เพราะผู้ชมโทรทัศน์สามารถรับทั้งการฟังและการได้เห็นภาพ

ประเภทของรายการโทรทัศน์

ลักษณะของการจัดรายการโทรทัศน์ โดยทั่วไปที่เป็นหลักสากลนั้น มีอยู่ 3 ประเภทด้วยกัน คือ (อุฬาร เนืองจันทน์, หน้า 43)

1. ให้ข่าวสาร
2. ให้การศึกษา หรือส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรม
3. ให้ความบันเทิง

ในประเทศไทยเรานั้น ทางกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ ที่มีชื่อเรียกย่อ ๆ ว่า กกช. ได้วางระเบียบบังคับไว้ให้สถานีวิทยุและโทรทัศน์ทุกสถานี ในเมืองไทยยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพียง 2 ประเภทเท่านั้น คือ

1. ให้ความรู้
2. ให้ข่าวสาร

ด้านความบันเทิง กกช. ไม่ได้วางกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ เพราะถือว่าสถานีทุกแห่งคงมุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังผู้ชมอยู่แล้ว

ในต่างประเทศนั้น เขาระบุไว้เป็นที่แน่นอนว่า สถานีจะต้องให้ความรู้ ให้ข่าวสาร ให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังผู้ชม แบ่งออกเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยกำหนดขั้นต่ำสุดของเปอร์เซ็นต์ไว้สำหรับรายการประเภทความรู้ และข่าวสารด้านการบันเทิงนั้น ถือว่าสถานีส่วนใหญ่เน้นหนักเรื่องให้ความบันเทิงอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดเปอร์เซ็นต์ไว้ให้เป็นการตายตัว

รายการบันเทิง

รายการบันเทิงนั้นอาจจะแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท เช่น

1. ประเภทเพลงหรือดนตรี
2. ประเภทละครหรือภาพยนตร์
3. ประเภทเบ็ดเตล็ด

รายการสาระความรู้

ถ้าไม่มีการวางกำหนดกฎเกณฑ์ให้สถานีต้องเสนอรายการประเภทสาระความรู้ไว้บ้างแล้ว รับรองได้ว่าทุกสถานีจะไม่มีรายการประเภทนี้ ถ้าจำเป็นต้องมีก็มักจะบรรจุไว้ในช่วงเวลาที่ไม่ค่อยมีคน

คือในเวลา 16.00 - 17.00 ซึ่งช่วงเวลานี้ คนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยว่างมานั่งดูทีวีหรือไม่กำลังอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเดินทางกลับหลังจากเสร็จภารกิจประจำวัน

รายการประเภทส่งเสริมความรู้ นั้น ถ้าสถานีคิดถึงเปอร์เซ็นต์ผู้ชมเป็นสำคัญ ก็จะทำให้รายการประเภทนี้ไม่มีทางแพร่ภาพออกอากาศได้ รายการประเภทนี้ต้องไม่พิจารณาถึงจำนวนผู้ชมเป็นสำคัญ ต้องพิจารณาถึงการให้สิ่งเป็นสาระแก่ผู้ชมเป็นสำคัญหรือความรับผิดชอบในฐานะสื่อมวลชนที่ดี ที่จะต้องช่วยยกระดับของบุคคลในสังคมให้สูงขึ้น

รายการสำหรับเด็ก

ยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ ทาง กกช. บังคับไว้ว่าเวลา 18.00 - 18.30 น. ให้ทางสถานีทุกช่องเสนอรายการสำหรับเด็ก โดยบังคับลงไปที่แน่นอนว่ารายการนั้นต้องผลิตในประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้ สถานีโทรทัศน์บางช่อง ก็มองเห็นจุดไหวของข้อบังคับนี้ จึงใช้ช่วงเวลาดังกล่าวฉายหนังการ์ตูนเพราะไม่ต้องเสียเงินลงทุนทำรายการ และหนังการ์ตูนก็สามารถหาโฆษณาได้ง่ายด้วย (อุฬาร เนื่องจำนงค์, หน้า 43-44)

บทบาทของโทรทัศน์กับการพัฒนาการศึกษา

ลำภา วราภรณ์ อดีตหัวหน้าภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวว่า “เดิมนั้นเรามักเข้าใจกันว่าการเรียนรู้จะมีเฉพาะภายในห้องเรียน และด้วยสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนเท่านั้นที่มีอยู่ในห้องเท่านั้น แต่ต่อมาก็ได้ตระหนักว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียนก็เป็นแหล่งของการเรียน ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และประสบการณ์ในการดำรงชีวิตของเด็กเหมือนกัน”

ฉะนั้น การศึกษาในปัจจุบันได้แบ่งเวลาให้ผู้เรียนจากประสบการณ์มากกว่าจะเรียนรู้จากในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้น เมื่อคำนึงการศึกษาตามแนวคิดในเรื่องการศึกษานอกห้องเรียนที่ต้องการให้บุคคลได้มีโอกาสปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วย จึงเห็นความจำเป็นที่ต้องหาวิธีที่จะอำนวยโอกาสของการศึกษาให้กว้างขึ้น และการมียอมรับว่ามีประสิทธิภาพสูงที่จะช่วยให้การศึกษาแก่คนทั้งภาพ และได้ยินทั้งเสียงพร้อมทั้งมีการเคลื่อนไหวด้วย จึงสามารถให้ความรู้แก่ประชาชนได้ทุกรูปแบบ ตั้งแต่ความรู้ที่ง่าย ๆ ไปจนถึงกระบวนการที่สลับซับซ้อน และเครื่องมือที่สามารถสอนได้เหมือนกับการสอนโดยตรงของครูผู้สอน (อนันต์ธนา อังกินนันทน์ และคณะ, 2525: 141)

ซึ่งบทบาทและคุณค่าของโทรทัศน์ที่มีต่อการพัฒนาการศึกษา มีดังนี้คือ

1. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนเป็นจำนวนมากๆ ในเวลาเดียวกันได้
2. โทรทัศน์เป็นการผสมผสาน ส่วนที่ดีที่สุดของวิทยุ และส่วนที่ดีที่สุดของภาพยนตร์เข้า

ด้วยกัน

3. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ของการเรียนรู้ได้หลายประการ เพราะสามารถเสนอความคิดที่สำคัญให้แก่ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการทำภาพยนตร์และโทรทัศน์เข้ามาช่วย

4. โทรทัศน์สามารถช่วยในการสร้างทัศนคติต่าง ๆ ให้กับผู้ดู ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำสิ่งต่าง ๆ ออกเผยแพร่ จะได้คำนึงถึงเป็นอย่างมากกว่าจะมีผลต่อผู้ดู โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเด็กอย่างไร

5. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถให้ข่าวสารที่สำคัญได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้รับจะต้องมีความสามารถทางภาษาสูง หรือจะต้องอยู่ ณ สถานที่เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ด้วย

6. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่ช่วยขยายความสัมพันธ์ส่วนตัวของครูที่เก่ง ๆ หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่งเฉพาะไปยังผู้เรียนได้มาก ๆ

7. โทรทัศน์มีส่วนช่วยให้เกิดการปรับปรุง และพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ในสังคม ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ได้เห็นตัวอย่างที่ดีในโทรทัศน์ ทำให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิดในการที่จะนำมาเป็นแบบอย่างต่อไป

8. โทรทัศน์มีความรวดเร็วในการเสนอข่าว อาจจะเป็นลักษณะการถ่ายทอดข่าวสด เช่น การชกมวยชิงแชมป์เปียนโลก การอภิเสกสมรสระหว่างเจ้าฟ้าชายชาร์ลกับเลดี้ไดอาน่า การเดินทางของนักบินอากาศ ไปยังดวงจันทร์ในลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก และเกิดการเรียนรู้สูง

9. โทรทัศน์สามารถนำเอาอุปกรณ์การศึกษาอื่น ๆ มาใช้ประกอบได้ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ เข้ามาช่วยเป็นการทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

บำรุง สุขพรรณ (2522: 10-11) กล่าวว่าโทรทัศน์เป็นเครื่องมือการศึกษาได้ทุกระดับ นั่นคือ การศึกษาระดับประถม ระดับอุดมศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งการศึกษาแต่ละระดับมีประโยชน์ดังนี้ คือ

1. ระดับประถมและมัธยม ในระดับนี้โทรทัศน์อาจทำหน้าที่เกี่ยวข้องอยู่ 4 ประการ คือ
  - เพิ่มพูนความสมบูรณ์แก่บทเรียนที่ครูสอนในชั้น เช่น ให้ตัวอย่างหรือแนะนำเรื่องใหม่ที่ไม่อยู่ในหนังสือด้านเชื่อมโยงโรงเรียนกับโลกภายนอก
  - สอนวิชาโดยตรงอันเป็นวิชาที่ครูสอนปกติไม่มีความสามารถเท่า
  - นับเป็นเครื่องมือสำคัญในการอบรมครูประจำการ
  - เป็นโรงเรียนทางอากาศ ในกรณีที่ต้องถือนั้นไม่มีโรงเรียน

2. ระดับอุดมศึกษา การใช้โทรทัศน์ในระดับนี้ ในบางประเทศได้แก้ปัญหาครูสอนไม่พอหรือนักศึกษาที่นั่งไม่พอให้มีโอกาสเรียนมหาวิทยาลัยได้ โดยเรียนจากโทรทัศน์หรือที่เรียกกันว่า

มหาวิทยาลัยทางอากาศ ในเรื่องนี้ญี่ปุ่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกาและรัสเซีย ได้รับความสำเร็จมาแล้ว

3. การศึกษาผู้ใหญ่ เนื่องจากการศึกษาเป็นขบวนการตลอดชีวิต ดังนั้นผู้ใหญ่ก็ควรจะได้มีโอกาสได้รับการศึกษา ไม่ว่าจะอยู่แห่งใด โทรทัศน์จะเป็นเครื่องมือในการให้การศึกษานี้ที่สำคัญ ซึ่งจะทำหน้าที่ให้การศึกษาด้าน เช่น

- แพร่กระจายความรู้ด้านต่าง ๆ ในยุคปัจจุบันเป็นจุดของการทำลาย การผูกขาด ความรู้เฉพาะกลุ่ม โทรทัศน์เป็นเครื่องมือแพร่กระจายความรู้ไปสู่คนทุกกลุ่มทุกระดับ เศรษฐกิจ และสังคมในยุคปัจจุบันอยู่ในยุควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อจะให้มนุษย์เข้าใจโลกที่เขาอาศัยอยู่ การให้ความรู้ และเทคโนโลยีการแพร่ไปสู่คนทุกคน จึงเป็นเรื่องที่จำเป็น การค้นคว้าทดลองต่าง ๆ ในด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเกษตรกรรม ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากมิให้แพร่กระจายไปยังคนหมู่มาก แล้วก็ย่อมจะได้ผลน้อย โทรทัศน์จะแพร่กระจายการค้นพบใหม่ ๆ ไปยังหมู่ประชาชน ทำให้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ชีวิตประจำวันได้

- การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมือง โทรทัศน์จะช่วยให้ประชาชนได้คุ้นเคย และรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศชาติ ตลอดจนกิจการต่าง ๆ นับว่าเป็นการกระตุ้นให้คนในชาติเกิด ความสามัคคีกันเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะอย่างมีแบบแผน

นอกจากนี้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา นั้น เป็นลักษณะเฉพาะในการนำความรู้ที่จะทำ ให้บุคคลดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็นพลเมืองดีของชาติ

อิทธิพลของโทรทัศน์

อิทธิพลของโทรทัศน์ หมายถึง ผลกระทบของโทรทัศน์ที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นแก่สังคมและวัฒนธรรมการเปลี่ยนแปลงนี้บางอย่างเป็นลักษณะค่อยเป็นค่อยไป และบางอย่างเป็นอย่างรวดเร็ว อนันต์ธนา อังกินันท์และคณะ (2525: 59) ได้อธิบายถึงควมมีอิทธิพลของโทรทัศน์ไว้ คือ

1. ขณะออกอากาศ โทรทัศน์จะได้รับความนิยมมากกว่าสื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะผู้ชมจะได้ชมทั้งภาพและได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน นอกจากนั้นถ้าเป็นโทรทัศน์สีก็จะช่วยให้ผู้ชมได้เห็นความสวยงามเหมือนตามธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

2. โทรทัศน์เปรียบเสมือนวิทยุ หนังสือพิมพ์ และภาพยนตร์ มารวมกันคือได้ยินเสียงและส่งได้ไกลเหมือนวิทยุ ได้เห็นทั้งภาพและได้ยินเสียงเหมือนภาพยนตร์ และมีลักษณะในการเสนอทั้งภาพและข่าวเหมือนกับหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้หากโทรทัศน์ที่ได้มีการเตรียมเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้

ให้พร้อมแล้ว ก็จะนำรายการสดมาออกได้เหมือนกับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ ซึ่งส่งไปยังผู้ชมที่อยู่ในบ้านได้

3. โทรทัศน์สามารถเข้าถึงผู้ดูที่อยู่ทางบ้านได้เป็นอย่างดี และนับวันจะมีอิทธิพลมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของรายการโทรทัศน์ และคุณสมบัติของเครื่องส่ง และเครื่องรับโทรทัศน์ ปัจจุบันรายการทางโทรทัศน์ได้เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก เช่น ข่าวสารประเภทจากดาวเทียม ซึ่งสามารถรับภาพที่สถานีเมื่อเวลาตีสี่และนำออกฉายในเวลา 6 โมงเช้า นอกจากนี้ยังมีรายการสดที่น่าสนใจอีกมากมาย เช่น การถ่ายทอดมวยหรือฟุตบอลผ่านดาวเทียม การถ่ายทอดสดภายในประเทศ ตลอดจนภาพยนตร์เรื่องราวที่เคยฉายตามโรงภาพยนตร์ใหญ่ ๆ มาแล้ว ผู้ชมสามารถดูโทรทัศน์อยู่กับบ้านได้โดยไม่ต้องเสียค่าเดินทางและค่าเข้าชมเหมือนอย่างภาพยนตร์ หรือการดูกีฬาต่าง ๆ เช่น มวย หรือฟุตบอล

4. ผู้ปกครองหรือบิดามารดาสามารถดูโทรทัศน์ไปพร้อมกับเด็ก จึงมีโอกาสอธิบายชี้แจงหรือตอบคำถามที่เด็กสงสัยได้ ทำให้การเรียนรู้ของเด็กมีลักษณะเป็น “ขบวนการสองทาง” ซึ่งทำให้การเรียนรู้ของเด็กได้พัฒนาอย่างรวดเร็วขึ้น ผิดกับการดูภาพยนตร์จะไม่มีโอกาสทำเช่นนั้นได้

และสำหรับอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ ที่มีพลังต่อสังคมนั้น ก่อเกิดการพัฒนาในสังคมทางด้านต่าง ๆ ที่จะนำมากล่าวถึงคือ

สร้างพลังทางเศรษฐกิจ

ประการแรก: คือการใช้สื่อโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมสภาพคล่องทางการค้าให้แก่วงการธุรกิจอุตสาหกรรมสินค้าหรือธุรกิจใด เมื่อใช้โทรทัศน์เป็นสื่อประชาสัมพันธ์การขายก็จะประสบผลสำเร็จ เป็นสื่อที่ชักจูงการซื้อ การดำเนินการ ก่อให้เกิดการหมุนเวียนเงินตรา เกิดการตื่นตัวทางเศรษฐกิจการลงทุน เมื่อชนในชาติมีการซื้อขายกันมาก สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปย่อมเติบโตก้าวหน้า รายได้ประชาชาติจะสูงขึ้น

ประการที่สอง : สื่อโทรทัศน์ช่วยกลั่นกรองคุณภาพ เมื่อเกิดการแข่งขันผลิตสินค้าที่ผลิตจะต้องมีคุณภาพมีการคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค มีการสร้างมาตรฐานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

สร้างพลังทางความคิด

สื่อมวลชนด้านโทรทัศน์สามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจอย่างได้ผล เพราะสาธิตหรือแสดงให้เห็นประจักษ์ได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงพร้อมกัน นอกจากนี้ยังมีความทันต่อเหตุการณ์สูง

พัฒนาการของข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ทั่วโลกย่อมก่อให้เกิดสำนึกขึ้นในจิตใจของมวลชน สามารถวิเคราะห์ผลตามไป ทำให้มวลชนเป็นนักคิด รู้จักใช้ดุลยพินิจไตร่ตรอง และในที่สุดสามารถตัดสินใจได้ว่าสิ่งใดไม่ดี

สร้างพลังทางวัฒนธรรม

รายการโทรทัศน์ผลิตออกมาโดยใช้ “ศาสตร์ทางวิทยุและโทรทัศน์” และการใช้ “ศิลปะของการแสดง” ประกอบกัน ระดับรสนิยมของมวลชนของแต่ละประเทศสามารถประเมินได้ทางหนึ่งจากรายการโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการประเภทบันเทิง และรายการทางวัฒนธรรมเพราะรายการเหล่านี้จำลองชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและความสนใจร่วมของมวลชนออกมาจนจอโทรทัศน์ (รักษศักดิ์ วัฒนพานิช และคณะ, 2530: 461-462)

แนวความคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์

เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ของต่างประเทศนั้น ไม่ได้มีหนังสืออ้างอิงโดยตรง ดังนั้นจึงขอเสนอเกี่ยวกับประเภทของละครโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางประกอบซึ่งแบ่งได้ 6 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้ (ปนัดดา ธนสถิตย์: 2531)

1. เป็นละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาแสดงประมาณ 60-120 นาที และมักออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของทางสถานีซึ่งเทียบได้กับ ละครตอนพิเศษ (Dramatic Specials) ของอเมริกา
2. เป็นละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดียวกันตลอด และผู้แสดงชุดเดียวโดยตลอด ซึ่งเทียบได้กับ T.V. Series.
3. เป็นละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ 2-3 วันต่อสัปดาห์ หรือ 5 วันต่อสัปดาห์ หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน เทียบกับ T.V. Serials หรือ Soap Operas (soap)
4. เป็นละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ ที่ผลิตเป็นเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบมากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป โดยแบ่งออกฉายออกอากาศติดต่อกันไปเรื่อย ๆ ในวันเวลาเดียวกัน หรือสัปดาห์ต่อไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง ซึ่งเทียบได้กับ ละครตอนสั้นออกอากาศอย่างต่อเนื่อง (Miniseries)

5. เป็นลักษณะละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์อีกแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากทั่ว ๆ ไป คือจะเป็นเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่เป็นชุดเดียวกันโดยตลอด เรื่องที่นำมาแต่ละตอนไม่เกี่ยวเนื่องกันเลย แต่แนวเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปในทำนองเดียวกัน

6. เป็นละครโทรทัศน์ประเภทละครตลก ชวนหัว หรือเสียดสีสังคม ลักษณะการออกอากาศจะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน ละครประเภทนี้อาจจะจัดแสดงสดในห้องส่งพร้อมทั้งอัดเทปไปด้วย และมักจะแสดงต่อหน้าผู้ชมในห้องส่งนั้นที่เรียกว่า Studio Audience เนื่องจาก Sitcoms (Situation Comedies) มักจะแสดงให้ผู้ชมชมในห้องส่งด้วย ละครประเภทนี้จึงไม่ใช้ฉากมากนัก อาจจะมีเพียง 2-3 คน และไม่ก็ฉาก โดยแสดง 2-3 คน และเป็นคนชุดเดิมตลอด

จุดเริ่มต้นของละครโทรทัศน์คือผู้จัดเสนอให้แก่คณะละคร โดยหัวหน้าจะเป็นผู้วางแผน ดำเนินการว่าจะผลิตละครประเภทไหน จะทำเรื่องอะไร บทประพันธ์ของใคร จะให้ใครเขียนบท และจะให้ใครกำกับ ให้ใครแสดง โดยการประสานงานของหลาย ๆ ฝ่ายร่วมกัน ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลดังต่อไปนี้ (สดีโส พันธุ์โกมล: 2521)

1. ผู้ประพันธ์และนักเขียนบท

ผู้ประพันธ์ คือ ผู้ที่แต่งเรื่องราวขึ้นมา อาจจะทำออกมาในรูปแบบของนิยายหรือเรื่องสั้น ผู้จัดนำมาทำเป็นละครโทรทัศน์โดยเปลี่ยนแปลงให้พร้อมที่จะแสดงได้ในรูปแบบของบทละครโทรทัศน์ โดยผู้เขียนบทละคร หรือคิดเรื่องขึ้นมาเองและเขียนออกมาในลักษณะบทละครโทรทัศน์เลย

2. นักแสดง

เมื่อมีบทละครแล้ว เรื่องราวและตัวละครในบทจะปรากฏแก่สายตาผู้ชมได้ต้องอาศัยนักแสดง นักแสดงจะต้องมีความสามารถที่จะถ่ายทอดเรื่องราวและชีวิตจิตใจของตัวละครในเรื่องได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามเนื้อเรื่อง และต้องรู้บทบาทของตัวเองที่จะต้องแสดง

3. ผู้กำกับการแสดง

นักแสดงจะแสดงได้สมบทบาทของตัวละครในเรื่องหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถส่วนตัวและการกำกับชี้แนะจากผู้กำกับการแสดง ผู้กำกับการแสดงมีหน้าที่กำกับการแสดงของนักแสดงทุกคน ให้เป็นไปตามบทบาทของตัวละครหรือให้แสดงสมบทบาท โดยควบคุมการซ้อมก่อนจะแสดงจริง นอกจากนี้ยังมีหน้าที่บอกทิศทางกล้องเคลื่อนไหวของนักแสดงด้วย

4. ผู้บอกรับ

ผู้บอกรับเป็นคนที่ควบคุมบทบาทการพูดของนักแสดงให้เป็นไปตามบทละคร บอกรับบางตอนโดยการชี้ท่าทางประกอบด้วยเพื่อป้องกันความผิดพลาดของผู้แสดง

5. เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิค ได้แก่

5.1 ผู้กำกับรายการ (Direction)

ภาพที่ผู้ชมเห็นในจอโทรทัศน์นั้นมาจากฝีมือการกำกับและสั่งการจากผู้กำกับรายการในห้องควบคุม (Control Room) ระหว่างการแสดงผู้กำกับรายการจะติดต่อและสั่งงานผู้กำกับเวทีและช่างกล้องโดยใช้ไมโครโฟนและหูฟัง ผู้กำกับรายการมีหน้าที่ดูแลการซ้อมก่อนการแสดงจริงเพื่อรู้คิวของตัวละครมุมกล้องและทิศทางการเข้าออกของตัวละครโดยจะทำความเข้าใจกับผู้กำกับเวที ช่างกล้อง นักแสดง และผู้กำกับการแสดง

5.2 ผู้กำกับเวที (Floor Manager)

เป็นผู้รับผิดชอบการแสดงในห้องส่งและทำงานประสานงานกันระหว่างผู้ร่วมงานในห้องส่งกับห้องควบคุม ทำหน้าที่ฟังคำสั่งผู้กำกับรายการแล้วสั่งตัวละครและเจ้าหน้าที่ในห้องส่งอีกทีหนึ่งคอยให้สัญญาณตัวละครในระหว่างการแสดง ชี้ทางเข้า-ออกให้ตัวละครเพื่อป้องกันการติดหน้ากล้อง ให้คำแนะนำแก่ผู้กำกับรายการในเรื่องทิศทางกล้องซึ่งบางครั้งผู้กำกับรายการมองไม่เห็น และคอยดูแลความพร้อมในทุกๆฝ่ายก่อนแสดง

5.3 ช่างกล้อง (Camera Man)

ตามปกติการจัดรายการละครในแต่ละฉากจะใช้กล้องไม่น้อยกว่า 2 กล้องโดยช่างกล้องจะทำหน้าที่ประสานกับผู้กำกับรายการโดยทางไมโครโฟนแบบมีหูฟัง ช่างกล้องจะทำหน้าที่จับภาพตามมุมที่ผู้กำกับรายการสั่งโดยใช้ความเร็วที่จะจับภาพด้วยเลนส์และหาตำแหน่งการจับภาพให้คมชัดที่สุด

5.4 ผู้กำกับแสง (Light Man)

ภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์จะคมชัดหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดแสงของผู้กำกับแสง ในห้องส่งจะมีไฟชนิดต่างๆ เบอร์ต่างๆ ให้ผู้กำกับแสงเลือกใช้ตามความเหมาะสมเพื่อจัดแสงให้เข้ากับบรรยากาศในเรื่อง

5.5 ผู้กำกับเสียง (Sound Man)

มีหน้าที่รับผิดชอบคุณภาพของเสียงและความดังเบาของเสียง ตัดต่อเสียงให้ถูกต้องตามบทโทรทัศน์และตามผู้กำกับรายการสั่งพร้อมกับจัดเตรียมเสียงประกอบรายการต่างๆ รวมทั้งเพลงประกอบละครก่อนการแสดงจริง

5.6 ผู้จัดฉาก

ผู้จัดฉากจะอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายศิลปกรรม ทำหน้าที่จัดฉากให้เหมาะสมกับเรื่อง ออกแบบฉากตามความต้องการของผู้จัด สร้างฉากตามแบบที่ออกมา เก็บรักษาอุปกรณ์ทำฉากและประกอบฉากทั้งหมด จัดจำและสร้างฉากให้เหมือนเดิมเมื่อมีการแสดงฉากเดิมในครั้งต่อไป

นอกจากนี้ยังรวมถึงเจ้าหน้าที่ในส่วนอื่นๆ เช่น ในส่วนเรื่องเครื่องแต่งกายและเครื่องประกอบฉากการแต่งหน้าของนักแสดงต่างๆ ก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตละครนั้น นอกจากในส่วนเนื้อหาของบทละครและการแสดงของนักแสดงที่สมบัตภาพแล้ว ยังรวมถึงดนตรีหรือทำนองประกอบละครก็มีส่วนสำคัญเดียวกัน

บทละคร

บทละคร คือ งานเขียนประเภทหนึ่งที่ย้ายทอดเรื่องราว การกระทำและประสบการณ์ของมนุษย์ผ่านการใช้ภาษาโดยจะต้องมีจุดประสงค์ในการเขียน คือ เพื่อนำบทละครนั้นมาใช้จัดแสดง

องค์ประกอบของบทละคร

องค์ประกอบของบทละคร คือ

1. โครงเรื่อง (Plot)
2. ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยตัวละคร (Characters and Characterization)
3. ความคิด หรือแก่นของเรื่อง (Idea, Theme)
4. บทสนทนา (Dialogue)

องค์ประกอบทั้งสี่ล้วนมีความสำคัญ บทละครจะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไปไม่ได้เลย โครงเรื่องคือ ส่วนที่กำหนดขอบเขตเรื่องราวการกระทำในเรื่อง (Men in Action) ซึ่งมีตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่องราวการกระทำเรื่องราวนั้นจะต้องให้แก่งคิดบทเรียน หรือประสบการณ์ แก่ผู้ชม สิ่งนั้น คือความคิดแก่นของเรื่อง ละครที่คงความอมตะทุกยุคสมัยล้วนมีแก่นของเรื่องอมตะและเป็นสากล ทุกองค์ประกอบที่กล่าวมานี้ดำเนินไปในรูปของละครโดยใช้บทสนทนาเป็นกลไกในการดำเนินเรื่องราว องค์ประกอบของโครงเรื่อง (Plot) แบ่งออกได้ ดังนี้

1. การปูพื้นและเผยแพร่รายละเอียดที่เกี่ยวกับเรื่องราวของตัวละคร (Exposition) บทละครจำเป็นที่จะต้องปูพื้นให้ผู้ชมเข้าใจถึงภูมิหลังของเหตุการณ์หรือตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้ทราบถึงที่เคยเกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่ความสนใจติดตามสิ่งที่จะเกิดขึ้นในละคร นอกจากนี้การปูพื้นเรื่องยังเป็นการให้โอกาสผู้ชมได้ล่วงรู้ถึง “ข้อเท็จจริง” บางประการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวและตัวละคร

สิ่งที่ปรากฏอยู่ในการปูพื้นเรื่อง คือ รายละเอียดที่อยู่ในใจนักเขียนบทละครก่อนที่จะเริ่มลงมือเขียน เขาจะเขียนเกี่ยวกับใคร เกี่ยวกับอะไร เกิดขึ้นที่ไหน มีปัญหาอะไรบ้าง ซึ่งสิ่งนี้ก็คือ สภาพที่ผู้เขียนบท กำหนด (Given Circumstance)

1.1 เหตุการณ์ (Incident)

เหตุการณ์ในละครจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อตัวละคร ต่อความหมายและความคิดของเรื่อง ผู้ชมจึงเห็นคล้ายตามว่าเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญควรแก่การสนใจติดตามเรื่องราว อยากรู้จัก อยากค้นหาตัวละครและความหมายของตัวละครต่อไป เหตุการณ์เป็นเรื่องราวการกระทำของตัวละคร ถ้าเหตุการณ์นั้นดำเนินไปอย่างราบรื่นไม่มีอุปสรรค ข้อขัดแย้งให้ตัวละครต้องต่อสู้ฝ่าฟันแต่อย่างใด ความเป็นละครก็คงไม่เกิดขึ้น

1.1.1 ข้อขัดแย้ง (Conflict)

เนื่องจากละครหรือชีวิตจริงล้วนเป็นเรื่องของการเผชิญหน้า (Encounters) การเผชิญหน้านี้เองที่ก่อให้เกิดข้อขัดแย้งขึ้นในตัวละคร ขัดแย้งเป็นเหมือนอุปสรรคที่ตัวละครจะต้องต่อสู้ฝ่าฟันเพื่อให้ได้มาซึ่งความปรารถนาสูงสุด ข้อขัดแย้งจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิด ดรามามาติคแอ็คชั่น (Dramatic action) เพื่อความน่าสนใจชวนติดตามของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในละคร

1.1.2 ช่วงวิกฤต (Crisis)

คือช่วงที่ตัวละครเกิดการปะทะหรือต่อสู้กับอุปสรรคข้อขัดแย้ง เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นช่วงที่มีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นไปของตัวละคร ในด้านของผู้ชมมีอารมณ์ร่วมซึ่งพัฒนา มาจนพร้อมที่จะไปถึงจุดสูงสุดของอารมณ์ของเรื่อง

1.2 จุดสูงสุดทางอารมณ์ (Climax)

เมื่อเหตุการณ์พัฒนามาถึงช่วงวิกฤตแล้วผู้ชมจะคาดหวังจุดสูงสุดทางอารมณ์นี้ ช่วงวิกฤตที่ตัวละครสองตัว ซึ่งมีข้อขัดแย้งรุนแรงได้เผชิญหน้าต่อกันปะทะกัน จากบทสนทนาที่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนอาจถึงนำไปสู่การใช้กำลัง เราคงผิดหวังถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเกิดยุติแล้วยอมแพ้เดินออกไป โดยผู้ชมคาดหวังว่าเหตุการณ์จะน่าตื่นเต้นขึ้น เมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดจุดสูงสุดทางอารมณ์เกิดขึ้น เช่น การที่ตัวละครฝ่ายหนึ่งหยิบปืนออกมาเหนียวไกไปที่อีกฝ่ายหนึ่ง

1.3 การค้นพบ (Discovery, Recognition)

ระหว่างช่วงวิกฤต (Crisis) และจุดสูงสุดทางอารมณ์ (Climax) อาจมีการค้นพบบางตัวละครเกิดขึ้นแทบจะพร้อม ๆ กัน เช่น การพบว่า บุคคลที่คิดว่าเป็นผู้ร้ายมาตลอดเวลา กลับพบว่า เป็นบิดาของตัวเองทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์คล้ายตามไปด้วย

1.4 การกลับผันของสถานการณ์ (Peripeteia, Reversal of Situation)

มักจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับ การค้นพบ (Discovery, Recognition) เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันว่าจะเกิดขึ้น แต่สุดท้ายกลับกลายเป็นจุดพลิกผัน

1.5 การคลี่คลายปม (Resolution, Denouement)

การคลี่คลายปม คือ บทสรุปของละครเรื่องนั้น เป็นช่วงที่แสดงให้เห็นถึงภาพหลังปมปัญหาหรือข้อขัดแย้งที่ได้ดำเนินมาจนถึงจุดแตกหัก หรืออาจเป็นเพียงคำพูดคำเดียวหรือแม้แต่ท่าทาง

ที่แสดงให้เห็นประจักษ์ว่า อารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์และการกระทำ บัดนี้ได้ถึงจุดหนึ่ง ที่นิ่งสงบ หรืออาจเปลี่ยนท่วงทำนองใหม่ได้ หรือความเข้าใจซึ่งบังเกิดขึ้นในเรื่องไม่ได้จบด้วยความ เศร้าโศก หรือจบลงด้วยความสุขซึ่งบางเรื่องอาจจะคลี่คลายได้ชัดเจน หรือบางครั้งคลุมเครือก็มี

องค์ประกอบของโครงเรื่อง ทุกส่วนที่ได้กล่าวมานั้น ที่เกี่ยวกับ การปูพื้นและเผยแพร่ละเอียด ที่เกี่ยวกับเรื่องราวของตัวละคร (Exposition), เหตุการณ์ (Incident), ข้อขัดแย้ง (Conflict), ช่วงวิกฤต (Crisis) จุดสูงสุดทางอารมณ์ (Climax), การค้นพบ (Discovery, Recognition), การกลับผันของ สถานการณ์ (Peripeteia, Reversal of Situation), การคลี่คลายปม (Resolution, Denouement) ล้วน มีความสำคัญในการที่จะเกี่ยวพันกันและกันไม่มีองค์ประกอบใดที่จะอยู่ได้อย่างโดดเดี่ยว ทุกส่วน จะต้องนำไปสู่ความหมายความคิดอันเป็นแก่นสำคัญ หรือสารที่ละครต้องการจะสื่อกับผู้ชม

ตัวละครการวางลักษณะนิสัยของตัวละคร (Characters and Characterization)

อริสโตเติลให้ความสำคัญของตัวละครไว้เป็นลำดับที่สอง โดยให้ความสนใจกับการสร้าง ลักษณะนิสัยของตัวละคร (Characterization) เป็นพิเศษ ในความเห็นของอริสโตเติลอาจมีข้อแตกต่าง กับการสร้างอุปนิสัยของตัวละครในปัจจุบันพอสมควรทั้งยุคสมัยต่างกันทำให้ความคิดแปรเปลี่ยนไป อริสโตเติลกล่าวว่าตัวละครต้องมีลักษณะนิสัยที่ดีงาม มีความน่าเชื่อถือ มีความจริงใจ มีชีวิตชีวา และ คงเส้นคงวา

ฟราวซิส ฮอดจ์ (Francis Hodge) เสนอความเห็นว่าการสร้างตัวละครและลักษณะนิสัยของ ตัวละครควรคำนึงถึงองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความปรารถนาสูงสุด (Desire) คือ สิ่งที่ตัวละครนั้นต้องการมากที่สุดในละครเรื่องนั้น อาจเรียกได้ว่าเป็นซูเปอร์ อ็อบเจ็คทีฟ (Super Objective) หรือสิ่งสูงค่า (Treasure) ที่ละครไขว่คว้า
2. ความตั้งใจ (Will) คือ พลังที่ตัวละครจะใช้ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความปรารถนาสูงสุด
3. คีลธรรม (Moral Stance) คุณธรรมและความเชื่อของตัวละครนั้น มีผลต่อความ ปรารถนาสูงสุดและความตั้งใจ เช่น ตัวละครนั้นมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นเพียงไร มีความ รับผิดชอบต่อส่วนรวมหรือไม่
4. รูปลักษณ์ (Decorum) รูปร่างหน้าตา ลักษณะกิริยาของตัวละคร ทำทาง การยืน การเดิน การพูดที่ประกอบขึ้นเป็นตัวละครตัวนั้น
5. สภาวะทางอารมณ์ (Character Mood Intensity) ตัวละครมักมีสภาวะทางอารมณ์ อย่างไร เช่น เป็นคนตื่นตระหนก ประสาท ฉุนเฉียวโกรธง่าย หดหู่ง่าย เราอาจคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ ประกอบ

- 5.1 จังหวะการเต้นของหัวใจ (Heartbeat) เร็วหรือช้า
- 5.2 เหงื่อ (Perspiration) มากหรือน้อย
- 5.3 สภาพภายในท้อง (Stomach Condition)
- 5.4 ความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ (Muscle Tension)
- 5.5 การหายใจ (Breathing) จังหวะและความลึก

หากเราพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า มีความน่าเชื่อถือ มีเหตุผล ลึกซึ้งเหมือน มนุษย์จริง และที่สำคัญตัวละครมีชีวิตของตัวเอง

การที่ตัวละครมีชีวิตของตัวเอง หมายถึง ผู้ประพันธ์จะต้องศึกษาตัวละครอย่างแจ่มแจ้ง ต้องศึกษา ตัวละครดูจนมนุษย์คนหนึ่ง ผู้ประพันธ์ไม่สามารถบังคับบงการ การกระทำ การพูด และนิสัย ละครได้เลยเพราะตัวละครไม่ใช่เครื่องมือ หรือกระบอกเสียงของผู้ประพันธ์ที่จะกระทำการใด ๆ โดยไม่ สมเหตุสมผล

หากตัวละครมีความสมเหตุสมผล และเหมือนมนุษย์มากเท่าใด ผู้ชมก็จะนำไปสู่การ “ศึกษา” เพื่อนำไปสู่ “ความเข้าใจ” ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งได้มากเท่านั้น ไม่ว่าจะตัวละครจะมีความเป็น ปัจเจบุคคลสูงส่งแตกต่างกับสามัญมนุษย์โดยทั่วไปเพียงไรก็ตาม ทั้งนี้เพราะความปรารถนาสูงสุด ของตัวละครเทียบเท่ากับของมนุษย์ผู้หนึ่ง

ตัวละครที่ผู้ประพันธ์สร้างอย่างสมเหตุสมผล ไม่เพียงแต่จะมีชีวิตโลดแล่นอยู่ละคร แต่ความ เป็นปัจเจกบุคคลของตัวละครจะผสานกับอารมณ์กับความรู้สึกรู้สึก และความปรารถนาอันจะเป็นสากลทำ ให้ตัวละครคงอมตะ มีชีวิตอยู่ทุกสมัยเพราะตัวละคร คือ “ตัวแทน” ของมนุษย์ ที่แม้สมัยเปลี่ยนไป ระบบความคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมต่าง ๆ เปลี่ยนไปบ้าง แต่ “แก่นแท้” ของความเป็นมนุษย์ย่อม ไม่มีวันเปลี่ยน

ความคิดหรือแก่นของเรื่อง (Idea, Theme)

นอกจากบทละคร ตัวละคร แล้วหัวใจสำคัญอีกประการ คือ ความคิด หรือแก่นของเรื่อง (Idea, Theme) จริงอยู่ที่อริสโตเติล หรือผู้เชี่ยวชาญไม่ได้จัดองค์ประกอบนี้ไว้ระดับที่ความสำคัญ ที่สุด แต่มีคนกล่าวไว้ว่า ละครปราศจากความคิด ก็เหมือนมนุษย์ไร้กระดูกสันหลัง หรืออาจเปรียบเป็น มนุษย์ไร้วิญญาณไปเลยทีเดียว

แก่นความคิด คือ “สาร” ที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้ชม นอกจากผู้ชมจะเห็นเรื่องราวการ กระทำของมนุษย์แล้ว ผู้ชมยังได้แง่คิดหรือปรัชญาจากการกระทำนั้น ความคิดที่ได้อาจมีคุณประโยชน์ หลายประการ คือ สอนให้ผู้ชมถึงวิธีการดำรงคงอยู่ชีวิต อาจปลูกให้ตระหนักถึงหลักสัจธรรมบาง

ประการของชีวิตกระตุ้นแรงให้นึกถึงปัญหาของชีวิตของมนุษย์ สังคม โลก ผู้ชมจะเข้าใจชีวิตมนุษย์ได้ดีขึ้น รวมถึงการยกระดับสติปัญญา ได้จากการซึมซาบแก่นความคิดที่ดีของบทละคร

แน่นอนว่าละครบางเรื่องให้ความสนใจกับ แก่นเรื่อง บางเรื่องให้ความสนใจแก่โครงเรื่องที่ น่าสนใจสนุกสนาน หรือบางเรื่องให้ความสำคัญกับตัวละคร ที่มีลักษณะโดดเด่นเป็นพิเศษ แก่นคิดที่ได้จากละครเหล่านั้น อาจมิได้เคร่งเครียด จริงจัง แต่อาจจะให้ความสนุกสนาน และแก่นความคิดที่ลึกซึ้ง หรือข้อคิดที่น่าสนใจ

บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาเป็นงานเขียนที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากงานเขียนประเภทอื่น ๆ บทละครใช้บทสนทนา (Dialogue) ในการดำเนินเรื่องราว ดังนั้น เมื่อเรานึกถึงบทละครเราจะนึกถึงหน้ากระดาษที่เต็มไปด้วยบทเจรจาโต้ตอบ โดยมีชื่อตัวละครบอกไว้ว่า ใครเป็นฝ่ายพูด อาจมีการบรรยายกิริยาอาการ หรือบรรยายฉากบ้างแต่ก็ไม่ใช่ส่วนใหญ่ ตัวละครสื่อสารกันด้วยบทสนทนา การที่เราจะตีความเพื่อ เข้าถึงบทละครเรื่องหนึ่งจึงจำเป็นที่จะต้องตีความผ่านบทสนทนาเหล่านั้นเป็นเบื้องต้นหรือข้อมูลขั้น ปฐมภูมิ แต่บทสนทนาในบทละครก็เปรียบเสมือน “ผิว” หรือ “เปลือก” ที่ห่อหุ้มเนื้อในหรือความหมาย ที่แท้จริงของละคร การอ่านบทละครจึงมีความยากต่างจากการอ่านนวนิยาย ที่ผู้ประพันธ์สามารถใช้ บทบรรยายพรรณนาทุกสิ่งได้อย่างแจ่มแจ้ง แต่บทละครเราต้องตีความเอาจากคำพูด ตัวละครต้องการ อย่างหนึ่งแต่พูดอีกอย่างหนึ่ง เพราะตัวละครมีความซับซ้อนดุจเดียวกับมนุษย์ มนุษย์เรามากไม่พูด ความต้องการของตนเองมาตรง ๆ ตัวละครก็เช่นเดียวกันแม้ว่ามองอย่างผิวเผินแล้วบทสนทนาจะ หมายถึง บทเจรจาโต้ตอบระหว่างตัวละครสองตัวหรือมากกว่านั้น แต่สิ่งสำคัญยิ่งที่ผู้ประพันธ์ควร ตระหนักถึงอยู่เสมออีกคือ บทสนทนามีหน้าที่สำคัญในการแสดงให้เราารู้สึกถึง ความคิด แอ็คชั่น (Dramatic action) ไม่ว่าตัวละครจะมีวิธีการที่ตรงหรืออ้อมเพียงใด

ละครเป็นศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำของมนุษย์ แต่การกระทำนอกหรือการกระทำที่ แสดงออกได้ทางกายภาพ (Physical Action) ไม่ใช่ความหมายและวัตถุประสงค์ของละคร ละคร ต้องการแสดงให้เห็นถึงการกระทำภายใน (Inner Action) ของมนุษย์ที่มีความลึกซึ้งซับซ้อน ซึ่งภาษา หรือบทสนทนาที่ตัวละครพูดเท่านั้นที่จะสามารถสื่อให้เห็นการกระทำภายในอันเกิดจากความคิด อารมณ์ ความรู้สึกผิวเผิน แต่มิได้ทำหน้าที่ในการพัฒนาโครงเรื่อง ไม่ทำให้เรื่องก้าวหน้าไปสู่จุดใด เมื่อ บทสนทนาคือการกระทำ เราอาจพบตัวละครที่นั่งอยู่กับที่สองคน ไม่เคลื่อนไหวหรือแสดงการกระทำ ภายนอก (Physical Action) ใด ๆ แต่สิ่งที่ตัวละครทั้งสองพูด อาจจะกำลังเสียดแทงจิตใจซึ่งกันและกัน อย่างรุนแรง มีผลทำให้ตัวละครฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางหนึ่งทางใดใน ท้ายที่สุด บทสนทนาลักษณะนี้จึงถือว่าเป็นบทละครได้ เพราะบทสนทนาแสดงถึงการกระทำภายใน

(Inner Action) ของตัวละครในการเอาชนะซึ่งกันและกันด้วยคำพูด สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราควรคำนึงในการใช้ภาษาสำหรับบทสนทนา คือ บทสนทนาเหล่านั้นเป็นคำพูดที่ออกมาจากปากคำของตัวละคร เราจะต้องบังคับให้ตัวละครพูดได้ กล่าวคือ นักเขียนบทละครต้องเข้าใจตัวละครทุกตัวอย่างถ่องแท้ เข้าใจถึงความเป็นมนุษย์ เข้าใจถึงภูมิหลัง เข้าใจถึงลักษณะนิสัย ความคิด ความต้องการความซับซ้อนในจิตใจ แรงผลักดันทางจิตใจ ทั้งหมดนี้คือ เหตุผลที่สำคัญที่จะกำหนดให้ตัวละคร “คิด” หรือ “พูด” นักเขียนบทละครไม่มีสิทธิ์ที่จะกำหนดให้ตัวละครพูดตามที่ใจตนเองปรารถนา เราคงเคยได้ยินคำเปรียบเทียบกับที่ว่า “ฟังแล้วเหมือนจับคำพูดมาโยนใส่ปากตัวละคร” นั่นคือ ฟังดูแล้วไม่น่าเชื่อว่าตัวละครจะพูดเช่นนั้น จุดอ่อนของนักเขียนบทละครฝึกหัดมักใช้ตัวละครเป็นกระบอกเสียงในการอธิบายความไม่แนบเนียนหรือให้ตัวละครพูดแทนความคิดหรือปรัชญาบางประการออกมาตรง ๆ โดยขัดกับทั้งลักษณะตัวละครและทั้งสถานการณ์ ดังนั้น องค์ประกอบของละคร คือ โครงเรื่อง (Plot), ตัวละครการวางลักษณะนิสัยของตัวละคร (Characters and Characterization), ความคิดหรือแก่นของเรื่อง (Idea, Theme) และบทสนทนา (Dialogue) นั้น มีความสำคัญมากกับการนำไปสร้างละครโทรทัศน์ออกมา เพื่อนำเสนอให้กับผู้ชม โดยสนองตอบความต้องการในด้านความบันเทิง ให้ข้อคิดต่าง ๆ อื่นๆ เพื่อเป็นการเสนอให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายของผู้ชม และเป็นที่ยอมรับและจะได้ติดตามผลงานต่อไปอีกด้วย

ประเภทของละครโทรทัศน์

เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ของต่างประเทศนั้น ไม่ได้มีหนังสืออ้างอิงโดยตรง ดังนั้นจึงขอเสนอเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางประกอบสำหรับประเภทของละครโทรทัศน์นั้น เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์ และปนัดดา ธนสถิตย์ (2526: 140) ได้แบ่งละครโทรทัศน์ไว้ 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาแสดงประมาณ 60-120 นาที และมักออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของทางสถานี ซึ่งเทียบได้กับ ละครตอนพิเศษ (Dramatic Specials) ของอเมริกา
2. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดียวกันตลอด และผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด ซึ่งเทียบได้กับ T.V. Series
3. ละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 นาที หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ 2-3 วันต่อสัปดาห์ หรือ 5 วันต่อสัปดาห์ หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน เทียบกับ T.V. Series หรือ T.V. Soap Operas (Soap)

นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีละครโทรทัศน์ในรูปแบบอื่น ๆ ที่สามารถพบเห็นในโทรทัศน์ อีก 3 ประเภท ดังนี้ (ดุขฎิ พิทักษ์ชัชวาล. 2547: 30 อ้างอิงจาก ปนัดดา ธนสถิตย์. 2531)

4. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ ที่ผลิตเป็นเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบ มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป โดยแบ่งฉายออกอากาศติดต่อกันไปเรื่อย ๆ ในวันเวลาเดียวกัน หรือสัปดาห์ต่อไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง ซึ่งเทียบได้กับละครสั้นออกอากาศอย่างต่อเนื่อง (Miniseries)

5. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์อีกแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากทั่ว ๆ ไป คือจะเป็นเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่ใช่ชุดเดียวกันตลอด เรื่องที่นำมาแต่ละตอนไม่เกี่ยวเนื่องกันเลย แต่แนวเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปทำนองเดียวกัน

6. ละครโทรทัศน์ประเภทละครตลก ขวัญหัว หรือเสียดสีสังคม มีลักษณะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน ละครประเภทนี้อาจจะจัดแสดงสดในห้องส่ง พร้อมทั้งอัดเทปไปด้วย และมักจะแสดงต่อหน้าผู้ชมในห้องส่งนั้นเรียกว่า Studio Audience เนื่องจาก Sit Come (Situation Comedies) มักแสดงให้ผู้ชมชมในห้องส่งด้วย ละครประเภทนี้จึงไม่ใช้ฉากมากนัก อาจจะมีเพียง 2-3 คน และไม่ก็ฉาก โดยแสดง 2-3 คน และเป็นชุดเดิมตลอด

จากแนวคิดเกี่ยวกับประเภทละครโทรทัศน์ที่กล่าวไปแล้วนั้น เมื่อนำมาศึกษาจะพบว่าละครโทรทัศน์ที่เผยแพร่ออกอากาศในประเทศไทยและกำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน จะเป็นแบบ T.V. Serials หรือ Soap Opera ที่เป็นละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวต่อเนื่องกันไปและทำการฉายออกอากาศทางฟรีทีวี 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งขึ้นอยู่กับการวางแผนรายการของแต่ละสถานี เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาและความต่อเนื่องของละคร หรือแม้แต่ละครโทรทัศน์ในรูปแบบวีซีดีหรือวีซีดี ก็เป็นแบบแบ่งตอนประมาณ 45-60 นาที หรือมากกว่าตามแต่ความจุของแผ่นที่บันทึก

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งประเภทละครโทรทัศน์จำแนกตามเนื้อหา โดยละครโทรทัศน์แรกเริ่มได้รับอิทธิพลมาจากละครเวที และต่อมาเมื่อเกิดมีสื่อภาพยนตร์ขึ้น และมีการสร้างภาพยนตร์แพร่หลาย ละครโทรทัศน์ก็ได้รับเอารูปแบบภาพยนตร์มาใช้ จึงทำให้เกิดละครขึ้นมาหลากหลายประเภท ซึ่งละครสามารถแบ่งออกได้เป็น 11 ประเภท ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน, และสันติ เกษมสิริทัศน์. 2548: 63-64)

1. ละครโศกนาฏกรรม (Tragedy) เป็นละครที่มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการนำเสนอความทุกข์ทรมานของมนุษย์ที่จบลงด้วยหายนะของตัวเอง ตัวเอกมักเป็นบุคคลที่มีความสามารถหรือมีพรสวรรค์อันยิ่งใหญ่ แต่ขณะเดียวกันก็มีข้อบกพร่องสำคัญที่เป็นปมนำไปสู่ความหายนะของตนในที่สุด เรื่องราวของเหตุการณ์ในละครประเภทนี้มักจะแสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจชีวิต ความหายนะของตัวเองที่เกิดขึ้นในเรื่องจะต้องเกิดขึ้นตามกฎแห่งกรรม อันเกิดจากลักษณะนิสัยของตัวละคร และการกระทำที่

ผิดพลาดของตัวละครอย่างเป็นทางการเป็นเหตุเป็นผล ไม่ใช่ด้วยความบังเอิญ ซึ่งเมื่อผู้ชมชมแล้วจะได้บังเกิด
ความเข้าใจชีวิต (Enlightenment) เกิดการชำระล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องแผ้ว (Catharsis) สร้าง
ความรู้สึกสูงส่งและงดงามในจิตใจ (Exaltation)

2. ละครตลกขบขัน (Comedy) ละครตลกแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ ละครตลกแบบ
ฟาร์ส (Farce) และละครตลกแบบคอเมดี้ (Comedy)

2.1 ละครตลกแบบฟาร์ส (Farce) เป็นละครตลกที่เก่าแก่ที่สุด และเป็นจุดเริ่มต้นของ
ละครตลกอื่น ๆ เกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์ที่รู้จักการหัวเราะเยาะเย้ย ข้อบข่าพร่อง ความผิดพลาด
ของตนเองและผู้อื่น ทำให้มนุษย์สามารถอดทนต่อสภาพแวดล้อมที่ลำบากยากเข็นได้ สามารถต่อสู้
เผชิญชีวิตได้อย่างเข้มแข็งต่อไป ตลกแบบฟาร์สมักใช้ความตลกแบบพลิกความคาดหมายด้วย
เหตุการณ์ที่เหลือเชื่อ และเกือบไม่มีทางเป็นไปได้ในโลกแห่งความจริง อย่างไรก็ตาม ผลของ
ข้อบ่งพร่องต่าง ๆ จะต้องไม่สร้างความรู้สึกเสียหายเจ็บปวด ทุกข์ทรมานอย่างจริงจัง เหมือนในโลก
ของความเป็นจริง มิฉะนั้นผู้ชมจะรู้สึกสงสารมาแทนที่ความตลก

2.2 ละครตลกแบบคอเมดี้ (Comedy) เป็นละครตลกที่พัฒนามาจากละครตลกแบบ
ฟาร์ส โดยนำเอาภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิดมาพัฒนาความตลกให้ละเอียด
ละไม สุขุมลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้เกิดละครตลกที่แนบเนียน ไม่โจ่งแจ้ง โปกฮาเอะอะ ตึงตัง เหมือนละคร
ตลกแบบฟาร์ส ละครตลกแบบคอเมดี้ ที่นิยมแสดงมาตั้งแต่เดิมมีหลายประเภท นอกจากนี้ยังมีการ
ประยุกต์ภาพแบบโดยนำเอาละครประเภทอื่น ๆ มาผสมผสานจนเกิดเป็นละครตลกหลายประเภทย่อย
ดังนี้

2.2.1 ละครตลกรักโรแมนติก (Romantic Comedy) เป็นละครที่ใช้จินตนาการและ
ความคิดสร้างสรรค์ แต่มีเหตุผลน่าเชื่อถือ เป็นเรื่องราวความรักของตัวละครเอก พระเอก นางเอกที่มี
คุณสมบัติดีหล่อสวยงามตามอุดมคติ ต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ นานาในตอนต้นเรื่อง แต่สามารถ
ฝ่าฟันมาได้ จนพบกับความสุขในตอนท้ายเรื่อง เรื่องราวจะนำเสนอความสุข จากความตลกขบขัน
เรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชม ซึ่งอาศัยตัวละครตลกอาชีพ (Clown) นอกเหนือจากพระเอก นางเอก คอย
สร้างเรื่องราวขบขันจากคำพูด กิริยาท่าทาง ด้วยความเป็นความเซย ความซื่อไร้เดียงสา หรือ
ความไม่รู้ เช่น ละครโทรทัศน์ได้วันเรื่อง แก๊งจ๊อบ...ให้รู้ว่ารัก (It Start With A Kiss) ละครโทรทัศน์
ได้วันเรื่อง Romantic Princess ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง Nodame Cantabile

2.2.2 ละครตลกชั้นสูง หรือตลกผู้ดี (High Comedy/Comedy of Manners) เป็น
ละครตลกที่ล้อเลียนเสียดสีชีวิตในสังคมชั้นสูง ล้อเลียนเรื่องราวพฤติกรรมขนบธรรมเนียมของคนชั้นสูง
ในสังคม ซึ่งเต็มไปด้วยขนบธรรมเนียม แบบพิธี ข้อบ่งคับต่าง ๆ มากมายจนบางครั้ง ทำให้รู้สึกอึดอัด
จึงทำให้เกิดการสร้างเรื่องล้อเลียนขึ้น และมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ตลกผู้ดี” (Comedy of

Manners) คำว่า Manners หมายถึง กิริยามารยาท ขนบธรรมเนียม สมบัติผู้ดี ซึ่งขนบธรรมเนียมและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคมชั้นสูงนั้นเป็นสิ่งที่เคร่งครัดที่บังคับให้คนในสังคมนั้นต้องทำตาม สร้างความอึดอัด คนในสังคมชั้นสูงอยากจะทำให้อะไรก็ทำไม่ได้ หากฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษหรือตีเตือน เมื่อในโลกความเป็นจริงไม่สามารถทำได้ จึงได้สร้างตัวละครที่เป็นตัวเอกให้เป็นคนชั้นสูง ให้แหวกกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นการตอบสนองความพึงพอใจ ความพอใจของผู้ชม ทั้งคนชั้นสูงเอง และคนทั่วไป ที่ได้เห็นการกระทำอื่นฝ่าฝืนกฎเกณฑ์นั้น อันเป็นการผ่อนคลายความอึดอัดตึงเครียดที่สะสมอยู่ในใจ เช่นละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง เจ้าหญิงวุ่นวายกับเจ้าชายเย็นชา (Princess Hours หรือ Goong) ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง องค์หญิงกำมะลอ (Princess Pearl)

2.2.3 ละครตลกแบบเสียดสี (Satiric) เป็นละครที่มุ่งเน้นการเสียดสีล้อเลียนที่รุนแรงกว่าตลกชั้นสูง ละครตลกแบบเสียดสี มุ่งล้อเลียนพฤติกรรมของคนทั่วไปในสังคม ที่มีทั้งเรื่องน่าอาย เรื่องที่เป็นข้อบกพร่อง ซึ่งเมื่อผู้ชมได้เห็นข้อบกพร่องเหล่านั้นก็ทำให้เกิดความละอายใจเกิดนำไปสู่การแก้ไข ละครประเภทนี้ต้องอาศัยความสามารถของผู้ประพันธ์ในการคิดสร้างสรรค์ วิธีการล้อเลียนอย่างแยบคาย เพื่อไม่ให้ผู้ชมหรือผู้ที่ถูกล้อเลียนโกรธ ซึ่งขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่องที่ดี การสร้างตัวละคร การใช้ภาษาคำพูดที่ตลกเสียดสีอย่างเจ็บแสบ

2.2.4 ละครตลกรักระจุ่มระจิม (Sentimental Comedy) เป็นละครตลกที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมเป็นหลัก มีลักษณะใกล้เคียงกับละครชีวิตแบบเมโลดี้รามา เรื่องราวตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวเอกที่น่ารักน่าเอ็นดูของตัวละครเอก มีลักษณะให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ ตัวเอกมากกว่าตลกแบบคอมเมดี้ (ซึ่งเสียดสีแบบปราศจากความเห็นอกเห็นใจ) ความตลกขบขันมักเกิดขึ้นจากบุคคลแวดล้อมตัวเอก เช่น คนรับใช้ เพื่อนหรือญาติของตัวเอก เป็นการสร้างความสนุกสนานตลกขบขันแบบผิวเผิน ไม่ได้มุ่งล้อเลียนพฤติกรรมหรือข้อบกพร่องของมนุษย์ หรือทำให้เกิดความละอาย หรือสร้างความเดือดร้อนให้ผู้ถูกล้อเลียน แต่เอามาล้อเลียนแบบน่ารักน่าเอ็นดู ยั่วเย้า กระแซกแซยี้ ให้เกิดความสนุกสนานมากกว่าความทุกข์ ละครประเภทนี้เป็นที่นิยมมากทางโทรทัศน์ เพราะดูแล้วให้ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดในชีวิตประจำวันได้ดี เช่น ละครโทรทัศน์ได้วันเรื่อง Romantic Princess ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง Hanazakari no Kimitachi (หรือ ละครโทรทัศน์ได้วัน ปิ้งรัก สลับขั้ว Hanazakari no Kimitachi)

2.2.5 ละครตลกประเภทสถานการณ์ (Situation Comedy) เป็นละครที่มีความตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องราวสับสนอลเวง ผิดฝาผิดตัว ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ การดำเนินเรื่องมักมีการสร้างตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะเฉพาะขึ้นมา ทำให้นำไปสู่การกระทำที่ตลกขบขันชวนหัว เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง รักหมัดใจ ยัยกะล่อน (My Girl)

2.2.6 ละครตลกแนวการต่อสู้ (Action Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องการต่อสู้ แต่เป็นการต่อสู้ชนิดที่ไม่จริงจัง ไม่เน้นการฆ่า การฆาตกรรม แต่เน้นที่ความสนุกสนาน ตลกขบขันมากกว่า เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง Invincible Parachute Agent ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง เอ โกว หว่า (Project A)

2.2.7 ละครตลกชีวิต (Drama Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องชีวิตผู้คน เรื่องการต่อสู้ชีวิตที่น่าเสนอด้วยมุมมองตลกขบขัน เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่องบันทึกหัวใจ นายซางดู (Sang-doo! Let's Go To School)

2.2.8 ละครตลกครอบครัว (Family Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องชีวิตในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ที่นำเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง ไฮคิก ซูลมุนครอบครัวอลเวง (High Kick)

2.2.9 ละครตลกแนวเรื่องผี (Horror Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องลึกลับสยองขวัญ เรื่องภูตผีปีศาจที่น่าเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน

3. ละครชีวิตรักอิงนิยาย หรือ โรแมนติก (Romance) หรือ โรแมนติก (Romantic) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวความรู้สึกอันเกิดจากความรัก เป็นนิยายที่ผู้คนปรารถนาใฝ่ฝันที่จะได้พบแต่ไม่ได้พบพานในชีวิตจริง ละครประเภทนี้มีลักษณะนำพาผู้คนหลบหนีไปจากสภาพความเป็นจริงในชีวิต ไปสู่ชีวิตในอุดมคติ สอดคล้องกับแนวทฤษฎีการหลีกหนี (Escapism Media) ที่ช่วยผู้คนให้ผ่อนคลายความตึงเครียดในชีวิตประจำวัน โดยการนำพาผู้คนหลีกหนีไปจากความทุกข์ในชีวิตจริงที่เผชิญกับความยากจน ความลำบาก ความแร้นแค้นที่เผชิญอยู่ให้มาสัมผัสกับความสุขที่ได้ ร่วมทุกข์ร่วมสุขไปกับตัวละคร เรื่องราวของละครประเภทนี้ มักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก การจินตนาการ เทพนิยาย การหวนถวิลหาอดีตที่รุ่งเรือง การเดินทางไปยังดินแดนไกลโพ้น และการผจญภัยในดินแดนซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งสวยงามตื่นเต้น ในสังคมที่เปี่ยมไปด้วยความสุข พระเอกมักเป็นวีรบุรุษ นางเอกเป็นวีรสตรี พร้อมด้วยคุณสมบัติภาพสมบัติที่มนุษย์ใฝ่ฝัน มีความกล้าหาญ เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ความรักอันยิ่งใหญ่ ความเสียสละ แม้มีอุปสรรคเพียงใดในที่สุดธรรมย่อมชนะอธรรม

4. ละครเห็นดีเมเนเทิลดราม่า (Sentimental Drama) เป็นละครที่แฝงอารมณ์อ่อนไหว ตัวละครน่ารักน่าเห็นใจ พระเอกนางเอกคู่พร้อมทุกประการ แม้จะมีอุปสรรคเพียงใดก็จบลงด้วยความสุข พร้อมทั้งมีหลักปรัชญาคติสอนใจบ้างตามสมควร ละครประเภทนี้เกิดจากความต้องการของผู้ชมที่ต้องการชมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเพียงอย่างเดียว ละครประเภทนี้เป็นต้นแบบของละครเมโล ดราม่า ในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 ด้วย เช่น ละครโทรทัศน์ได้หัวเรื่อง Tokyo Juliet

5. ละครชีวิตเรจรมย์ หรือ เมโลดราม่า (Melodrama) เป็นละครเร้าอารมณ์ที่ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อสร้างความบันเทิงเรจรมย์แก่ชีวิต ด้วยการผูกเรื่องให้ดำเนินไปอย่างสนุกสนาน ไม่ต้องคำนึงถึง

เหตุผลมากนัก เรื่องราวที่น่าเสนอมักเป็นเรื่องราวชีวิตรัก ความขัดแย้ง การชิงดีชิงเด่น การโต้ตอบ
 บริภาษกัน ละครประเภทนี้มีหัวใจสำคัญอยู่ที่โครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องทำให้การดำเนินเรื่องของ
 ละครสนุกสนาน ตัวละครมีความสำคัญรองลงมา ตัวละครจึงมักเป็นตัวละครประเภท ตัวละครแบบ
 ธรรมเนียมนิยม (Stock Character) เพื่อให้ผู้ชมจดจำเรื่องราวได้ง่าย กล่าวคือ พระเอก (Hero) มีเสน่ห์
 กล้าหาญ มีคุณธรรม มีอุดมการณ์ ชื่อสัตย์สุจริต นางเอก (Heroine) มักมีลักษณะดีพร้อม มีความสวย
 งดงาม น่าใจดี มีความอดทนต่อโชคชะตาและอุปสรรคขีดขวางต่าง ๆ อย่างเหลือเชื่อ ตัวผู้ร้าย (Villain)
 ร่างกายแข็งแรง ทรวด อดทน หน้าตาไม่ค่อยดี มีความร้ายกาจแทบทุกด้าน หาความดีไม่ได้เลย
 เป็นคนที่ตามขัดขวางพระเอกและนางเอกอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ตัวละครแบบเมโล ดรามามักเป็น
 ตัวละครแบบตายตัว (Typed Character / Stereo Type) ซึ่งมีคุณลักษณะคงที่ไม่ว่าเวลาจะ
 เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ก็จะมีลักษณะแบบนั้นไปตลอด เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง แค้นเพื่อรัก (A
 Love To Kill)

6. ละครการต่อสู้ (Action) เป็นละครที่น่าเสนอเรื่องราวความเก่งกล้าหาญของตัวเอก
 ที่เป็นวีรบุรุษ (Hero) ที่มุ่งปกป้องคุ้มครองสังคมและโลกให้ปลอดภัยจากการกระทำของตัวร้าย
 (Villain) เน้นฉากการต่อสู้ระหว่างตัวเอกและตัวร้าย ตัวเอกจะเป็นผู้ที่มีความเก่ง มีความสามารถสูง มี
 ความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบปฏิภาณ แม้ในตอนต้นเรื่อง ตัวเอกอาจจะพ่ายแพ้ต่อตัวร้าย แต่ใน
 ที่สุดด้วยความเก่งกล้าสามารถหรือความฉลาดของตัวเอกก็จะเป็นฝ่ายชนะในที่สุด ละครประเภทนี้มุ่ง
 สร้างความรู้สึกตื่นเต้น (Exciting) แก่ผู้ชม เพื่อติดตามชมว่าตัวเอกจะสามารถแก้ไขสถานการณ์หรือ
 เอาชนะตัวร้ายได้อย่างไร เช่น ละครโทรทัศน์ได้วัน เรื่อง KO One เช่น ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง 4
 พยัคฆ์พิทักษ์มังกร (World's Finest)

7. ละครตื่นเต้นผจญภัย (Adventure) เป็นละครที่น่าเสนอเรื่องราวการผจญภัยไปยัง
 ดินแดนต่าง ๆ ที่ลึกลับมหัศจรรย์ เต็มไปด้วยเรื่องตื่นเต้นระหว่างการเดินทาง การเผชิญกับสิ่งที่ยัง
 สิ่งแปลกใหม่ สิ่งที่ทำลายความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ เช่น ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง เจาะเวลา
 หาจิ๋นซี (A Step Into The Past) ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง มหัศจรรย์ (รัก) ทะลุมิติ (Long Love
 Letter)

8. ละครลึกลับสยองขวัญ (Horror) เป็นละครที่มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปม
 ปริศนา ปมแฝงเร้น ชวนตื่นเต้น สยองขวัญ เกี่ยวข้องกับภูตผีปีศาจต่าง ๆ เวทย์มนต์ บางครั้งนิยม
 เรียกว่า “ละครผี” หรือเรื่องผี เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความลึกลับ ตื่นเต้น น่าสะพรึงกลัวของภูตผีปีศาจ
 ต่าง ๆ หรือเรื่องของวิญญาณ ความอาฆาตแค้นของวิญญาณต่าง ๆ ที่สามารถติดต่อสื่อสารข้ามภพ
 ระหว่างวิญญาณมนุษย์ได้ และสามารถแสดงออกให้มนุษย์หวาดกลัวได้ ซึ่งปัจจุบันมีการนำเรื่องผีมา

สร้างเป็นละครแนวตลกขบขัน เพื่อสร้างความสนุกสนานมากกว่าความน่ากลัว เช่น ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง ปมปริศนา (The Ring)

9. ละครฆาตกรรม (Crime) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวของเหตุการณ์การฆาตกรรม การตายของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการวางแผน การฆ่าคนตายเพื่อการแก้แค้น ละครประเภทนี้มุ่งสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้ชม โดยให้ผู้ชมติดตามว่าตัวละครที่เป็นเหยื่อจะหนีรอดพ้นจากการฆาตกรรมได้หรือไม่ ตัวเอกจะสามารถมาช่วยเหยื่อได้ทันเวลาหรือไม่ ตัวเอกจะปกป้องผู้ที่อ่อนแอที่กำลังจะตกหรือไม่ ใครจะตกเป็นเหยื่อรายต่อไป เหยื่อจะถูกฆ่าได้อย่างไร คนร้ายจะถูกจับตัวมาลงโทษได้หรือไม่ ในบางครั้งตัวเอกก็ตกเป็นเหยื่อที่ถูกตามล่าอันเนื่องมาจาก เหตุการณ์ฆาตกรรมตัวเองต้องพยายามหนีเอาตัวรอดให้ได้จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ร้ายแรง

10. ละครสืบสวนสอบสวน (Surpense) เป็นละครที่เน้นการสืบสวนเพื่อค้นหาบุคคลผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ โดยมากมักเป็นการกระทำผิดกฎหมายเช่น ค้ายาเสพติด ค้าอาวุธ วิทยาศาสตร์ ฆาตกรรม ซึ่งการสืบสวนนี้มักกระทำโดยตัวเอกที่มีความฉลาดหลักแหลม มีไหวพริบ ปฏิภาณ สามารถติดตามเบาะแสร่องรอยของคนร้ายได้ ผู้ชมจะตื่นเต้นระทึกใจไปกับตัวเอกว่าจะสามารถเปิดเผยปมลึกลับที่อยู่เบื้องหลังได้หรือไม่ เช่น ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง ผมฮีโร่เนะครับ (Hero) ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง Time Between Dog and Wolf ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง หน่วยเฉพาะกิจ พลิกคดีเด็ด (Forensic Heroes)

11. ละครพื้นบ้าน (Folktale) เป็นละครที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน เทพนิยาย เรื่องปรัมปรา เรื่องเล่าในสังคม เช่น ละครโทรทัศน์ไต้หวัน เรื่อง เป่าบูนจิ้น ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง กำเนิดเทพ 3 ดาว (Legend Of The Demigods)

นอกจากนี้หากแบ่งประเภทของละครตามแนวเรื่องแล้ว ยังสามารถแบ่งประเภทของละครได้อีกประเภทหนึ่งก็คือ ละครพีเรียด (Period) ซึ่งเป็นละครที่มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในอดีต เรื่องประวัติศาสตร์ พงศาวดาร (วิริสรา เวทยสุภรณ์. 2550: 42) เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง (Dae Jang Geum ; Jewel in the Palace) ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง คนดีที่โลกรอ หมอโฮจุน (The Legendary Doctor - Hur Jun) ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง บันที่รักคิมซูซอน สุภาพบุรุษมหาชนันที (King and I) ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง วีรบุรุษตระกูลหยาง (Warriors Of The Yang Clan)

นันทนาการกับละครโทรทัศน์

นันทนาการถือเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นปัจจัยเบื้องต้นสำหรับชีวิตของมนุษย์ทุกเชื้อชาติทุกภาษา ซึ่งมีความต้องการที่จะแสดงออก และพัฒนาชีวิตของตนเองไปในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น มีเพลงประจำชาติ การเดินรำพื้นเมือง การเล่นพื้นบ้าน เกมกีฬาพื้นบ้าน นิทานพื้นบ้าน มีภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมประจำชาติ เป็นต้น ละครโทรทัศน์นั้นจัดเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทละคร ภาพยนตร์ (Drama in Recreation) ที่เป็นการแสดงต่าง ๆ ที่เป็นไปในแบบของการละคร จะบนเวทีหรือไม่ก็ตามผู้เล่นและผู้ดูได้รับความเพลิดเพลินก็จัดว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการ เช่น ละครที่เล่นทุกแห่ง ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ละครกรมศิลปากร หนังตะลุง มโนราห์ ลิเก หุ่นกระบอก การแต่งตัวแฟนซี ฯลฯ (สุดชาย วงศ์นาม. 2551: ออนไลน์) การรับชมละครโทรทัศน์ยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจให้คุณค่าพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ดังที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ (2550: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง นันทนาการเพื่อความบันเทิงว่าเป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม ละคร ส่งเสริมการแสดงออก สร้างมนุษยสัมพันธ์ และสะท้อนภาพความเป็นอยู่ของสังคมหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน การสร้างความรู้สึกร่วม เช่น การดูโทรทัศน์ ดูภาพยนตร์ ดูละคร เล่นดนตรี เดินรำ เล่นเกมส์ สังสรรค์ พักผ่อนชายทะเล สวนสัตว์ สวนสนุก งานเทศกาล งานประเพณี ถือเป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมของมนุษย์ที่มีประวัติศาสตร์มาเป็นเวลาอันยาวนาน ในทุกวันนี้จะเห็นได้ว่าแทบทุกครัวเรือนจะมีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน บางครัวเรือนมีมากกว่าหนึ่งเครื่อง ทำให้การรับชมโทรทัศน์กลายเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างของทุกคนทุกเพศทุกวัย รายการโทรทัศน์นั้นมีอยู่มากมายหลายประเภท เช่น ข่าว เกมโชว์ สารคดี แต่ที่ผ่านมารายการบันเทิงที่ได้รับความนิยม และถูกจับตามองอยู่ในช่วงเวลาที่มียุคชมมากที่สุด (Prime time) คือ รายการบันเทิงประเภทละคร

ละครโทรทัศน์เริ่มแรกในสังคมไทยนั้น เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2498 เพื่อที่จะมาแทนละครวิทยุ โดยเริ่มแรกที่สถานีโทรทัศน์ทีวีช่อง 4 บางขุนพรหม ที่เสนอรายการสำคัญ 3 ประเภท คือ ข่าวสารความรู้ และความบันเทิง ในช่วง 3 ปีแรกรายการที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ รายการประเภทให้ความบันเทิง และรายการที่เป็นที่ชื่นชอบจากประชาชนในอันดับต้นนับแต่แรกที่มีการออกอากาศ คือ ละครโทรทัศน์ (เพาะวิภา ภมรสติธย์. 2528: 20) จากนั้นมีการผลิตรายการต่าง ๆ ไปยังสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ๆ และแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากละครตะวันตกในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ละครโทรทัศน์ได้เปลี่ยนรูปแบบไปตามสภาพของสังคมแต่ละยุคสมัย แม้ว่าจะรูปแบบของละครโทรทัศน์จะแปรเปลี่ยนไปตามความนิยมของแต่ละยุคสมัย แต่ความนิยมในการดูละครโทรทัศน์ของผู้ชมตลอดเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ก็ได้เปลี่ยนไปไม่ว่ายุคสมัยใดละครโทรทัศน์ก็มักจะได้รับคามนิยมเป็น

อันดับต้น ๆ เสมอมา เพราะการชมละครโทรทัศน์ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ลดความเครียด สร้างความบันเทิงใจ

เมื่อเริ่มแรกนั้น ละครโทรทัศน์ถือกำเนิดมาเพื่อกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแม่บ้าน แต่ในปัจจุบันอาจไม่เป็นเช่นนั้น จากการสำรวจการชมโทรทัศน์ของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปพบว่า กลุ่มเด็กอายุ 6 - 14 ปี มีอัตราการชมโทรทัศน์มากที่สุด จำนวนร้อยละ 97 ของจำนวนเด็กทั้งหมด 9.6 ล้านคน รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีจำนวนร้อยละ 96.2 ส่วนกลุ่มวัยทำงานอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 95.7 และกลุ่มผู้สูงอายุ ร้อยละ 81.4 (กลุ่มสถิติประชากรและสังคม สำนักสถิติเศรษฐกิจ และสังคม. 2547: 3)

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าตามผังช่องรายการของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ นั้น นอกจากละครไทยแล้ว ยังมีละครต่างประเทศเข้ามาฉายออกอากาศให้เห็นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะละครโทรทัศน์เอเชียที่กำลังเป็นที่นิยม ได้แก่ ละครไต้หวัน ละครจีน ละครเกาหลี ละครญี่ปุ่น เป็นต้น ที่เข้ามามีอิทธิพลต่อผู้รับชม ซึ่งละครโทรทัศน์ได้รับความนิยมยาวนานมาอย่างต่อเนื่อง เพราะละครโทรทัศน์เหล่านี้ทำให้ผู้ชมได้ความแปลกใหม่ ได้ทราบถึงสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งที่เหมือนและแตกต่างกับสังคมไทย

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ประวัติ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 111 หมู่ 1 ถนนสุขุมวิท ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 60 ไร่ อยู่ติดกับสนามกีฬาากลางจังหวัดชลบุรี เป็นสถาบันฯ ด้านพลศึกษาประจำภาคตะวันออกและได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีฐานะเป็น วิทยาเขตของสถาบันการพลศึกษา ตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 เมื่อ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

ความเป็นมาก่อนที่จะเป็นสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบournั้น เดิมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2517 โดยเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะขยายวิทยาลัยพลศึกษาซึ่งเดิมมีเพียงแห่งเดียว ในส่วนกลาง ออกสู่ส่วนภูมิภาคตามเขตการศึกษาต่างๆ ทั้ง 12 เขตการศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี จัดตั้งขึ้นเป็นอันดับที่ 4 ของวิทยาลัยส่วนภูมิภาคนับเป็นวิทยาลัยพลศึกษา อันดับที่ 5 ของวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมด กล่าวคือ

1. วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ (ส่วนกลาง)
2. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2514

3. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2515
4. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา พ.ศ. 2516
5. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2517

การจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีนั้น เมื่อ พ.ศ. 2516 กรมพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการสำรวจการจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษานั้น ในเขตการศึกษา 12

ในขั้นแรกได้สำรวจเพื่อเลือกจังหวัดเป็นที่ตั้ง อยู่จังหวัดที่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ เช่น จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี ระยอง ตราด แต่ไม่สามารถหาสถานที่ที่เหมาะสมได้ ครั้นปลายปี พ.ศ. 2517 จังหวัดชลบุรี ได้รับมอบหมายให้ชลบุรีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 8 จากองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันเป็นการกีฬาแห่งประเทศไทย) จังหวัดชลบุรี โดยนายสมพร ธนะสถิตย์ ซึ่งจะมาดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีแทน นายดำรง สุนทรสารทูล ได้ติดต่อกับอธิบดีกรมพลศึกษา (นายแพทย์บุญสม มาร์ติน) ให้จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษา ณ จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นกำลังในการจัดเตรียมการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 8 และช่วยพัฒนาการกีฬาของจังหวัดอีกทางหนึ่งด้วย โดยยินดีที่จะจัดหาสถานที่ตั้งวิทยาลัยพลศึกษาให้ด้วย ซึ่งมีเนื้อที่ใกล้สนามกีฬาจังหวัด เนื้อที่ 60 ไร่

อธิบดีกรมพลศึกษา นายแพทย์บุญสม มาร์ติน ได้มอบหมายให้ นายบุญเจือ สุวรรณพฤษกร รองอธิบดีกรมพลศึกษา รับผิดชอบดำเนินโครงการ โดยระดมข้าราชการในกองต่างๆ ของกรมพลศึกษาช่วยดำเนินการและประสานงานกับทางจังหวัดชลบุรี โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มอบหมายให้ นายณรงค์ อนันตวัชชี ตัวแทนผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี เป็นผู้ประสานงาน ในการเปิดรับสมัครนักศึกษา รุ่นที่ 1 (ปีการศึกษา 2517) เนื่องจากกรมพลศึกษามีได้จัดสรรงบประมาณในการจัดสร้างอาคารเรียน และสนามกีฬาจังหวัดที่จัดสร้างยังไม่แล้วเสร็จ จังหวัดได้อำนวยความสะดวกในขณะดำเนินการให้ใช้สถานที่ ณ โรงเรียนอนุบาลชลบุรี เป็นสถานที่สำหรับข้าราชการที่มาช่วยดำเนินการ และใช้โรงเรียนเรียนชกกันยานุกูล เป็นสถานที่รับสมัครและสอบคัดเลือก

เมื่อการดำเนินการรับสมัครนักศึกษาเข้าเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว กรมพลศึกษาได้แต่งตั้ง นายขวัญชัย เซาว์สุขโข ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มาดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี การสอนในปีการศึกษา 2517 นักศึกษารุ่นแรก จังหวัดได้ให้ความอนุเคราะห์ให้ใช้สนามกีฬาจังหวัดชลบุรี เป็นสถานที่เรียนโดยใช้อาคารอำนวยการสนามกีฬากรีฑา ในการจัดการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 8 เป็นอาคารอำนวยการ ห้องสมุด ห้องเรียน ส่วนข้าราชการ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้จัดให้พัก ณ ค่ายลูกเสือ วชิราวุธ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และเมื่อมีการเปิดทำการสอนก็ได้ทำการจัดสรร ให้พักตามโรงยิมส์ เป็นบางส่วน เพื่อสะดวกในการควบคุมการฝึกซ้อมนักกีฬาของวิทยาลัยฯ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีในระยะแรกนี้ ได้เปิดสอนหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง สาขาวิชาพลศึกษาและสาขาวิชาสุขศึกษา ซึ่งได้รับความนิยมเข้าเรียนจากนักเรียนจำนวนมาก ดังนั้นในปีการศึกษา 2517 – 2523 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี จึงต้องเปิดสอนภาคสมทบเพิ่มเติมด้วย

ในปีการศึกษา 2532 วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ได้ร่วมมือทางวิชาการผลิตบุคลากร (หลังอนุปริญญาตรี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาวิทยาการกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) และ โปรแกรมวิชาวิทยาการสุขภาพ (การดูแลเด็กและผู้สูงอายุ) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 ได้พัฒนาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ขึ้นมาใหม่เป็นหลักสูตรสาขา วิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) และ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (การส่งเสริมสุขภาพเด็ก)

ปีการศึกษา 2538 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบหมายให้วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ขยายบทบาทของสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ให้ทำหน้าที่เป็นวิทยาลัยชุมชนอีกบทบาทหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษานี้เนื่องมาจากโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาทุกระดับ เพื่อผลิตกำลังคนระดับช่างฝีมือ (Skill - Worker) และระดับช่างเทคนิค หรือระดับผู้ชำนาญเฉพาะทาง (Technician) ให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและภูมิภาค เพื่อเป็นศูนย์กลางให้บริการด้านการศึกษาและระดับการพัฒนาอาชีพสู่ประชาชน ทั้งนี้โดยเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรระยะสั้น

ปีการศึกษา 2543 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นที่ 1 เป็นปีสุดท้ายตามนโยบายกรมพลศึกษา

ต่อมาปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีร่วมมือทางวิชาการผลิตบัณฑิต ระดับหลักสูตรระดับปริญญาตรี โปรแกรมพลศึกษา (กศ.บ.) กับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา ภาคพิเศษ เปิดภาคเรียนที่ 2 โปรแกรมวิชาพลศึกษา (ศษ.บ.) กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสถาบันราชภัฏราชชนนครินทร์ โปรแกรมวิชาพลศึกษา (คป.) โปรแกรมวิชาสุขศึกษา (คป.) แขนงคอมพิวเตอร์ศึกษา (คป.) แขนงคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (บธ.บ.) แขนงการตลาด (บธ.บ.) แขนงการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (บธ.บ.) และ แขนงธุรกิจบริการ (บธ.บ.)

ในวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ได้มีพระราชกฤษฎีกา ให้โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการของกรมพลศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม หมวด 5 มาตรา 24 มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ได้เปิดสอนนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2517 - 2547 ปัจจุบันเปิดทำการสอนในนาม สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 จนถึงปัจจุบัน เปิดสอนระดับปริญญาตรี โดยแบ่งเป็น 3 คณะวิชาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์กีฬาและสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาที่เปิดสอนคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิชาพลศึกษา และสาขาวิชาธุรกิจ ตามลำดับ

ปรัชญา

การพลศึกษา พัฒนาคคน พัฒนาชาติ

วิสัยทัศน์

บุคลากรมีพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นเลิศในทางกีฬา

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
2. ปฏิบัติภารกิจด้านการสอน และการทำวิจัย
3. มีบริการวิชาการทางวิชาการ และบริการแก่ชุมชน
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้และพัฒนาเทคโนโลยี ตลอดจนเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น
5. จัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการและบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
7. รณรงค์การต่อต้านยาเสพติด

ข้อมูลนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2554)

ระดับปริญญาตรี	ชั้นปีที่	จำนวนนักศึกษา (คน)			หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม	
คณะศึกษาศาสตร์					
สาขาวิชาพลศึกษา (5 ปี)	1	176	40	216	
	2	108	31	139	
	3	65	14	79	
	4	30	4	34	
สาขาวิชาพลศึกษา (หลักสูตร 3 ปีต่อเนื่อง)	5	33	5	38	
รวม				506	
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ					
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (4 ปี)	1	51	6	57	
	2	28	16	44	
	3	29	12	41	
	4	12	5	17	
รวม				159	
ระดับปริญญาตรี	ชั้นปีที่	จำนวนนักศึกษา (คน)			หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม	
คณะศิลปศาสตร์					
สาขาวิชาธุรกิจ (โปรแกรมวิชาการจัดการการกีฬา) (4 ปี)	1	33	5	38	
	2	18	6	24	
	3	14	3	17	
	4	7	2	9	
รวม				88	
รวมทั้งสิ้น		604	149	753	

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ชแรมม์, ไลน์ และ ปาร์คเกอร์ (Defleur; Dennis ; & Everette. 2002: 442-444; citing Schramm; Lyle; & Parker. 1960) ได้ศึกษาการใช้โทรทัศน์ของเด็ก โดยเชื่อว่าเด็กใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจของตนเอง ซึ่งพบว่าแบบแผนการดูโทรทัศน์ของเด็กมีความแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ เช่น เด็กอายุ 8 ปี จะดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยมากกว่าวันละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งรสนิยมในรายการโทรทัศน์ก็จะแตกต่างกันไปตามอายุ เพศ และระดับสติปัญญาของเด็ก แต่ครอบครัวของเด็กจะเป็นอิทธิพลสำคัญต่อรสนิยมดังกล่าว ซึ่งเด็กในชนชั้นกลางมีแนวโน้มชอบเนื้อหาเหมือนจริงหรือรายการที่เนื้อหาเป็นประโยชน์ในการทำให้ตัวเองพัฒนาขึ้น เด็กในชนชั้นแรงงานมักชอบชมรายการบันเทิงหรือแนวเพื่อฝัน

โรนอลด์ เจ คอมเพซี (นางเยาว์ เกียรติวิชัยงาม. 2550: 28; อ้างอิงจาก Ronald J. Compesi, 1976: Abstract) ศึกษาผู้ชมรายการโทรทัศน์ภาคกลางวัน โดยใช้วิธีการจัดกลุ่มของความพึงพอใจที่ได้รับจากผู้ชมทั้งหมด 52 รายการเพื่อจัดรวมเป็น 7 กลุ่มใหญ่ ๆ และตีความหมาย ความสำคัญของแต่ละกลุ่ม รวมทั้งความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ หาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มปัจจัยบนฐานของค่าเฉลี่ยปัจจัยทั้งหมด ได้ผลคือ กลุ่มปัจจัยที่จัดแบ่งได้เป็น 7 กลุ่มใหญ่ ๆ คือผู้ชมที่ชมเพื่อ 1. ได้รับความบันเทิง 2. ชมเพราะเป็นนิสัยเป็นกิจวัตรอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวัน 3. ดูเพราะอยู่ในช่วงเวลาที่สะดวกจะดู 4. ดูเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการติดต่อกับคนอื่น รวมทั้งการดูกับเพื่อนและการนำไปพูดคุยกับเพื่อนด้วย 5. ดูเพื่อเป็นการพักผ่อนหรือหลีกเลี่ยงปัญหา เพื่อลดความตึงเครียด 6. เพื่อหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย ดูเพราะเบื่อหรือไม่มีอะไรทำ หรือไม่มีรายการที่มีค่าพอจะดูในเวลาเดียวกันนั้น 7. ดูเพื่อสำรวจความจริงหรือเพื่อหาคำแนะนำเพื่อช่วยแก้ปัญหาของผู้ดู หรือใช้เป็นแหล่งอ้างอิงที่เป็นบุคคล ช่วยให้ผู้ดูเข้าใจชีวิตของตนเองและชีวิตของคนอื่น ๆ หรือใช้สะท้อนความเป็นจริงทางสังคม กลุ่มของความพึงพอใจต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยเป็นประโยชน์ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่เป็นรายการชุดนั้นชมรายการเหล่านั้นเพื่อตอบสนองความพึงพอใจด้านใดบ้าง

พาล์มกรีน และเรย์เบิร์น (นางเยาว์ เกียรติวิชัยงาม. 2550: 27; อ้างอิงจาก Palmgreen and Rayburn, 1979: Abstract) วิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษาในรัฐเคนตักกี ด้วยการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ จากกลุ่มตัวอย่างชายหญิงรวม 526 คน โดยวัดค่าความคาดหวังจากการดูโทรทัศน์ว่ารายการโทรทัศน์จะให้การผ่อนคลายความเครียด การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ การใช้ประโยชน์ในการใช้สื่อสัมพันธ์ การช่วยให้ล้มปัญหาต่าง ๆ เพื่อเป็นการฆ่าเวลา เพื่อเป็นการแก้เหงา และเพื่อความบันเทิง เขาพบว่าความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ชมมีความแตกต่างกัน

สูง และมีความสัมพันธ์กันเชิงลบ คือความคาดหวังสูง - ความพึงพอใจต่ำ หรือ ความคาดหวังต่ำ - ความพึงพอใจสูง

โตชิโกะ มียาซากิ (ชูเกียร์ติ ดีบุรี. 2552: 41; อ้างอิงจาก Toshiko Miyazaki. 1981: Abstract) ศึกษาแม่บ้านและรายการละครโทรทัศน์ตอนกลางวันโดยใช้การใช้สารและความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้สาร เป็นกรอบในการศึกษางานวิจัยนี้ ต้องการทราบถึงภาวะทางสังคมและทางจิตวิทยาของแม่บ้านชาวญี่ปุ่นที่มีผลต่อการชมละครโทรทัศน์ภาคกลางวัน โดยนำแบบการศึกษาของ Rosengreen and Windahl (1972) มาใช้ทดสอบแม่บ้านที่อยู่ในกรุงโตเกียว จำนวน 183 คน โดยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ระหว่างการเปิดรับชมละครโทรทัศน์กับตัวแปรหลักทั้งหมด 23 ตัวแปรด้วยกัน ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบทางจิตวิทยา เช่น ความไม่สมหวังต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวและตัวแปรที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์มากกว่าตัวแปรด้านสังคมโครงสร้างอันได้แก่ ศักยภาพในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น แต่ก็พบว่าศักยภาพในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นนั้นแสดงให้เห็นถึง ความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ทั่ว ๆ ไป

เวนเนอร์ (นงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม. 2550: 28 ; อ้างอิงจาก Wenner. 1986: Abstract) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังหรือความพึงพอใจที่ได้รับ จากการชมรายการโทรทัศน์ โดยการวัดค่าการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในด้านความต้องการ ฝ่าสังเกตเพื่อติดตามข่าวสาร ด้านความบันเทิง/พักผ่อนหย่อนใจ การใช้ประโยชน์ระหว่างบุคคล ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยอ้อม รวม 12 รายการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ สุ่มตัวอย่างผู้ชมทางโทรทัศน์จากเมืองไอโอวา รัฐไอโอวา จำนวน 306 คน พบว่าความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ กับความคาดหวังจากการชมรายการโทรทัศน์ โดยความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์ กับความคาดหวังในเรื่องเดียวกัน และไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องต่างกัน

ฮุสตัน และคณะ (Huston; et al. 1992 : 1-9) ได้กล่าวถึงบทบาทของโทรทัศน์ในสังคมอเมริกาว่าโทรทัศน์ได้แสดงบทบาทสำคัญในชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในสังคมบ่อยครั้งที่เด็กต้องดูรายการที่คนอื่นเลือกให้ ซึ่งโทรทัศน์นั้นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ทักษะคิด อารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม สติปัญญา เนื่องจากโทรทัศน์นั้นเต็มไปด้วยละครเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น เกี่ยวกับครอบครัว ความรัก การแก้ปัญหา ฯลฯ ซึ่งผู้ชมจะนำเฉพาะบางส่วนของเนื้อหาและจินตนาการไปใช้ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ซึ่งแม้ว่าโทรทัศน์จะถูกออกแบบมาเพื่อความบันเทิง แต่ก็ยังเสนอโอกาสในการเรียนรู้ขยายประสบการณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์และศักยภาพในการสอนเด็กทั้งในแง่ความรู้และทักษะทางสังคม ซึ่งอิทธิพลของโทรทัศน์มีทั้งแง่บวกและลบต่อผู้ชม

ไม่ได้ดีหรือเลวร้ายอย่างถาวร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของรายการและตัวผู้ชมเอง ดังมีนักวิชาการหลายท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโทรทัศน์ ซึ่งสรุปเป็นสมมติฐานเบื้องต้นได้ว่า

1. โทรทัศน์เป็นสื่อเพื่อการศึกษา เพราะโทรทัศน์มักให้มากกว่าความบันเทิง ซึ่งแม้ว่าโทรทัศน์นั้นถูกออกแบบมาเพื่อความบันเทิง แต่มักมีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมธรรมชาติ และคุณค่าต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งสามารถมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ค่านิยม และการกระทำของผู้ชม และยังเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโลก

2. บ่อยครั้งที่โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อผู้ชม เช่นที่ กรีกเบอร์ก (Huston; et al. 1992: 6; citing Greenberg. 1988) ได้กล่าวว่า เป็นอิทธิพลที่เกิดขึ้นอย่างนุ่มนวลแบบเนียน และเป็นการสะสมทีละน้อย เหมือนกับน้ำที่หยด จึงทำให้เกิดการสะสมจากความถี่และความซ้ำของเนื้อหาจากสื่อมีผลต่อความเชื่อ ทัศนคติ ซึ่งโลกเพื่อฝันจากสื่อสามารถปลุกฝังมุมมองของโลกความเป็นจริงได้อย่างแบบเนียน

3. ผลลัพธ์ของโทรทัศน์ที่มีต่อแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะและจุดมุ่งหมายของผู้ชมเท่า ๆ กับเนื้อหาที่ผู้ชมได้เปิดรับ ซึ่งเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมและสื่อ เช่น ระดับความเข้าใจ ทัศนคติ ประโยชน์จากเนื้อหาที่กระทบความรู้สึกของผู้ชม และยังคงขึ้นอยู่กับการแทรกแซง เช่น พ่อแม่ ความสำเร็จที่เด็กถูกสอน

นอกจากนี้ ยังกล่าวว่าครอบครัวเป็นศูนย์รวมของรายการที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งหลาย และการแสดงออกของแต่ละครอบครัวมีส่วนสะท้อนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของครอบครัวในสังคม และมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของครอบครัวที่มีต่อโทรทัศน์ เด็กและพ่อแม่มีความเหมือนกันในการใช้โทรทัศน์เป็นแหล่งแบบอย่างของปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว และพ่อแม่มีความสำคัญอย่างมากในนิสัยการดูโทรทัศน์ของเด็ก

สิงฮาล์ และโรเจอร์ (สมฤทัย กล่อมน้อย. 2547: 19-20; อ้างอิงจาก Singhal; & Rogers. 1999: Abstract) ได้วิเคราะห์ว่ารายการละครโทรทัศน์สามารถทำหน้าที่และมีศักยภาพสูงสุดในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ชม และวิเคราะห์คุณลักษณะละครโทรทัศน์ที่สามารถกระตุ้นใจผู้ชมได้และพบลักษณะดังนี้คือ

1. ละครโทรทัศน์ช่วยให้ผู้ชมปลดปล่อยอารมณ์ (Emotional Release) โดยผ่านการดำเนินเรื่องและการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้หัวเราะ ร้องไห้ แปลกใจ ตื่นเต้นกับเหตุการณ์ที่พลิกผันอย่างเหนือความคาดหมาย

2. ละครโทรทัศน์ให้โอกาสผู้ชมได้เติมเต็มจินตนาการ (Fantasy Fulfillment) ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (ตามหลักจิตวิเคราะห์เรียกว่า Wishful Thinking) ในขณะที่โลกที่เป็นจริง

ในชีวิตประจำวันนั้นข้าพเจ้า ขาดสี่ส้น การนั่งดูละครโทรทัศน์จึงเป็นเสมือนการเปิดโลกที่มีสี่ส้นสดใสแห่งจินตนาการให้ผู้ชมได้สัมผัสด้วยประสบการณ์

3. ละครโทรทัศน์เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ค้นหาข้อมูลและคำแนะนำตัวละครที่ตนชื่นชอบว่าตัวละครในบทบาทที่ชื่นชอบนั้นจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไร เพื่อจะได้นำมาพิจารณาปรับใช้กับชีวิตจริงของตนเอง

งานวิจัยในประเทศไทย

เพาวิภา ภมรสถิตย์ (2528: บทคัดย่อ) ได้จัดความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทยศึกษาละครตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 - 2516 รวม 19 ปี เพื่อต้องการทราบว่าละครโทรทัศน์กับสังคมไทยมีความสัมพันธ์ต่อกันหรือมีบทบาทต่อกันอย่างไร เป็นการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์สังคม เนื่องจากอาศัยแนวความคิดทางสังคมวิทยาในการมองและวิเคราะห์ปัญหาแหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษาคือ บทละครโทรทัศน์ เพราะบทละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องจะบ่งบอกถึงรูปแบบ และสามารถให้ภาพของสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้ รวมทั้งศึกษาจากนิตยสารรายเดือนของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ในด้านจำนวน เวลาในการออกอากาศ ชื่อเรื่อง ตลอดจนการจัดทำอีกทั้งยังสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายผลิตรายการ ผู้เขียนบทละคร และนักแสดงในช่วงเวลาดังกล่าวเท่าที่มีชีวิตอยู่ ส่วนแหล่งข้อมูลด้านสภาพสังคมไทยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวก็ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากการวิจัยพบว่า ตลอดช่วงเวลา 19 ปี ละครไทยมีความสัมพันธ์และมีบทบาทกับสังคมไทยทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ในด้านการเมือง ละครโทรทัศน์เป็นเครื่องมือของผู้ปกครองประเทศ สร้างสังคมให้อยู่ในสภาพที่ดี ละครโทรทัศน์ถูกใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างประชาชนกับรัฐบาลหรือผู้ปกครองประเทศเนื่องจากคุณสมบัติของละคร ประสิทธิภาพของโทรทัศน์และความนิยมที่ประชาชนมีให้กับละคร รัฐบาลทุกสมัยจึงเห็นความสำคัญของละครโทรทัศน์ว่าสามารถเป็นตัวแทนในการสื่อเรื่องราวต่าง ๆ ให้ประชาชนรับรู้ได้โดยที่ประชาชนไม่รู้ตัว โดยผ่านทางละครการกุศล ละครพิเศษต่าง ๆ และผ่านทางคณะผู้จัดทำละคร ในด้านละครการกุศล รัฐบาลสามารถแสดงออกถึงวัตถุประสงค์ของรัฐบาลได้อย่างชัดเจนสำหรับละครโทรทัศน์ที่จัดเสนอโดยคณะละครรัฐบาลเข้าไปยุ่งเกี่ยวในด้านเนื้อเรื่อง หลักเกณฑ์ และข้อบังคับในการพิจารณาบทละครออกอากาศให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลแต่ละสมัยโดยผ่านทางสถานีในด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้อุปถัมภ์รายการและผู้ชมมีส่วนกำหนดรูปแบบ และเนื้อเรื่องของละครโทรทัศน์ ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมมีส่วนกำหนดทิศทางในการจัดทำละครของคณะละคร และระสนิยมของคนดู แต่ไม่ว่าละครโทรทัศน์จะมีเนื้อหาและรูปแบบใดจะต้องไม่ขัดกับหลักเกณฑ์และข้อบังคับของทางสถานี ละครโทรทัศน์ในช่วง 19 ปี จึงเป็นละครที่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ปกครองประเทศ แต่เป็นละครภายใต้การควบคุมที่ช่วยชี้แนะสังคม

ในด้านศีลธรรมจรรยา ความรักชาติและความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ เพื่อให้สังคมเกิดความสงบเรียบร้อยมากกว่าช่วยชี้แนะสังคมให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และเป็นละครโทรทัศน์ตามนโยบายของรัฐบาลที่ปิดกั้นความสามารถทางศิลปะ และความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินและเป็นละครโทรทัศน์ที่ไม่ได้สะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคมไทยได้อย่างเต็มที่เนื่องจากข้อบังคับของสถานีและรัฐบาล แต่ละครโทรทัศน์ก็มีบทบาทต่อสังคมในทางเศรษฐกิจ ช่วยให้มีอาชีพ ช่วยให้บริษัทห้างร้านได้โฆษณาสินค้า และช่วยให้สถานีมีรายได้เพื่อทำหน้าที่เป็นสื่อสารมวลชนให้แก่ประเทศชาติ ทั้งยังให้ความบันเทิงและสาระแก่ผู้ชมอีกด้วย

วัชรียา อานามวัฒน์ (2533: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์เพื่อการใช้ประโยชน์และตอบสนองความต้องการ พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสื่อโทรทัศน์ คือกลุ่มเพศหญิงมีปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในแต่ละวันมากกว่ากลุ่มเพศชาย และกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในแต่ละวันที่แตกต่างกัน

ไสลทิพย์ จารุภูมิ (2535: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ติดตามดูละครโทรทัศน์หลังข่าวภาค 20.00 น. เป็นเวลาอย่างต่ำ 5 ปีขึ้นไปจำนวน 30 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจมากที่จะดูละครโทรทัศน์ มีการวิพากษ์วิจารณ์บทบาทการแสดงของตัวละครหรือเนื้อเรื่องในขณะที่ยดู และได้นำละครไปใช้อรรถประโยชน์ทางสังคมโดยนำไปเป็นประเด็นสนทนา และเป็นสื่อกลางในการเข้าร่วมกลุ่มความพึงพอใจหลักที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ คือ ความสนุกสนานเพลิดเพลินจากเนื้อเรื่อง ดารา ฉาก และเครื่องแต่งกาย การผ่อนคลายหรือหลีกเลี่ยงจากความเครียดในปัญหาชีวิตประจำวัน การสำรวจความเป็นจริงและการได้รับความแนะนำ

ตรีรัตน์ นิลรัตน์ (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับชมละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้ เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นักศึกษาชอบดูละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาตลก สนุกสนาน โดยดูร่วมกับสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด นักศึกษาที่มารดาอาชีพต่างกันมีลักษณะการดูละครโทรทัศน์ต่างกัน นักศึกษาที่เรียนต่างสาขากัน ภูมิลำเนาต่างกัน อาชีพบิดาต่างกัน รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพต่างกัน และลักษณะการดู ระดับการติดตามดู ระดับความตั้งใจดูละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเอง

นุชรี ตันตวิจิตร (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่จะเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.30 - 23.00 น. และเปิดรับชมมากกว่า 5 ครั้งต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการชมมากกว่า 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง เหตุผลที่ชมเพื่อ

ความบันเทิงมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อรับรู้ประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ ชอบในเนื้อหาที่ตลก เบาสมอง และมักจะนำเนื้อหาละครไปสนทนากันในหมู่เพื่อนมากที่สุด ความพึงพอใจที่เกิดขึ้น จึงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว และการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม เป็นตัวแปรสำคัญที่สุดที่อธิบายการรับรู้ประโยชน์

วิยดา เกียวกุล (2537: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวสารทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกันมีการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกัน ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน การเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

สมควร เจริญสุข (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการเกมโชว์ในช่วงเวลา 19.01 น. จนถึงปิดสถานี มีการเปิดรับชมรายการประมาณ 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยใช้เวลาในการรับชมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง เหตุผลที่ชมเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ รายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ รายการเกมโชว์ทางไทยทีวีสีช่อง 9

อุทุมพร เลื่องลือเจริญกิจ (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาแบบแผนการชมละครโทรทัศน์ของผู้ชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับครอบครัวและมีเครื่องโทรทัศน์เป็นของตนเอง แต่กลับเลือกชมโทรทัศน์พร้อมกับสมาชิกในครอบครัว และตัดสินใจเลือกชมรายการต่าง ๆ ด้วยตนเอง สำหรับพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในแต่ละเรื่องที้ออกอากาศ และตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ด้วยตนเอง โดยเฉลี่ย 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านดารวเป็นอันดับแรก ความตั้งใจชมนั้นพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีความตั้งใจก่อนการชม และผู้ชายที่มีอายุและลักษณะการดำเนินชีวิตต่างกันมีความตั้งใจชมละครโทรทัศน์ต่างกัน แต่ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการแสดงความคิดเห็นในขณะชมละคร และนำเรื่องราวที่ได้รับจากการชมละครไปใช้ประโยชน์หลังจากรับชมละครโทรทัศน์แล้ว ความพึงพอใจหลักที่ได้รับคือ เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อต้องการข่าวสาร เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ เพื่อใช้เวลาว่าง และเพื่อนำไปปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้ พบว่าจากประสบการณ์การชมละครโทรทัศน์ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับความเชื่อและค่านิยม 4 กลุ่ม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับวัตถุ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ค่านิยมด้านศาสนา และค่านิยมของสังคมไทย

ลำยอง ดวงคำ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์กับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยเอกชนในภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้

ศึกษาคือ อาจารย์คนไทยทุกคนที่ทำหน้าที่สอน ณ วิทยาลัยโยนง จังหวัดลำปาง จำนวนทั้งสิ้น 76 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับระดับการนำเนื้อหาสาระจากรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
2. พฤติกรรมการดูโทรทัศน์แต่ละประเภท มีความสัมพันธ์กับระดับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
3. อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการสอนและคณะที่สังกัดแตกต่างกัน มีการนำเนื้อหาสาระของรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน
4. พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทข่าว สามารถนำมาอธิบายการนำเนื้อหาสาระจากรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้มากที่สุด

จรัส กายโรจน์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์ของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทราบค่าความสำคัญของปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการชมภาพยนตร์ และพฤติกรรมระหว่างและหลังการชมภาพยนตร์ ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์ของนิสิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาที่ศึกษา รองลงมาได้แก่ ภาพยนตร์ตัวอย่าง ความสะดวกในการเดินทางที่จอดรถ การเข้าสังคมในหมู่เพื่อนและภูมิปัญญา สำหรับการทดสอบสมมติฐานได้ผลดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษาและภูมิปัญญา มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
2. ปัจจัยด้านภาพยนตร์ คือ ภาพยนตร์ตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
3. ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ได้แก่ ที่จอดรถและความสะดวกสบายในการเดินทาง มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
4. ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต คือ การเข้าสังคมในหมู่เพื่อน มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
5. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ คือ เพศ ประเภทของภาพยนตร์ และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกัน เป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ของนิสิตในเรื่องการทานขนมขบเคี้ยวหรือเครื่องดื่มแตกต่างกัน
6. ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกัน เป็นผลให้พฤติกรรมหลังการชมภาพยนตร์ของนิสิตในเรื่องการเลียนแบบภาพยนตร์ และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังการชมภาพยนตร์ของนิสิตในเรื่องการวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ที่ชมแตกต่างกัน

นฤปดี วรรณาคม (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษา ผลทางสังคมของ ภาพยนตร์จีนชุดทางโทรทัศน์เรื่อง เป่าปู้นจิ้น ต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ ค่านิยมส่งเสริมสังคม โดยที่ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความกตัญญูกตเวที นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่น่าเสนอ มีการมองเป่าปู้นจิ้นในฐานะตัวแบบในการดำเนินชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับเป่าปู้นจิ้นระดับปานกลาง และพบว่าระดับ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเรียนรู้ค่านิยม ส่งเสริมสังคมของ ผู้ชม รวมทั้งค้นพบว่าระดับความเหมาะสมของวัฒนธรรมที่น่าเสนอ การเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม การมองเป่าปู้นจิ้นจะแตกต่างกันตามเพศและเชื้อชาติของผู้ชม

สุทธิ ชัตติยะ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษา เรื่อง ตัวแปรที่มีผลต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ ศึกษากรณีการผลิตรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ ระหว่าง 42-50 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพรับราชการใกล้เคียงกับเป็นเจ้าของกิจการ ส่วนตัว ผู้ชมมีความพอใจเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในช่วง “เมืองไทย เมืองทอง” มากที่สุด และ มีความเห็นว่า เนื้อหาทั่วไปมีความไม่ชัดเจนและยากเกินไปสำหรับนำเสนอทางโทรทัศน์ นอกจากนี้ เวลาที่ใช้ในการออกอากาศไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับชม และไม่เห็นด้วยถ้ามีการย้ายเวลาในการ ออกอากาศพร้อมกันยังมีความประสงค์ให้มีการเพิ่มเวลาในการออกอากาศด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า

1. อายุของผู้ชมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์
2. คุณภาพทางเทคนิคและรูปแบบการนำเสนอรายการ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการรับชม รายการโทรทัศน์
3. ผู้ชมมีสถานภาพต่างกันในเรื่องเพศ อาชีพ และอายุ มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการ โทรทัศน์แตกต่างกัน ส่วนผู้ชมที่มีสถานภาพต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมการ รับชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

พัลลภา วิชิตะกุล (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องผลกระทบทางวัฒนธรรมของละครใต้หวัน ทางโทรทัศน์ เรื่อง รักใสใสหัวใจ 4 ดวง ที่มีต่อวัยรุ่นไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจร่วมกันทาง วัฒนธรรมที่น่าเสนอในละครใต้หวันทางโทรทัศน์ เรื่อง “รักใสใสหัวใจ 4 ดวง” ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดคือในด้านของความเหมาะสมต่อการออกอากาศใน ประเทศไทย ในเรื่องการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ปรากฏในละครใต้หวันทางโทรทัศน์เรื่อง “รักใสใสหัวใจ 4 ดวง” พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้ในระดับปานกลาง โดยค่านิยมเรื่องความ สนุกสนานร่าเริงเป็นค่านิยมที่กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้มากที่สุด เรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ความจริง พบว่าตัวอย่างมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับกลุ่ม F4 ในระดับกลาง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมากที่สุด คือ เมื่อกลุ่ม F4 ประสบกับปัญหาซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างมักจะลุ่มให้กลุ่ม F4 สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นลุล่วงไปด้วยดี นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีระดับการมองกลุ่ม F4 ในฐานะแม่แบบในการดำเนินชีวิตในระดับกลาง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด คือ กลุ่ม F4 เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของความรักเพื่อน ผลการวิจัยยังพบอีกว่า ระดับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของผู้ ชมจะแตกต่างกันตามเพศและอายุ ระดับความเข้าใจร่วมกันทางวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของผู้ชม ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับกลุ่ม F4 มีความสัมพันธ์กับระดับการมองกลุ่ม F4 ในฐานะแม่แบบในการดำเนินชีวิตของผู้ ชม รวมถึงระดับความเข้าใจร่วมกันทางวัฒนธรรมของผู้ชม ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับ F4 และ ระดับการมอง F4 ในฐานะแม่แบบในการดำเนินชีวิตของผู้ชมไม่มีความแตกต่างกันตามเพศและอายุ

สุภาพันท์ บุนนาค (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทุกวัน ใช้เวลาในการเปิดรับชมประมาณ 1 ชั่วโมง โดยมีสาเหตุที่เปิดรับชมเพราะต้องการเปิดรับชมเอง มีลักษณะการเปิดรับชม ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องอื่นเมื่อละครไม่สนุกหรือน่าเบื่อ บุคคลที่ร่วมรับชมนั้นส่วนใหญ่ชมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยส่วนใหญ่มีความถี่ในการสนทนากับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองเรื่องละครโทรทัศน์หลังข่าววัน ๆ ครั้ง กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวทำให้สนุกสนานเพลิดเพลิน ในระดับสูงมากที่สุด รองลงมาคือ ทำให้ได้ข้อคิดคติสอนใจ คำสอนต่าง ๆ

สมฤทัย กล่อมน้อย (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับชม และการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของช่อง 7 สี กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ด้านความถี่ในการชม/สัปดาห์ ส่วนใหญ่ชมละครโทรทัศน์ชมเกือบทุกวัน (5-6 วัน/สัปดาห์) ด้านระยะเวลาในการชม โดยเฉลี่ยใช้ระยะเวลา 40-60 นาที ส่วนใหญ่ ชมละครโทรทัศน์ด้วยเหตุผลเพื่อพักผ่อน และคลายเครียด เลือกชมละครโทรทัศน์ด้วยปัจจัยดารานำแสดงของแต่ละเรื่อง ชอบละครโทรทัศน์ประเภทชีวิตรักโรแมนติก

2. ด้านค่านิยม ส่วนใหญ่เลียนแบบการกตัญญูรู้คุณมาปฏิบัติใช้มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรม ส่วนใหญ่เลียนแบบด้านเคารพบิดามารดา, ครู อาจารย์, ญาติผู้ใหญ่และรุ่นพี่ ศักดิ์ศรีความเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงมาปฏิบัติใช้มากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

3. สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไปในอนาคต สื่อละครโทรทัศน์หลังข่าว ในฐานะสื่อมวลชน ควรตระหนักอยู่เสมอ คือการพัฒนาที่อยู่ในขอบเขตของจรรยาบรรณสื่อมวลชนที่ดี และ

คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก นึกถึงประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับจากสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำได้มากขึ้น วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์รูปแบบของตนเอง วัยรุ่นจึงมีความสนใจบุคคลในละคร เนื้อหาเรื่องราว และพร้อมที่จะเลียนแบบและปรับเปลี่ยนตัวเองให้เหมือนกับบุคคลนั้น ๆ พ่อแม่ผู้ปกครองจึงต้องให้คำแนะนำในการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ควรสอนให้ดูกลุ่หลานที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นรู้จักแยกแยะระหว่างประสบการณ์ในละคร และประสบการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้ตระหนักรู้ถึงความแตกต่างระหว่างตัวละครกับชีวิตจริง และความแตกต่างระหว่างโลกของความเป็นจริงกับโลกที่สมมุติขึ้น

ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15-25 ปี โสดระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000.00 บาท ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา หรือพนักงานเอกชน สื่อที่ทำให้ผู้ชมรู้จักละครโทรทัศน์เกาหลี คือ โฆษณาทางโทรทัศน์ จะชมละครในช่วงวันศุกร์ - อาทิตย์ เวลา 21.30 - 22.30 น. ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ความถี่ที่พบส่วนใหญ่จะชม 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ชมครั้งละ 46 - 60 นาที/ครั้ง และติดตามชมเป็นแฟนละครเป็นเวลา 1-4 เดือน พฤติกรรมการรับชมละครเกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ พบว่า จะชมกับสมาชิกในครอบครัว โดยชมเรื่องเดียวตลอดจนจบเรื่อง และตั้งใจชมละครพอสมควร ปัจจัยด้านประเภทเนื้อหาของละครเกาหลี พบผู้ชมจะชื่นชอบละครเกาหลีประเภทละครชีวิตรักและเป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ปัจจัยด้านองค์ประกอบของละครที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม พบว่า มีระดับอิทธิพลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่มีผลต่อผู้ชมในการชมละครมากที่สุด คือ บทละคร - เนื้อเรื่อง ตัวละคร พระเอก นางเอก ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม พบว่า มีระดับอิทธิพลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยการรับรู้ประโยชน์ที่มีผลต่อผู้ชมในการชมละครมากที่สุด คือ เรื่องมุมมองความรัก การดำเนินชีวิต และการใช้ชีวิตและการใช้ชีวิตในครอบครัว เรื่องศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ปัจจัยด้านการจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม พบว่า มีระดับอิทธิพลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยการจูงใจที่มีผลมากที่สุด คือ เพื่อความเพลิดเพลินบันเทิง ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยการส่งเสริมการตลาดมีผลต่อผู้ชมในการชมละครมากที่สุด คือ การโปรโมท และรายการแนะนำหนังทำรายการละคร และการฉายละครตัวอย่างทางภาพยนตร์ก่อนฉายจริงทางโทรทัศน์

วีณา วัฒนาศิริพานิช (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึง พฤติกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ประเภทเรียลลิตีโชว์ กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 17-21 ปี ศึกษาอยู่ในระดับปริญญา เป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้น้อยกว่า

3,000 บาทต่อเดือน เปิดชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน มีระยะเวลาที่เปิดรับชมในแต่ละวัน ประมาณ 4-6 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 18.00 - 24.00 น. ผลการวิจัยในส่วนของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 พบว่า การเลือกเปิดรับชมรายการจากโทรทัศน์ 2 ช่อง ระหว่างช่อง UBC และช่อง ITV พบว่า การเปิดรับชมรายการทางช่อง ITV มากกว่าช่อง UBC เล็กน้อย โดยมีพฤติกรรมเปิดรับชมจากช่อง UBC คือมีความถี่ในการเปิดรับชมทุกวัน ระยะเวลาที่เปิดรับชมประมาณ 1-3 ชั่วโมงต่อวัน และพฤติกรรมจากการเปิดรับชมทางช่อง ITV คือมีความถี่ในการเปิดรับชม 1-2 วัน ต่อสัปดาห์ ระยะเวลาที่เปิดรับชมมากกว่า 16 นาทีต่อวัน โดยเหตุผลของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่คือ ต้องการพักผ่อน ในส่วนของการใช้ประโยชน์พบว่า ได้รับความบันเทิงและความเพลิดเพลินมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจจากการรับชมรายการ พบว่า โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจมากในด้านเนื้อหา รายการ รูปแบบรายการ เวลาที่ออกอากาศ ผู้ร่วมแสดงในบ้าน และการตัดสินใจของผู้ชมที่ร่วมโหวต ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า เพศและรายได้ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 ทางช่อง UBC และช่อง ITV ไม่แตกต่างกัน แต่อายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมรายการ ทางช่อง UBC และช่อง ITV แตกต่างกัน เพศและรายได้ที่แตกต่างกัน จะได้รับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 แตกต่างกัน แต่อายุ จะได้รับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการไม่แตกต่างกัน เพศที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในการชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 แตกต่างกัน แต่อายุและรายได้ จะมีความพึงพอใจในการชมรายการไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์ พบว่า พฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในการรับชมรายการแต่เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการเปิดรับกับความพึงพอใจ พบว่า พฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ พบว่า การเปิดชมรับทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน

จุฑามาศ ตนเจริญสุข (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการรับชมละคร ก่อนข่าว (18.45 น.) ของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ในเขตกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 385 คน พบว่าพฤติกรรมกรรมการรับชมละครของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 15-20 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา โดยผู้ชมละครส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการรับชมละครด้านความถี่ในการชม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ ส่วนพฤติกรรมด้านระยะเวลาในการชม 32-33 นาทีต่อครั้ง ซึ่งผู้ชมส่วนใหญ่จะชมละครกับสมาชิกในครอบครัว และในช่วงเวลา 18.45-19.45 น. ทั้งนี้ ผู้ชมละครส่วนใหญ่มักจะชมรายการละครทางช่อง 3 ปัจจุบันด้านการเลือกนักแสดงที่เหมาะสมกับบท รูปร่างหน้าตาด้านนักแสดง ความสามารถในการแสดง

และการเลือกนักแสดงที่อายุเหมาะสมกับบทที่ได้ ปัจจัยด้านการเลือกบทละคร และความสนุกสนาน ติดตาม ปัจจัยด้านผู้กำกับที่มีความสามารถเมื่อเปรียบเทียบกับช่องอื่นและประสบการณ์ของผู้กำกับ ปัจจัยด้านบริษัทผู้ผลิตที่มีชื่อเสียง รางวัลที่ได้รับเมื่อเทียบกับช่องอื่นและการดำเนินเรื่องของละคร ปัจจัยด้านเพลง/ทำนองประกอบงูใจให้ชม และมีความสอดคล้องกับเนื้อหา ปัจจัยด้านแรงงูใจการชมละครโดยรวม ตลอดจนปัจจัยด้านการรับรู้ต่อการชมละครโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมละครก่อนข่าวในด้านความถี่ในการชมละคร (ครั้งต่อสัปดาห์)

อลิสสา วิทวัสกุล (2549: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง ผลการวิจัยพบว่า การนำละครโทรทัศน์มาเป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ประเทศได้รับความสำเร็จอย่างมาก ละครโทรทัศน์สามารถส่งเสริมหรือสร้างสรรคภาพลักษณ์ของประเทศโดยนำเสนอสินค้าเชิงภาพลักษณ์ (Cultural Products) ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม วิถีชีวิต และสถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ทำให้ผู้ชมละครเกิดความรู้สึกที่ดีและให้ความสนใจกับประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมากขึ้น นอกจากละครเรื่องดังกล่าวแล้ว ผู้ชมก็หันมาให้ความสนใจกับประเทศเกาหลีเรื่องอื่น ๆ เพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้จะต้องมีกลยุทธ์การส่งเสริม (Promote) ละครโทรทัศน์โดยจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ละครอย่างมีแผนและเลือกสาระทางศิลปวัฒนธรรมมาเป็นประเด็นการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดกระแสนิยมการบริโภคค่านิยมต่าง ๆ จากละครนี้ คือ ความสามารถของนักแสดงและความเหมาะสม ในบทบาทที่ได้รับ เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน และสาระที่ให้งัดคิด และความบันเทิงรวมถึงการมีความใกล้ชิดทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศไทย ซึ่งผลจากกระแสนิยมที่เกิดขึ้นทำให้เกิดทิวรรูปแบบใหม่คือ ทิวรรวมรอยละคร

นงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษา พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน 3-4 ชั่วโมงต่อวัน ช่วงเวลาที่รับชมส่วนใหญ่ คือ 18.01 – 24.00 น.

พรรณีภา งามจิตติอำไพ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (ประเภทหรือแนวของภาพยนตร์) ที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อภาพยนตร์เกาหลีและละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-26 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีสถานภาพโสด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ซื้อละครโทรทัศน์เกาหลีในรูปแบบดีวีดี จำนวนความถี่ 2 ครั้ง/เดือน นิยมซื้อแนวรักโรแมนติก จำนวน 2 เรื่อง/ครั้ง ที่ร้านค้าภาพยนตร์ซีดีทั่วไป และมีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อต่อครั้ง 501 - 1,000 บาท

อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) พฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. นิสิตส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มากกว่า 2 เรื่องต่อเดือน มีการชมภาพยนตร์กับเพื่อน มีการชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ มีการชมสื่อภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ มีการชมภาพยนตร์ในวันเสาร์-อาทิตย์ มีการชมภาพยนตร์ในช่วงเวลา 14.00 น. - 22.00 น. ชื่นชอบภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด ชื่นชอบระบบเสียงในฟิล์ม บรรยายภาษาไทย และชื่นชอบแนวภาพยนตร์ ตลก ขบขัน เด็ก และการ์ตูน
2. พฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการที่เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
3. นิสิตเพศชายและหญิง มีพฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ โดยชมภาพยนตร์ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษาผลการเรียน และสถานที่ศึกษา แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการไม่แตกต่างกัน

อชันญา มีทรัพย์ทวีกุล (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งงานวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยเกี่ยวกับ พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ พอสรุปได้ว่า การศึกษา อายุ และเพศ และปัจจัยในด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและความต้องการในการรับชมละครโทรทัศน์ เพื่อที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และตอบสนองความพึงพอใจของตนเองแตกต่างกันไป จึงเป็นที่มาทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพื่อเป็นการศึกษา และเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินงานและดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวนประชากร 753 คน (งานทะเบียนและประมวลผล สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี : 2554)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 254 คน
2. การสุ่มตัวอย่างใช้แบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) รายละเอียดดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	ชั้นปี	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1. คณะศึกษาศาสตร์	1	176	40	59	14
	2	108	31	36	11
	3	65	14	22	5
	4	30	4	10	1
	5	33	5	11	2
2. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	1	51	6	17	2
	2	28	16	9	5
	3	29	12	10	4
	4	12	5	4	2
3. คณะศิลปศาสตร์	1	33	5	11	2
	2	18	6	6	2
	3	14	3	5	1
	4	7	2	2	1
รวม		604	149	202	52
			753		254

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เป็นลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวและเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Question) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 9 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questions) ทั้ง 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) จำนวน 13 ข้อ พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) จำนวน 16 ข้อ และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) จำนวน 13 ข้อ รวมเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ทั้งสิ้นจำนวน 42 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ในแบบสอบถาม ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับพฤติกรรม	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

และในระดับพฤติกรรม ในด้านพฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จากคะแนนมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 10)

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
3.67 – 5.00	มีพฤติกรรมในระดับมาก
2.34 – 3.66	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
1.00 – 2.33	มีพฤติกรรมในระดับน้อย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการชมละครโทรทัศน์ กิจกรรมนันทนาการ และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาเป็นแนวทางสร้างแบบสอบถามเป็นรายข้อให้ครอบคลุมถึงพฤติกรรมกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องและแม่นยำ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลพฤติกรรมกรรมการชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอ ประธาน คณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณา ภาษา สำนวน ความครอบคลุมเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะต่างๆไปปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบเนื้อหา หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
6. ดำเนินการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม
8. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจแก้ไขและปรับปรุงและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)
2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้(Try – Out) กับประชากรที่ไม่ใช่หรือกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน ได้แก่ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970: 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89
4. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

มีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำไปเสนอเพื่อขออนุญาตสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการทำวิจัย โดยการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตชลบุรี
2. ผู้วิจัยชี้แจงและอธิบายขั้นตอนการทำแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 300 ฉบับ
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และตรวจเลือกแบบสอบถามเฉพาะที่สมบูรณ์จำนวน 254 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วนำมาทำการบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences หรือ SPSS) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
  - 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตชลบุรีในตอนต้นที่ 1 คือ เพศ ชั้นปี และคณะโดยการหาความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
  - 3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมชละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตชลบุรีในตอนต้นที่ 2 โดยการหาความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
  - 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายด้าน รายข้อ และตามตัวแปร เพศ ชั้นปี และคณะ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 2 และ 3 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อพฤติกรรมชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาความแตกต่างของตัวแปร 2 ตัวขึ้นไปโดยกรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติทดสอบ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ด้านเพศ และกรณีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ด้านชั้นปี และข้อที่ 3 ด้านคณะแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
%	แทน	ร้อยละ (Percentage)
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
f	แทน	จำนวนความถี่ (Frequency)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Means of Squares)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเฉลี่ยเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sums of Squares)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบเอฟ (F-distribution)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการประมวลผล วิเคราะห์ และนำเสนอผลวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ซึ่งเป็นนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่รับชมละครโทรทัศน์

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ เพื่ออธิบายถึงลักษณะพฤติกรรมการรับชม ความสนใจในการชมด้านรูปแบบการนำเสนอ ความสนใจในการชมด้านเนื้อหา ความสนใจในการชมด้านปัจจัยต่างๆ ความบ่อยครั้งในการชม ช่วงเวลาที่รับชม ละครโทรทัศน์ ปัจจัยที่มีผลต่อการรับชม ประโยชน์จากการรับชม สถานีโทรทัศน์ที่รับชม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่รับชม และละครโทรทัศน์ของประเทศต่างๆที่รับชม ของ นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านพฤติกรรมทั้งก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบด้านพฤติกรรมทั้งก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ซึ่งเป็นนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่รับชมละครโทรทัศน์ ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาวิทยาเขตชลบุรี
จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา (n=254)

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป	n(คน)	ร้อยละ
ชาย	202	79.5
หญิง	52	20.5
รวม	254	100.0
คณะศึกษาศาสตร์	171	67.3
คณะศิลปศาสตร์	30	11.8
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	53	20.9
รวม	254	100.0
ปีที่ 1	105	41.3
ปีที่ 2	69	27.2
ปีที่ 3	47	18.5
ปีที่ 4	20	7.9
ปีที่ 5	13	5.1
รวม	254	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีจากการสุ่มแบบชั้น (Stratified random sampling) แยกตามเพศ ชั้นปี และคณะ มีลักษณะทั่วไปดังนี้

1. เพศ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเป็นเพศชายจำนวน 202 คนคิดเป็นร้อยละ 79.5 และเป็นเพศหญิงจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5
2. ชั้นปีที่ศึกษา นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1
3. คณะที่ศึกษา นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีแบ่งเป็นนักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 คณะศิลปศาสตร์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ เพื่ออธิบายถึงลักษณะพฤติกรรมการรับชม ความสนใจในการชมด้านรูปแบบการนำเสนอ ความสนใจในการชมด้านเนื้อหา ความสนใจในการชมด้านปัจจัยต่างๆ ความบ่อยครั้งในการชม ระยะเวลาในการติดตามรับชม ปัจจัยที่มีผลต่อการรับชม ประโยชน์จากการรับชม สถานีโทรทัศน์ที่รับชม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่รับชม และละครโทรทัศน์ของประเทศต่างๆ ที่รับชม ของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ตาราง3 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชมด้านรูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านรูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
ละครสั้นจบในตอน	104	40.9	2
ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ	108	42.5	1
ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ	42	16.5	3
รวม	254	100.0	

จากตาราง3 พบว่าความสนใจในการชมด้านรูปแบบการนำเสนอที่มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ชอบเป็นสัดส่วนมากที่สุดได้แก่ ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็นละครสั้นจบในตอน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และอันดับสุดท้ายเป็นละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 16.5

ตาราง 4 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านเนื้อหาของละครโทรทัศน์(n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านเนื้อหาของละครโทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
ละครชีวิตรัก	40	15.7	2
ละครอาชญากรรม / สืบสวน	40	15.7	2
ละครชีวิต คนสู้ชีวิต	30	11.8	3
ละครไสยศาสตร์ / อำนาจลึกลับ	23	9.1	4
ละครตลก / เบาสมอง	99	39.0	1
ละครอิงประวัติศาสตร์ / ชีวิตประวัติบุคคล	16	6.3	5
อื่นๆ	6	2.4	6
รวม	254	100.0	

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีส่วนใหญ่ ตอบว่าละครตลก/ เบาสมองคิดเป็นร้อยละ 39.0 ร้อยละ 15.7 ตอบว่าชอบละครชีวิตรัก และละครอาชญากรรม / สืบสวนเป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน รองลงมาเป็นละครชีวิต คนสู้ชีวิต คิดเป็นร้อยละ 11.8 ละครไสยศาสตร์ / อำนาจลึกลับ คิดเป็นร้อยละ 9.1 ที่เหลือตอบว่าเป็นละครอิงประวัติศาสตร์ / ชีวิตประวัติบุคคล และละครที่มีเนื้อหาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.3 และร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

ตาราง 5 ความถี่ ค่าร้อยละและอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชมด้านช่วงเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านช่วงเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
9.01 - 12.00 น.	28	11.0	2
12.01 - 15.00 น.	15	5.9	5
15.01 - 18.00 น.	17	6.7	4
18.01 - 22.30 น.	166	65.4	1
22.30- 6.00 น.	26	10.2	3
6.01 – 9.00 น.	2	0.8	6
รวม	254	100.0	

จากตาราง 5 ช่วงเวลาที่รับชมของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พบว่า ร้อยละ 65.4 ชมละครโทรทัศน์ในช่วง 18.01 - 22.30 น. ซึ่งเป็นช่วงที่สถานีโทรทัศน์ทั่วไป ออกอากาศละครหลังข่าว รองลงมาเป็นช่วงเช้า 9.01 - 12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 11.0 และร้อยละ 10.2 ชมละครโทรทัศน์ในช่วงดึก ตั้งแต่ 22.30- 6.00 น. มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ส่วนน้อยที่ชมละครโทรทัศน์ในช่วงบ่าย(12.01 - 15.00 น.) ช่วงเย็น(15.01 - 18.00 น.) และช่วงเช้าตรู่ (6.01 – 9.00 น.) โดยคิดเป็นร้อยละ 5.9, 6.7 และ 0.8 ตามลำดับ ซึ่งผลการสำรวจสอดคล้องกับการกระจายตัวของการแพร่ภาพละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์หลักของประเทศ

ตาราง 6 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ (n=254)

พฤติกรรมมารับชม ละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
1-2 วัน	55	21.7	3
3-4 วัน	64	25.2	2
5-6 วัน	23	9.1	4
ทุกวัน	112	44.1	1
รวม	254	100.0	

จากตาราง 6 พบว่า มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีร้อยละ 44.1 รับชมละครโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 25.2 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี รับชมละครโทรทัศน์ 3-4 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 21.7 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรับชมละครโทรทัศน์ 1-2 วัน และร้อยละ 9.1 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรับชมละครโทรทัศน์ 5-6 วันต่อสัปดาห์

ตาราง 7 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์ (n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
บทละคร – เนื้อเรื่อง	64	25.2	1
ตัวละคร พระเอก – นางเอก	48	18.9	2
สถานที่ตามธรรมชาติ	34	13.4	3
สตูดิโอ (จัดฉาก)	28	11.0	4
สถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์	26	10.2	5
เพลงประกอบละคร	19	7.5	6
ความสามารถของนักแสดง	17	6.7	7
การดำเนินเรื่องของตัวประกอบอื่นๆ	11	4.3	8
อื่นๆ	5	2.0	9
ผู้กำกับการแสดง	2	0.8	10
รวม	254	100.0	

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ร้อยละ 25.2 พบว่า บทละคร – เนื้อเรื่อง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 18.9 พบว่าเป็น ตัวละคร พระเอก – นางเอก ส่วนสถานที่ถ่ายทำตามธรรมชาติ สตูดิโอ (จัดฉาก) และสถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์ เป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.4, 11.0 และ 10.2 ตามลำดับ ส่วนผู้กำกับการแสดง มีนักศึกษาศาสนาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตอบว่าเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์น้อยที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 เท่านั้น

ตาราง 8 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ (ของจำนวน นักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี)	ร้อยละ (ของจำนวน คำตอบ)	อันดับ
นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้	99	20.4	39.0	1
ทำให้ผ่อนคลายจากการทำงาน	83	17.1	32.7	2
ให้แง่คิดในเรื่องการใช้ชีวิตในครอบครัว	75	15.5	29.5	3
ให้แง่คิดในเรื่องความรัก	58	12.0	22.8	4
ได้รู้ข่าวสารด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ	51	10.5	20.1	5
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	46	9.5	18.1	6
ได้รู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวตามยุศสมัย	35	7.2	13.8	7
ได้รู้ถึงประวัติศาสตร์ของชาติ	34	7.0	13.4	8
อื่นๆ	4	0.8	1.6	9

จากตาราง 8 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีร้อยละ 20.4 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมดพบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์คือได้นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้ ซึ่งมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ร้อยละ 17.1 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีได้ประโยชน์คือทำให้ผ่อนคลายจากการทำงาน อันดับที่ 3 คือ ให้แง่คิดในเรื่องการใช้ชีวิตในครอบครัว ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตอบคิดเป็นร้อยละ 15.5 อันดับที่ 4 ที่มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตอบมากที่สุดได้แก่ ให้แง่คิดในเรื่องความรัก คิดเป็นร้อยละ 12.0 อันดับที่ 5 ได้แก่ได้รู้ข่าวสารด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.5 นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเลือกตอบประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ได้รู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวตามยุศสมัย ได้รู้ถึงประวัติศาสตร์ของชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.5 , 7.2 และ 7.0 ตามลำดับ

ตาราง 9 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
ช่อง 3	110	43.3	1
ช่อง 5	4	1.6	9
ช่อง 7	92	36.2	2
ช่อง 9	2	.8	10
ช่องไทยพีบีเอส	5	2.0	8
ช่องยูบีซี	11	4.3	5
ช่องเคเบิลท้องถิ่น	18	7.1	4
อินเตอร์เน็ตยูทูป	6	2.4	6
อื่นๆ	6	2.4	6
รวม	254	100.0	

จากตาราง 9 สถานีโทรทัศน์ที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุดได้แก่ ช่อง 3 คิดเป็นร้อยละ 43.3 ของจำนวนนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ช่อง 7 คิดเป็นร้อยละ 36.2 ลำดับต่อมา เป็น ช่องเคเบิลท้องถิ่นซึ่งมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 7.1 ช่องยูบีซี มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 4.3 และช่องไทยพีบีเอส คิดเป็นร้อยละ 2.0 เป็นที่น่าสังเกตว่า สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีอื่น ๆ เช่น ช่อง 5 และช่อง 9 ไม่ได้รับความนิยมมากนัก โดยมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตอบว่ารับชมละครโทรทัศน์จากช่อง 5 และช่อง 9 เพียงร้อยละ 1.6 และ 0.8 ตามลำดับ

ตาราง 10 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์
(n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านช่องทางการ รับชมละครโทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
โทรทัศน์	160	63.0	1
คอมพิวเตอร์	43	16.9	2
VCD, DVD	42	16.5	3
โทรศัพท์มือถือ	3	1.2	4
คอมพิวเตอร์มือถือ	6	2.4	5
รวม	254	100.0	

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 63.3 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมด ยังคงเลือกรับชมละครโทรทัศน์ผ่านทางช่องทางหลักคือ โทรทัศน์ และมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีร้อยละ 16.9 ตอบว่ารับชมทางคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 16.5 ตอบว่ารับชมทาง VCD, DVD นอกจากนี้ยังมีการรับชมละครโทรทัศน์ผ่านทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้แก่ คอมพิวเตอร์มือถือ และโทรศัพท์มือถือ ถึงแม้ว่าจะเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.4 และ 1.2 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมดตามลำดับ

ตาราง 11 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนา
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านประเภทของละครโทรทัศน์
(n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านประเภทของละคร โทรทัศน์	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
ละครไทย	187	73.6	1
ละครจีน	5	2.0	5
ละครเกาหลี	27	10.6	2
ละครฮ่องกง	2	.8	8
ละครไต้หวัน	4	1.6	6
ละครญี่ปุ่น	10	3.9	4
ละครอินเดีย	4	1.6	6
ละครอเมริกา	12	4.7	3
ละครอื่นๆ	3	1.2	7
รวม	254	100.0	

จากตาราง 11 พบว่านักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 73.6 ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมด ตอบว่านิยมรับชมละครโทรทัศน์ของไทยมากที่สุด รองลงมาเป็น ละครโทรทัศน์เกาหลี คิดเป็นร้อยละ 10.6 นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่นิยชมละครโทรทัศน์ของชาติอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา และจีน เป็นต้น โดยคิดเป็นร้อยละ 4.7, 3.9 และ 2.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.1 จำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ตาราง 12 ความถี่ ค่าร้อยละและอันดับ ของพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านรูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมมารับชม ด้าน รูปแบบการนำเสนอละคร โทรทัศน์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
ละครสั้นจบในตอน	82	40.6	2	22	42.3	1
ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ	86	42.6	1	22	42.3	1
ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ	34	16.8	3	8	15.4	3
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 12 ประเภทของละครที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชายนิยมรับชมเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ละครเรื่องยาวหลายตอนจบมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 42.6 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชายทั้งหมด รองลงมาเป็น ละครสั้นจบในตอน มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 40.6 และลำดับสุดท้ายเป็น ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 16.8

ส่วนนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิง นิยมรับชมละครสั้นจบในตอน และละครเรื่องยาวหลายตอนจบมากที่สุดเป็นสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 42.3 รองลงมาเป็น ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 15.4

ตาราง 13 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านเนื้อหาของละครโทรทัศน์จำแนกตามเพศ(n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้านเนื้อหาของละครโทรทัศน์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
ละครชีวิตรัก	28	13.9%	3	12	23.1%	2
ละครอาชญากรรม / สืบสวน	33	16.3%	2	7	13.5%	4
ละครชีวิต คนสู้ชีวิต	22	10.9%	5	8	15.4%	3
ละครไสยศาสตร์ / อำนาจลึกลับ	23	11.4%	4	0	.0%	7
ละครตลก / เบาสมอง	77	38.1%	1	22	42.3%	1
ละครอิงประวัติศาสตร์ / ชีวิตประวัติบุคคล	14	6.9%	6	2	3.8%	5
อื่นๆ	5	2.5%	7	1	1.9%	6
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 13 เนื้อหาของละครที่นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชายนิยมรับชมเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ละครตลก / เบาสมองคิดเป็นร้อยละ 38.1 ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชายทั้งหมด รองลงมาเป็น ละครอาชญากรรม / สืบสวนคิดเป็นร้อยละ 16.3 และอันดับสามเป็น ละครชีวิตรักคิดเป็นร้อยละ 13.9

ส่วนนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิงนิยมรับชมเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ละครตลก / เบาสมองคิดเป็นร้อยละ 42.3 ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงทั้งหมดรองลงมาเป็น ละครชีวิตรักคิดเป็นร้อยละ 23.1 และอันดับสามเป็น ละครชีวิต คนสู้ชีวิตคิดเป็นร้อยละ 15.4

ตาราง 14 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านความถี่ในการชมละครโทรทัศน์
ต่อสัปดาห์จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมมารับชม ด้านความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ ต่อสัปดาห์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่(f)	ร้อยละ	อันดับ
1-2 วัน	46	22.8%	3	9	17.3%	3
3-4 วัน	16	7.9%	4	7	13.5%	4
5-6 วัน	50	24.8%	2	14	26.9%	2
ทุกวัน	90	44.6%	1	22	42.3%	1
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 14 ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรีเพศชายตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ชมทุกวันคิดเป็นร้อยละ 44.6 ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชายทั้งหมด รองลงมา ชม 5-6 วันต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ
อันดับสามชม 1-2 วันต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 22.8

ส่วนความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต
ชลบุรีที่เป็นเพศหญิงตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ชมทุกวัน มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต
ชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 42.3 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงทั้งหมด
รองลงมาชม 5-6 วันต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 26.9 และอันดับสามชม 1-2 วันต่อสัปดาห์คิดเป็น
ร้อยละ 17.3

ตาราง 15 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกำรรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านช่วงเวลาที่ได้รับชมละครโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมกำรรับชม ด้านช่วงเวลาที่ได้รับชมละครโทรทัศน์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
9.01-12.00 น.	22	10.9%	3	6	11.5%	2
12.01-15.00 น.	16	7.9%	4	1	1.9%	5
15.01-18.00 น.	9	4.5%	5	6	11.5%	2
18.01-22.30 น.	131	64.9%	1	35	67.3%	1
22.31- 6.00 น.	23	11.4%	2	3	5.8%	4
6.01 – 9.00 น.	1	.5%	6	1	1.9%	5
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 15 ช่วงเวลาที่ชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศชายตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ 18.01-22.30 น. มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 64.9 ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชายทั้งหมด รองลงมา คือ 22.31- 6.00 น. คิดเป็นร้อยละ 11.4 และอันดับสาม ชมช่วงเวลา 9.01 – 12.00 คิดเป็นร้อยละ 10.9

ส่วนช่วงเวลาที่ได้รับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิงตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ 18.01-22.30 น. คิดเป็นร้อยละ 67.3 ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงทั้งหมดรองลงมาเป็นช่วง 9.01 – 12.00 น. และ 22.31- 6.00 น. คิดเป็นร้อยละ 11.5 เท่ากัน

ตาราง 16 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละคร
โทรทัศน์จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
สถานที่ตามธรรมชาติ	25	12.4%	3	9	17.3%	3
สถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์	22	10.9%	4	4	7.7%	5
สตูดิโอ (จัดฉาก)	21	10.4%	5	7	13.5%	4
บทละคร - เนื้อเรื่อง	50	24.8%	1	14	26.9%	1
เพลงประกอบละคร	15	7.4%	6	4	7.7%	5
ตัวละคร พระเอก - นางเอก	38	18.8%	2	10	19.2%	2
ผู้กำกับการแสดง	2	1.0%	10	0	.0%	6
ความสามารถของนักแสดง	13	6.4%	7	4	7.7%	5
การดำเนินเรื่องของตัวประกอบ	11	5.4%	8	0	.0%	6
อื่นๆ	5	2.5%	9	0	.0%	6
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 16 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชาย ร้อยละ 24.8 มี
ความสนใจด้าน บทละคร - เนื้อเรื่องเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อย
ละ 18.8 ตอบว่าเป็น ตัวละคร พระเอก - นางเอก ส่วนอันดับสาม คือ สถานที่ถ่ายทำตามธรรมชาติ มี
สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 12.4

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
ที่เป็นเพศหญิงตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ บทละคร - เนื้อเรื่องมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยา
เขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 26.9 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงทั้งหมด
รองลงมาเป็นตัวละคร พระเอก - นางเอกคิดเป็นร้อยละ 19.2 ส่วนอันดับสาม คือ สถานที่ถ่ายทำตาม
ธรรมชาติ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 17.3

ตาราง 17 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละคร โทรทัศน์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
ช่อง 3	86	42.6%	1	24	46.2%	1
ช่อง 5	4	2.0%	7	0	.0%	6
ช่อง 7	74	36.6%	2	18	34.6%	2
ช่อง 9	2	1.0%	8	0	.0%	6
ช่องไทยพีบีเอส	5	2.5%	6	0	.0%	6
ช่องยูบีซี	8	4.0%	4	3	5.8%	4
ช่องเคเบิลท้องถิ่น	12	5.9%	3	6	11.5%	3
อินเตอร์เน็ตยูทูป	5	2.5%	6	1	1.9%	5
อื่นๆ	6	3.0%	5	0	.0%	6
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชาย ร้อยละ 42.6 รับชมละครโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 36.6 รับชมละครโทรทัศน์ช่อง 7 ส่วนอันดับสาม คือ ช่องเคเบิลท้องถิ่น มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 5.9

ส่วนสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิงตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ช่อง 3 มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงทั้งหมด รองลงมา เป็นช่อง 7 คิดเป็นร้อยละ 34.6 ส่วนอันดับสาม คือ ช่องเคเบิลท้องถิ่น มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 11.5

ตาราง 18 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้านช่องทางการรับชมละคร โทรทัศน์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
โทรทัศน์	127	62.9%	1	33	63.5%	1
คอมพิวเตอร์	33	16.3%	3	10	19.2%	2
VCD, DVD	34	16.8%	2	8	15.4%	3
โทรศัพท์มือถือ	2	1.0%	5	1	1.9%	4
คอมพิวเตอร์มือถือ	6	3.0%	4	0	.0%	5
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 18 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชาย ร้อยละ 62.9 รับชมละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 16.8 รับชมละครโทรทัศน์ทางVCD, DVD ส่วนอันดับสาม คือ คอมพิวเตอร์มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 16.3

ส่วนช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิงตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ทางโทรทัศน์มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 63.5ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงทั้งหมดรองลงมาเป็นคอมพิวเตอร์คิดเป็นร้อยละ 19.2ส่วนอันดับสาม คือ ทางVCD, DVDมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ15.4

ตาราง 19 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนา
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านประเภทของละครโทรทัศน์
จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านประเภทของละครโทรทัศน์	ชาย			หญิง		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
ละครไทย	150	74.3%	1	37	71.2%	1
ละครจีน	5	2.5%	5	0	.0%	6
ละครเกาหลี	20	9.9%	2	7	13.5%	2
ละครฮ่องกง	2	1.0%	8	0	.0%	6
ละครไต้หวัน	3	1.5%	7	1	1.9%	5
ละครญี่ปุ่น	6	3.0%	4	4	7.7%	3
ละครอินเดีย	4	2.0%	6	0	.0%	6
ละครอเมริกา	9	4.5%	3	3	5.8%	4
ละครอื่นๆ	3	1.5%	7	0	.0%	6
รวม	202	100.0		52	100.0	

จากตาราง 19 พบว่าประเภทของละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขต
ชลบุรีเพศชาย ร้อยละ 74.3รับชมประเภทละครโทรทัศน์ไทยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 9.9รับชม
ประเภทละครโทรทัศน์เกาหลี ส่วนอันดับสามคือ ประเภทละครโทรทัศน์อเมริกามีสัดส่วนคิดเป็นร้อย
ละ 4.5

ส่วนประเภทของละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิง
ตอบเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ประเภทละครโทรทัศน์ไทยมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
คิดเป็นร้อยละ 71.2ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงทั้งหมดรองลงมาเป็น
ประเภทละครโทรทัศน์เกาหลีคิดเป็นร้อยละ 13.5ส่วนอันดับสาม คือ ประเภทละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นมี
สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.7

ตาราง 20 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม
ด้านรูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

ประเภทละครที่ชอบ	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ
ละครสั้นจบในตอน	51	48.6%	1	26	37.7%	2	14	29.8%	2	12	60.0%	1	1	7.7%	3
ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ	31	29.5%	2	40	58.0%	1	24	51.1%	1	5	25.0%	2	8	61.5%	1
ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ	23	21.9%	3	3	4.3%	3	9	19.1%	3	3	15.0%	3	4	30.8%	2
รวม	105	100%		69	100%		47	100%		20	100%		13	100%	

จากตาราง 20 พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 48.6 รับชมละครสั้นจบในตอนมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 29.5 รับชมละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ส่วนอันดับสาม คือ ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 21.9

นักศึกษาศาสนาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 58.0 รับชมละครเรื่องยาวหลายตอนจบมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 37.7 รับชมละครสั้นจบในตอน ส่วนอันดับสาม คือ ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 4.3

นักศึกษาศาสนาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 51.1 รับชมละครเรื่องยาวหลายตอนจบมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 29.8 รับชมละครสั้นจบในตอน ส่วนอันดับสาม คือ ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 19.1

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 60.0 รับชมละครสั้นจบในตอนมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 25.0 รับชมละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ส่วนอันดับสาม คือ ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 15.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 61.5 รับชมละครเรื่องยาวหลายตอนจบมากที่สุดรองลงมาร้อยละ 30.8 รับชมละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญส่วนอันดับสาม คือ ละครสั้นจบในตอนมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.7

ตาราง 21 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม
ด้านเนื้อหาของละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านเนื้อหาของละคร โทรทัศน์	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	ร้อยละ	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
ละครชีวิตรัก	15	14.3%	2	16	23.2%	2	6	12.8%	4	3	15.0%	2	0	0.0%	6
ละครอาชญากรรม/สืบสวน	14	13.3%	3	13	18.8%	3	9	19.1%	2	3	15.0%	2	1	7.7%	3
ละครชีวิต คนสู้ชีวิต	11	10.5%	4	12	17.4%	4	4	8.5%	6	0	0.0%	6	3	23.1%	2
ละครไศยศาสตร์/อำนาจ ลึกลับ	7	6.7%	5	6	8.7%	5	7	14.9%	3	2	10.0%	4	1	7.7%	3
ละครตลก / เบาทสมอง	50	47.6%	1	19	27.5%	1	13	27.7%	1	10	50.0%	1	7	53.8%	1
ละครอิงประวัติศาสตร์/ ชีวประวัติบุคคล	6	5.7%	6	1	1.4%	7	6	12.8%	4	2	10.0%	4	1	7.7%	3
อื่นๆ	2	1.9%	7	2	2.9%	6	2	4.3%	7	0	0.0%	6	0	0.0%	6
รวม	105	100.0%		69	100.0%		47	100.0%		20	100.0%		13	100.0%	

จากตาราง 21 พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 47.6 รับชมละครตลก / เมาสมองมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 14.3 รับชมละครชีวิตรัก ส่วนอันดับสาม คือ ละครอาชญากรรม/สืบสวนมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.3

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 27.5 รับชมละครตลก / เมาสมองมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 23.2 รับชมละครชีวิตรัก ส่วนอันดับสาม คือ ละครอาชญากรรม/สืบสวนมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 18.8

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 27.7 รับชมละครตลก / เมาสมองมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 19.1 รับชมละครอาชญากรรม/สืบสวน ส่วนอันดับสาม คือ ละครไสยศาสตร์/อำนาจลึกลับมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 14.9

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 50.0 รับชมละครตลก / เมาสมองมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 15.0 รับชมละครชีวิตรักละครอาชญากรรม/สืบสวน เป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 53.8 รับชมละครตลก / เมาสมองมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 23.1 รับชมละครชีวิต คนสู้ชีวิต ส่วนอันดับสาม คือ ละครไสยศาสตร์/อำนาจลึกลับละครอาชญากรรม/สืบสวน และละครอิงประวัติศาสตร์/ ชีวประวัติบุคคล มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.7

ตาราง 22 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม
ด้านความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านความถี่ในการชม ละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
1-2 วัน	31	29.5%	2	7	10.1%	4	12	25.5%	2	4	20.0%	2	1	7.7%	3
3-4 วัน	5	4.8%	4	9	13.0%	3	5	10.6%	4	3	15.0%	4	1	7.7%	3
5-6 วัน	22	21.0%	3	18	26.1%	2	18	38.3%	1	4	20.0%	2	2	15.4%	2
ทุกวัน	47	44.8%	1	35	50.7%	1	12	25.5%	2	9	45.0%	1	9	69.2%	1
รวม	105	100.0%		69	100.0%		47	100.0%		20	100.0%		13	100.0%	

จากตาราง 22 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 44.8 รับชมละครโทรทัศน์ทุกวัน รองลงมาร้อยละ 29.5 รับชมละครโทรทัศน์ 1-2 วันต่อสัปดาห์ ส่วนอันดับสาม คือ 5-6 วันต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 21.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 50.7 รับชมละครโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 26.1 รับชม 5-6 วันต่อสัปดาห์ ส่วนอันดับสาม คือ รับชมละคร 3-4 วันต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 38.3 รับชม 5-6 วันต่อสัปดาห์ มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 25.5 รับชมละครโทรทัศน์ 1-2 วันต่อสัปดาห์ และ ทุกวัน มีสัดส่วนเท่าๆ กัน

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 45.0 รับชมละครโทรทัศน์ทุกวันรองลงมา รับชมละครโทรทัศน์ 1-2 วันต่อสัปดาห์ และ 5-6 วันต่อสัปดาห์ เป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 20.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 69.2 รับชมละครโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 15.4 รับชม 5-6 วันต่อสัปดาห์ ส่วนอันดับสาม คือ รับชมละคร 1-2 วันและ 3-4 วันต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 7.7

ตาราง 23 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม
ด้านช่วงเวลาที่ได้รับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมมารับชม ด้านช่วงเวลาที่ได้รับชม ละครโทรทัศน์	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
9.01 – 12.00 น.	16	15.2%	2	4	5.8%	5	7	14.9%	2	1	5.0%	3	0	0.0%	3
12.01 – 15.00 น.	4	3.8%	4	7	10.1%	2	4	8.5%	4	2	10.0%	2	0	0.0%	3
15.01 – 18.00 น.	4	3.8%	4	6	8.7%	3	4	8.5%	4	0	0.0%	6	1	7.7%	2
18.01 – 22.30 น.	67	63.8%	1	46	66.7%	1	26	55.3%	1	15	75.0%	1	12	92.3%	1
22.31 – 6.00 น.	14	13.3%	3	6	8.7%	3	5	10.6%	3	1	5.0%	3	0	0.0%	3
6.01 – 9.00 น.	0	0.0%	6	0	0.0%	6	1	2.1%	6	1	5.0%	3	0	0.0%	3
รวม	105	100.0%		69	100.0%		47	100.0%		20	100.0%		13	100.0%	

จากตาราง 23 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 63.8 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 18.01 – 22.30 น. รองลงมาร้อยละ 15.2 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 9.01 – 12.00 น. ส่วนอันดับสาม คือ ช่วง 22.31 – 6.00 น. มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.3

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 66.7 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 9.01 – 12.00 น. รองลงมาร้อยละ 10.1 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 12.01 – 15.00 น. ส่วนอันดับสาม คือ รับชมละคร 15.01 – 18.00 น. และ 22.31 – 6.00 น. มีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 8.7

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 55.3 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 18.01 – 22.30 น. รองลงมาร้อยละ 14.9 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 9.01 – 12.00 น. ส่วนอันดับสาม คือ ช่วง 22.31 – 6.00 น. มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 10.6

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 75.0 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 18.01 – 22.30 น. รองลงมา รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 12.01 – 15.00 น. คิดเป็นร้อยละ 10.0 และอันดับสาม ได้แก่ ช่วง 9.01 – 12.00 น. 22.31 – 6.00 น. และ 6.01 – 9.00 น. ซึ่งมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเป็นส่วนส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 5.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 92.3 รับชมละครโทรทัศน์ในช่วง 18.01 – 22.30 น. รองลงมา ร้อยละ 7.7 รับชมละครในช่วง 15.01 – 18.00 น.

ตาราง 24 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านปัจจัย ที่มีผลต่อการชมละครโทรทัศน์	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
สถานที่ตามธรรมชาติ	16	15.2%	3	8	11.6%	3	7	14.9%	4	3	15.0%	2	0	0.0%	5
สถานที่ถ่ายทำทาง ประวัติศาสตร์	10	9.5%	4	4	5.8%	6	8	17.0%	3	2	10.0%	3	2	15.4%	4
สตูดิโอ (จัดฉาก)	7	6.7%	7	13	18.8%	2	6	12.8%	5	2	10.0%	3	0	0.0%	5
บทละคร - เนื้อเรื่อง	26	24.8%	1	21	30.4%	1	10	21.3%	2	2	10.0%	3	5	38.5%	1
เพลงประกอบละคร	9	8.6%	5	7	10.1%	4	2	4.3%	6	1	5.0%	6	0	0.0%	5
ตัวละคร พระเอก - นางเอก	22	21.0%	2	5	7.2%	5	12	25.5%	1	9	45.0%	1	0	0.0%	5
ผู้กำกับการแสดง	2	1.9%	9	0	0.0%	10	0	0.0%	9	0	0.0%	8	0	0.0%	5
ความสามารถของนักแสดง	9	8.6%	5	3	4.3%	9	1	2.1%	7	1	5.0%	6	3	23.1%	2
การดำเนินเรื่องของตัวประกอบ อื่นๆ	3	2.9%	8	4	5.8%	6	1	2.1%	7	0	0.0%	8	3	23.1%	2
รวม	105	100.0%		69	100.0%		47	100.0%		20	100.0%		13	100.0%	

จากตาราง 24 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 24.8 ให้บทละคร - เนื้อเรื่อง เป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 21.0 รายงานว่า ตัวละคร พระเอก - นางเอก เป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ สถานที่ตามธรรมชาติ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 15.2

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 30.4 ให้บทละคร - เนื้อเรื่องเป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 18.8 สตูดิโอ (จัดฉาก) เป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ สถานที่ตามธรรมชาติ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 11.6

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 25.5 ให้ตัวละคร พระเอก - นางเอก เป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 21.3 ให้บทละคร - เนื้อเรื่องเป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ สถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 14.9

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 45.0 ให้ตัวละคร พระเอก - นางเอก เป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ตามธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 15.0 และอันดับสาม ได้แก่ สถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์ สตูดิโอ (จัดฉาก) และบทละคร - เนื้อเรื่องซึ่งมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเป็นสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 10.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 38.5 ให้บทละคร - เนื้อเรื่อง เป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 23.1 ให้ความสามารถของนักแสดง และการดำเนินเรื่องของตัวประกอบเป็นปัจจัยสำคัญเป็นสัดส่วน เท่า ๆ กัน .

ตาราง 25 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม
ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้าน สถานีโทรทัศน์ที่รับชมละคร โทรทัศน์มากที่สุด	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
ช่อง 3	41	39.0%	2	25	36.2%	2	24	51.1%	1	13	65.0%	1	7	53.8%	1
ช่อง 5	0	0.0%	8	2	2.9%	4	0	0.0%	8	2	10.0%	3	0	0.0%	4
ช่อง 7	42	40.0%	1	27	39.1%	1	14	29.8%	2	5	25.0%	2	4	30.8%	2
ช่อง 9	0	0.0%	8	1	1.4%	8	1	2.1%	5	0	0.0%	4	0	0.0%	4
ช่องไทยพีบีเอส	2	1.9%	6	1	1.4%	8	0	0.0%	8	0	0.0%	4	2	15.4%	3
ช่องยูบีซี	8	7.6%	3	2	2.9%	4	1	2.1%	5	0	0.0%	4	0	0.0%	4
ช่องเคเบิลท้องถิ่น	7	6.7%	4	7	10.1%	3	4	8.5%	3	0	0.0%	4	0	0.0%	4
อินเตอร์เน็ตยูทูป	3	2.9%	5	2	2.9%	4	1	2.1%	5	0	0.0%	4	0	0.0%	4
อื่นๆ	2	1.9%	6	2	2.9%	4	2	4.3%	4	0	0.0%	4	0	0.0%	4
รวม	105	100.0%		69	100.0%		47	100.0%		20	100.0%		13	100.0%	

จากตาราง 25 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 40.0 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 7 มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 39.0 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 3 มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ ช่องยูทูปี่มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.6

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 39.1 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 7 มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 36.2 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 3 ส่วนอันดับสาม คือ ช่องเคเบิลท้องถิ่น มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 10.1

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 51.1 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 3 มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 29.8 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 7 มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ ช่องเคเบิลท้องถิ่น มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 8.5

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 65.0 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 3 มากที่สุด รองลงมา คือรับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 7 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 และอันดับสาม ได้แก่ ช่อง 5 คิดเป็นร้อยละ 10.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 53.8 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 3 มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 30.8 รับชมละครโทรทัศน์จาก ช่อง 7 มากที่สุด และอันดับสาม ได้แก่ ช่องไทยพีบีเอส คิดเป็นร้อยละ 15.4

ตาราง 26 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม
ด้านช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
โทรทัศน์	63	60.0%	1	45	65.2%	1	27	57.4%	1	14	70.0%	1	11	84.6%	1
คอมพิวเตอร์	20	19.0%	2	9	13.0%	3	8	17.0%	3	5	25.0%	2	1	7.7%	2
VCD, DVD	18	17.1%	3	14	20.3%	2	9	19.1%	2	1	5.0%	3	0	0.0%	4
โทรศัพท์มือถือ	1	1.0%	5	1	1.4%	4	1	2.1%	5	0	0.0%	4	0	0.0%	4
คอมพิวเตอร์มือถือ	3	2.9%	4	0	0.0%	5	2	4.3%	4	0	0.0%	4	1	7.7%	2
รวม	105	100.0%		69	100.0%		47	100.0%		20	100.0%		13	100.0%	

จากตาราง 26 พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 60.0 รับชมละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 19.0 รับชมละครโทรทัศน์ทางคอมพิวเตอร์ มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ ทาง VCD, DVD มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 17.1

นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 65.2 รับชมละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 20.3 รับชมละครโทรทัศน์ทาง VCD, DVD ส่วนอันดับสาม คือ รับชมละครโทรทัศน์ทางคอมพิวเตอร์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.0

นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 57.4 รับชมละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 19.1 รับชมละครโทรทัศน์ทาง VCD, DVD มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ รับชมละครโทรทัศน์ทางคอมพิวเตอร์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 17.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 70.0 รับชมละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือรับชมละครโทรทัศน์ทางคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และอันดับสาม ได้แก่ รับชมละครโทรทัศน์ทาง VCD, DVD คิดเป็นร้อยละ 5.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 84.6 รับชมละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 7.7 รับชมละครโทรทัศน์ทางคอมพิวเตอร์ และทาง VCD, DVD มากที่สุด เป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน

ตาราง 27 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านประเภทของละครโทรทัศน์จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านประเภทของละคร โทรทัศน์	ปี 1(n=105)			ปี 2(n=69)			ปี 3(n=47)			ปี 4(n=20)			ปี 5(n=13)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
ละครไทย	84	80.0%	1	43	62.3%	1	37	78.7%	1	11	55.0%	1	12	92.3%	1
ละครจีน	1	1.0%	7	0	0.0%	6	2	4.3%	3	2	10.0%	2	0	0.0%	3
ละครเกาหลี	7	6.7%	2	14	20.3%	2	4	8.5%	2	2	10.0%	2	0	0.0%	3
ละครฮ่องกง	1	1.0%	7	0	0.0%	6	1	2.1%	5	0	0.0%	7	0	0.0%	3
ละครไต้หวัน	2	1.9%	5	0	0.0%	6	2	4.3%	3	0	0.0%	7	0	0.0%	3
ละครญี่ปุ่น	4	3.8%	3	4	5.8%	4	0	0.0%	7	1	5.0%	6	1	7.7%	2
ละครอินเดีย	2	1.9%	5	0	0.0%	6	0	0.0%	7	2	10.0%	2	0	0.0%	3
ละครอเมริกา	4	3.8%	3	5	7.2%	3	1	2.1%	5	2	10.0%	2	0	0.0%	3
ละครอื่นๆ	0	0.0%	9	3	4.3%	5	0	0.0%	7	0	0.0%	7	0	0.0%	3
รวม	105	100.0%		69	100.0%		47	100.0%		20	100.0%		13	100.0%	

จากตาราง 27 พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 80.0 รับชมละครโทรทัศน์ไทยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 6.7 รับชมละครโทรทัศน์เกาหลี มากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น และอเมริกา มีสัดส่วนเท่ากัน คือคิดเป็นร้อยละ 3.8

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 62.3 รับชมละครโทรทัศน์ไทย มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 20.3 รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีส่วนอันดับสาม คือ รับชมละครโทรทัศน์อเมริกา มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.2

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 78.7 รับชมละครโทรทัศน์ไทยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 8.5 รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีมากที่สุด ส่วนอันดับสาม คือ รับชมละครโทรทัศน์ไต้หวัน มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 4.3

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 55.0 รับชมละครโทรทัศน์ไทยมากที่สุด รองลงมา คือรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี จีน อินเดีย และอเมริกาเป็นสัดส่วนเท่า ๆ กันคือร้อยละ 10.0

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 92.3 รับชมละครโทรทัศน์ไทยมากที่สุด ที่เหลือ อีกร้อยละ 7.7 รับชมละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น

ตาราง 28 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนา
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านรูปแบบการนำเสนอละคร
โทรทัศน์จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้านรูปแบบการนำเสนอ ละครโทรทัศน์	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
ละครสั้นจบในตอน	72	42.1%	2	12	40.0%	1	20	37.7%	2
ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ	73	42.7%	1	12	40.0%	1	23	43.4%	1
ละครในโอกาสพิเศษวัน สำคัญ	26	15.2%	3	6	20.0%	3	10	18.9%	3
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 28 พบว่า ประเภทละครที่นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็น
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์นิยมชมมากที่สุด คือ ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ โดยมีนักศึกษาศาสนา
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 42.7 ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่
เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาเป็น ละครสั้นจบในตอน ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 42.1 และอันดับสามได้แก่ ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ มีนักศึกษา
สาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 15.2

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า
นิยมชมละครเรื่องยาวหลายตอนจบ และละครสั้นจบในตอนเป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 40.0
ส่วนอันดับสาม คือ ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิด
เป็นร้อยละ 20.0

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษาศาสนาการพล
ศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า นิยมชมละครเรื่องยาวหลายตอนจบเป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
43.4รองลงมาเป็น ละครสั้นจบในตอน ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ
37.7 และอันดับสามได้แก่ ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยา
เขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 18.9

ตาราง 29 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านเนื้อหาของละครโทรทัศน์จำแนกตามคณะ (n=254)

เนื้อหาของละครที่ชอบ	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
ละครชีวิตรัก	21	12.3%	3	4	13.3%	3	15	28.3%	2
ละครอาชญากรรม / สืบสวน	31	18.1%	2	6	20.0%	2	3	5.7%	5
ละครชีวิต คนสู้ชีวิต	19	11.1%	4	2	6.7%	6	9	17.0%	3
ละครไสยศาสตร์ / อำนาจลึกลับ	17	9.9%	5	4	13.3%	3	2	3.8%	6
ละครตลก / เบาสมอง	69	40.4%	1	11	36.7%	1	19	35.8%	1
ละครอิงประวัติศาสตร์ / ชีวประวัติบุคคล	12	7.0%	6	0	0.0%	7	4	7.5%	4
อื่นๆ	2	1.2%	7	3	10.0%	5	1	1.9%	7
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 29 พบว่า เนื้อหาละครที่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์นิยมชมมากที่สุด คือ ละครตลก / เบาสมอง โดยมีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 40.4 ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาเป็น ละครอาชญากรรม / สืบสวน ซึ่งมีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 18.1 และอันดับสามได้แก่ ละครชีวิตรัก มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 12.3

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่นิยมชมละครตลก / เบาสมองมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาคือ ละครอาชญากรรม / สืบสวน มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนอันดับสาม คือ ละครชีวิตรัก มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 13.3

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่นิยมชมละครตลก / เบาสมอง เป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาเป็น ละครชีวิตรัก ซึ่งมีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 28.3

และอันดับสามได้แก่ ละครชีวิตคนสู้ชีวิต มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 17.0

ตาราง 30 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนา
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านความถี่ในการชมละครโทรทัศน์
ต่อสัปดาห์จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านความถี่ในการชมละคร โทรทัศน์ต่อสัปดาห์	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
1-2 วัน	38	22.2%	3	5	16.7%	3	12	22.6%	2
3-4 วัน	16	9.4%	4	4	13.3%	4	3	5.7%	4
5-6 วัน	46	26.9%	2	6	20.0%	2	12	22.6%	2
ทุกวัน	71	41.5%	1	15	50.0%	1	26	49.1%	1
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 30 พบว่า ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ตอบมากที่สุด คือ รับชมทุกวัน โดยมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 41.5 ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาคือรับชม 5-6 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 26.9 และอันดับสาม คือรับชม 1-2 วันต่อสัปดาห์ มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 22.2

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่รับชมละครโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ 5-6 วันต่อสัปดาห์ มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนอันดับสาม คือ รับชม 1-2 วันต่อสัปดาห์ มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 16.7

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่รับชมละครโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด เป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาเป็น 1-2 วัน และ 5-6 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 22.6 เป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน

ตาราง 31 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกำรรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านช่วงเวลาที่ได้รับชมละครโทรทัศน์ จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมกำรรับชม ด้านช่วงเวลาที่ได้รับชมละคร โทรทัศน์	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
9.01 – 12.00 น.	16	9.4%	2	3	10.0%	4	9	17.0%	2
12.01-15.00 น.	14	8.2%	3	2	6.7%	5	1	1.9%	6
15.01-18.00 น.	4	2.3%	5	5	16.7%	3	6	11.3%	3
18.01-22.30 น.	123	71.9%	1	14	46.7%	1	29	54.7%	1
22.31 - 6.00 น.	14	8.2%	3	6	20.0%	2	6	11.3%	3
6.01 – 9.00 น.	0	0.0%	6	0	0.0%	6	2	3.8%	5
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 31 พบว่า ช่วงเวลาในการชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ตอบมากที่สุด คือ ช่วง 18.01 – 22.30 น. โดยมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 71.9 ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาคือ ช่วง 9.01 – 12.00 น. ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 9.4 และอันดับสาม คือ ช่วง 12.01-15.00 น. มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 8.2

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า ช่วง 18.01 – 22.30 น.มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ ช่วง 22.31 - 6.00 น. มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนอันดับสาม คือ ช่วง 15.01-18.00 น. มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 16.7

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า รับชมละครโทรทัศน์ ช่วง 18.01 – 22.30 น.มากที่สุด เป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.7รองลงมาเป็น ช่วง 9.01 – 12.00 น. ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 17.0ส่วนอันดับสาม คือ ช่วง 15.01-18.00 น. และ22.31 - 6.00 น. มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตาราง 32 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนา
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับชมละคร
โทรทัศน์จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้าน ปัจจัยที่มีผลต่อการชมละคร โทรทัศน์	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
สถานที่ตามธรรมชาติ	18	10.5%	5	5	16.7%	2	11	20.8%	2
สถานที่ถ่ายทำทาง ประวัติศาสตร์	20	11.7%	3	4	13.3%	3	2	3.8%	7
สตูดิโอ (จัดฉาก)	19	11.1%	4	6	20.0%	1	3	5.7%	5
บทละคร - เนื้อเรื่อง	47	27.5%	1	3	10.0%	5	14	26.4%	1
เพลงประกอบละคร	9	5.3%	7	3	10.0%	5	7	13.2%	4
ตัวละคร พระเอก - นางเอก	35	20.5%	2	4	13.3%	3	9	17.0%	3
ผู้กำกับการแสดง	1	0.6%	9	0	0.0%	10	1	1.9%	9
ความสามารถของนักแสดง	12	7.0%	6	3	10.0%	5	2	3.8%	7
การดำเนินเรื่องของตัว ประกอบ	9	5.3%	7	1	3.3%	8	1	1.9%	9
อื่นๆ	1	0.6%	10	1	3.3%	8	3	5.7%	5
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 32 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ตอบมากที่สุด คือ บทละคร - เนื้อเรื่อง โดยมี
นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 27.5 ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาคือ ตัวละคร พระเอก - นางเอก ซึ่งมี
นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 20.5 และอันดับสาม คือ สถานที่ถ่าย
ทำทางประวัติศาสตร์ มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 11.7

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า
ปัจจัยที่มีผลต่อการชมละครโทรทัศน์ คือ สตูดิโอ (จัดฉาก) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาคือ

สถานที่ตามธรรมชาติ มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 16.7 ส่วนอันดับสาม คือ สถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์ และตัวละคร พระเอก - นางเอก มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเป็นส่วนส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 13.3

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า รับชมละคร.โทรทัศน์ เพราะ บทละคร - เนื้อเรื่องมากที่สุด เป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมาเป็น สถานที่ที่ตามธรรมชาติ ซึ่งมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 20.8ส่วนอันดับสาม คือ ตัวละคร พระเอก - นางเอก คิดเป็นร้อยละ 17.0

ตาราง 33 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนา
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชมละคร
โทรทัศน์จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านสถานีโทรทัศน์ที่รับชม ละครโทรทัศน์	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
ช่อง 3	80	46.8%	1	15	50.0%	1	15	28.3%	2
ช่อง 5	3	1.8%	5	1	3.3%	4	0	0.0%	6
ช่อง 7	55	32.2%	2	9	30.0%	2	28	52.8%	1
ช่อง 9	2	1.2%	9	0	0.0%	8	0	0.0%	6
ช่องไทยพีบีเอส	3	1.8%	5	2	6.7%	3	0	0.0%	6
ช่องยูบีซี	10	5.8%	4	1	3.3%	4	0	0.0%	6
ช่องเคเบิลท้องถิ่น	12	7.0%	3	1	3.3%	4	5	9.4%	3
อินเตอร์เน็ตยูทูป	3	1.8%	5	1	3.3%	4	2	3.8%	5
อื่นๆ	3	1.8%	5	0	0.0%	8	3	5.7%	4
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 33 พบว่า สถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ตอบมากที่สุด คือ ช่อง 3 โดยมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 46.8 ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาคือ ช่อง 7 ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 32.2 และอันดับสาม คือ ช่องเคเบิลท้องถิ่น มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 7.0

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่รับชมละครโทรทัศน์ ช่อง 3 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ ช่อง 7 มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนอันดับสาม คือ ช่องไทยพีบีเอส มีนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คิดเป็นร้อยละ 6.7

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า รับชมละครโทรทัศน์ ช่อง 7 มากที่สุด เป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาเป็น ช่อง 3 ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 28.3 ส่วนอันดับสาม คือ ช่องเคเบิลท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 9.4

ตาราง 34 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมกรรมการรับชม ด้านช่องทางการรับชมละคร โทรทัศน์	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
โทรทัศน์	119	69.6%	1	13	43.3%	1	28	52.8%	1
คอมพิวเตอร์	25	14.6%	2	6	20.0%	3	12	22.6%	2
VCD, DVD	23	13.5%	3	10	33.3%	2	9	17.0%	3
โทรศัพท์มือถือ	1	0.6%	5	1	3.3%	4	1	1.9%	5
คอมพิวเตอร์มือถือ	3	1.8%	4	0	0.0%	5	3	5.7%	4
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 34 พบว่า ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ที่นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ตอบมากที่สุด คือ โทรทัศน์ โดยมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 69.6 ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาคือ ทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 14.6 และอันดับสาม คือ ทาง VCD, DVD มีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีคิดเป็นร้อยละ 13.5

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า รับชมละครทางโทรทัศน์ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ ทาง VCD, DVD ร้อยละ 33.3 ส่วนอันดับสาม คือ ทางคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 20.0

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า รับชมละครทางโทรทัศน์ เป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมา เป็น ทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.6 ส่วนอันดับสาม คือ ทาง VCD, DVD คิดเป็นร้อยละ 17.0

ตาราง 35 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับความสนใจในการชม ด้านประเภทของละครโทรทัศน์ จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมการรับชม ด้านประเภทของละครโทรทัศน์	ศึกษาศาสตร์ (n=171)			ศิลปศาสตร์(n=30)			วิทยาศาสตร์(n=53)		
	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ	ความถี่ (f)	%	อันดับ
ละครไทย	124	72.5%	1	24	80.0%	1	39	73.6%	1
ละครจีน	4	2.3%	5	1	3.3%	3	0	0.0%	7
ละครเกาหลี	22	12.9%	2	1	3.3%	3	4	7.5%	2
ละครฮ่องกง	2	1.2%	8	0	0.0%	7	0	0.0%	7
ละครไต้หวัน	3	1.8%	6	0	0.0%	7	1	1.9%	5
ละครญี่ปุ่น	5	2.9%	4	1	3.3%	3	4	7.5%	2
ละครอินเดีย	3	1.8%	6	0	0.0%	7	1	1.9%	5
ละครอเมริกา	7	4.1%	3	1	3.3%	3	4	7.5%	2
ละครอื่นๆ	1	0.6%	9	2	6.7%	2	0	0.0%	7
รวม	171	100.0%		30	100.0%		53	100.0%	

จากตาราง 35 พบว่า สันฐานติของละครโทรทัศน์ที่นักศึกษสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์นิยมชมมากที่สุด คือ ละครไทย โดยคิดเป็นร้อยละ 72.5 ของนักศึกษสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาคือ ละครเกาหลี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 12.9 และอันดับสาม คือ ละครโทรทัศน์ของอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 4.1

สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พบว่ามีนักศึกษสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า รับชมละครโทรทัศน์ของไทย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ เป็นของชาติอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.7และอันดับสาม คือ ละครโทรทัศน์ของจีน เกาหลี ญี่ปุ่น และอเมริกา เป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 3.3 สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่า มีนักศึกษสถาบัน

การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีว่า รับชมละครไทย เป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมา เป็น ละครโทรทัศน์ของเกาหลี ญี่ปุ่น และอเมริกา ซึ่งเป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านพฤติกรรมทั้งก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี (n=254)

พฤติกรรมก่อนการรับชม ละครโทรทัศน์(ด้านแรงจูงใจ)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์	3.87	0.69	มาก
2.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะ ชื่นชอบดาราดาราแสดงนำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง	3.74	0.76	มาก
3.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ	3.89	0.76	มาก
4.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ	3.74	0.79	มาก
5.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะบุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับการแนะนำ	3.56	0.88	ปานกลาง
6.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะกระแสความนิยมในขณะนั้น	3.56	0.88	ปานกลาง
7.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน	3.71	0.84	มาก
8.ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ	3.74	0.76	มาก
9.อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ) ของละครโทรทัศน์ก่อนจะทำการชม	3.45	1.02	ปานกลาง
10.ชักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่น เพื่อที่จะชมละครโทรทัศน์ด้วยกัน	3.44	0.96	ปานกลาง
11.ถามความเห็นจากคนที่ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้นมาก่อน	3.37	0.92	ปานกลาง
12.ตรวจสอบกระแสความนิยม และ/หรือ ตั้งกระทู้ และ/หรือแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บบอร์ดในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่จะชม เช่น เว็บบอร์ดของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ ฯลฯ	3.49	1.02	ปานกลาง
13.ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ที่จะชม	3.48	0.87	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์	3.62	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 36 ในด้านพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ) พบว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านการรับรู้โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x}=3.62$ S.D.=0.58) โดยในด้านที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีให้คะแนนด้านการรับรู้สูงที่สุดได้แก่ การตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}=3.89$ S.D.=0.76) รองลงมาได้แก่ ด้านการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.87$ S.D.=0.69) และอันดับที่สามที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ การตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราดังนำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง ($\bar{x}=3.74$ S.D.=0.76) ส่วนด้านอื่น ๆ ที่มีคะแนนด้านการรับรู้ในระดับปานกลาง ได้แก่ การตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{x}=3.74$ S.D.=0.79) ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ($\bar{x}=3.74$ S.D.=0.76) ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน ($\bar{x}=3.71$ S.D.=0.84) ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการรับรู้ ในการชมละครโทรทัศน์ ว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีให้ความสนใจในละครโทรทัศน์ตามรสนิยมที่ตนชื่นชอบ และมีการชมตัวอย่างละครโทรทัศน์เพื่อประกอบการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังเลือกชมละครโทรทัศน์ที่แสดงโดยนักแสดงที่ชื่นชอบอีกด้วย ส่วนในด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การสอบถามความเห็นของผู้ที่ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ มาก่อน การนัดหมายเพื่อรับชมละครโทรทัศน์ร่วมกับผู้อื่น และการอ่านบทละครย่อก่อนการรับชม แต่อย่างไรก็ดี คะแนนเฉลี่ยในด้านเหล่านี้ยังอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี (n=254)

พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม	3.66	0.92	ปานกลาง
2.ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ	3.68	0.81	มาก
3.ปิดตาหรือหลับที่ไม่ดูภาพนากลัว หวาดเสียว	3.48	1.07	ปานกลาง
4.ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจ และจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม	3.67	0.84	มาก
5.ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง	3.76	0.84	มาก
6.ชมละครโทรทัศน์จนถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป	3.74	0.82	มาก
7.ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ	3.69	0.84	มาก
8.จดจำลักษณะการแต่งกาย และทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.57	0.92	ปานกลาง
9.สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิก ท่าทาง การแต่งกายทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.57	0.92	ปานกลาง
10.จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์	3.62	0.82	ปานกลาง
11.วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด	3.69	0.79	มาก
12.ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มีดารานักเต้นขึ้นชอปป	3.67	0.84	มาก
13.เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ	3.67	0.82	มาก
14.มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่	3.76	0.83	มาก
15.พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์พยายามสื่อความหมาย	3.65	0.80	ปานกลาง
16.มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะที่ชมละครโทรทัศน์	3.72	0.90	มาก
รวมพฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)	3.66	0.59	ปานกลาง

จากตาราง 37 เมื่อสอบถามนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการรับรู้พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของพฤติกรรมด้านรับรู้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x}=3.66S.D.=0.59$) โดยนักศึกษาศูนย์การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมีพฤติกรรมในด้านการตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง และมีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่ มากที่สุด ($\bar{x}=3.76S.D.=0.83$) นอกจากนี้ยังมีคะแนนพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้อยู่ในเกณฑ์มาก คือ ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป ($\bar{x}=3.74S.D.=0.82$) มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะที่ชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.72S.D.=0.90$) ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ ($\bar{x}=3.69S.D.=0.84$) ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนานๆ ($\bar{x}=3.68S.D.=0.81$) ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มีดาราที่ตนชื่นชอบ ($\bar{x}=3.67S.D.=0.84$) ส่วนพฤติกรรมด้านการรับรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การปิดตาหรือเสียงที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียว ($\bar{x}=3.48S.D.=1.07$) และคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี (n=254)

พฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง	3.67	0.89	มาก
2. เลียนแบบตัวแสดงในละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการทำผม หรือการแต่งกาย	3.46	0.91	ปานกลาง
3. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน	3.58	0.91	ปานกลาง
4. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการเลียนแบบบุคลิกท่าทางของตัวแสดง	3.53	0.94	ปานกลาง
5. ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ	3.77	0.79	มาก
6. ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูกตเวที ฯลฯ	3.72	0.83	ปานกลาง
7. นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.61	0.84	ปานกลาง
8. ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือ ดารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ	3.39	0.95	ปานกลาง
9. ติดตามข่าวสารของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ	3.57	0.83	ปานกลาง
10. รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง	3.81	0.77	มาก
11. แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก	3.65	0.79	ปานกลาง
12. พูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์	3.59	0.83	ปานกลาง
13. วิจารณ์ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ตรวจสอบความคิดเห็นของบุคคลอื่น ของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่านเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เช่นเว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์ฯ	3.59	0.87	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมภายหลังรับชม	3.61	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 38 พบว่าในด้านพฤติกรรมภายหลังการรับชม นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.61$ S.D.=0.62) โดยมีเพียงสองด้านที่ให้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้สึก่อนคลายความเครียดหรือความกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ($\bar{x}=3.81$ S.D.=0.77) และการได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ($\bar{x}=3.77$ S.D.=0.79) ส่วนด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่นหนังสือดาราร, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ ($\bar{x}=3.39$ S.D.=0.95)

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ)	ชาย(n=202)		หญิง (n=52)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
1.มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์	3.87	มาก	3.88	มาก
2.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราดัง นำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง	3.73	มาก	3.79	มาก
3.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ	3.88	มาก	3.94	มาก
4.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ	3.73	มาก	3.79	มาก
5.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะบุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับการแนะนำ	3.56	ปานกลาง	3.58	ปานกลาง
6.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะกระแสความนิยมในขณะนั้น	3.54	ปานกลาง	3.62	ปานกลาง
7.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน	3.72	มาก	3.67	มาก
8.ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ	3.73	มาก	3.75	มาก
9.อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ) ของละครโทรทัศน์ก่อนจะทำการชม	3.49	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
10.ชักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่น เพื่อที่จะชมละครโทรทัศน์ด้วยกัน	3.44	ปานกลาง	3.46	ปานกลาง
11.ถามความเห็นจากคนที่ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้นมาก่อน	3.39	ปานกลาง	3.31	ปานกลาง
12.ตรวจสอบกระแสความนิยม และ/หรือ ตั้งกระทู้ และ/หรือแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่จะชม เช่น เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ ฯลฯ	3.52	ปานกลาง	3.38	ปานกลาง
13.ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ที่จะชม	3.47	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมก่อนการรับชม	3.62	ปานกลาง	3.62	ปานกลาง

จากตาราง 39 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก่อนการรับชมจำแนกตามเพศของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีพบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยรวม ของทั้ง นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชาย และเพศหญิงมีค่าเท่ากันคือ 3.62 และอยู่ใน ระดับปานกลาง สำหรับเพศชาย พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}=3.88$) มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.87$) และอันดับ สามมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันสามด้าน คือ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาร แสดงนำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ตัดสินใจชม ละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ($\bar{x}=3.73$)

สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีหญิง พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ ในระดับมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ หรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}=3.94$) อันดับสองคือ มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจใน การเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.88$) และอันดับสามมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันสองด้าน คือ ตัดสินใจเลือก ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดารแสดงนำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง และ ตัดสินใจเลือกชม ละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{x}=3.79$)

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ)	ปี 1(n=105)		ปี 2(n=69)		ปี 3(n=47)		ปี 4(n=20)		ปี 5(n=13)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
1.มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์	3.87	มาก	3.83	มาก	3.85	มาก	4.00	มาก	4.00	มาก
2.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนี้ ๆ เพราะชื่นชอบดารานำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง	3.68	มาก	3.64	ปานกลาง	3.91	มาก	3.95	มาก	3.92	มาก
3.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นี้ ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ	3.84	มาก	3.97	มาก	3.89	มาก	4.00	มาก	3.77	มาก
4.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นี้ ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ	3.72	มาก	3.80	มาก	3.79	มาก	3.50	ปานกลาง	3.77	มาก
5.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นี้ ๆ เพราะบุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับการแนะนำ	3.56	ปานกลาง	3.59	ปานกลาง	3.66	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง	3.31	ปานกลาง
6.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นี้ ๆ เพราะกระแสความนิยมในขณะนั้น	3.64	ปานกลาง	3.59	ปานกลาง	3.51	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง	3.69	มาก
7.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน	3.63	ปานกลาง	3.80	มาก	3.79	มาก	4.00	มาก	3.23	ปานกลาง

ตาราง 40 (ต่อ)

พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ)	ปี 1(n=105)		ปี 2(n=69)		ปี 3(n=47)		ปี 4(n=20)		ปี 5(n=13)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
8.ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ*	3.64	ปานกลาง	3.77	มาก	3.83	มาก	4.20	มาก	3.31	ปานกลาง
9.อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ) ของละครโทรทัศน์ก่อนจะทำการชม	3.36	ปานกลาง	3.54	ปานกลาง	3.43	ปานกลาง	3.65	ปานกลาง	3.54	ปานกลาง
10.ซักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่น เพื่อที่จะชมละครโทรทัศน์ด้วยกัน	3.47	ปานกลาง	3.36	ปานกลาง	3.51	ปานกลาง	3.65	ปานกลาง	3.15	ปานกลาง
11.ถามความเห็นจากคนที่ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้นมาก่อน	3.31	ปานกลาง	3.26	ปานกลาง	3.45	ปานกลาง	3.90	มาก	3.31	ปานกลาง
12.ตรวจสอบกระแสความนิยม และ/หรือ ตั้งกระทู้ และ/หรือ แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่จะชม เช่น เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ	3.35	ปานกลาง	3.46	ปานกลาง	3.62	ปานกลาง	3.95	มาก	3.62	ปานกลาง
13.ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ที่จะชม	3.38	ปานกลาง	3.49	ปานกลาง	3.49	ปานกลาง	3.85	มาก	3.54	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมก่อนการรับชม	3.57	ปานกลาง	3.62	ปานกลาง	3.67	มาก	3.78	มาก	3.55	ปานกลาง

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 40 พบว่า เมื่อจำแนกตามชั้นปีของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พบว่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =3.57, 3.62 และ 3.55) ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =3.67 และ 3.78) ลำดับของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละพฤติกรรมมีความแตกต่างกัน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากได้แก่ มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}$ =3.87) ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}$ =3.84) ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{x}$ =3.72) และตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราส่งนำเสนอ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง ($\bar{x}$ =3.68)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรกได้แก่ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}$ =3.97) มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}$ =3.83) และ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อ เพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน ($\bar{x}$ =3.80)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราส่งนำเสนอ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง ($\bar{x}$ =3.91) ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}$ =3.89) และมีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}$ =3.85)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ($\bar{x}$ =4.20) อันดับสองได้แก่ มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจและตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.00

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 5 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}$ =4.00) ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราส่งนำเสนอ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง ($\bar{x}$ =3.92) และ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ และตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{x}$ =3.77)

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ)	ศึกษาศาสตร์ (n=171)		ศิลปศาสตร์ (n=30)		วิทยาศาสตร์ (n=53)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
1.มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์	3.84	มาก	4.07	มาก	3.85	มาก
2.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราส่งหน้า ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง	3.75	มาก	3.77	มาก	3.72	มาก
3.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ	3.87	มาก	4.03	มาก	3.91	มาก
4.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ	3.69	มาก	3.97	มาก	3.77	มาก
5.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะบุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับการแนะนำ	3.50	ปานกลาง	3.70	มาก	3.70	มาก
6.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะกระแสความนิยมในขณะนั้น	3.50	ปานกลาง	3.63	ปานกลาง	3.72	มาก
7.ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน	3.73	มาก	3.77	มาก	3.64	ปานกลาง
8.ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ	3.69	มาก	4.00	มาก	3.74	มาก
9.อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ) ของละครโทรทัศน์ก่อนจะทำการชม	3.42	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง	3.53	ปานกลาง
10.ชักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่น เพื่อที่จะชมละครโทรทัศน์ด้วยกัน	3.46	ปานกลาง	3.20	ปานกลาง	3.55	ปานกลาง
11.ถามความเห็นจากคนที่ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้นมาก่อน	3.34	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง	3.51	ปานกลาง
12.ตรวจสอบกระแสความนิยม และ/หรือ ตั้กระทู้ และ/หรือ แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บบอร์ดในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่จะชม เช่น เว็บบอร์ดของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ ฯลฯ	3.49	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง	3.55	ปานกลาง
13.ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ที่จะชม	3.46	ปานกลาง	3.47	ปานกลาง	3.53	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมก่อนการรับชม	3.59	ปานกลาง	3.68	มาก	3.67	มาก

จากตาราง 4.1 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านแรงจูงใจจำแนกตามคณะของ นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยรวมก่อนการ รับชมของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$ และ 3.67 ตามลำดับ) ในขณะที่ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.59$)

สำหรับนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะ เป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}=3.87$) มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการ ตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.84$) และการตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดารานำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง ($\bar{x}=3.75$) สำหรับนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ การชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=4.07$) ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}=4.03$) และการตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ($\bar{x}=4.00$)

สำหรับนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ ตัดสินใจเลือกชมละคร โทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x}=3.91$) มีการชมละครโทรทัศน์ ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.85$) และการตัดสินใจเลือกชมละคร โทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{x}=3.77$)

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)	ชาย(n=202)		หญิง (n=52)	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
1.ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม	3.67	มาก	3.62	ปานกลาง
2.ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ	3.64	ปานกลาง	3.83	มาก
3.ปิดตาหรือเสียดที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียว*	3.38	ปานกลาง	3.87	มาก
4.ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจ และจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม	3.63	ปานกลาง	3.81	มาก
5.ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง	3.77	มาก	3.69	มาก
6.ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป	3.70	มาก	3.88	มาก
7.ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ	3.67	มาก	3.77	มาก
8.จดจำลักษณะการแต่งกาย และทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.57	ปานกลาง	3.58	ปานกลาง
9.สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิก ทำทาง การแต่งกายทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.54	ปานกลาง	3.65	ปานกลาง
10.จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์	3.60	ปานกลาง	3.69	ปานกลาง
11.วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด	3.66	ปานกลาง	3.79	มาก
12.ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มีดารานักเต้นขึ้นชอบ	3.64	ปานกลาง	3.81	มาก
13.เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ	3.62	ปานกลาง	3.85	มาก
14.มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ดูชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่	3.75	มาก	3.79	มาก
15.พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์พยายามสื่อความหมาย	3.63	ปานกลาง	3.75	มาก
16. มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะชมละครโทรทัศน์	3.69	มาก	3.85	มาก
รวมพฤติกรรมระหว่างการรับชม	3.59	ปานกลาง	3.68	มาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 42 พบว่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมระหว่างการรับชมโดยรวมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศหญิงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) ในขณะที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.59$) สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศชาย พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ การตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง ($\bar{x}=3.77$) และมีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่ ($\bar{x}=3.75$) ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป ($\bar{x}=3.70$)

สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิง พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป ($\bar{x}=3.88$) ปิดตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียว ($\bar{x}=3.87$) ส่วนอันดับสามมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ และมีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะที่ชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.85$)

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)	ปี 1(n=105)		ปี 2(n=69)		ปี 3(n=47)		ปี 4(n=20)		ปี 5(n=13)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
1. ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม	3.61	ปานกลาง	3.71	มาก	3.51	ปานกลาง	4.20	มาก	3.46	ปานกลาง
2. ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ	3.61	ปานกลาง	3.87	มาก	3.47	ปานกลาง	3.85	มาก	3.77	มาก
3. ปิดตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพนำกลัว หวาดเสียว*	3.33	ปานกลาง	3.42	ปานกลาง	3.55	ปานกลาง	4.15	มาก	3.69	มาก
4. ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจ และจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม	3.52	ปานกลาง	3.84	มาก	3.74	มาก	3.65	ปานกลาง	3.69	มาก
5. ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง	3.72	มาก	3.71	มาก	3.81	มาก	4.10	มาก	3.54	ปานกลาง
6. ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป	3.67	มาก	3.84	มาก	3.72	มาก	3.85	มาก	3.62	ปานกลาง
7. ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ	3.60	ปานกลาง	3.78	มาก	3.79	มาก	3.80	มาก	3.46	ปานกลาง
8. จดจำลักษณะการแต่งกาย และทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.48	ปานกลาง	3.59	ปานกลาง	3.62	ปานกลาง	3.90	มาก	3.62	ปานกลาง
9. สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิก ท่าทาง การแต่งกายทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.51	ปานกลาง	3.61	ปานกลาง	3.53	ปานกลาง	3.95	มาก	3.31	ปานกลาง
10. จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์	3.50	ปานกลาง	3.68	มาก	3.83	มาก	3.70	มาก	3.38	ปานกลาง

ตาราง 43 (ต่อ)

พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)	ปี 1(n=105)		ปี 2(n=69)		ปี 3(n=47)		ปี 4(n=20)		ปี 5(n=13)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
11. วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำ สิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด*	3.54	ปานกลาง	3.70	มาก	3.91	มาก	4.00	มาก	3.54	ปานกลาง
12. ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มีดารานักเต้นขึ้น ขอบ	3.63	ปานกลาง	3.67	มาก	3.74	มาก	3.80	มาก	3.62	ปานกลาง
13. เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละคร โทรทัศน์ต่างประเทศ	3.60	ปานกลาง	3.64	ปานกลาง	3.79	มาก	3.95	มาก	3.54	ปานกลาง
14. มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อ ละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่	3.70	มาก	3.75	มาก	3.94	มาก	3.95	มาก	3.31	ปานกลาง
15. พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์พยายามสื่อ ความหมาย	3.57	ปานกลาง	3.77	มาก	3.77	มาก	3.65	ปาน กลาง	3.31	ปานกลาง
16. มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะ ชมละครโทรทัศน์	3.63	ปานกลาง	3.83	มาก	3.74	มาก	4.00	มาก	3.38	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมระหว่างการรับชม	3.58	ปานกลาง	3.71	มาก	3.72	มาก	3.91	มาก	3.51	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 43 พบว่าเมื่อจำแนกตามชั้นปีของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมระหว่างการเข้าชมโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 และ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =3.71, 3.72 และ 3.91 ตามลำดับ) ในขณะที่นักศึกษาจากชั้นปีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =3.58 และ 3.51) ลำดับของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละพฤติกรรมมีความแตกต่างกัน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากได้แก่ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ ภายหลัง ($\bar{x}$ =3.72) มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉาก ขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่ ($\bar{x}$ =3.70) และชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป ($\bar{x}$ =3.67)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรกได้แก่ ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ ($\bar{x}$ =3.87) ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจ และจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม และชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไปได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันเป็นอันดับสอง ($\bar{x}$ =3.84) และมีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะที่ชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}$ =3.83)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่ ($\bar{x}$ =3.94) วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด ($\bar{x}$ =3.91) และจดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์ ($\bar{x}$ =3.83)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม ($\bar{x}$ =4.20) ปิดตาหรือเฉียงที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียว ($\bar{x}$ =4.15) และตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง ($\bar{x}$ =4.10)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 5 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากได้แก่ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ ($\bar{x}$ =3.77) ปิดตาหรือเฉียงที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียว และชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจ และจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันเป็นอันดับสอง ($\bar{x}$ =3.69)

ตาราง 44 ค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)	ศึกษาศาสตร์ (n=171)		ศิลปศาสตร์ (n=30)		วิทยาศาสตร์ (n=53)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
	1. ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม	3.65	ปานกลาง	3.63	ปานกลาง	3.68
2. ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่า เดิมนาน ๆ	3.74	มาก	3.53	ปานกลาง	3.57	ปานกลาง
3. ปิดตาหรือหลับที่ไม่ดูภาพนำแล้ว หวาดเสียว	3.40	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง	3.74	มาก
4. ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจ และจับประเด็นเรื่องราว ของละครโทรทัศน์ที่ชม	3.67	มาก	3.63	ปานกลาง	3.70	มาก
5. ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชม และพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ ภายหลัง	3.76	มาก	3.70	มาก	3.77	มาก
6. ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอน ต่อไป	3.70	มาก	3.67	มาก	3.89	มาก
7. ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็น พิเศษ	3.68	มาก	3.60	ปานกลาง	3.77	มาก
8. จดจำลักษณะการแต่งกาย และทรงผมจากละคร โทรทัศน์	3.58	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง	3.58	ปานกลาง
9. สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิก ท่าทาง การแต่งกาย ทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.53	ปานกลาง	3.60	ปานกลาง	3.68	มาก
10. จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์	3.64	ปานกลาง	3.57	ปานกลาง	3.58	ปานกลาง
11. วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละคร โทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด	3.70	มาก	3.70	มาก	3.66	ปานกลาง
12. ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มี ดาราที่ตนชื่นชอบ	3.68	มาก	3.63	ปานกลาง	3.68	มาก
13. เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ	3.60	ปานกลาง	3.83	มาก	3.81	มาก

ตาราง 44 (ต่อ)

พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)	ศึกษาศาสตร์ (n=171)		ศิลปศาสตร์ (n=30)		วิทยาศาสตร์ (n=53)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
	14. มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่	3.74	มาก	3.80	มาก	3.77
15. พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์ พยายามสื่อความหมาย	3.59	ปานกลาง	3.67	มาก	3.85	มาก
16. มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะชมละครโทรทัศน์	3.71	มาก	3.70	มาก	3.75	มาก
รวมพฤติกรรมระหว่างการรับชม	3.65	ปานกลาง	3.64	ปานกลาง	3.72	มาก

จากตาราง 44 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านการรับรู้จำแนกตามคณะของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีพบว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของนักศึกษาคณะ วิทยาศาสตร์ ๓ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.72$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และศิลป ศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.65$ และ 3.64 ตามลำดับ)สำหรับนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ ก็ภายหลัง ($\bar{x}=3.76$)ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ และมีความรู้สึกร่วม ไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากันเป็นอันดับสอง ($\bar{x}=3.74$) และมีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือ เหตุการณ์ตอนจบในขณะชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}=3.71$)

สำหรับนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรม ต่างๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ ($\bar{x}=3.83$)มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่($\bar{x}=3.80$) ส่วนอันดับ สาม ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันสามด้านคือตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและ พยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลังมีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอน จบในขณะชมละครโทรทัศน์และวิเคราะห์ถึงการทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด($\bar{x}=3.70$)

สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างต่อไป ($\bar{x}$ =3.89) พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์พยายามสื่อความหมาย($\bar{x}$ =3.85)และเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศเป็นอันดับสาม ($\bar{x}$ =3.81)

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของ
นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)	ชาย (n=202)		หญิง (n=52)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
1. จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง	3.66	ปานกลาง	3.67	ปานกลาง
2. เลียนแบบตัวแสดงในละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการทำผมหรือการแต่งกาย	3.46	ปานกลาง	3.48	ปานกลาง
3. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน	3.55	ปานกลาง	3.69	มาก
4. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการเลียนแบบบุคลิกท่าทางของตัวแสดง	3.50	ปานกลาง	3.63	ปานกลาง
5. ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ	3.79	มาก	3.71	มาก
6. ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูทักท้วง ฯลฯ	3.70	มาก	3.83	มาก
7. นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.58	ปานกลาง	3.71	มาก
8. ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือดารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ	3.40	ปานกลาง	3.38	ปานกลาง
9. ติดตามข่าวสารของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ	3.55	ปานกลาง	3.65	ปานกลาง
10. รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง	3.78	มาก	3.94	ปานกลาง
11. แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก	3.62	ปานกลาง	3.77	มาก
12. พูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์	3.58	ปานกลาง	3.65	ปานกลาง
13. วิจารณ์ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ตรวจสอบความคิดเห็นของบุคคลอื่น ของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่านเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เช่นเว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์ ฯลฯ	3.56	ปานกลาง	3.69	มาก
รวมพฤติกรรมหลังการรับชม	3.59	ปานกลาง	3.86	มาก

จากตาราง 45 พบว่าพฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเพศชาย ($\bar{x}=3.59$)และระดับมาก สำหรับเพศหญิง ($\bar{x}=3.68$) สำหรับนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศชาย พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตรประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ($\bar{x}=3.79$) รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง($\bar{x}=3.75$)ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตรประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูทเวที่ ฯลฯ($\bar{x}=3.70$)

สำหรับนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นเพศหญิง พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ($\bar{x}=3.94$) ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตรประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูทเวที่ ฯลฯ($\bar{x}=3.83$) ส่วนอันดับสามคือ แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก ($\bar{x}=3.77$)

ตาราง 46 ค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตาม
 ชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)	ปี 1(n=105)		ปี 2(n=69)		ปี 3(n=47)		ปี 4(n=20)		ปี 5(n=13)	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
1.จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง	3.63	ปานกลาง	3.67	ปานกลาง	3.77	มาก	3.95	มาก	3.15	ปานกลาง
2.เลียนแบบตัวแสดงในละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการทำผม หรือการแต่งกาย	3.39	ปานกลาง	3.52	ปานกลาง	3.51	ปานกลาง	3.65	ปานกลาง	3.23	ปานกลาง
3.เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน	3.55	ปานกลาง	3.58	ปานกลาง	3.70	มาก	3.70	มาก	3.15	ปานกลาง
4.เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการเลียนแบบบุคลิกท่าทางของตัวแสดง	3.45	ปานกลาง	3.54	มาก	3.62	ปานกลาง	3.95	ปานกลาง	3.23	ปานกลาง
5.ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ*	3.62	ปานกลาง	3.90	มาก	3.87	มาก	4.05	มาก	3.54	ปานกลาง
6.ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ*	3.52	ปานกลาง	3.87	มาก	3.83	มาก	4.10	มาก	3.62	ปานกลาง
7.นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน*	3.46	ปานกลาง	3.67	มาก	3.83	มาก	3.85	มาก	3.31	ปานกลาง
8.ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่นหนังสือดาราร, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ	3.44	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง	3.53	ปานกลาง	3.65	ปานกลาง	3.08	ปานกลาง

ตาราง 46 (ต่อ)

พฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)	ปี 1(n=105)		ปี 2(n=69)		ปี 3(n=47)		ปี 4(n=20)		ปี 5(n=13)	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
9.ติดตามข่าวสารของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ	3.55	ปานกลาง	3.59	ปานกลาง	3.64	ปานกลาง	3.70	มาก	3.23	ปานกลาง
10.รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง	3.72	มาก	3.90	มาก	3.91	มาก	3.95	มาก	3.46	ปานกลาง
11.แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก*	3.55	ปานกลาง	3.70	มาก	3.81	มาก	3.95	มาก	3.15	ปานกลาง
12.พูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์*	3.55	ปานกลาง	3.54	ปานกลาง	3.72	มาก	4.00	มาก	3.15	ปานกลาง
13.วิจารณ์ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ตรวจสอบความคิดเห็นของบุคคลอื่น ของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่านเว็บไซต์ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์ เช่นเว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์ฯลฯ	3.58	ปานกลาง	3.51	ปานกลาง	3.70	มาก	3.85	มาก	3.23	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมหลังการรับชม	3.54	ปานกลาง	3.63	ปานกลาง	3.73	มาก	3.87	มาก	3.27	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 46 พบว่าเมื่อจำแนกตามชั้นปีของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สำหรับพฤติกรรมหลังรับชม คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมโดยรวม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =3.54, 3.63 และ 3.27) ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =3.73 และ 3.87) ลำดับของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละพฤติกรรมมีความแตกต่างกัน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า มีพฤติกรรมเพียงด้านเดียวที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก ได้แก่ความรู้สึกลึกซึ้งผ่อนคลาย ความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ($\bar{x}$ =3.72)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ รุสึกลึกซึ้งผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง และได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{x}$ =3.90) และอันดับสาม ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ ($\bar{x}$ =3.87)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ รุสึกลึกซึ้งผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ($\bar{x}$ =3.91) ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ($\bar{x}$ =3.87) ส่วนอันดับสามมี 2 ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ ($\bar{x}$ =3.83)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากสามอันดับแรก ได้แก่ ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ ($\bar{x}$ =4.10) ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ($\bar{x}$ =4.05) พุดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x}$ =4.00)

ในขณะที่สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ไม่มีพฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก โดยพฤติกรรมที่คะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ ($\bar{x}$ =3.62) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 47 ค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์ของ
นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ(n=254)

พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้)	ศึกษาศาสตร์ (n=171)		ศิลปะศาสตร์ (n=30)		วิทยาศาสตร์ (n=53)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
1. จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง	3.65	ปานกลาง	3.63	ปานกลาง	3.68	มาก
2. เลียนแบบตัวแสดงในละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการ ทำผม หรือการแต่งกาย	3.74	มาก	3.53	ปานกลาง	3.57	ปานกลาง
3. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน*	3.40	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง	3.74	มาก
4. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการเลียนแบบ บุคลิกท่าทางของตัวแสดง	3.67	มาก	3.63	ปานกลาง	3.70	มาก
5. ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำ ข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ	3.76	มาก	3.70	มาก	3.77	มาก
6. ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติ ปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญู กตเวทิตะ ฯลฯ	3.70	มาก	3.67	มาก	3.89	มาก
7. นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.68	มาก	3.60	ปานกลาง	3.77	มาก
8. ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือตารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ	3.58	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง	3.58	ปานกลาง
9. ติดตามข่าวสารของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ	3.53	ปานกลาง	3.60	ปานกลาง	3.68	มาก
10. รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง	3.64	ปานกลาง	3.57	ปานกลาง	3.58	ปานกลาง
11. แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจ ต่อบุคคลที่รู้จัก	3.70	มาก	3.70	มาก	3.66	ปานกลาง
12. พูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์	3.68	มาก	3.63	ปานกลาง	3.68	มาก
13. วิจัยถาม ตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ตรวจสอบความ คิดเห็นของบุคคลอื่น ของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่านเว็บ ไซด์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เช่นเว็บไซต์ของ สถานีโทรทัศน์ ฯลฯ	3.60	ปานกลาง	3.83	มาก	3.81	มาก
รวมพฤติกรรมหลังการรับชม	3.57	ปานกลาง	3.62	ปานกลาง	3.73	มาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 47 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของพฤติกรรมหลังการรับชมจำแนกตาม
คณะของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาคณะ
วิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.73$) ในขณะที่นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษาคณะศิลป

ศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.57$ และ 3.62 ตามลำดับ) สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ ความรู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ($\bar{x}=3.84$) ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ($\bar{x}=3.78$) ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญู กตเวทิตะ ฯลฯ ($\bar{x}=3.70$)

สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำ คำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน และแนะนำหรือบอกต่อความประทับใจ หรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จักได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{x}=3.80$) รู้สึกผ่อนคลาย ความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ($\bar{x}=3.77$) ส่วนอันดับสาม วิจารณ์ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ตรวจสอบความคิดเห็นของบุคคลอื่น ของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่าน เว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เช่นเว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์ ฯลฯ ($\bar{x}=3.73$)

สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ พฤติกรรมด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ ได้นำแบบอย่างที่ดีจาก ละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญู กตเวทิตะ ฯลฯ ($\bar{x}=3.83$) จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้งและได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้ มาเตือนสติ เตือนใจได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันเป็นอันดับสอง ($\bar{x}=3.81$) และติดตามข่าวสารของ ละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ ($\bar{x}=3.79$)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบด้านพฤติกรรมทั้งก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ ศึกษา และคณะที่ศึกษา

ตาราง 48 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์	ชาย(n=202)		หญิง (n=52)		t	df	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการ ตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์	3.87	.66688	3.88	.78350	-.170	252	.865
2. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราดาราแสดงนำ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง	3.73	.75166	3.79	.80041	-.471	252	.638
3. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้นๆ เพราะเป็น แนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ	3.88	.75689	3.94	.77746	-.516	252	.606
4. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้นๆ จากสื่อ โฆษณาต่าง ๆ	3.73	.81657	3.79	.66676	-.495	252	.621
5. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะ บุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับการแนะนำ	3.56	.84579	3.58	1.01646	-.128	252	.899
6. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะ กระแสวิพากษ์วิจารณ์ในขณะนั้น	3.54	.87559	3.62	.88901	-.519	252	.605
7. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ ดูภาคที่แล้วมาก่อน	3.72	.84192	3.67	.85683	.378	252	.706
8. ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้ เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ	3.73	.78406	3.75	.65305	-.147	252	.883
9. อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ)ของละครโทรทัศน์ก่อน จะทำการชม	3.49	1.01348	3.33	1.02366	1.002	252	.317
10. ชักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่นเพื่อที่จะชม ละครโทรทัศน์ด้วยกัน	3.44	.94049	3.46	1.03775	-.140	252	.889
11. ถามความเห็นจากคนที่ชมละครโทรทัศน์เรื่อง นั้นๆมาก่อน	3.39	.89743	3.31	1.02016	.546	252	.585
12. ตรวจสอบกระแสวิพากษ์วิจารณ์ และ/หรือ ตั้งกระทู้ และ/หรือแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ใน อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับละคร	3.52	1.02802	3.38	.97325	.855	252	.394
13. ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ที่จะชม	3.47	.87053	3.50	.87447	-.219	252	.827
รวม	3.62	.58545	3.62	.57785	.059	252	.953

จากตาราง 48 พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้านของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 49 เปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์(ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ)	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่าง ประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละคร โทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	4	.709	.177	.368	.832
	ภายในกลุ่ม	249	120.004	.482		
	รวม	253	120.713			
2. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราส่งนำเสนอ ผู้กำกับ บริษัท ผู้สร้าง	ระหว่างกลุ่ม	4	3.901	.975	1.705	.150
	ภายในกลุ่ม	249	142.465	.572		
	รวม	253	146.366			
3. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะ เป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.164	.291	.500	.736
	ภายในกลุ่ม	249	144.965	.582		
	รวม	253	146.130			
4. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จาก สื่อโฆษณาต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.520	.380	.609	.656
	ภายในกลุ่ม	249	155.330	.624		
	รวม	253	156.850			
5. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะ บุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับการแนะนำ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.884	.471	.603	.661
	ภายในกลุ่ม	249	194.608	.782		
	รวม	253	196.492			
6. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะ กระแสความนิยมในขณะนั้น	ระหว่างกลุ่ม	4	6.265	1.566	2.071	.085
	ภายในกลุ่ม	249	188.349	.756		
	รวม	253	194.614			
7. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อ เพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.166	1.541	2.208	.069
	ภายในกลุ่ม	249	173.854	.698		
	รวม	253	180.020			
8. ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดย ไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ	ระหว่างกลุ่ม	4	8.182	2.045	3.714	.006*
	ภายในกลุ่ม	249	137.145	.551		
	รวม	253	145.327			

ตาราง 49 (ต่อ)

พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ)	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
9. อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ) ของละคร โทรทัศน์ก่อนจะทำการชม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.256	.564	.543	.704
	ภายในกลุ่ม	249	258.677	1.039		
	รวม	253	260.933			
10. ชักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่นเพื่อที่จะ ชมละครโทรทัศน์ด้วยกัน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.666	.666	.721	.578
	ภายในกลุ่ม	249	230.062	.924		
	รวม	253	232.728			
11. ถามความเห็นจากคนที่ชมละครโทรทัศน์ เรื่องนั้นมาก่อน	ระหว่างกลุ่ม	4	7.093	1.773	2.122	.079
	ภายในกลุ่ม	249	208.119	.836		
	รวม	253	215.213			
12. ตรวจสอบกระแสความนิยม และ/หรือ ตั้ง กระทู้และ/หรือแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บ บอร์ดในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับละคร	ระหว่างกลุ่ม	4	7.230	1.807	1.770	.135
	ภายในกลุ่ม	249	254.255	1.021		
	รวม	253	261.484			
13. ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ ที่จะชม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.825	.956	1.270	.282
	ภายในกลุ่ม	249	187.534	.753		
	รวม	253	191.358			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.912	.228	.668	.615
	ภายในกลุ่ม	249	85.013	.341		
	รวม	253	85.924			

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 49 พบว่าเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-Way ANOVAพบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ด้านเดียวที่มีความแตกต่างระหว่างแต่ละชั้นปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นด้านที่คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 5 ให้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ชั้นปีอื่น ๆ ให้คะแนนอยู่ในระดับมาก

ตาราง 50 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์
ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ด้านการตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ
โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (n=252)

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.64	-				
ปีที่ 2	3.77	-.13002	-			
ปีที่ 3	3.83	-.19169	-.06167	-		
ปีที่ 4	4.20	-.56190*	-.43188*	-.37021	-	
ปีที่ 5	3.31	.33040	.46042*	.52209*	.89231*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 50 คะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจง
เรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
0.05 และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างจากคะแนนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2
และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 51 เปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ)	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่าง ประกอบการตัดสินใจในการเลือกชม ละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.317	.658	1.384	.252
	ภายในกลุ่ม	251	119.396	.476		
	รวม	253	120.713			
2. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่อง นั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราดังนำ ผู้ กำกับ บริษัทผู้สร้าง	ระหว่างกลุ่ม	2	.058	.029	.049	.952
	ภายในกลุ่ม	251	146.309	.583		
	รวม	253	146.366			
3. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ หรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.729	.364	.629	.534
	ภายในกลุ่ม	251	145.401	.579		
	รวม	253	146.130			
4. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.028	1.014	1.644	.195
	ภายในกลุ่ม	251	154.823	.617		
	รวม	253	156.850			
5. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ นั้น ๆ เพราะบุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับ การแนะนำ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.274	1.137	1.469	.232
	ภายในกลุ่ม	251	194.218	.774		
	รวม	253	196.492			
6. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ นั้น ๆ เพราะกระแสความนิยมใน ขณะนั้น	ระหว่างกลุ่ม	2	2.144	1.072	1.398	.249
	ภายในกลุ่ม	251	192.470	.767		
	รวม	253	194.614			
7. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาค ต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	.382	.191	.267	.766
	ภายในกลุ่ม	251	179.637	.716		
	รวม	253	180.020			

ตาราง 51 (ต่อ)

พฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ)	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
8. ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็น พิเศษ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.452	1.226	2.154	.118
	ภายในกลุ่ม	251	142.875	.569		
	รวม	253	145.327			
9. อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ)ของละคร โทรทัศน์ก่อนจะทำการชม	ระหว่างกลุ่ม	2	.541	.271	.261	.771
	ภายในกลุ่ม	251	260.392	1.037		
	รวม	253	260.933			
10. ชักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่น เพื่อที่จะชมละครโทรทัศน์ด้วยกัน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.375	1.188	1.294	.276
	ภายในกลุ่ม	251	230.353	.918		
	รวม	253	232.728			
11. ถามความเห็นจากคนที่ชมละคร โทรทัศน์เรื่องนั้นมาก่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.340	.670	.786	.457
	ภายในกลุ่ม	251	213.873	.852		
	รวม	253	215.213			
12. ตรวจสอบกระแสความนิยม และ/ หรือ ตั้งกระทู้และ/หรือแสดงความ คิดเห็นผ่านเว็บบอร์ดในอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับละคร	ระหว่างกลุ่ม	2	.415	.208	.200	.819
	ภายในกลุ่ม	251	261.069	1.040		
	รวม	253	261.484			
13. ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ ที่จะชม	ระหว่างกลุ่ม	2	.181	.091	.119	.888
	ภายในกลุ่ม	251	191.177	.762		
	รวม	253	191.358			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.338	.169	.496	.609
	ภายในกลุ่ม	251	85.586	.341		
	รวม	253	85.924			

จากตาราง 51 พบว่าเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมพฤติกรรมก่อนการ
รับชมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยวิธี One-Way ANOVA พบว่าไม่มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้าน
พบว่าไม่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์ด้านใดที่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีแต่ละคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 52 เปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์	ชาย(n=202)		หญิง (n=52)		t	df	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม	3.67	.91634	3.62	.95289	.368	252	.713
2. ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ	3.64	.81752	3.83	.78519	-1.454	252	.147
3. ปิดตาหรือหลับที่ไม่ดูภาพมากนัก หวาดเสียว	3.38	1.07816	3.87	.92945	-2.966	252	.003
4. ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจและจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม	3.63	.85487	3.81	.79307	-1.328	252	.185
5. ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชม และพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง	3.77	.85088	3.69	.78061	.614	252	.540
6. ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป	3.70	.84812	3.88	.70444	-1.461	252	.145
7. ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ	3.67	.86512	3.77	.75707	-.731	252	.466
8. จดจำลักษณะการแต่งกายและทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.57	.89606	3.58	1.01646	-.019	252	.985
9. สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิกท่าทาง การแต่งกาย ทรงผมจากละครโทรทัศน์	3.54	.88126	3.65	1.08256	-.759	252	.448
10. จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์	3.60	.81808	3.69	.85264	-.727	252	.468
11. วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด	3.66	.78894	3.79	.77552	-1.023	252	.307
12. ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มีดารานักเต้นขึ้นขอบ	3.64	.84235	3.81	.81742	-1.298	252	.195

ตาราง 52 (ต่อ)

13. เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จาก ละครโทรทัศน์ต่างประเทศ	3.62	.80855	3.85	.84910	-1.751	252	.081
14. มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อ มีฉากเศร้า รันทด หดหู่	3.75	.85263	3.79	.74981	-.316	252	.752
15. พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์ พยายามสื่อความหมาย	3.63	.81391	3.75	.76376	-.970	252	.333
16. มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอน จบในขณะชมละครโทรทัศน์	3.69	.89039	3.85	.91576	-1.135	252	.258
รวม	3.59	.58220	3.68	.62590	-1.382	252	.168

จากตาราง 52 พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมพฤติกรรมระหว่าง
การรับชมของนักศึกษาศาสนาบ้านการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ t-test แบบ
เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาศาสนาบ้านการพล
ศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย พบว่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมระหว่างการรับชมละคร
โทรทัศน์ ปิดตาหรือเล็งที่ไม่ดูภาพนำกลัว หวาดเสียว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test)

ตาราง 53 เปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม	ระหว่างกลุ่ม	4	7.832	1.958	2.351	.055
	ภายในกลุ่ม	249	207.369	.833		
	รวม	253	215.201			
2. ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.793	1.448	2.235	.066
	ภายในกลุ่ม	249	161.376	.648		
	รวม	253	167.169			
3. ปิดตาหรือเลี้ยวที่ไม่ดูภาพนำกลัวหวาดเสียว	ระหว่างกลุ่ม	4	12.320	3.080	2.788	.027*
	ภายในกลุ่ม	249	275.081	1.105		
	รวม	253	287.402			
4. ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจและจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.528	1.132	1.604	.174
	ภายในกลุ่ม	249	175.692	.706		
	รวม	253	180.220			
5. ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง	ระหว่างกลุ่ม	4	3.365	.841	1.207	.308
	ภายในกลุ่ม	249	173.501	.697		
	รวม	253	176.866			
6. ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป	ระหว่างกลุ่ม	4	1.716	.429	.630	.642
	ภายในกลุ่ม	249	169.611	.681		
	รวม	253	171.327			
7. ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.805	.701	.985	.416
	ภายในกลุ่ม	249	177.242	.712		
	รวม	253	180.047			
8. จดจำลักษณะการแต่งกาย และทรงผมจากละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	4	3.267	.817	.965	.427
	ภายในกลุ่ม	249	210.811	.847		
	รวม	253	214.079			

ตาราง 53 (ต่อ)

พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
9. สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิก ท่าทางการแต่งกายทรงผมจากละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	4	4.277	1.069	1.256	.288
	ภายในกลุ่ม	249	212.085	.852		
	รวม	253	216.362			
10. จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	4	4.808	1.202	1.791	.131
	ภายในกลุ่ม	249	167.148	.671		
	รวม	253	171.957			
11. วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด	ระหว่างกลุ่ม	4	6.873	1.718	2.861	.024*
	ภายในกลุ่ม	249	149.556	.601		
	รวม	253	156.429			
12. ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติในฉากที่มีดารานักเต้นขึ้นขอบ	ระหว่างกลุ่ม	4	.817	.204	.287	.886
	ภายในกลุ่ม	249	177.061	.711		
	รวม	253	177.878			
13. เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ	ระหว่างกลุ่ม	4	3.025	.756	1.126	.345
	ภายในกลุ่ม	249	167.195	.671		
	รวม	253	170.220			
14. มีความรู้ลึกซึ้งร่วมกับกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทดหนั้	ระหว่างกลุ่ม	4	5.279	1.320	1.938	.105
	ภายในกลุ่ม	249	169.587	.681		
	รวม	253	174.866			
15. พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์พยายามสื่อความหมาย	ระหว่างกลุ่ม	4	3.763	.941	1.466	.213
	ภายในกลุ่ม	249	159.749	.642		
	รวม	253	163.512			
16. มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะชมละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	4	4.713	1.178	1.478	.209
	ภายในกลุ่ม	249	198.440	.797		
	รวม	253	203.154			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.569	.642	1.855	.119
	ภายในกลุ่ม	249	86.209	.346		
	รวม	253	88.778			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 53 พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมพฤติกรรมระหว่าง การรับชมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี แยกตามชั้นปี พบว่าไม่มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-Way ANOVAพบว่ามีเพียงพฤติกรรม 2 ด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ ปิดตาหรือเฉียงที่ไม่ดูภาพหน้ากล้อง หวาดเสียวและวิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด ซึ่งพฤติกรรมปิดตาหรือเฉียงที่ไม่ดูภาพหน้ากล้อง หวาดเสียว มีคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 5 ให้คะแนนอยู่ในระดับปานกลางในขณะที่ ชั้นปีอื่น ๆ ให้คะแนนอยู่ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมวิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละคร โทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใดนั้นมีคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาสถาบันการพล ศึกษา วิทยาเขตชลบุรีชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ให้คะแนนอยู่ในระดับปานกลางในขณะที่ชั้นปี อื่น ๆ ให้คะแนนอยู่ในระดับมาก

ตาราง 54 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมปิดตาหรือเลียงที่ไม่ดูภาพ
นำกลัว หวาดเสียว จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.33	-				
ปีที่ 2	3.42	-.08696	-			
ปีที่ 3	3.55	-.21986	-.13290	-		
ปีที่ 4	4.15	-.81667*	-.72971*	-.59681*	-	
ปีที่ 5	3.69	-.35897	-.27202	-.13912	.45769	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 54 คะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมปิดตาหรือเลียงที่ไม่ดูภาพนำกลัว หวาดเสียวของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กับคะแนนเฉลี่ยของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 55 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมวิเคราะห์ถึงการกระทำของ
ตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.54	-				
ปีที่ 2	3.70	-.15280	-			
ปีที่ 3	3.91	-.37204*	-.21924	-		
ปีที่ 4	4.00	-.45714*	-.30435	-.08511	-	
ปีที่ 5	3.54	.00440	.15719	.37643	.46154	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 55 คะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมวิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละคร
โทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ที่ระดับ .05 กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 56 เปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม	ระหว่างกลุ่ม	2	.044	.022	.025	.975
	ภายในกลุ่ม	251	215.157	.857		
	รวม	253	215.201			
2. ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.005	1.003	1.524	.220
	ภายในกลุ่ม	251	165.164	.658		
	รวม	253	167.169			
3. ปิดตาหรือสิ่งที่ไม่ดูภาพนำกลัวหวาดเสียว	ระหว่างกลุ่ม	2	4.641	2.320	2.060	.130
	ภายในกลุ่ม	251	282.761	1.127		
	รวม	253	287.402			
4. ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจและจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม	ระหว่างกลุ่ม	2	.084	.042	.059	.943
	ภายในกลุ่ม	251	180.136	.718		
	รวม	253	180.220			
5. ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง	ระหว่างกลุ่ม	2	.114	.057	.081	.923
	ภายในกลุ่ม	251	176.753	.704		
	รวม	253	176.866			
6. ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป	ระหว่างกลุ่ม	2	1.550	.775	1.146	.320
	ภายในกลุ่ม	251	169.777	.676		
	รวม	253	171.327			
7. ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ	ระหว่างกลุ่ม	2	.617	.308	.431	.650
	ภายในกลุ่ม	251	179.430	.715		
	รวม	253	180.047			
8. จดจำลักษณะการแต่งกาย และทรงผมจากละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2	.190	.095	.112	.894
	ภายในกลุ่ม	251	213.888	.852		
	รวม	253	214.079			

ตาราง 56 (ต่อ)

พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์	แหล่งความ	df	SS	MS	F	p
	แปรปรวน					
9. สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิก ท่าทางการ แต่งกายทรงผมจากละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2	.983	.492	.573	.565
	ภายในกลุ่ม	251	215.379	.858		
	รวม	253	216.362			
10. จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละคร โทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2	.202	.101	.147	.863
	ภายในกลุ่ม	251	171.755	.684		
	รวม	253	171.957			
11. วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครใน ละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วย เหตุผลใด	ระหว่างกลุ่ม	2	.055	.028	.044	.957
	ภายในกลุ่ม	251	156.374	.623		
	รวม	253	156.429			
12. ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติใน ฉากที่มีดาราทูตขึ้นชอปป	ระหว่างกลุ่ม	2	.054	.027	.038	.962
	ภายในกลุ่ม	251	177.824	.708		
	รวม	253	177.878			
13. เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรม ต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.783	1.391	2.086	.126
	ภายในกลุ่ม	251	167.438	.667		
	รวม	253	170.220			
14. มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉาก ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทดหุด หู่	ระหว่างกลุ่ม	2	.105	.052	.075	.928
	ภายในกลุ่ม	251	174.761	.696		
	รวม	253	174.866			
15. พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละคร โทรทัศน์พยายามสื่อความหมาย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.708	1.354	2.113	.123
	ภายในกลุ่ม	251	160.804	.641		
	รวม	253	163.512			
16. มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือ เหตุการณ์ตอนจบในขณะที่ชมละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2	.083	.042	.051	.950
	ภายในกลุ่ม	251	203.070	.809		
	รวม	253	203.154			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.211	.106	.299	.742
	ภายในกลุ่ม	251	88.567	.353		
	รวม	253	88.778			

จากตาราง 56 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวม และรายด้านของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-Way ANOVA พบว่าไม่มีค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมด้านใดที่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีแต่ละ คณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 57 เปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา
วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามเพศ (n=254)

พฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์	ชาย(n=202)		หญิง (n=52)		t	df	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
1. จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง	3.67	.90083	3.67	.85683	-.070	252	.944
2. เลียนแบบตัวแสดงในละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการ ทำผม หรือการแต่งกาย	3.46	.90905	3.48	.93914	-.178	252	.859
3. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน	3.55	.91425	3.69	.89746	-1.008	252	.314
4. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการเลียนแบบ บุคลิกท่าทางของตัวแสดง	3.51	.95806	3.63	.88625	-.883	252	.378
5. ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำ ข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ	3.79	.79753	3.71	.77552	.613	252	.540
6. ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติ ปฏิบัติ ในชีวิตประจำวันของตนเองเช่น ความกตัญญู กตเวทิตี ฯลฯ	3.70	.81216	3.83	.87942	-1.003	252	.317
7. นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.58	.85586	3.71	.80041	-1.007	252	.315
8. ชื่อของตัวละครเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือดารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ	3.40	.93126	3.38	1.05075	.077	252	.939
9. ติดตามข่าวสารของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อ ต่าง ๆ	3.55	.83428	3.65	.83747	-.766	252	.445
10. รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง	3.78	.75632	3.94	.82637	-1.377	252	.170
11. แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก	3.62	.77796	3.77	.85441	-1.218	252	.224
12. พุดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละคร โทรทัศน์	3.58	.80802	3.65	.90499	-.579	252	.563
13. วิจารณ์ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยตรวจสอบความ คิดเห็นของบุคคลอื่นของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่านเว็บ ไซด์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์	3.56	.84579	3.69	.94014	-.987	252	.324
รวม	3.59	.61001	3.68	.67297	-.876	252	.382

จากตาราง 57 พบว่าเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านของเพศหญิงและเพศชาย พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชายไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test)

ตาราง 58 เปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา
วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามชั้นปี (n=254)

พฤติกรรมหลังการรับชมละคร โทรทัศน์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	4	5.640	1.410	1.801	.129
	ภายในกลุ่ม	249	194.915	.783		
	รวม	253	200.555			
2. เลียนแบบตัวแสดงในละคร โทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการทำผม หรือการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	4	2.296	.574	.684	.603
	ภายในกลุ่ม	249	208.810	.839		
	รวม	253	211.106			
3. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ ชมโดยการนำคำพูดหรือประโยค เด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดใน ชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.430	.857	1.034	.390
	ภายในกลุ่ม	249	206.496	.829		
	รวม	253	209.925			
4. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ ชมโดยการเลียนแบบบุคลิก ท่าทางของตัวแสดง	ระหว่างกลุ่ม	4	5.763	1.441	1.634	.166
	ภายในกลุ่ม	249	219.485	.881		
	รวม	253	225.248			
5. ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ ได้มาเตือนสติ เตือนใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	6.289	1.572	2.568	.039*
	ภายในกลุ่ม	249	152.467	.612		
	รวม	253	158.756			
6. ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละคร โทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติ ใน ชีวิตประจำวันของตนเองเช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	9.177	2.294	3.493	.009*
	ภายในกลุ่ม	249	163.532	.657		
	รวม	253	172.709			
7. นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้ จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	7.282	1.820	2.615	.036*
	ภายในกลุ่ม	249	173.348	.696		
	รวม	253	180.630			

ตาราง 58 (ต่อ)

พฤติกรรมหลังการรับชมละคร โทรทัศน์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
8. ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละคร โทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือ ดารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบ ละครโทรทัศน์ ฯลฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.868	1.467	1.625	.168
	ภายในกลุ่ม	249	224.762	.903		
	รวม	253	230.630			
9. ติดตามข่าวสารของละคร โทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.120	.530	.759	.553
	ภายในกลุ่ม	249	173.958	.699		
	รวม	253	176.079			
10. รู้สึกผ่อนคลายความเครียด หรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละคร โทรทัศน์เพื่อความบันเทิง	ระหว่างกลุ่ม	4	3.808	.952	1.611	.172
	ภายในกลุ่ม	249	147.121	.591		
	รวม	253	150.929			
11. แนะนำหรือบอกต่อความ ประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อ บุคคลที่รู้จัก	ระหว่างกลุ่ม	4	7.325	1.831	2.990	.019*
	ภายในกลุ่ม	249	152.490	.612		
	รวม	253	159.815			
12. พุดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับ ผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	4	7.014	1.754	2.627	.035*
	ภายในกลุ่ม	249	166.218	.668		
	รวม	253	173.232			
13. วิจารณ์ ตั้งคำถามหรือข้อ สงสัยตรวจสอบความคิดเห็นของ บุคคลอื่นของละครโทรทัศน์ที่ได้ ชมผ่านเว็บไซต์เกี่ยวกับละคร โทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	4	4.099	1.025	1.375	.243
	ภายในกลุ่ม	249	185.496	.745		
	รวม	253	189.594			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.050	1.012	2.678	.032*
	ภายในกลุ่ม	249	94.141	.378		
	รวม	253	98.191			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 58 พบว่าเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-Way ANOVA พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของพฤติกรรมหลังการรับชมของนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมย่อย ๆ มีพฤติกรรม 5 ด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก และพูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์ ซึ่งในทุกพฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาจากแต่ละชั้นปีนั้น เนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีอื่น ๆ โดยเฉพาะชั้นปีที่ 5 ที่มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์ต่ำกว่าชั้นปีอื่น ๆ ในทุกด้าน

ตาราง 59 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยรวมด้านพฤติกรรมหลังการรับชม จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.54	-				
ปีที่ 2	3.63	-.08995	-			
ปีที่ 3	3.73	-.18675	-.09680	-		
ปีที่ 4	3.87	-.33315*	-.24320	-.14640	-	
ปีที่ 5	3.27	.26774	.35769	.45449*	.60089*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 59 คะแนนเฉลี่ยรวมด้านพฤติกรรมหลังการรับชมของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยรวมด้านพฤติกรรมหลังการรับชมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 60 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ใน
ชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.62	-				
ปีที่ 2	3.90	-.27950*	-			
ปีที่ 3	3.87	-.25329	.02621	-		
ปีที่ 4	4.05	-.43095*	-.15145	-.17766	-	
ปีที่ 5	3.54	.08059	.36009	.33388	.51154	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 60 คะแนนเฉลี่ยด้านได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 61 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.52	-				
ปีที่ 2	3.87	-.34576*	-			
ปีที่ 3	3.83	-.30598*	.03978	-		
ปีที่ 4	4.10	-.57619*	-.23043	-.27021	-	
ปีที่ 5	3.62	-.09158	.25418	.21440	.48462	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 61 คะแนนเฉลี่ยด้านได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 62 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมนำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.46	-				
ปีที่ 2	3.67	-.20952	-			
ปีที่ 3	3.83	-.37264*	-.16312	-		
ปีที่ 4	3.85	-.39286	-.18333	-.02021	-	
ปีที่ 5	3.31	.14945	.35897	.52209*	.54231	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 62 คะแนนเฉลี่ยด้านนำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 63 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมแนะนำหรือบอกต่อความ
ประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.55	-				
ปีที่ 2	3.70	-.14327	-			
ปีที่ 3	3.81	-.25613	-.11286	-		
ปีที่ 4	3.95	-.39762 [*]	-.25435	-.14149	-	
ปีที่ 5	3.15	.39853	.54181 [*]	.65466 [*]	.79615 [*]	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 63 คะแนนเฉลี่ยด้านแนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคล
ที่รู้จัก ของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 และ 4 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยของชั้น
ปีที่ 4 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 64 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมพุดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับ
ผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ปีที่ 1	3.55	-				
ปีที่ 2	3.54	.01615	-			
ปีที่ 3	3.72	-.17102	-.18717	-		
ปีที่ 4	4.00	-.44762*	-.46377*	-.27660	-	
ปีที่ 5	3.15	.39853	.38239	.56956*	.84615*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 64 คะแนนเฉลี่ยด้านพุดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์ ของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยของชั้นปีที่ 4
ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 65 เปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการรับละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำแนกตามคณะ (n=254)

พฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.616	.808	1.019	.362
	ภายในกลุ่ม	251	198.940	.793		
	รวม	253	200.555			
2. เลียนแบบตัวแสดงในละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการทำผม หรือการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.415	1.207	1.452	.236
	ภายในกลุ่ม	251	208.692	.831		
	รวม	253	211.106			
3. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูดหรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.164	2.582	3.165	.044*
	ภายในกลุ่ม	251	204.761	.816		
	รวม	253	209.925			
4. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการเลียนแบบบุคลิกท่าทางของตัวแสดง	ระหว่างกลุ่ม	2	4.077	2.039	2.314	.101
	ภายในกลุ่ม	251	221.171	.881		
	รวม	253	225.248			
5. ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.420	.210	.333	.717
	ภายในกลุ่ม	251	158.335	.631		
	รวม	253	158.756			
6. ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติ ในชีวิตประจำวันของตนเองเช่น ความกตัญญูกตเวที ฯลฯ	ระหว่างกลุ่ม	2	.781	.390	.570	.566
	ภายในกลุ่ม	251	171.928	.685		
	รวม	253	172.709			
7. นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.034	.517	.723	.486
	ภายในกลุ่ม	251	179.596	.716		
	รวม	253	180.630			

ตาราง 65 (ต่อ)

พฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
8. ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือ ดารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.863	1.932	2.138	.120
	ภายในกลุ่ม	251	226.767	.903		
	รวม	253	230.630			
9. ติดตามข่าวสารของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.422	1.711	2.487	.085
	ภายในกลุ่ม	251	172.657	.688		
	รวม	253	176.079			
10. รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง	ระหว่างกลุ่ม	2	.336	.168	.280	.756
	ภายในกลุ่ม	251	150.593	.600		
	รวม	253	150.929			
11. แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.555	.778	1.233	.293
	ภายในกลุ่ม	251	158.260	.631		
	รวม	253	159.815			
12. พุดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2	.574	.287	.417	.660
	ภายในกลุ่ม	251	172.659	.688		
	รวม	253	173.232			
13. วิจารณ์ ตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ตรวจสอบความคิดเห็นของบุคคลอื่นของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่านเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.118	.559	.744	.476
	ภายในกลุ่ม	251	188.476	.751		
	รวม	253	189.594			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.059	.530	1.368	.256
	ภายในกลุ่ม	251	97.132	.387		
	รวม	253	98.191			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 65 พบว่าเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-way ANOVA พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านเดียวที่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีแต่ละคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ในขณะที่นักศึกษาจากคณะอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก

ตาราง 66 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยด้านเลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน จำแนกตามคณะ

คณะ	$\bar{x}$	ศึกษาศาสตร์	ศิลปศาสตร์	วิทยาศาสตร์ฯ
		3.55	3.54	3.72
ศึกษาศาสตร์	3.55	-		
ศิลปศาสตร์	3.54	-.32047	-	
วิทยาศาสตร์ฯ	3.72	-.29405*	.02642	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตาราง 66 คะแนนเฉลี่ยด้านเลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวันของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษابริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตามลักษณะประชากร จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพื่อเป็นภาพสะท้อนบางส่วนของกลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์ระดับอายุ 18-24 ปี ให้กับสถานีโทรทัศน์ และผู้จัดละครไทยจะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงให้ละครโทรทัศน์ ทั้งละครไทย และการนำเข้าละครต่างประเทศมีคุณภาพ ความหลากหลาย และความน่าสนใจ ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและตรงกับความต้องการของผู้บริโภค สื่อละครโทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน และฝึกซ้อมกีฬาของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา และส่งเสริมสุขภาพ จิตใจ อารมณ์ สังคม ทักษะชีวิต และพฤติกรรมที่ดีของวัยรุ่นนักศึกษาอันเป็นผลที่เกิดจากการเลือกรับชมละครโทรทัศน์ที่ดีมีคุณภาพและมีประโยชน์

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน
2. นักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนต่างชั้นปี มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

3. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนต่างคณะกัน มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เป็นลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวและเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Question) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 9 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questions) ทั้ง 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) จำนวน 13 ข้อ พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) จำนวน 16 ข้อ และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) จำนวน 13 ข้อ รวมเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ทั้งสิ้นจำนวน 42 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในแบบสอบถาม ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับพฤติกรรม	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

และในระดับพฤติกรรม ในด้านพฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่าง
รับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์
ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จากคะแนนมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ย โดย
กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10)

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
3.67 – 5.00	มีพฤติกรรมในระดับมาก
2.34 – 3.66	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
1.00 – 2.33	มีพฤติกรรมในระดับน้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำไปเสนอเพื่อ
ขออนุญาตสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการทำวิจัย โดยการแจก
แบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
2. ผู้วิจัยชี้แจงและอธิบายขั้นตอนการทำแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 300 ฉบับ
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และตรวจเลือก
แบบสอบถามเฉพาะที่สมบูรณ์จำนวน254ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการ
วิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำและดำเนินการวิเคราะห์
ข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม
โดยทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนด
รหัสไว้ล่วงหน้า

3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) ข้อมูลที่ลงทะเบียนแล้วนำมาทำการบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences หรือ SPSS) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีในตอนต้นที่ 1 คือ เพศ ชั้นปี และคณะโดยการหาความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีในตอนต้นที่ 2 โดยการหาความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้าน รายข้อ และตามตัวแปร เพศ ชั้นปี และคณะ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1, 2 และ 3 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาความแตกต่างของตัวแปร 2 ตัวขึ้นไปโดยกรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติทดสอบ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ด้านเพศ และกรณีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ด้านชั้นปี และข้อที่ 3 ด้านคณะแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- 2.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบตัวแปรเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test)
- 2.2 การทดสอบ One-Way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 254 คน สรุปผลได้ดังนี้

เพศ พบว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 เป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5

ชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 105 คนคิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 69 คนคิดเป็นร้อยละ 27.2 ที่เหลือเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน, ปีที่ 4 จำนวน 20 คน, และปีที่ 5 จำนวน 13 คน โดยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 18.5, 7.9 และ 5.1 ตามลำดับ

คณะ แบ่งเป็นนักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 คณะศิลปศาสตร์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 254 คน สรุปผลได้ดังนี้

ประเภทละครที่มีผู้ตอบว่าชอบเป็นสัดส่วนมากที่สุดได้แก่ ละครเรื่องหลายตอนจบ คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็นละครสั้นจบในตอน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และอันดับสุดท้ายเป็นละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญซึ่งมีผู้ตอบคิดเป็นร้อยละ 16.5

เนื้อหาละครที่ชอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบว่าละครตลก/ เบาทสมองคิดเป็นร้อยละ 39.0 ร้อยละ 15.7 ตอบว่าชอบละครชีวิตรัก และละครอาชญากรรม / สืบสวนเป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน รองลงมาเป็นละครชีวิต คนสู้ชีวิต คิดเป็นร้อยละ 11.8 ละครไสยศาสตร์ / อัจฉริยะลับ คิดเป็นร้อยละ 9.1 ที่เหลือตอบว่าเป็นละครอิงประวัติศาสตร์ / ชีวิตประวัติบุคคล และละครที่มีเนื้อหาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.3 และ 2.4 ตามลำดับ

ช่วงเวลาที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรับชมละครโทรทัศน์พบว่า ร้อยละ 65.4 ชมละครโทรทัศน์ในช่วง 18.01 – 22.30 น. ซึ่งเป็นช่วงที่สถานีโทรทัศน์ทั่วไปออกอากาศละครหลังข่าว รองลงมาเป็นช่วงเช้า 9.01 – 12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 11.0 และร้อยละ 10.2 ชมละครโทรทัศน์ในช่วงดึก ตั้งแต่ 22.30- 6.00 น. มีกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่ชมละครโทรทัศน์ในช่วงบ่าย 12.01 – 15.00 น. ช่วงเย็น 15.01-18.00 น. และช่วงเช้าตรู่ 6.01 – 9.00 น. โดยคิดเป็นร้อยละ 5.9,

6.7 และ 0.8 ตามลำดับ ซึ่งผลการสำรวจสอดคล้องกับการกระจายตัวของการแพร่ภาพละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์หลักของประเทศ

ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.1 รับชมละครโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 25.2 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี รับชมละครโทรทัศน์ 3-4 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 21.7 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรับชมละครโทรทัศน์ 1-2 วัน และร้อยละ 9.1 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรับชมละครโทรทัศน์ 5-6 วันต่อสัปดาห์

ปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ร้อยละ 25.2 รายงานว่า บทละคร – เนื้อเรื่องเป็นปัจจัยที่ผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 18.9 รายงานว่าเป็น ตัวละคร พระเอก – นางเอก ส่วนผู้ที่ตอบว่าสถานที่ถ่ายทำตามธรรมชาติ สตูดิโอ (จัดฉาก) และสถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์ เป็นปัจจัยหลัก มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.4, 11.0 และ 10.2 ตามลำดับ ส่วนผู้กำกับการแสดงเป็นปัจจัยที่มีผู้ตอบว่าเป็นปัจจัยหลักน้อยที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 เท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20.4 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมดพบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์คือได้นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้ ซึ่งมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ร้อยละ 17.1 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีได้ประโยชน์คือทำให้ผ่อนคลายจากการทำงาน อันดับที่ 3 คือ ให้แง่คิดในเรื่องการใช้ชีวิตในครอบครัว ซึ่งมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตอบคิดเป็นร้อยละ 15.5 อันดับ ที่ 4 ที่มีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตอบมากที่สุดได้แก่ ให้แง่คิดในเรื่องความรัก คิดเป็นร้อยละ 12.0 อันดับ ที่ 5 ได้แก่ ได้รู้ข่าวสารด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.5 นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีเลือกตอบประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นกับผู้อื่น ได้รู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวตามยุคสมัย ได้รู้ถึงประวัติศาสตร์ของชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.5 , 7.2 และ 7.0 ตามลำดับ

สถานีโทรทัศน์ที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุดได้แก่ ช่อง 3 คิดเป็นร้อยละ 43.3 ของจำนวนนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ช่อง 7 คิดเป็นร้อยละ 36.2 ลำดับต่อมา เป็น ช่องเคเบิลท้องถิ่นซึ่งมีผู้ตอบคิดเป็นร้อยละ 7.1 ช่องยูบีซี มีผู้ตอบคิดเป็นร้อยละ 4.3 และช่องไทยพีบีเอส คิดเป็นร้อยละ 2.0 เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีอื่น ๆ เช่น ช่อง 5 และช่อง 9 ไม่ได้รับความนิยมมากนัก โดยมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีรายงานมารับชมละครโทรทัศน์จากช่อง 5 และช่อง 9 เพียงร้อยละ 1.6 และ 0.8 ตามลำดับ

ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 63.3 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมด ยังคงเลือกรับชมละครโทรทัศน์ผ่านทางช่องทางหลักคือ โทรทัศน์ และมีนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีร้อยละ 16.9 ตอบว่ารับชมทางคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 16.5 ตอบว่ารับชมทาง VCD, DVD นอกจากนี้ยังมีการรับชมละครโทรทัศน์ผ่านทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้แก่ คอมพิวเตอร์มือถือ และโทรศัพท์มือถือ ถึงแม้ว่าจะเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.4 และ 1.2 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมดตามลำดับ

สัญชาติของละครโทรทัศน์นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 73.6 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีทั้งหมด ตอบว่านิยมรับชมละครโทรทัศน์ของไทยมากที่สุด รองลงมาเป็น ละครโทรทัศน์เกาหลี คิดเป็นร้อยละ 10.6 นอกจากนี้ยังมีผู้ตอบว่านิยมละครโทรทัศน์ของชาติอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา และจีน เป็นต้น โดยคิดเป็นร้อยละ 4.7, 3.9 และ 2.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมทั้งก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 254 คน สรุปผลได้ดังนี้

3.1 พิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อ

ในด้านพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ) (ดูตาราง 36) พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.62$ S.D.=0.58) โดยในด้านที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีให้คะแนนด้านแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ การตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ หรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.89$ S.D.=0.76) รองลงมาได้แก่ ด้านการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x} = 3.87$ S.D.=0.69) และอันดับที่สามที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดารานำแสดงนำผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง ($\bar{x} = 3.74$ S.D.=0.76) ส่วนด้านอื่น ๆ ที่มีคะแนนด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมากนั้น ได้แก่ การตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{x} = 3.74$ S.D.=0.79) ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ($\bar{x} = 3.74$ S.D.=0.76) ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน ($\bar{x} = 3.71$ S.D.=0.84)

ในด้านพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการรับรู้) (ดูตาราง 37)พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของพฤติกรรมด้านรับรู้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.66$ S.D.=0.59) โดยนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีมีพฤติกรรมในด้านการตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชมและพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง ($\bar{x} = 3.76$ S.D.=0.84) และมีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะเมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่ มากที่สุด ($\bar{x} = 3.76$ S.D.=0.83) นอกจากนี้ยังมีคะแนนพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้อยู่ในเกณฑ์มาก คือ ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป ($\bar{x} = 3.74$ S.D.=0.82) มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบในขณะที่ชมละครโทรทัศน์ ($\bar{x} = 3.72$ S.D.=0.90) ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ ($\bar{x} = 3.69$ S.D.=0.84) ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ ($\bar{x} = 3.68$ S.D.=0.81) ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มีดารานักแสดงที่ตนชื่นชอบ ($\bar{x} = 3.67$ S.D.=0.84)

ในด้านพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) (ดูตาราง 38) มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.61$ S.D.=0.62) โดยมีเพียงสองด้านที่ให้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือความกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ($\bar{x} = 3.81$ S.D.=0.77) และการได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตรประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ($\bar{x} = 3.77$ S.D.=0.79) ส่วนด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ชื่อของตัวละครเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือดารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ ($\bar{x} = 3.39$ S.D.=0.95) ที่เหลือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 พิจารณาจำแนกตามตัวแปร

3.2.1 เพศ

พฤติกรรมก่อนการรับชมจำแนกตามเพศ (ตาราง 39) ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีพบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยรวม ของทั้งกลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิงมีค่าเท่ากันคือ 3.62 และอยู่ในระดับปานกลาง มีพฤติกรรมระหว่างการรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเพศชาย ($\bar{x} = 3.64$) และระดับมากสำหรับเพศหญิง ($\bar{x} = 3.76$) ส่วนพฤติกรรมหลังการรับชมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเพศชาย ($\bar{x} = 3.59$) และระดับมากสำหรับเพศหญิง ($\bar{x} = 3.68$)

3.2.2 ชั้นปี

พฤติกรรมก่อนการรับชมจำแนกตามชั้นปี(ตาราง 40)ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีพบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.57, 3.62$ และ 3.55) ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$ และ 3.78) พฤติกรรมระหว่างการรับชมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 5 ($\bar{x} = 3.58$ และ 3.51) และระดับมากสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และ 4 ($\bar{x} = 3.71, 3.72$ และ 3.91 ตามลำดับ) สำหรับพฤติกรรมหลังรับชม คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมโดยรวม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.54, 3.63$ และ 3.27) ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$ และ 3.87)

3.2.3 คณะ

พฤติกรรมก่อนการรับชมจำแนกตามคณะ คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยรวมก่อนการรับชม(ตาราง 41)ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$ และ 3.67 ตามลำดับ) ในขณะที่ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{x} = 3.59$) สำหรับพฤติกรรมระหว่างการรับชม พบว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และศิลปศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.65$ และ 3.64 ตามลำดับ)คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของพฤติกรรมหลังการรับชมจำแนกตามคณะของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$) ในขณะที่นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{x} = 3.57$ และ 3.62 ตามลำดับ)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบด้านพฤติกรรมทั้งก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา จำนวน 254 คน สรุปผลได้ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐาน

1.1 พฤติกรรมก่อนการรับชม

เพศ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้านของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและ

เพศชาย โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ชั้นปี เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-Way ANOVA พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้านของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พบว่า มีเพียงพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านเดียวที่มีความแตกต่างระหว่างแต่ละชั้นปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัดสินใจ ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยด้านการ ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างจากคะแนนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

คณะ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมพฤติกรรมก่อนการรับชม ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี โดยวิธีOne-Way ANOVA พบว่าไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่าไม่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก่อนการรับชมโทรทัศน์ด้านใดที่มีความแตกต่างกัน ระหว่างนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรีแต่ละคณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.2 พฤติกรรมระหว่างการรับชม

เพศ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมพฤติกรรมระหว่างการรับชม ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระ ต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้านของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยา เขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย พบว่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ ปิด ตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test)

ชั้นปี เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมพฤติกรรมระหว่างการรับชม ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี แยกตามชั้นปี พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้านของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-Way ANOVA พบว่ามีเพียงพฤติกรรม 2 ด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ ปิดตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียวและวิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด

ซึ่งคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมบิดตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพนากลัว หวาดเสียวของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ คะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมวิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

คณะ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวม และรายด้านของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธีOne-Way ANOVA พบว่าไม่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านใดที่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีแต่ละคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

1.3 พฤติกรรมหลังการรับชม

เพศ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้านของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพศหญิงและเพศชาย โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) พบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ชั้นปี เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธีOne-Way ANOVA พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของพฤติกรรมหลังการรับชมของนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมย่อย ๆ มีพฤติกรรม 5 ด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวที ฯลฯ นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก และพูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์ คะแนนเฉลี่ยรวมด้านพฤติกรรมหลังการรับชมของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยรวมด้านพฤติกรรมหลังการรับชมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยด้านได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา

ชั้นปีที่ 2 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยด้านได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยด้านนำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยด้านแนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก ของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยของชั้นปีที่ 4 คะแนนเฉลี่ยด้านพูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยของชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

คณะ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีโดยวิธี One-Way ANOVA พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านเดียวที่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีแต่ละคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูดหรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน คะแนนเฉลี่ยด้านเลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูด หรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวันของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีความแตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

ในการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชม ได้แก่ ความสนใจในการชมด้านรูปแบบการนำเสนอ ความสนใจในการชมด้านเนื้อหา ความสนใจในการชมด้านปัจจัยต่างๆ ความบ่อยครั้งในการชม ระยะเวลาในการติดตามรับชม ปัจจัยที่มีผลต่อการรับชม ประโยชน์จากการรับชม สถานีโทรทัศน์ที่รับชม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่รับชม และละครโทรทัศน์ของประเทศต่างๆที่รับชม พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ มีประเด็นอภิปรายดังนี้

1. พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ด้านประเภทละครที่ชอบรับชมพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ชอบประเภทละครเรื่องยาวหลายตอนจบซึ่งสอดคล้องกับช่วงเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์ คือ ช่วงเวลา 18.01 – 22.30 น. และยังคงสอดคล้องกับความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ คือ รับชมละครโทรทัศน์ทุกวัน เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ได้กำหนดรูปแบบประเภทละครในการนำเสนอละครโทรทัศน์เรื่องยาวหลายตอนจบไว้ในช่วงเวลา 18.01 – 22.30 น. และแพร่ภาพออกอากาศทุกวันโดยจะเป็นละครตอนเย็น กับละครหลังข่าว ละครตอนเย็นจะออกอากาศ วันจันทร์-วันศุกร์ สัปดาห์ละ 1 เรื่อง และ ละครหลังข่าวจะออกอากาศ วันจันทร์ – วันอาทิตย์ สัปดาห์ละ 3 เรื่อง โดยพบว่าสถานีโทรทัศน์ที่ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี นิยมรับชมมากที่สุดคือ ช่อง 3 และช่อง 7 ตามลำดับ ซึ่งจากผลการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ได้สอดคล้องกับแผนผังรายการละครโทรทัศน์ ของสถานีโทรทัศน์ ที่เป็นที่ยอมรับในประเทศไทย คือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท. และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ส่วนใหญ่มีเวลาว่างที่จะพักผ่อน ทำกิจกรรมนันทนาการด้วยการรับชมละครโทรทัศน์ ในช่วงเวลาที่สะดวกคือ 18.01 – 22.30 น. ซึ่งเป็นเวลาหลังจากการเรียน และการฝึกซ้อมกีฬา นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ส่วนใหญ่คือ บทละครและเนื้อเรื่องโดยด้านเนื้อหาของละครที่ชอบคือ ละครตลกเบาสมอง และชอบรับชมละครของประเทศไทยมากที่สุด ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่า จะนำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สื่อละครโทรทัศน์มีหลากหลายรูปแบบและสะดวกในการเลือกรับชม เพราะอยู่ในช่อง ฟรีทีวี นอกจากนี้ บทละครเนื้อหาก็ มีหลากหลายแนวประเภทเนื้อเรื่องละครโทรทัศน์ ซึ่งบทละครหรือเนื้อเรื่องมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเลือกรับชมตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน เพราะว่าละครจะน่าสนใจ หรือสนุก น่าประทับใจ ชวนติดตามหรือไม่ก็น่าจะเริ่มต้นจากบทละครหรือเนื้อเรื่อง ซึ่งนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีส่วนใหญ่ ชอบละครเนื้อหาตลกเบาสมองทั้งนี้อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ว่านักศึกษา อาจเหน็ดเหนื่อย เครียด เมื่อยล้า จากการเรียนภาคทฤษฎี และการเรียนกิจกรรมภาคปฏิบัติทางพลศึกษา จึงมีความต้องการผ่อนคลายความตึงเครียด เนื่องจากละครโทรทัศน์ประเภทตลกเบาสมอง สามารถเป็นเครื่องแบ่งเบาความคิด อารมณ์ และจิตใจ ให้มีความสุขสนุกสนานได้ สามารถทำให้ลืมเรื่องเครียดได้ ช่วงขณะหนึ่ง และยังให้ข้อคิดเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ เป็นภาพสะท้อนชีวิตให้ได้มองเห็นอย่างหลากหลายในแต่ละยุคสมัย และแต่ละแง่มุมชีวิตของตัวละครแต่ละตัว นับเป็นนันทนาการชีวิตอย่างดี ให้กับนักศึกษาซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบว่า นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ตริรัตน์ นิลรัตน์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปิดรับชม

ละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้ เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นักศึกษาชอบดูละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาตลก สนุกสนาน โดยดูร่วมกับสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด นักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันมีลักษณะการดูละครโทรทัศน์ต่างกัน นักศึกษาที่เรียนต่างสาขากัน ภูมิลำเนาต่างกัน อาชีพบิดาต่างกัน รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพต่างกัน และลักษณะการดู ระดับการติดตามดู ระดับความตั้งใจดูละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเอง

2. พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดความสนใจ เลือกรับชมละครโทรทัศน์มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันสื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ละครโทรทัศน์ มีหลากหลายรูปแบบ ทั้งหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ และเว็บไซต์ต่างๆทางอินเทอร์เน็ต จึงทำให้นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี มีช่องทางการเปิดรับสื่อได้หลากหลายแนวทาง ดังนั้นพฤติกรรมการบริโภคสื่อ หรือแสวงหาข่าวสาร และพฤติกรรมก่อนรับชมโทรทัศน์ ด้านแรงจูงใจจึงมีหลากหลายวิธีการที่จะเลือกรับ นอกจากนี้ ในปัจจุบันการศึกษายังมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความรู้ที่จะเลือกรับสื่อได้มากขึ้น เช่น วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551 : 62) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า พฤติกรรมก่อนชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ปฏิบัติเป็นบางครั้ง) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉินญา

มีทรัพย์ทวีกุล (2551 : 98) ที่ศึกษา พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปตามแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 32-46) ที่ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคนั้นคือ ปัจจัยที่อยู่ภายในบุคคล ได้แก่ ความต้องการ (Needs) แรงจูงใจ (Motives) บุคลิกภาพ (Personality) การรู้ (Awareness) การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ (Learning) ทักษะคติ (Attitudes) และปัจจัยที่อยู่ภายนอกบุคคล ได้แก่ อิทธิพลของครอบครัว (Family Influences) อิทธิพลของสังคม (Social Influences) อิทธิพลของธุรกิจ (Business Influences) อิทธิพลของวัฒนธรรม (Cultural Influences) อิทธิพลทางเศรษฐกิจหรืออิทธิพลของรายได้ Economic Or Income Influences) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ บุษราคัม เขี่ยมอำไพ (2540: 17) ที่ได้กล่าวถึงการเปิดรับสื่อของผู้รับสารว่า ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เลือกสื่อที่สามารถจัดหามาได้ (Availability) ธรรมชาติของมนุษย์นั้นจะใช้ความพยายาม เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น อะไรที่ได้มายากมาก ๆ มักจะไม่ได้รับการเลือก แต่ถ้าสามารถได้มาไม่ยากนักมักจะเลือกสิ่งนั้น

2. เลือกสื่อที่สอดคล้อง (Consistency) กับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตน

3. เลือกสื่อที่ต้นสะดวก (Convenience) ในปัจจุบัน ผู้รับสารสามารถเลือกรับสื่อได้ทั้งวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง นิตยสาร และสื่อบุคคล แต่ละคนก็จะมีพฤติกรรมการรับสื่อที่แตกต่างกันไป

4. เลือกสื่อตามความเคยชิน (Accustomedness) ปกติจะมีบุคคลกลุ่มหนึ่งในทุกสังคมที่จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการรับสื่อที่ตนเคยรับอยู่ซึ่งมักจะพบในบุคคลที่มีอายุมาก

จากเหตุผลและทฤษฎีต่างๆข้างต้นทำให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงวิทยุโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ด้านแรงจูงใจก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ ซึ่งพบว่าในการเปิดรับสื่อข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์ มีพฤติกรรม เหมาะสมในระดับ ปานกลาง

3. พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พบว่ามีพฤติกรรมในการรับรู้ และตีความในละครโทรทัศน์ที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ละครเป็นส่วนหนึ่งของสื่อทางโทรทัศน์ที่คนส่วนมากใช้เวลามากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ สามารถตอบสนองความสามารถในการรับรู้ของมนุษย์ เนื่องจากความสมจริงของภาพและเสียงที่ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการแสดงออกโดยผู้แสดง ทำให้กระตุ้นความรู้สึกรับชมให้คล้อยตามและนำไปสู่อารมณ์ต่างๆ เช่น สนุก เศร้า เป็นต้น และอาจจะนำไปสู่การลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เช่น เจตคติ ความคิด ความสนใจ ซึ่งการเกิดพฤติกรรมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในและรู้ได้เฉพาะตน คนอื่นจะรู้ก็ต่อเมื่อแสดงออกหรือบอกออกมา ซึ่งพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีนั้นมีความหลากหลายตามลักษณะของแต่ละปัจเจกบุคคลทำให้เกิดการรับรู้สิ่งต่างๆ ความคิด อารมณ์ การกระทำ และพฤติกรรมที่หลากหลายกันไประหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ ซึ่งนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงวิทยุโทรทัศน์ ที่เป็นผู้รับสารจากละครโทรทัศน์ อาจมีการตีความสารด้วยทัศนคติต่างๆ และอารมณ์ต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551: 62-63) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง(ปฏิบัติเป็นบางครั้ง)และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉินญา มีทรัพย์ทวีกุล (2551:98)

ที่ศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปตามแนวคิดของ พีระ จิโรโสภณ (2529: 636-640) ที่กล่าวถึง การเลือกรับรู้หรือตีความหมาย (Selective Perception or Selective Interpretation) ในกระบวนการเลือกสรรไว้ว่า เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแล้ว ก็เชื่อว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับรู้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจจะมีการตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกัน ความหมายของข่าวสารที่ส่งไปถึงจึงมิได้อยู่ที่ตัวอักษร รูปภาพ หรือคำพูดเท่านั้น แต่อยู่ที่ผู้รับสารที่จะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามที่ตนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ในขณะนั้น จากการที่ผู้รับสารแต่ละคนรับรู้และตีความของละครได้ไม่ตรงกัน อาจเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์มิได้หลายอย่าง กลุ่มตัวอย่างจึงมีระดับพฤติกรรมที่คละกันไปทำให้มีระดับพฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง

4. พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายหลังรับชมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันอิทธิพลของสื่อมีส่วนในการสร้างพฤติกรรมของคนเรา เช่น การกระทำ คำพูด การแต่งตัว เป็นต้น ซึ่งอิทธิพลส่วนหนึ่งของการลอกเลียนแบบพฤติกรรมมาจากการรับชมละครทางโทรทัศน์ด้วย การรับชมละครทางโทรทัศน์จึงมีผลต่อพฤติกรรมด้านจริยธรรมในการลอกเลียนแบบพฤติกรรมเช่นกัน ซึ่งการลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับผู้รับชมว่าจะนำไปมีอิทธิพลต่อตนเองมากหรือน้อยแค่ไหน โดยการใช้ความรู้สติปัญญาของผู้รับชมเป็นตัวตัดสินกับอิทธิพลนั้นๆที่ได้รับมาจากการรับชมละคร ซึ่งจะมาสอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่แล้วในตนเอง จนแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมของตนเอง ดังนั้นการรับชมสื่อละครทางโทรทัศน์นั้น เราก็ควรที่จะเลือกรับชมละครที่เป็นประโยชน์หรือเลือกแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ให้กับตนเอง เช่น ละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักจริยธรรม เช่น ละครเรื่อง “อยู่กับก๋ง” ที่สอดแทรกและสอนเกี่ยวกับหลักจริยธรรมต่างๆ เช่น ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความขยันหมั่นเพียร เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมภายหลังการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เกิดความรู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือความกังวล หลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง และมีความคิดที่จะได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน โดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ จากผลการวิจัยนี้ นับว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับที่เหมาะสม เป็นผู้มี วุฒิภาวะสมกับเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551:63) ที่ศึกษาพฤติกรรมกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า พฤติกรรมหลังการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ปฏิบัติเป็นบางครั้ง) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉินญา มีทรัพย์ทิวกุล (2551:98) ที่ศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของ เวเนเนอร์ (Lawrance A. Wenner. 1986: 171-193) ที่ได้แบ่งความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร ออกเป็น 4 กลุ่มคือ

1. Orientation Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูล และเพื่อเป็นแรงเสริมย้ำในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม รูปแบบของความต้องการที่แสดงออกมา ได้แก่ การติดตามข่าวสาร (Surveillance) หรือการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decision Utility)

2. Social Gratifications เป็นการใช้อخبارเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งรับรู้จากข่าวสารเข้ากับเครือข่ายส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคล เช่น การนำข้อมูลไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่น ใช้เป็นข้อมูลเพื่อชักจูงใจ

3. Para Social Gratifications หมายถึง กระบวนการการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์บุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงผ่านตัวบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับสื่อ หรือปรากฏในเนื้อหาของสื่อ เช่น การยืมดีหรือชื่นชมผู้อ่านข่าว เป็นแบบอย่างในทางพฤติกรรม

4. Para - Orientation Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้อخبارเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเองเช่น การใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น

5. การทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เมื่อนำตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา มาเปรียบเทียบกัน พบผลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายผล เป็นประเด็น ดังนี้

5.1 พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านแรงจูงใจ)

5.1.1 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากทั้งเพศชายและเพศหญิงในสังคมปัจจุบันมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเลือกรับ และแสวงหาข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับ ละครโทรทัศน์ที่ออกมา

อย่างมากมาย เพื่อประกอบการตัดสินใจก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ นอกจากนี้ละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวที่ไม่ได้เจาะจงเรื่องราวของเพศใดเพศหนึ่งทำให้ทุกเพศสามารถรับชมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตี้โชว์ : กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย ของ วิธนา วัฒนาศิริพานิช (2549:127) พบว่า เพศที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 ทางช่อง UBC และช่อง ITV ไม่แตกต่างกัน

5.1.2 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการก่อนการรับชมละครโทรทัศน์โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551: 60) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม (2550:121) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาต่างชั้นปีกันมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมการตัดสินใจรับชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 5 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก เพราะฉะนั้นนักศึกษาแต่ละชั้นปี มีช่วงเวลาก่อนการฝึกงาน การฝึกซ้อมกีฬา และการเข้าร่วมกิจกรรมของแต่ละระดับชั้นปีแตกต่างกันทำให้เวลาในการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ตนเจริญสุข (2549: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครก่อนข่าว (18.45) ของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมแตกต่างกัน

5.1.3 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนคณะต่างกัน มีพฤติกรรมการก่อนการรับชมละครโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน เพราะปัจจุบันนักศึกษาสามารถแสวงหาข้อมูลข่าวสารได้อย่างมากมาย และมีช่องทางทางเลือกตัดสินใจที่จะรับชมละครโทรทัศน์ได้ตามความต้องการและสะดวก การเรียนคณะที่แตกต่างกัน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดความต้องการที่จะแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกรับชมละครโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551:61) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม (2550:102) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาต่างสาขาวิชากันมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5.2 พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการรับรู้)

5.2.1 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการรับรู้) โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการรับรู้) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมปิดตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพนำลัว หวาดเสียว เพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศหญิงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วจิตลักษณ์ แสงอุไร (2530: บทคัดย่อ) ในเรื่องลักษณะทางประชากรของผู้รับสารด้านเพศ จากการวิจัยทางจิตวิทยา ได้แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ผู้หญิงจึงมักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ นอกจากนี้รายงานจากการวิจัย พบว่า ผู้หญิงมักถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายใช้เหตุผล และจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย ผู้ชายมีความสามารถในการคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้แม่นยำกว่าผู้หญิง และผู้หญิงมักจะโทษตัวเองเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ แต่ไม่โทษตนเอง

5.2.2 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าระดับชั้นปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นปีที่ 5 เป็นผู้ที่อยู่ในวัยศึกษามีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกันมาก จึงมีความต้องการและพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกันมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551: 60) ที่วิจัยพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม (2550:121) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาต่างชั้นปีกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมปิดตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพนำลัว หวาดเสียว คือ ปี 1, ปี 2 และปี 3 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปี 4 และปี 5 อยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมวิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด คือ ปี 1 และ ปี 5 อยู่ใน

เกณฑ์ปานกลาง ส่วนปี 2, ปี 3 และปี 4 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ตนเจริญสุข (2549: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการชมละครก่อนข่าว (18.45) ของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับชั้นการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการชมแตกต่างกัน

5.2.3 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนคณะต่างกัน มีพฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551:61) ที่วิจัยพฤติกรรมกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม (2550: 102) ที่ศึกษาพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาต่างสาขาวิชากัน มีพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5.3 พฤติกรรมภายหลังการรับชมละครโทรทัศน์ (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)

5.3.1 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมภายหลังการรับชมละครโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน เพราะว่าละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่มีการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตทั้งของชายและหญิงไว้อย่างหลากหลาย จึงทำให้พฤติกรรมภายหลังการรับชมของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉินญา มีทรัพย์ทวีกุล (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมภายหลังการรับชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมแตกต่างกันซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

5.3.2 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมภายหลังการรับชมละครโทรทัศน์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีของ พีระ จิโรโสภณ (2529: 636-640) กล่าวว่า หลังการชมภาพยนตร์ ผู้รับสารจะมีการเลือกจดจำ ความต้องการ ทศนคติ หรือความเชื่อของตนเองและมักจะลืมสิ่งที่ตนไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วย ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาของภาพยนตร์จึงเท่ากับเป็นการช่วยเสริมทศนคติหรือความเชื่อเดิมของผู้รับสารหรือผู้ชมให้มั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีที่เรียนชั้นปีต่างกัน ทำให้ระดับอายุของนักศึกษามีผลต่อพฤติกรรมภายหลังรับชมแตกต่างกันตามอายุตามความสนใจของอายุนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และรวมถึงพฤติกรรมการเล่นแบบ ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรมที่จดจำมาจากการรับชมละครโทรทัศน์ด้วย

5.3.3 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่เรียนคณะต่างกันมี พฤติกรรมภายหลังการรับชมละครโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่ สอดคล้องกับ จรส กายโรจน์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ สาขาวิชาที่ศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันควรนำเสนอเพื่อเด็ก เยาวชน นักเรียน และนักศึกษาให้มากขึ้น โดยนำเสนอ เนื้อหาใหม่ๆ เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน นักเรียน และนักศึกษา
2. ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันควรตระหนัก ถึงผลกระทบหากมีความรุนแรงในการนำเสนอ เนื้อหา ภาษา และการกระทำ เพราะละครโทรทัศน์ในปัจจุบันส่วนมา ผลิตเพื่อผู้ชม กลุ่มผู้ใหญ่และ เน้นความบันเทิง เพื่อเรตติ้ง และการตลาดเป็นส่วนใหญ่
3. ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันควรมีนักแสดงและทีมงานที่สร้างสรรค์งาน เพื่อเด็ก เยาวชน นักเรียน และนักศึกษา และนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน นักเรียน และ นักศึกษา ในละครโทรทัศน์ โดนสื่อสารเรื่องราวของเด็ก เยาวชน นักเรียน และนักศึกษา ผ่านสื่อละคร ในเชิงสร้างสรรค์ทางบวกให้มากขึ้น เพื่อให้ เด็ก เยาวชน นักเรียน และนักศึกษา มีจินตนาการเกี่ยวกับ ตนเอง และมีพื้นที่ในการแสดงออกของนักแสดง เด็ก เยาวชน นักเรียน และนักศึกษา ให้มากยิ่งขึ้นด้วย
4. สื่อละครโทรทัศน์ในปัจจุบันควรพัฒนาด้าน บทละครโทรทัศน์ให้มีเนื้อเรื่อง เนื้อหาที่ น่าสนใจหลากหลาย ควรสอดแทรกความสนุกขำขัน ไปพร้อมกับ สาระความรู้ ข้อคิดที่ดี ด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงาม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของชีวิตให้กับ เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชน
5. สำหรับผู้ชมละครโทรทัศน์ การรับชมละครทางโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้าน จริยธรรม ทำให้เราควรเลือกรับชมละครที่ดีและมีประโยชน์ โดยเราควรใช้สติปัญญาในการเลือกสรร สิ่งที่ดีและมีประโยชน์แก่ตนเอง เพราะเราเป็นนักเรียนระดับปริญญาตรีซึ่งก็ถือว่าเราเป็นชนชั้น ปริญญาชน สามารถรับรู้และใช้ความคิดพิจารณาวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด และเป็น ประโยชน์ต่อการทำให้ตนเองพัฒนาเจริญยิ่งขึ้นไป เมื่อเราเป็นนักศึกษาและเราเป็นส่วนหนึ่งของ กำลังในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติบ้านเมือง เราจึงควรเป็นแบบอย่างที่ดี เลือกทำแต่สิ่งที่ดี และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติบ้านเมือง

6. สำหรับผู้ชมละครโทรทัศน์ในฐานะนักศึกษาที่จะเติบโตเป็น ผู้ใหญ่ในครอบครัวควรที่จะดูแลครอบครัวพร้อมกับเด็ก เพื่อคอยให้คำแนะนำ อบรม และชี้แจงให้เด็กเข้าใจได้ไปในทางที่ถูกต้อง และชัดเจนอันจะส่งผลให้ เกิดประโยชน์ต่อเด็ก รวมถึงการสร้างสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และในเขตพื้นที่อื่นๆ เช่น กลุ่มนักเรียนระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มวัยทำงาน หรือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแต่ละพื้นที่ เช่น ทำการศึกษาเปรียบเทียบเยาวชนในกรุงเทพมหานคร กับเยาวชนในต่างจังหวัด ว่ามีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร
3. ควรมีการศึกษาวิจัยในประเด็นปัญหาเชิงลึกเกี่ยวกับอิทธิพลหรือผลกระทบของละครที่มีต่อ เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนกลุ่มต่างๆ
4. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อจะได้สามารถ สรุปในเชิงเหตุและผล ถึงอิทธิพลหรือผลกระทบของละครโทรทัศน์ที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนกลุ่มต่างๆ
5. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการทำกิจกรรมนันทนาการประเภทอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลลา ชินพงษ์. (2532). *การประเมินคุณค่าทางนันทนาการ : กรณีศึกษาสวนจตุจักร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์; และ ปนัดดา ธนสถิตย์. (2526). *โทรทัศน์ไทย-จากบางขุนพรหมถึงระบบดาวเทียม*. กรุงเทพฯ: พุทธบูชาการพิมพ์.
- งานทะเบียนและประมวลผล สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี. (2553). *รายงานประจำปีงบประมาณ 2553*. ชลบุรี: งานสารสนเทศ ฝ่ายแผนและพัฒนา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี.
- จรัส กายโรจน์. (2543). *พฤติกรรมกรรมการชมภาพยนตร์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2538). *นันทนาการชุมชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิตรา จิตรานุกุล. (2544). *หลักการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- จุฑามาศ ตนเจริญสุข. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการชมละครก่อนข่าว (18.45 น.) ของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชยพล สุทธิโยธิน; และ สันติ เกษมสิริทัศน์. (2548). *การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ : เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 8*. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชวรัตน์ เชิดชัย. (2527). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ชิบ จิตนิยม. (2534). *ความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกของบริษัท อินเทอร์เน็ตชั้นนำลบรรดาศาสต์ คอปอเรชั่น จำกัด (ไอบีซี)*. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูดา จิตพิทักษ์. (2525). *พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- ชูดามา ปุณณะหิตานนท์. (2541). *การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังรายการเรดิโอโนพรีอบเบลล์ สถานีวิทยุกระจายเสียงความถี่ เอฟเอ็ม 88.0 เมกกะเฮิร์ต ของผู้ฟังในเขต กทม*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ชูเกียรติ ดีบุรี. (2552). การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการชมละครไทยและละครเกาหลีของผู้ชมใน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชม ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ตรีรัตน์ นิลรัตน์. (2536). การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้ เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2535). เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม. (2550). พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤปดี วรรณาคม. (2543). ผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าปู้/นัจฉิน” ต่อผู้ชมใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นุชรี ตันติวิจิตร. (2536). การศึกษาการรับรู้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ของผู้หญิงใน กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรนภา อินทโชติ. (2551). ละครเกาหลีทางโทรทัศน์กับทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุษราคัม เขียมอำไพ. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากสถานีวิทยุ จส 100 และการ เป็นสมาชิก จส 100. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บำรุง สุขพรรณ. (2522). วิทยุและโทรทัศน์ในประเทศไทย กฎหมายและระเบียบว่าด้วยวิทยุและ โทรทัศน์ ปี 2498-2522. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปนัดดา ธนสถิตย์. (2531). ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2540). การสื่อสารมวลชนกระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- ประทีป จินนี่. (2540). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณิภา งามจิตติอำไพ. (2550). *ปัจจัยด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการซื้อภาพยนตร์เกาหลีและละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิบูล ทีปะपाल. (2534). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิคอาร์ต.
- พีระ จิระโสภณ. (2529). *ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน*. ใน *หลักและทฤษฎีการสื่อสาร*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2529). *การเลือกสรรและการแสวงข่าวสาร*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2530). *ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน*. หน้าที่ 9-15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พัทยา สายหู. (2516). *โลกสมมติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศีกษิตสยาม.
- พัลลภา วิชิตะกุล (2546) “ผลกระทบทางวัฒนธรรมของละครใต้หวันทางโทรทัศน์เรื่อง รักใสใส หัวใจ 4 ดวง ที่มีต่อวัยรุ่นไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพาวิภา ภมรสติธย์. (2528). *ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ เทวรักษ์. (2529). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ช่วงเวลากับความยากของงานแทรก*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญพร ธีระสวัสดิ์. (2551). *ความหมายของประชากรศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.dentistry.kku.ac.th>.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2531). *พฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร*. นนทบุรี: สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2554). *พฤติกรรมศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2554. จาก <http://vdo.kku.ac.th/mediacenter/mediacenter-uploads/libs/html/1031/lesson1.html>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2555). *พฤติกรรมศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2555,

<http://web.nrru.ac.th/board/forum.php?mod=viewthredd&tid=1240>.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รจิตลักษณ์ แสงอุไร. (2530). *นิเทศศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

รักศักดิ์ วัฒนพานิช และคณะ. (2530). *เอกสารการสอนชุดวิชา หลักและทฤษฎีการสื่อสาร*. หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

รังสฤษฎ์ เสรีวุฒิชัย. (2534). *คู่มือกิจกรรมเสริมทักษะการเล่นและนันทนาการเด็กก่อนวัยเรียน*. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง. (2550). *ชีวิตกับนันทนาการ*. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2550, จาก <http://www.brdp.osrd.go.th/forlive/content2.htm6>

ลิขิต กาญจนภรณ์. (2533). *เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาและสังคมวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว* : หน่วยที่ 10 มนุษย์สัมพันธ์และกระบวนการกลุ่ม. นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

วิไลพร สุตันไชยนนท์. (2551). *ความหมายของประชากรศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.dentistry.kku.ac.th>

วีณา วัฒนาศิริพานิช. (2549). *พฤติกรรมกรการเปิดรับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ประเภทเรียลลิตีโชว์: กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia2 ประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วัชรียา อานามวัฒน์. (2533). *พฤติกรรมกรการเปิดรับสื่อโทรทัศน์เพื่อการใช้ประโยชน์ และการตอบสนองความต้องการ: ศึกษาเฉพาะกรณี รายการธรรมะพระพยอม กับนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิยดา เกียวกุล. (2537). *การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลำยอง ดวงคำ. (2542). *พฤติกรรมกรการชมรายการโทรทัศน์กับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยเอกชนในภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ:

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สดีโส พันธุ์โกมล. *ละครสมัยใหม่กับเกิดเป็นละคร*. อักษรศาสตร์ปริทัศน์ 2 (มิถุนายน 2517): 66-72.

สมควร เจริญสุข. (2539). *พฤติกรรมกำเริบรับสารและความพึงพอใจจากกรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สมบัติ กาญจนกิจ. *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมฤทัย กล่อมน้อย. (2547). *พฤติกรรมกำเริบรับชมและการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ช่อง 7 สี ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. โครงการเฉพาะบุคคล ว.ม. (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. (2550). *ชีวิตกับนันทนาการ*. สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.brdp.osrd.go.th/forlive/index.htm>

สุทธิดี ชัดติยะ. (2545). *ตัวแปรที่มีผลต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ : ศึกษากรณีการผลิตรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 กรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัยฉบับที่ 4 ของกลุ่มวิชาการ ส่วนผลิตรายการสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย.

สุภาพันท์ บุญนาค. (2546). *พฤติกรรมกำเริบรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์อิน บิซิเนส เวิลด์.

สันต์ เสริมศรี. (2539). *ประชากรศาสตร์ทางสังคม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุดชาย วงศ์นาม. (2551). *บทที่ 7 ชีวิตกับนันทนาการ*. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2551, จาก http://www.nu.ac.th/course_hp/001151/page/7.htm.

- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *กลยุทธ์การตลาด: การวางแผนการตลาด*. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเทกซ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์อินบิสซิเนสเวิลด์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- _____. (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ไสลทิพย์ จารุภูมิ. (2535). *ความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ธนา อังกิพันธ์ และคณะ. (2525). *สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คุณพินอักษรกิจ.
- อุฬาร เนื่องจำนงค์. *ศิลปะการผลิตรายการวิทยุ - โทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.
- อลิสรา วิทวัสกุล. (2549). *การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์ แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อัชนีญา มีทรัพย์ทิวกุล. (2551). *พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อานนท์ เตชะธนะวัฒน์. (2550). *พฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร เลื่องลือเจริญกิจ. (2540). *แบบแผนการชมละครโทรทัศน์ของผู้ชาย*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุฬาร เนื่องจำนงค์. (2530). *เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 8-15*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Alkin, M.C. (1973). *Formative evaluation of instructional development*. AV Comunication Review.
- Allen, Robert C. (1985) *Speaking of Soap Operas*. North Carolina: The University of North Carolina Press.
- Allport, Gordon. (1961). *Personality : A Psychological Interpretation*. New York: Henry Holt.
- Buttler. George D. (1959). *Introduction to Community Recreation*. New York : McGraw-Hill.

- Cattel, Raymon. (1965). *The Scientific Analysis of Personality*. Chigago: Aldine.
- Compesi, Ronald J. (1976). *Gratifications of Daytime Television Serial Viewers : An Analysis of Fans of the Program 'All My Children'*. Ph.D. dissertation, University of Oregon.
- Cronbach, Lee Joseph. (1972). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd Edition. New York: Haper & Row.
- Huston, A. C.; et al. (1992). *Big World Smarll Screen: The Role of Television in America Society*. Nebraska: University of Nebraska Press.
- Katz, E.J.G Blumbur and M Gurevith. (1973). *Utilization of Mass Communications by the individual*. The Uses of Mass Communication. Beverly Hill : Sage Publication.
- Katz Elihu, and other. (1974). *The Uses of Mass Communication, cerrent Perspective on Gratification Research*. Beverly Hill : Sage Publication.
- Kluckhon, Clyde. (1951). *Toward A General Theory of Social Action*. Cambridge: Harward University Press.
- Krejcie Robert V. & Morgan Daryle M. (1970, October). Determining Sample Size for Research. *Activities Educational & Psychological Measurement*. 30(3): 608.
- Lawrence A. Wenner. (1985). *The Nature of News Gratification in Media Gratifications Research : Current Perspectives* Edite by Karl Erik Rosengren, Lawrence A. Wenner, and Philip Palmgreen. Palmgreen Beverly Hills : Sage Publications.
- Lindzey, Gardner & Aronson, Elliot. (1968). *The Handbook of Social Phychology*. 2 nd ed. Addison-Wisley Publishing Company.
- Lundin, Robert. (1961). *Personality : A Behavioral Analysis*. Toronto: McMillan Company.
- McQuail, D., Blumler, J.G. and Brown J. (1972). *The Television Audiences A revised Perspective*, in D. McQuail(ed.) *Sociological of Mass Communication*. Harmondswirth.
- McQuail, Dennis. (1994). *Mass Communication Theory*. London: Sage Publications.
- Palmgreen P., and J.D. Rayburn. (1979). *Used and Gratificatins and Exposure to public television: a discrepancy approach*. *Communication Research* 6.
- Phinix, Phillip H. (1958). *Philosophy of Education*. New York: Hot and Company.

- Ross John A. (1982). *International Institute for the Study of Human Reproduction*. Center for Population and Family Health. New York : Macmillan.
- Schiffman, Leon G.; & Leslie Lazar Kanuk. (2000). *Consumer Behavior*. 7th edition
New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Schramm Wilbur. (1949). *Mass Communications*, Institute of Investigations in Communication of the University of Illinois. Urbana : University of Illinois.
- _____. (1973). *Channels and Audience in Handbook of Communication*.
Chicago: Rand McNally Collage Publishing Company.
- Schrdmm : Lyle ; & Parker. (1960). *Television in the lives of our children*. California : Stanford University.
- Singhal, A & Rogers, E.M. (1999). *Entertainment Education : A Communication strategy for social change*. Mahwah, N.J. : Lawrence Erlbaum Associates.
- Smelser, Neil.. (1968). *Theory of Collective Behavior*. New York: The Free Press.
- Toshiko Miydzaki. (1981). *Housewives and Daytime Serials in Japan : A Uses and Gratifications Perspective*. Tokyo : International Christian University.
- Weiskopf, Donale C. (1975). *A Guide to Recreation and Leisure*. Massdchusetts : Allyn and Bacon.
- Wenner, Lawrence A. (1986). *Model Specification and Theoretical Development in Satisfactions Sought and Obtained Research: A Comparison of Discrepancy and Transactional Approach*. Communication Monographs.
- Windahl, Sven and Signitzer, Benno H. (1997). *Using Communication Theory: An Introduction to Planned Communication*. London: Sape Publications.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อใช้ในงานวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ใช้เป็นข้อมูลในการทำปริญญาโท ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาสันตนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยจังหวัดชลบุรี

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ตอบแบบสอบถามที่ รับชม/เคยรับชม ละครโทรทัศน์

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. ชั้นปี

- ชั้นปีที่ 1
 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3
 ชั้นปีที่ 4
 ชั้นปีที่ 5

3. คณะ

- คณะศึกษาศาสตร์
 คณะศิลปศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

ส่วนที่ 2 : พฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ท่านชอบดูละครโทรทัศน์ที่นำเสนอในรูปแบบใดมากที่สุด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

- ละครสั้นจบในตอน
 ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ
 ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ

2. ท่านชอบดูละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาประเภทใดมากที่สุด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ ละครชีวิตรัก	☐ ละครอาชญากรรม / สืบสวน
☐ ละครชีวิต คนสู้ชีวิต	☐ ละครไสยศาสตร์ / อำนาจลึกลับ
☐ ละครตลก / เบาสมอง	☐ ละครอิงประวัติศาสตร์ / ชีวิตประวัติบุคคล
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	

3. ใน 1 สัปดาห์ท่านรับชมละครโทรทัศน์กี่วัน

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ 1-2 วัน	☐ 5-6 วัน
☐ 3-4 วัน	☐ ทุกวัน

4. ช่วงเวลาที่ท่านเปิดรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ 9.01 - 12.00 น.	☐ 15.01 - 18.00 น.
☐ 12.01 - 15.00 น.	☐ 18.01 - 22.30 น.
☐ 22.30 - 6.00 น.	☐ 6.01 - 9.00 น.

5. ปัจจัยใดที่มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์ของท่านมากที่สุด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ สถานที่ตามธรรมชาติ	☐ สถานที่ถ่ายทำทางประวัติศาสตร์
☐ สตูดิโอ (จัดฉาก)	☐ บทละคร - เนื้อเรื่อง
☐ เพลงประกอบละคร	☐ ตัวละคร พระเอก - นางเอก
☐ ผู้กำกับการแสดง	☐ ความสามารถของนักแสดง
☐ การดำเนินเรื่องของตัวประกอบ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

6. ท่านคิดว่าท่านได้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์อย่างไรบ้าง

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้
- ให้แง่คิดในเรื่องความรัก
- ให้แง่คิดในเรื่องการใช้ชีวิตในครอบครัว
- ได้รู้ข่าวสารด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ
- ได้รู้ถึงประวัติศาสตร์ของชาติ
- ทำให้ผ่อนคลายจากการทำงาน
- ได้รู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวตามยุคสมัย
- เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

7. ท่านคิดว่าท่านชอบชมละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ใดมากที่สุด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ ช่อง 3	☐ ช่อง 5
☐ ช่อง 7	☐ ช่อง 9
☐ ช่องไทยพีบีเอส	☐ ช่อง 11 (เอ็น บี ที)
☐ ช่องยูบีซี (โปรดระบุ)	
☐ ช่องเคเบิลท้องถิ่น (โปรดระบุ)	
☐ อินเทอร์เน็ตยูทูป(โปรดระบุ)	
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	

8. ท่านคิดว่าท่านชอบชมละครโทรทัศน์ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใดมากที่สุด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ โทรทัศน์	☐ คอมพิวเตอร์
☐ VCD, DVD	☐ โทรศัพท์มือถือ
☐ คอมพิวเตอร์มือถือ	

9. ท่านคิดว่าท่านชอบชมละครโทรทัศน์ของประเทศใดมากที่สุด

(เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ ไทย	☐ จีน
☐ เกาหลี	☐ ฮองกง
☐ ไต้หวัน	☐ ญี่ปุ่น
☐ อินเดีย	☐ อเมริกา
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	

ส่วนที่ 3 : พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุด ท่านมีพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังการรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์ ในระดับมากน้อยเพียงใด

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้ตอบมากที่สุด ในแต่ละคำถาม

พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. มีการชมละครโทรทัศน์ตัวอย่างประกอบการตัดสินใจในการเลือกชมละครโทรทัศน์					
2. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เพราะชื่นชอบดาราส่งนำเสนอ ผู้กำกับ บริษัทผู้สร้าง					
3. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบหรือเนื้อเรื่องน่าสนใจ					
4. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ					
5. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะบุคคลอื่นชักชวนหรือได้รับการแนะนำ					
6. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์นั้น ๆ เพราะกระแสความนิยมในขณะนั้น					
7. ตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ภาคต่อเพราะได้ดูภาคที่แล้วมาก่อน					
8. ตัดสินใจชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ โดยไม่ได้เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ					

พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
9. อ่านบทย่อ (เนื้อเรื่องย่อ) ของละครโทรทัศน์ก่อนจะทำการชม					
10. ชักชวนหรือนัดหมายบุคคลอื่น เพื่อที่จะชมละครโทรทัศน์ด้วยกัน					
11. ถามความเห็นจากคนที่ชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้นมาก่อน					
12. ตรวจสอบกระแสความนิยม และ/หรือ ตั้งกระทู้ และ/หรือ แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่จะชม เช่น เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์นั้นๆ ฯลฯ					
13. ตั้งความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ที่จะชม					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์

คำชี้แจงโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้ตอบมากที่สุดในแต่ละคำถาม

พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ทานขนมขบเคี้ยว หรือ เครื่องดื่ม ขณะชม					
2. ปรับเปลี่ยนอิริยาบถเมื่อนั่งชมละครโทรทัศน์ในท่าเดิมนาน ๆ					
3. ปิดตาหรือเลี้ยงที่ไม่ดูภาพน่ากลัว หวาดเสียว					
4. ชมละครโทรทัศน์อย่างตั้งใจ และจับประเด็นเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่ชม					

พฤติกรรมระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
5. ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ชม และพยายามหาคำตอบให้ได้ระหว่างดูหรือไม่ก็ภายหลัง					
6. ชมละครโทรทัศน์จนจบถึงภาพละครตัวอย่างตอนต่อไป					
7. ชอบการฟังเสียงเพลงประกอบละครโทรทัศน์เป็นพิเศษ					
8. จดจำลักษณะการแต่งกาย และทรงผมจากละครโทรทัศน์					
9. สังเกตและจดจำลักษณะบุคลิก ทำทาง การแต่งกาย ทรงผมจากละครโทรทัศน์					
10. จดจำคำพูดหรือประโยคเด็ดจากละครโทรทัศน์					
11. วิเคราะห์ถึงการกระทำของตัวละครในละครโทรทัศน์ ว่ากระทำสิ่งนั้น ๆ ไปด้วยเหตุผลใด					
12. ตั้งใจชมละครโทรทัศน์มากกว่าปกติ ในฉากที่มีดารานักแสดงที่ตนชื่นชอบ					
13. เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษหรือวัฒนธรรมต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ต่างประเทศ					
14. มีความรู้สึกร่วมไปกับละครโทรทัศน์ที่ได้ชม เช่น หัวเราะ เมื่อละครโทรทัศน์มีฉากขำ ตลก หรือ ร้องไห้ เมื่อมีฉากเศร้า รันทด หดหู่					
15. พยายามสังเกตสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ละครโทรทัศน์ พยายามสื่อความหมาย					
16. มีการคาดเดาล่วงหน้าเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตอนจบ ในขณะที่ชมละครโทรทัศน์					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้ตอบมากที่สุด ในแต่ละคำถาม

พฤติกรรมหลังการรับชมละครโทรทัศน์	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. จะชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีกครั้ง					
2. เลียนแบบตัวแสดงในละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการทำผมหรือการแต่งกาย					
3. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการนำคำพูดหรือประโยคเด็ดที่ตัวแสดงพูดมาพูดในชีวิตประจำวัน					
4. เลียนแบบละครโทรทัศน์ที่ได้ชมโดยการเลียนแบบบุคลิกท่าทางของตัวแสดง					
5. ได้นำข้อคิดที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำข้อคิดที่ได้มาเตือนสติ เตือนใจ					
6. ได้นำแบบอย่างที่ดีจากละครโทรทัศน์มาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่น ความกตัญญูตเวทีย ฯลฯ					
7. นำรูปแบบการใช้ภาษาที่ได้จากการชมละครโทรทัศน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
8. ชื่อของที่ระลึกเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เรื่องที่ได้ชม เช่น หนังสือดารา, ปฏิทิน, เพลงประกอบละครโทรทัศน์ ฯลฯ					
9. ติดตามข่าวสารของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมทางสื่อต่าง ๆ					
10. รู้สึกผ่อนคลายความเครียดหรือกังวลหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง					
11. แนะนำหรือบอกต่อความประทับใจหรือไม่ประทับใจต่อบุคคลที่รู้จัก					
12. พูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์กับผู้ที่ได้ชมละครโทรทัศน์					
13. วิจัย ตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ตรวจสอบความคิดเห็นของบุคคลอื่น ของละครโทรทัศน์ที่ได้ชมผ่านเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เช่นเว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์ฯลฯ					

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ- นามสกุล นายวิชัย ศรีตะปัญญะ
ตำแหน่งทางวิชาการ รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
2. ชื่อ- นามสกุล นางมณฑนา บุญยุปกรณ์
ตำแหน่งทางวิชาการ อธิการบดีคณะศิลปศาสตร์
สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
3. ชื่อ- นามสกุล นางสาวจกักรัตน์ แสงวารี
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
สถานที่ทำงาน สาขาวิชาวิทยุและโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
4. ชื่อ- นามสกุล นายประโยชน์ เทียนศาสตร์
ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์
สถานที่ทำงาน สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์
กรมพลศึกษา
5. ชื่อ- นามสกุล นางนที ดอนโพธิ์งาม
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ระดับ 7 (ข้าราชการบำนาญ)
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนันทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร
วันเดือนปีเกิด	11 มิถุนายน พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลจังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1 หมู่ 6 ถนนชลบุรีเศรษฐกิจ ตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เหรียญกึ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติก และคุณครูสอน ศิลปะการละครสร้างสรรค์ สโมสรนันทศิลป์ จังหวัดชลบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สโมสรนันทศิลป์ จังหวัดชลบุรี เลขที่ 1 หมู่ 6 ถนนชลบุรีเศรษฐกิจ ตำบลบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ประถมศึกษา จากโรงเรียนอนุบาลชลบุรี
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
พ.ศ. 2545	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2555	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ